

தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின்

நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு

Tamiḻ marapu ilakkaṇaṅkaḷuṭaṅ Hermanḻ Beyttāṇiṅ naṭaimuraiṭ

Tamiḻ ilakkaṇam: Ōr oppīṭu

**THE TREATMENT OF TAMIL GRAMMATICAL TRADITIONS AND
HERMANN BEYTHAN'S PRACTICAL GRAMMAR OF THE TAMIL
LANGUAGE: A COMPARATIVE APPROACH**

*Thesis Submitted to Jawaharlal Nehru University
in fulfillment of the requirements
for the award of the degree of*

DOCTOR OF PHILOSOPHY

MURUGESAN S

CENTRE OF INDIAN LANGUAGES

SCHOOL OF LANGUAGE, LITERATURE & CULTURE STUDIES

JAWAHARLAL NEHRU UNIVERSITY, NEW DELHI – 110067

APRIL 2017

जवाहरलाल नेहरू विश्वविद्यालय

Jawaharlal Nehru University

Centre of Indian Languages

School of language, literature and cultural studies

New Delhi-110067

Dated: 26-04-2017

DECLARATION

I hereby declare that the research work done in this Ph.D. Thesis entitle "Tamil Marapu Ilakkanañkaluṭan Hermann Beythāṅu Naṭaimurai Tamil Ilakkaṇam: Or oppiṭu" (THE TREATMENT OF TAMIL GRAMMATICAL TRADITIONS AND HERMANN BEYTHAN'S PRACTICAL GRAMMAR OF THE TAMIL LANGUAGE: A COMPARATIVE APPROACH) by me is the original research work and it has not been previously submitted for any other degree in this or any other University/Institution.

[Handwritten Signature]

[Handwritten Signature]
MURUGESAN S

Research Scholar

[Handwritten Signature]

Dr. N. CIANDRA SEGARAN
Supervisor
CIL/SLL&CS/JNU

[Handwritten Signature]
Prof. REKHA V. RAJAN
Co-Supervisor
CGS/SLL&CS/JNU

[Handwritten Signature]
Prof. GOBIND PRASAD
Chairperson
CIL/SLL&CS/JNU

நன்றியுரை

என்னைப் படிக்க வைத்து அழகு பார்த்த என் பெற்றோருக்கு முதல் நன்றி. எனது முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்ள இடம் கொடுத்த ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம் இந்திய மொழிகள் மையத்திற்கு நன்றி பல. முனைவர் பட்ட ஆய்விற்கு பல்வேறு தலைப்புகளை நான் சிந்தித்து இருந்த போது இலக்கணத்தில் தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று என்னைப் பணித்த இந்திய மொழிகள் மையத்தின் முன்னாள் தலைவர் பேரா. கி. நாச்சிமுத்து அவர்களுக்கு நன்றி என்றும் உரியது. இந்த ஆய்விற்கான பல்வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறி நெறிப்படுத்திய நெறியாளர் உதவிப் பேராசிரியர். சந்திரசேகரன் அவர்களுக்கு நன்றி. பல்வேறு வேலை நேரங்களிலும் நான் சந்திக்கும் போதெல்லாம் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று எனக்கு ஆலோசனை வழங்கிய துணை நெறியாளர் பேரா. ரேகா வி. ராஜன் அவர்களுக்கு நன்றி. என் ஆய்வு தொடர்பாக ஐய வினா எழுந்த காலங்களில் ஐயத்தினை தெளிவு பட விளக்கி உரைத்த இந்திய மொழிகள் மையம் தமிழ்ப் பிரிவு பேரா. இரா. தாமோதரன் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆய்வு தொடர்பாக சந்தேகம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் எல்லாம் கைபேசி, குறுந்தகவல் மூலம் எனக்கு ஆலோசனை நல்கிய பேரா. பா. ரா. சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆய்வு செய்ய அனுமதி வழங்கிய இந்திய மொழிகள் மையத்தின் தலைவருக்கு நன்றி. இதே போன்று ஆய்வினை மேற்கொள்ள ஆலோசனை வழங்கிய திராவிடப் பல்கலைக் கழக பேரா. விஷ்ணு குமாரன் அவர்களுக்கு நன்றி. ஆய்வு தொடர்பாக தமிழகத்தில் இருந்து தரவுகள் தேவைப்பட்ட பொழுது அதனைத் தந்து உதவிய நண்பர்களுக்கு நன்றி. அதே போன்று அயல் நாட்டில் இருந்து குறிப்பாக

ஜெர்மனியில் இருந்து தரவுகள் தேவைப்பட்ட சமயத்தில் தரவுகள் நல்கிய பேராசிரியர்கள் தாமஸ் இலேமான், உல்ரிக் நிகலாஸ், தாமஸ் மால்டன், எவா வில்டன் ஆகியோருக்கு எனது நன்றி. அத்துடன் யேல் பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் பேரா. டேனியல் ஜெயராஜ் அவர்களுக்கும் நன்றி. ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்த காலங்களில் உதவிய முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் மணிவண்ணன், குணசேகரன், தில்லிப் பல்கலைக் கழக முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் நண்பர்கள் பாண்டிக்குமார், பிரேம் அவர்களுக்கு நன்றி. இவர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றி என்றும் உரியது.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

இளம்	-	இளம்பூரணம்
தொல். எழுத்	-	தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்
தொல். சொல்	-	தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
நன். எழுத்	-	நன்னூல் எழுத்ததிகாரம்
நன். சொல்	-	நன்னூல் சொல்லதிகாரம்
வீரசோழி	-	வீரசோழியம்
பதம்	-	பதவியல்
ப. ஆ	-	பதிப்பாசிரியர்
ப	-	பக்கம்
பக்	-	பக்கங்கள்
P	-	Page
Pp	-	Pages

மொழியியல் குறியீடு

Tamil - Roman

Consonants

அ	-	a	-	[ʌ]
ஆ	-	a	-	[ɑ:]
இ	-	i	-	[i]
ஈ	-	i	-	[i:]
உ	-	u	-	[u]
ஊ	-	u	-	[u:]
எ	-	e	-	[e]
ஏ	-	e	-	[e:]
ஐ	-	a	-	[ʌj]
ஓ	-	o	-	[o]
ஔ	-	o	-	[o:]
ஔ	-	au	-	[ʌʊ]
ஃ	-	k	-	[h, x]

Vowel consonants

க்	-	k	-	[k]
ங்	-	ṅ	-	[ŋ]
ச்	-	c	-	[s]
ஞ்	-	ñ	-	[ɲ]
ட்	-	ṭ	-	[ʈ]
ண்	-	ṇ	-	[ɳ]
த்	-	t	-	[t̪]
ந்	-	n	-	[n̪]
ப்	-	p	-	[p̪]
ம்	-	m	-	[m̪]
ய்	-	y	-	[j̪]
ர்	-	r	-	[r̪]
ல்	-	l	-	[l̪]
வ்	-	v	-	[v̪]
ழ்	-	ḷ	-	[ɻ]
ள்	-	ḷ	-	[ɻ]
ற்	-	ṛ	-	[r̪]
ன்	-	ṅ	-	[ŋ̪]

கிரந்த எழுத்துக்கள்

ஜ் - j [ʒ], [dʒ]

ஷ் - ʃ - [ʃ]

ஹ் - h [ɦ]

க்ஷ் - kʃ - [kʃ], [tʃ]

ஸ் - s [s]

பொருளடக்கம்

பக்க எண்

I. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

II. சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம் (Abbreviations)

III. எழுத்துப்பெயர்ப்பு (Transliteration)

முன்னுரை

1

இயல் 1: ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்ப் பணி

17

1. 1. ஜெர்மனியர்களின் தமிழக வருகை

1. 2. ஜெர்மனியர்களின் சமூகப் பணி

1. 3. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்த் தொண்டு

1. 4. மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் நூல்கள்

1. 5. அகழாய்வுத் துறை, புடைப்புச் சிற்பம்

1. 6. பழமொழிகள் தொகுப்பு

1. 7. ஜெர்மனியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண வரலாறு

1. 8. ஜெர்மனியரின் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆய்வு வரலாறு

1. 9. அகராதிப் பணி

1. 9. 1. தமிழ் மொழிக்குப் பிற மொழிகள் மூலம் பொருள்

கூறும் அகராதிகள்

1. 9. 2. பிற மொழிகளுக்குத் தமிழ் மூலம் பொருள் கூறும் அகராதிகள்

1. 10. மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

1. 10. 1. ஜெர்மன் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்

1. 10. 2. தமிழ் - ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்புகள்

1. 10. 3. திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள்

1. 11. பத்திரிக்கைத் துறை

1. 12. ஜெர்மனியில் தமிழ்க் கல்வி

இயல் 2: ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

53

2. 1. தமிழ் இலக்கண வரலாறு

2. 2. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

2. 3. நூற்பாவுடன் அமைந்த நூல்

2. 4. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள்

2. 4. 1. எழுத்திலக்கண வரலாறு

2. 4. 2. பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு

2. 4. 2. 1. கிராமடிகா தமுலிகா

2. 4. 3. கிறிஸ்டோஃபரோ தியோடெசே வால்தர்

2. 4. 3. 1. Obervationes Grammaticae Quibus linguae Tamulicae Idioma Vulgare Inusum Operariorum in Messe Domini Gentes Vulgo Malabares Dictas Illustratur. (Observations of grammar which language Tamil language vulgar humor and operators in the moss of nations commonly Malabar called enlightened).
2. 4. 4. யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ்
2. 4. 4. 1. தமிழ் இலக்கணம் கற்பதற்கான விதிகள் (A Grammar for learning the principles of the Malabar Language)
2. 4. 5. சார்லஸ் தீயோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ்
 2. 4. 5. 1. பின்னிணைப்புடன் கூடிய தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணம் (A Grammar of Tamil language with an appendix)
 2. 4. 5. 2. தமிழ் இலக்கணச் சுருக்கம் (Abridgment of Tamil Grammar)
2. 4. 6. கார்ல் கிரால்
 2. 4. 6. 1. எளிய தமிழ் இலக்கணம் (An Outline of Tamil Grammar)
2. 5. சொல்லிலக்கணம்
 2. 5. 1. தாமஸ் இலேமான்
 2. 5. 1. 1. தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம் (A Grammar of Modern Tamil)

இயல் 3: ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை

98

3. 1. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் வரலாறு, பங்களிப்பு
3. 2. தமிழ் மரபிலக்கணங்களின் அமைப்பு முறை
3. 3. தமிழ் – வடமொழி இலக்கண நூல்களின் அமைப்பு முறை
3. 4. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறை

3. 5. நூற்பாவால் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கணம்
3. 6. உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கணம்
3. 7. ஹேர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை
 3. 7. 1. எழுத்தின் வரிவடிவம்
 3. 7. 2. உச்சரிப்புக்கள்
 3. 7. 3. பெயர்
 3. 7. 4. வினை
 3. 7. 5. பெயரடை மற்றும் வினையடை
 3. 7. 6. எண்ணுப்பெயர்
 3. 7. 7. ஒட்டுக்கள்
 3. 7. 8. இடைச்சொல்
 3. 7. 9. விளிச்சொல்
 3. 7. 10. தொடரியல்
 3. 7. 11. பிற்சேர்க்கை – 1
 3. 7. 12. பிற்சேர்க்கை – 2
 3. 7. 13. பதிவுகள்
 3. 7. 14. இலக்கியம்

4. 1. எழுத்து
4. 2. உயிர் எழுத்துக்கள் இடம்பெறும் முறை
4. 3. உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறைகள்
4. 4. கிரந்த எழுத்துக்கள்
4. 5. புணர்ச்சி
 4. 5. 1. மெய் ஈற்றுப் புணர்ச்சி மற்றும் கெடுதல் புணர்ச்சி
 4. 5. 2. தோன்றல் புணர்ச்சி
4. 6. சொல்லியல்
4. 7. பெயர்
4. 8. வேற்றுமை உருபுகள்
4. 9. பிரதிப் பெயர்
4. 10. வினைச்சொல்
 4. 10. 1. முற்றுக்கள்
 4. 10. 2. கட்டளை வாக்கியம்
 4. 10. 3. வியங்கோள்
4. 11. எச்சங்கள்

- 4. 11. 1. பெயரெச்சம்
- 4. 11. 2. வினையெச்சம்
- 4. 12. வினையாலணையும் பெயர்
- 4. 13. தொழிற்பெயர்
- 4. 14. உரிச்சொல்
- 4. 14. 1. வினை உரிச்சொல்
- 4. 15. எண்ணுப்பெயர்
- 4. 16. ஒட்டுக்கள்
- 4. 17. விளிச்சொல் மற்றும் ஆச்சரியச்சொல்
- 4. 18. வாக்கிய அமைப்பு

முடிவுரை 186

துணைநூல் பட்டியல் 193

பின்னிணைப்புகள் 201

1. ஜெர்மன் ஆங்கிலம் தமிழ் மொழியியல் கலைச்சொற்கள்
2. ஜெர்மன் ஒலிப்பில் தமிழ்ப் படுத்தப்பட்ட சொற்கள்
3. முதல் வேதாகமப் பதிப்பின் முன் பக்கம்

4. தம்பிரான் வணக்கம் முன் பகுதி
5. தம்பிரான் வணக்கம் உட் பகுதி
6. ஜெர்மனியர் பணிபுரிந்த இடங்கள்

அட்டவணைகள்

இயல்	பக்கங்கள்
2. 1	67
2. 2	73
2. 3	80
2. 4	80
2. 5	84
2. 6	84
2. 7	91
2. 8	97
4. 1	161
4. 2	164
4. 3	165
4. 4	177
4. 5	180
4. 6	181
4. 7	181
4. 8	181

வரைபடங்கள்

இயல்	பக்கங்கள்
4. 1	141
4. 2	142

முன்னுரை

சங்ககாலந் தொட்டு இன்று வரை (2017) தமிழகம் அயல் நாட்டுடன் வாணிபத் தொடர்பு வைத்திருக்கின்றது. வாணிபத்தினரைத் தொடர்ந்து கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதற்காக கி. பி. பதினாறாம் (16) நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து போர்ச்சுக்கல், டச்சு, இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, இத்தாலி, கனடா, ஃபிரான்ஸ், அமெரிக்கா முதலான நாடுகளில் இருந்து தமிழகம் வந்தனர். தமிழக மக்கள் கிறித்தவ வழிபாட்டு முறைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் பிற மொழிகளிலிருந்த கிறித்தவ வழிபாட்டு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிட்டுக் கொடுத்தனர். தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் அனைவரும் தமிழ்மொழி கற்று தமிழ் நூல்கள் எழுதத் தொடங்கினர். இவர்களின் தொடக்ககாலத் தமிழ் நூல்கள் கிறித்தவ சமயம் சார்ந்தவையாகவே இருந்தன. தம்பிரான் வணக்கம் (1578), திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் (1843), பச்சாதாப மந்திரம் (1583), அடியார் வரலாறு (1586), கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை (1849) முதலான நூல்களை சான்றாகக் கூறலாம். இந்நூல்களுக்கு முன்பே கார்த்திலா (1554) அச்சிடப்பட்டு இருப்பினும் இந்நூல் தமிழ் மொழியில் வெளிவரவில்லை. தமிழ் மொழியினை போர்ச்சுக்கல் மொழியில் (Transliteration - இன்றைய வழக்கு மொழியில் இதனை தங்கிலீஸ் என்பர்) ஒலிபெயர்த்து எழுதப்பட்டதாகும். இதன் பிறகே ஐரோப்பியர் தமிழ் இலக்கணம் எழுதத் தொடங்கினர்.

ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்பு தமிழ் நூல்கள் அனைத்தும் ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்தன. ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்பு ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்த தமிழ் நூல்கள் தாள்களில் அச்சேறின. பாதிரிமார்

கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த நூல்கள் படைத்ததோடு மருத்துவம் (*Tamil Medicine*), அறிவியல் (*Botany text, World geography - பூமி சாஸ்திரம்- 1832, geography first- 1856*), கணிதம் (*The first book and mental Arithmetic's - 1863, Elements of Algebra - 1857, Elements in Geometry - 1857*), அகராதி (தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ், இலத்தின் - தமிழ், தமிழ்) நூல்களையும் எழுதியுள்ளனர். இத்துடன் மொழியியல், தொல்லியல், கல்வெட்டியல், நாட்டுப்புறவியல் முதலான துறைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்தி மறைந்து கிடந்த தமிழ் இலக்கியங்களை வெளிக்கொணர்ந்தனர். ஐரோப்பியரின் இவ்வகைப் பங்களிப்பின் மூலம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. தொடக்ககாலத்தில் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய மொழியினைக் கற்று கிறித்தவ மதம் பரப்பும் பணியினைத் தொடர்ந்தனர்.

ஆய்வின் நோக்கம் மற்றும் குறிக்கோள்

நோக்கம்

ஜெர்மன் பாதிரிகள் கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதற்காக கி. பி. 1706-ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் நாட்டில் இருந்து தமிழகத்தின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியான தரங்கம்பாடிக்கு வந்தனர். தமிழ் மொழியினை அறியாமல் தமிழக மக்களிடம் கிறித்தவ மதத்தினைப் பரப்ப இயலாது என்பதனை அறிந்த சீகன்பால்கு ஐயர் தமிழ்மொழி கற்றார். தமக்குப் பின்பு தமிழகம் வருகின்ற பிற்கால கிறித்தவப் பாதிரிகள் எளிதாக மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ளத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதினார். தமிழ்மொழி கற்ற கிறித்தவப் பாதிரிகள் அனைவரும் தமிழ் இலக்கணம் எழுதினர். 'தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நன்னூல்' முதலானத் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்களின் மூலம் அக்காலங்களில் இருந்த மொழியின்

அமைப்புமுறை, செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றினை அறிய முடிகின்றது. அது போன்று கிறித்தவப் பாதிரிகளின் தமிழ் இலக்கணங்களின் வழி கி. பி. பதினாறு பதினேழு, பதினெட்டு மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட தமிழ்மொழியின் செயல்பாட்டினை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பேசவும், எழுதவும் மொழி இன்றியமையா ஒன்றென்பதனை அறிந்த ஐரோப்பியர் 'தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம்' முதலான மரபிலக்கண நூல்களைக் கற்று (சீகன்பால்கு தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் கற்கவில்லை) 'இலத்தீன், ஆங்கிலம், தமிழ், ஜெர்மன், ஆங்கிலம் - தமிழ்' முதலான மொழிகளில் இலக்கண நூல்கள் எழுதி ஐரோப்பியர்களுக்குத் தமிழ் மொழியினை எளிமைப்படுத்தினர். ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் பதினெட்டு (18), பத்தொன்பது (19), இருபதாம் (20) நூற்றாண்டுகளில் காணப்பட்ட மொழியின் பயன்பாட்டு நிலையினைத் தமிழ் மரபிலக்கணங்களின் வழி நின்று ஒரு சில மாற்றங்களுடன் விளக்குகின்றன. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வழக்கு மற்றும் எழுத்து மொழிக்கு எழுதப்பட்டவையாகும். அனைத்து ஐரோப்பியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்களும் சமயம் பரப்புவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தன.

தரங்கம்பாடி வந்திறங்கிய சீகன்பால்கு ஐரோப்பியர் தமிழ்மொழி கற்க வேண்டி இலத்தீன் மொழியில் 'கிராமடிகா தமுலிகா' (1716) எழுதினார். இவரைத் தொடர்ந்து கான்ஸ்டாண்டியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி - Constantius Joseph Beschi (Veeramamunivar) – *A Grammar of the Common dialect of the Tamul language-1848, A Grammar of the high dialect of the Tamil language-1822*), கிறிஸ்டோஃபரோ தியோடொசே வால்தர் - Christophoro Theodosio Walthero (*Obervationes Grammaticae Quibus linguae Tamulicae Idioma Vulgare Inusum*

Operariorum in Messe Domini Gentes Vulgo Malabares Dictas Illustratur (Grammatical Observations... - 1736), சார்லஸ் தியோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ் - Charles Theophilus Ewald Rhenius (*A Grammar of Tamil language with an appendix* – 1836, *Abridgment of Rhenius Tamil Grammar* -1845), கார்ல் கிரால் - Karl Graul (*An outline of Tamil grammar* - 1855), ஆர்டன் - Arden. A. H (*A Progressive Grammar of Tamil language* -1942), தாமஸ் இலெமான் - Thomas Lehman (*A Grammar of Modern Tamil*-1986) முதலானோர் தங்களுக்காகத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். இவர்களின், இவ்விலக்கண நூல்கள் அக்காலத்திலுள்ள மொழி வழக்கு முறைகள், எழுதுமுறை, தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம், பால்கள், அளவைப்பெயர், எண்ணுப்பெயர், தொடரியல், கலைச்சொற்களஞ்சியம் முதலானவற்றை நூற்பாவின்றி (உரைநடையில்) விளக்கிச் செல்கின்றன. உரைநடையில் விளக்கமாக இருப்பினும் தமிழ் இலக்கண நூல்களின் அமைப்பையும், விதிகளையும் ஒட்டியே அமைந்துள்ளன.

குறிக்கோள்

ஹெர்மன் பெய்த்தானும் முன்னோர்களைப் போன்று சமயம் பரப்பவே தமிழகம் வந்தார். கிறித்தவ சமயம் பரப்ப வந்த ஹெர்மன் பெய்த்தான் தமிழ் மரபிலக்கணம் மற்றும் ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணங்களைக் கற்று இலக்கண நூல் எழுதினார். இவ்விலக்கண நூல் தமிழ் நாட்டின் எல்லை, தமிழர்கள் இருக்கக் கூடிய இடம், தமிழ் பேசக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கை, தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் அத்துடன் தமிழ் எழுது முறைகள், எழுத்துக்களின் வரிவடிவம், அளவைப்பெயர், எண்ணுப்பெயர், தொடரியல், சொற்களஞ்சியம் முதலானவைகளைத் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் விளக்குவது

போன்று அமைத்துள்ளார். இஃது உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். பெய்த்தானின் இலக்கணம் தமிழ் மரபிலக்கணம் மற்றும் ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணத்தினைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட நூலாகும். இதற்கு முன் தமிழ் மொழியில் இலக்கணம் இருப்பினும் இதனை அயல் நாட்டினர் குறிப்பாக ஜெர்மனியர் எளிதாகப் பயில இயலாததால் தமிழ்மொழியின் மரபிலக்கண நூல்களைக் கற்று தமிழ் இலக்கணத்தினை எழுதிப் பிற்காலத்தவர்களுக்கு வழி நூலாக எழுதியுள்ளார். இந்நூல் 1943-ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டதால் அன்றைய காலகட்ட வழக்கு மொழிகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்டதா என்பது ஆய்வு செய்யப்படும். இந்நூல் தமிழ் மரபிலக்கணங்களை ஏற்றுத் தமிழ் - ஐரோப்பிய அமைப்பு முறையில் எழுதப்பட்டதாகும். பெய்த்தானின் 'Practical Grammar of the Tamil language' இலக்கணம் தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்கும் முறைகளில் அமைந்துள்ளது. ஒரு சில மாற்றங்களும் இருக்கின்றன. இவரின் இலக்கணம் வழக்கு மொழிக்கு எழுதப்பட்டதாகும். தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறைகளை மாற்றி அமைத்துள்ளார். தமிழ் மாணவர்கள் மரபிலக்கணங்களான 'தொல்காப்பியம்' (கி. மு. 2), 'நன்னூலினை'க் (கி. பி. 12) கற்க ஆறுமுகநாவலரின் 'இலக்கணச்சுருக்கம்' (கி. பி. 19) எவ்வாறு துணை நிற்கின்றதோ, அது போன்று ஐரோப்பியர் தமிழ் வழக்கு மொழி, தமிழ் மரபு இலக்கியங்கள், இலக்கணங்களினைக் கற்றுக்கொள்ளப் பெய்த்தானின் இவ்விலக்கண நூல் துணைபுரிகின்றது.

இவ்வாய்வின் மூலம் ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண வரலாற்றினை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் எழுத்து, சொல்லினை விளக்குவது போன்றே ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்களும்

அமைந்துள்ளன. தமிழ் மொழியினை அறிந்து கொள்ள எழுத்து மற்றும் தொடரியல் இன்றியமையா ஒன்றென்பதனை அறிந்த ஜெர்மனியர் அனைவரும் எழுத்து, சொல் அதிகாரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் எழுத்து முறை தற்காலத் தமிழ் எழுத்து முறைகளில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலானத் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் மற்றும் பெய்த்தானின் இலக்கண நூலிற்கும் உள்ள வேறுபாடு ஆராயப்படும். அத்துடன் முதல் (உயிர், உயிர்மெய்) எழுத்துக்கள், இறுதி (மெய், உயிர்மெய்) எழுத்துக்கள், புணர்ச்சி (தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், அளவைப்பெயர், எண்ணுப்பெயர்), ஆகுபெயர், விளிப்பெயர், தொடரியல் மாற்றம், உரிச்சொல், இடைச்சொல் முதலானவையும் ஆராயப்படும். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களான பெய்த்தான் மற்றும் ஆர்டனின் இலக்கணத்தினை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் இருவரும் பயன்படுத்தியுள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள், தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறை போன்றவற்றில் தமிழ் மரபிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளனரா என்பதனை அறிய முடிகின்றது. பெய்த்தானின் இலக்கணத்தில் காணப்படுகின்ற எழுத்தின் ஒலிப்பு முறை, தொடரில் வரும் எழுத்துக்களின் புணர்ச்சி நிலை போன்றவற்றில் வேறப்பட்டுள்ளதனை ஆய்வு செய்து தரப்பட்டுள்ளது.

ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு

ஒவ்வொரு காலநிலை மாற்றத்திலும் மொழிகளின் செயல்பாட்டிற்குத்/ பயன்பாட்டிற்குத் தகுந்தாற் போல் இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்புத்தகம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஹெர்மன் பெய்த்தானால் ஜெர்மனியர் எளிதாகத் தமிழ் மொழி கற்பதற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கணம். இவற்றின் மூலம்

மொழியினைக் கற்பது எளிமை படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இரண்டு இயல்கள் உள்ளன.

1. எழுத்ததிகாரம்: இவ்வதிகாரம் எழுத்து, எழுதுமுறை, எழுத்துக்களின் வரிவடிவம், அளவைப்பெயர், உச்சரிப்பு, புணர்ச்சி போன்றவற்றை விளக்குகின்றன.
2. சொல்லதிகாரம்: இப்பகுதியில் பெயர் (உயர்திணை, அஃறிணை, ஆண், பெண்பால்), வேற்றுமை, வினைச் சொற்கள், வேர்ச்சொற்கள், உரிசொல், இடைச்சொல், துணை வினைகள், எண்ணுப்பெயர், அளவைப்பெயர், தொடரியல் முதலானவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்னாய்வுகள்

இவ்வாய்வு தொடர்பாக வந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள் அனைத்தும் முன்னாய்வாகக் கொள்ளப்படும்.

கிறித்தவ அறிஞர்கள் சார்ந்த நூல்கள்

வேங்கடசாமி. மயிலை. சீனி. (1936). 'கிறித்தவமும் தமிழும்' கிறித்தவத் தொண்டர்களின் தமிழ்ப் பணி குறித்து தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த முதல் நூல். தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த கிறித்தவ அறிஞர்களின் வரலாறு, அவர்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி, அறிவியல் நூல்கள் முதலானவற்றில் கிறித்தவ அறிஞர்களின் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பதனை விளக்குகிறது இந்நூல்.

மோகனவேலு. C. S. (1993). 'German Tamilology German contributions to Tamil language, literature and culture during the period 1706 – 1945' ஜெர்மனியர் கல்வி கற்ற முறை, ஜெர்மனியர்களின் வரலாறு, மிசனரி பணியின் மூலம் கிறித்தவ

சமயத்தைப் பரப்பிய முறை, கல்விப் பணி, அவர்கள் எழுதிய இலக்கண, இலக்கிய, அகராதி, தாவரவியல், கணிதம், விலங்கியல், மருத்துவ நூல்கள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களினை இந்நூல் விளக்குகிறது.

பிரிஜ்ராஜ் சிங். (1999). 'The First Protestant Missionary to India Bartholomaeus Ziegenbalg(1683-1719)' சீகன்பால்கு கல்வி கற்ற முறை, தமிழ் மொழியில் அவர் எழுதிய இலக்கணம், அகராதி, கணித நூல், வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு, கல்விப் பணி ஆகியவற்றுடன் சமூகப் பணியினையும் விளக்குகிறது. அத்துடன் சீகன்பால்குவின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை விளக்குவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

டேவிட் பிரபாகர். (2002) 'கிறித்தவத் தமிழ் நடையியல் நோக்கு' இந்நூல் கிறித்தவ மிசனரிகளின் நூல்கள், வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு (வழக்கு மொழி), மொழி நடை, தமிழ் எழுத்துக்களின் மாற்றம், கிறித்தவ வழிபாட்டு முறைகள், வேற்றுமை, துணைவினை, அணி நலன் ஆகியவற்றினை விளக்குகிறது.

மீனாட்சி சுந்தரம். கா. (2003). 'ஐரோப்பியர் தமிழ்ப்பணி' இந்நூல் மேலைநாட்டு அறிஞர்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி, ஐரோப்பியர் தமிழகம் வந்து தமிழ் மொழி கற்ற வரலாறு அவர்கள் மொழிபெயர்த்தத் தமிழ் நூல்களின் பெயர்கள், தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதிய முறை, இலக்கணம் கற்ற, எழுதிய முறை [எழுதுமுறை, சொல்லியல், எண்கள், பால்கள், சுட்டுப் பெயர் மற்றும் வினாப் பெயர், வேற்றுமைகள், துணைவினை, பிரதிப்பெயர்] உள்ளிட்டவற்றை மொழியியல் பார்வையில் விளக்குகின்றது.

மோகனவேலு. C. S. (2010). 'Annotated Bibliography for Tamil Studies Conducted by German in Tamilnadu during 18th and 19th Centuries: A Virtual Digital Archives Project' இந்நூல் பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மனியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கியம், கலை, அறிவியல் மற்றும் பிற நூல்களைக் கால வரிசையில் விளக்குகிறது.

நரேந்திரன். சு. (2014). 'கிறித்தவமும் அறிவியலும்' கிறித்தவப் பாதிர்கள் தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்திய நூல்கள், தமிழக மக்களுக்கு அவர்கள் செய்த சமூகப் பணிகள் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் ஐரோப்பியப் பாதிர்கள் எழுதிய, மொழிபெயர்த்த மருத்துவம், கணிதம், அறிவியல் முதலான நூல்களின் வரலாற்று அடிப்படையில் விளக்குகிறது. ஐரோப்பியப் பாதிர்கள் எழுதிய அறிவியல் நூல்களை மட்டும் விளக்காமல் தமிழகம், இலங்கைக் கிறித்தவர்கள் எழுதியதையும் இந்நூல் விளக்குகிறது.

இலக்கண நூல்கள்

சுப்பிரமணியன். சு. வே. (1967). 'Naccinarkkiniyar's conception of Phonology' இந்நூல் நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய எழுத்து அதிகாரத்திற்குக் கூறிய விளக்கத்தினையும், இளம்பூரணர் முதலான இலக்கண உரையாசிரியர்களில் இருந்து இவர் வேறுபட்டு தொல்காப்பிய எழுத்து அதிகாரத்தினை விளக்கும் முறையினையும் கொடுத்துள்ளார்.

விஜயவேணுகோபால். G. (1968). 'A Modern evaluation of Nannul (Eluttatikaram)' நன்னூலின் அமைப்பு, உச்சரிப்பு முறை, சார்பெழுத்து ஒலிப்பு முறை, மெய் எழுத்துக்களின் வகைகள், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் மற்றும் வாக்கிய அமைப்பு முதலானவை அவிநயம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை,

வீரசோழியம், தொல்காப்பியம், நேமிநாதம், இலக்கண விளக்கம் நூல்களில் இருந்து வேறுபடுவதனை இந்நூல் விளக்குகிறது.

ராஜாராம். S. (1972). '*Tamil Phonetic reader*' இந்நூல் தமிழில் காணப்படும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் மொழி முதல், இடை, கடையில் இடம் பெறும்போது ஏற்படும் ஒலிப்பு முறைகளைச் சுட்டிச் செல்கின்றது.

சண்முகம். செ. வை. (1980). '*எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு*' தமிழ் மொழியின் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், நன்னூல், வீரசோழியம் முதலான இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் தமிழ் எழுத்துக்களின் மாற்றங்கள் அவை பயின்று வரும் முறை முதலானவற்றை விளக்குகின்றது.

சண்முகம்.செ.வை. (1980). '*கிறித்தவ அறிஞர்களின் இலக்கணப் பணி*' இந்நூல் கிறித்தவ அறிஞர்களின் இலக்கணப் பணியினைக் கூறி அயல்நாட்டினர் எழுதியத் தமிழ் இலக்கண நூல்களின் வரலாறு அவர்கள் கையாண்டிருக்கும் எழுத்து முறைகள், உச்சரிப்பு முறைகள், இலக்கணக் கூறுகள் ஆகியவற்றை மொழியியல் பார்வையில் விளக்கிச் செல்கின்றது.

சண்முகம். செ. வை. (1983). '*Aspects of Language Development in Tamil*' இந்நூல் மொழியின் வளர்ச்சி நிலை, தற்காலத்தமிழ், சொற்களின் வளர்ச்சி நிலை, தமிழ் எழுத்துக்கள் திருத்தியமைக்கும் முறை ஆகியவற்றினை விளக்கியுள்ளது.

ரவிசங்கர். G. (1994). '*Intonation Patterns in Tamil*' இந்நூல் ஒலி அழுத்தம் என்பது தமிழில் எவ்வாறு இயல்பாக வருகிறது என்பதனையும், அதன் பயனால் வாக்கியங்களில் எவ்வாறு மாறுபடுகின்றது என்றும், அங்ஙனம் மாறுபடும் வாக்கியங்களின் பொருள் வேறுபடுவது குறித்தும் இந்நூல் விளக்குகின்றது. ஒலி

அழுத்தத்தின் வகை, ஒலி அழுத்தச் செயல்பாடு, உட்கூறுகள் முதலியன தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பொற்கோ (பொன்கோதண்டராமன்). (1997). 'பொது மொழியியல்' மொழியியல் விளக்கம், உச்சரிப்பு முறை, ஒலி உறுப்புகள், வழக்கு மொழியின் உச்சரிப்பு வகைகள், தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு, வேற்றுமைகள், தொடரியல், மாற்றொலி மற்றும் சொற்பொருண்மையியல் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திலகா. இரா. (2011). 'வீரமாமுனிவரின் செந்தமிழ் இலக்கணம்' இந்நூல் வீரமாமுனிவர் தமிழ் மொழி குறித்து விளக்கியுள்ள முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து, மொழி முதல், இறுதி எழுத்து, செய்யுளியலில் அசைகள் பற்றி விளக்கம் தந்துள்ள முறைகள், சீர்களின் வகைகள், எண்வகைத் தளைகள், தொடை, தொடை விகற்பங்கள், பா இனம் ஆகியவற்றைப் பற்றி விளக்குகின்றது.

பரமசிவம். கு. (2011). 'இக்காலத் தமிழ் மரபு' இந்நூல் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்களின் எழுத்தின் கொள்கை, தமிழ் ஒலியன்கள், தற்காலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு முறைகள், மாற்றெழுத்துக்களின் உச்சரிப்புகள், சந்தி வேறுபாடுகள், உருபன் கட்டமைப்பு, இட வேற்றுமை, கிழமை வேற்றுமை முதலானவை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வெங்கடேசன். இரா. (2013). 'மொழிக் கல்வியும் இலக்கண உருவாக்கமும்' ஐரோப்பியர் தமிழ் மொழி கற்க எழுதிய உரைநடை இலக்கணம், தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கணங்கள், இலக்கண வகைகள், ஒவ்வொரு நூலும் பதிப்பித்து வெளிவந்த ஆண்டின் விவரம், பதிப்பித்து வெளியிட்ட ஆசிரியர் பெயர் முதலானவை இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரைகள்

அப்பாதுரை பிள்ளை. க. (1941). 'ஒலியியலும் தமிழும்' எனும் இக்கட்டுரை தமிழில் உள்ள எழுத்துக்கள் ஒலியின் அடைப்படையில் பிறக்கின்றன என்பதனைக் கூறி எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு முறையினையும் அவை இடம்பெற்று வரும் இடங்களையும் விளக்கிச் செல்கின்றது.

முருகையன். க. (1973), "Articulation as Described by Tamil Grammarians" இக்கட்டுரையில் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறிய தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு முறைகள் மனித உறுப்புக்களில் எங்கெல்லாம் இடம் பெற்று வரும் என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கமில் சுவலபில். (1975), "Tolka:ppiyam Eluttatikaram Phonology" இக்கட்டுரை தமிழ் எழுத்துக்களை தொல்காப்பியர் கூறிய முறையினையும் அவற்றிலிருந்து பேச்சு மொழியில் வேறுபடுவதனையும் விளக்கிச் செல்கின்றது.

சண்முகம். சு. வே. (1989), "Comparative Dravidian Phonology and Tolkappiyam" இக்கட்டுரை தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்துடன் பிற திராவிட மொழியினை ஒப்பிட்டு விளக்குகிறது.

அமுதன் அடிகள். (2009). 'கிறித்தவத் தமிழ்ப் படைப்புகள்' கிறித்தவர்களின் மொழிபெயர்ப்புப் பணி, அகராதிப் பணி, காப்பியப் பணி, உரைநடைப் பணி முதலானவை இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னாய்வுகளில் இருந்து இவ்வாய்வு வேறுபடல்

இதற்கு முன்பு உள்ள ஆய்வுகள் அனைத்தும் தமிழின் முதல் நூலான தொல்காப்பியத்தினை எழுதிய தொல்காப்பியர் விளக்கினவற்றையும் அவருக்குப் பின்பு வந்த இலக்கண அறிஞர்கள் எவ்வாறு விளக்கம் தருகின்றனர்

என்பதையும் மொழியியல் துணைகொண்டு விளக்குகின்றது. ஒரு சில நூல்கள் அயல் நாட்டவர் பயன்படுத்திய தமிழ் எழுத்து முறையினை மொழியியல் பார்வையில் கூறியிருப்பினும்; தமிழ் மொழியில் ஜெர்மனியர் எழுதிய நூலினை இலக்கண வரலாறு, மொழியியல் பார்வையில் விளக்கவில்லை. இதனை விளக்குவதே இவ்வாய்வின் வேறுபாடாகும்.

தரவுகள்

இவ்வாய்வு தொடர்பாக வந்துள்ள அனைத்து மூல நூல்களும் முதன்மை ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

முதன்மைத் தரவுகள்:

Arden. A.H., 1942. *A Progressive grammar of the Tamil Language*, Madras, The Christian Literature Society.

Ilambooranam.1100A.D. *Tolkappiyam, Elutatikaaram*, [Publisher-South India Saiva Siddantha Works Publishing society, Tirunelveli. 1st edition 1955 12th reprint [2004].

Hermann Beythan., 1943. *Practical Grammar of Tamil Language*, Leipzig, Otto Harrassowitz Publication.

Puliyurkkesikan., (Ed), 1991. *Arumuganavalalar Nannul kantikaiurai*, Chennai, Mullai Nilaiyam Publication.

துணைமைத் தரவுகள்:

இவ்வாய்வு தொடர்பாக வந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள் துணைமைத் தரவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவை துணை நூற் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கருதுகோள்

ஹெர்மன் பெய்த்தானின் தமிழ் இலக்கணம் வழக்கு மொழி, இலக்கிய

மொழிக்கு எழுதப்பட்டவையாகும். தமிழகம் வந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் தமிழ் மரபினை ஏற்றும், ஏற்காமலும் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். ஹெர்மன் பெய்த்தான் தமிழ் மரபினை ஏற்று இலக்கணம் எழுதியுள்ளாரா அல்லது ஏற்கவில்லையா என்பதனை ஆய்வதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு அணுகு முறைகள்

ஹெர்மன் பெய்த்தானின் 'Practical Grammar of Tamil Language' இலக்கண நூலின் அமைப்பினை விளக்குவதால் விளக்கமுறை அணுகுமுறை கையாளப்படுகின்றது. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணத்தினைத் தமிழ் மரபிலக்கணங்களான 'தொல்காப்பியம், நன்னூ(ல்)'லுடனும், ஐரோப்பியரான (இங்கிலாந்து) ஆல்பர்ட் ஹென்றி ஆர்டன் எழுதிய 'A Progressive Grammar of Tamil Language' இலக்கண நூலுடனும் ஒப்பிட்டு விளக்குவதால் ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளது.

இயல்கள் பகுப்பு

இவ்வாய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக மொத்தம் நான்கு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் 1. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்ப் பணி

இயல் 2. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

இயல் 3. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை

இயல் 4. தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின்

நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு

முன்னுரை

இப்பகுதி ஆய்வுப் பொருள், ஆய்வின் நோக்கம் மற்றும் குறிக்கோள், முன்னாய்வுகள், முன்னாய்வுகளில் இருந்து இவ்வாய்வு வேறுபடுதல், ஆய்வுத் தரவுகள், கருதுகோள், ஆய்வு அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றது.

இயல் 1. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்ப் பணி

ஜெர்மனியர் தமிழகம் வந்த வரலாறு, தமிழ் மொழி கற்று நூல்கள் எழுதியதன் வரலாறு, மொழிபெயர்ப்புகள், ஜெர்மன் பாதிரிமார்கள் நடத்திய பள்ளிகள் மற்றும் சமூகப் பணிகள், மருத்துவம், அகராதி, பழமொழிகள் தொகுப்பு, அகழ்வாராய்ச்சி, பத்திரிக்கைத் துறை, ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி, தற்காலத்தில் தமிழ் மொழிக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் பங்கு ஆகியவற்றினை விளக்குகின்றது இவ்வியல். 1706 முதல் தற்காலம் (2017) வரை ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்ப் பணி குறித்து விளக்குகிறது.

இயல் 2. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

இவ்வியலில் தமிழகத்துடன் தொடர்பு கொண்ட அயல் நாட்டினரின் வரலாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பியரின் தமிழக, தமிழ் நூல்களின் அச்சுப் பதிப்பு வரலாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மரபில் அமைந்த ஐரோப்பியரின் இலக்கண நூல்களின் விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. உரைநடை, வினாவிடை இலக்கணங்களின் வரலாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மன் பாதிரிமார்கள் தங்களது நாட்டினர் எளிதாகத் தமிழ் மொழி கற்பதற்காக இலக்கணம் எழுதினர். அவர்கள் எழுதிய இலக்கண நூல்களினை வரலாற்று அடிப்படையில் விளக்குகின்றது. அத்துடன் தமிழ் மரபு இலக்கணம், ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண வரலாறும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 3. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை

தமிழ் மரபு இலக்கணங்களின் அமைப்பு முறை, தமிழ் - வடமொழி (புடைமாற்று) இலக்கணங்களின் அமைப்பு முறை, ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணங்களின் அமைப்பு முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பெய்த்தானின் இலக்கண நூல் எவ்வகை அமைப்பினைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் 4. தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின் நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு

பெய்த்தானின் இலக்கண நூல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ள எழுத்து, உச்சரிப்புகள், பெயர், புணர்ச்சி, வேற்றுமை, வினை, இடைச்சொல், உரிச்சொல், ஆகுபெயர், எண், அளவைப்பெயர் முதலானவை தமிழ் மரபு இலக்கணங்களான நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலான நூல்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஐரோப்பியரான ஆர்டன் என்பவரின் இலக்கண நூலுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவ்விலக்கண நூல்களில் இருந்து பெய்த்தான் வேறு படும், படாமலும் இருக்கும் முறைகள் ஆராய்ந்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் - ஒன்று

ஜெர்மனியர்களின் தமிழ்ப் பணி

ஜெர்மனியர்களுக்கு முன்பே போர்ச்சுக்கல், இத்தாலி நாட்டிலிருந்து ராபர்ட் டி. நோபிலி, வீரமாமுனிவர், ஜான் டி. பிரிட்டோ முதலானோர் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகத் தமிழகம் வந்திருந்தனர். அயல் நாட்டில் இருந்து பலர் வந்து இருந்தாலும் ஜெர்மனியர் போன்று வேறு எவரும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் சமயம் பரப்புவதற்கு சமூகப் பணியினைச் செய்திலர். பிற அயல் நாட்டினர் வாணிபமே முதன்மையானதாகக் கொண்டிருந்ததால் சமயம் பரப்பும் பாதிரிமார்கள் குறைவாகவே இருந்தனர். ஜெர்மனியர் அங்ஙனம் இல்லாமல் சமயம் பரப்பும் ஒன்றனையே தங்களது கொள்கையாக/ நோக்கமாக வைத்துச் செயல்பட்டதால் பிற நாட்டினரை விட இப்பணியில் சிறப்புடன் செயலாற்றியுள்ளனர். ஜெர்மனியர் சமூகப் பணியுடன் தங்களது மதத்தினைப் பரப்பினர். ஜெர்மன் நாட்டு கிறித்தவப் பாதிரிமார்களின் தமிழ்ப் பணியினை விளக்குவதற்கு முன்பு அவர்கள் ஆற்றிய சமூகப் பணியினையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும் என்பதனால் இவ்வியலில் சுருக்கமாகத் தரப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு சமூக மற்றும் பிற பணிகள் குறித்து மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, கா. மீனாட்சி சுந்தரம், மோகனவேலு, ஸ்டீபன் நெய்ல் (Stephen Neil), ஃபெர்ட் ஜெ. ஃபென்சர் (Ferd J. Fenger), டேனியல் ஜெயராஜ், டாக்டர். சு. நரேந்திரன். முதலானோர் விளக்கியுள்ளனர். இவ்வாய்வாளர்களின் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் ஜெர்மனியரின் சமூகப் பணிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் விளக்காத பகுதிகளும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கிறித்தவ

சமயப் பரப்புதலுக்குச் சமூகப் பணி ஒரு கருவியாக அமைந்தது. இக்கருவியினைப் பயன்படுத்திய ஜெர்மனியர் தங்களது கொள்கையில் வெற்றி பெற்றனர். கிறித்தவ சமயம் பரப்புதலில் சமூகம் மற்றும் தமிழ்ப் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஏனெனில் இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணையானவை என்பதனால் இவ்விடம் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

1. 1. ஜெர்மனியர்களின் தமிழக வருகை

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு (09. 07. 1706) தொடங்கி இன்று வரை (2017) ஜெர்மன் நாட்டிற்கும் தமிழகத்திற்கும் தொடர்புகள் இருந்து வருகின்றன. பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு, ஹென்றி புளுட்சீவ் இரண்டு பாதிரிகளும் டென்மார்க்கினை ஆட்சி செய்த அரசன் நான்காம் ஃப்ரடரிகின் (Frederick IV) ஆணைக்கிணங்க கிறித்தவ சமயத்தினைப் பரப்புவதற்காக 09.07.1706-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தின் தென்கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள இன்றைய தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தரங்கம்பாடியினை வந்தடைந்தனர். முதன் முதலாகத் தமிழகம் வந்தனர். இந்தியாவில் காலடி எடுத்து வைத்த முதல் ஜெர்மனியர் இவ்விருவரும். சீகன்பால்கு, புளுட்சீவ் இவர்களைத் தொடர்ந்து வால்தர், தியோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ், சுவாட்ஸ், கார்ல் கிரால், ஹர்மன் பெய்த்தான், ஃபெப்ரீசியஸ் முதலானோர் சமயம் பரப்பும் நோக்கோடு தமிழகம் வந்தனர். கிறித்தவ சமயம் பரப்ப வந்த தொடக்ககாலப் பாதிரிகள் தமிழக மக்களிடம் வழக்கத்திலிருந்த குழந்தைத் திருமணப் பழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கும், மூட நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களினை மக்கள் கைவிடவும், கைம்பெண்களை ஒதுக்கிப் புறந்தள்ளாமல் மறுமணம் செய்து வைப்பதற்கும் உந்து சக்தியாக இருந்தனர். பகுத்தறிவுச்

சிந்தனைகளை மக்களிடம் அறிமுகம் செய்தனர். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் தமிழர்களுக்குக் கல்வியையும் புகட்டினர். குறிப்பாகப் பெண்கள் கல்வி கற்பதனை ஊக்குவித்தனர். கல்வி கற்கும் குழந்தைகளுக்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் நல்கி கல்வியினைக் கற்பித்தனர். தமிழக மக்களுக்கும், தமிழ்மொழிக்கும் அவர்களாற்றிய பணி மிகவும் சுட்டிக்காட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

தமிழிலுள்ள நூல்களை ஜெர்மன் மொழியிலும், இலத்தீன், ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்து, பிற அயல் நாட்டினர் அறிந்து கொள்ளச் செய்தனர். இவை தவிர தங்களது கல்விக் கூடங்களில் தற்கால கணிதம் (Geomantry, Algeprah), அறிவியல், மருத்துவம் சார்ந்த புதிய பாடங்களை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தனர். அகராதி தயாரிப்பு, மொழிபெயர்ப்பு, திறனாய்வு, தொல்லியல், நாட்டுப்புறவியல், பழமொழிகள் தொகுப்பு, படைப்பிலக்கியம் முதலிய துறைகளில் முன்னோடியாக விளங்கினர். இன்று நாம் தமிழ் நூல்களைப் படித்து பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். இவ்வகை நூல் அச்சடிப்புக்கு அடிப்படையானது அச்சு எழுத்தாகும். அச்சுக்கலை அறிந்த ஜெர்மனியர் (கி. பி. 1439- ஆம் ஆண்டு அச்சுக்கலையினைக் கண்டுபிடித்த ஜான் கூட்டன்பர்க் ஜெர்மனியர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ஜெர்மனியில் உள்ள ஹாலே (Halle) நகரில் 1710-ஆம் ஆண்டு தமிழ் எழுத்துக்களை மரத்துண்டுகளில் வடிவமைத்து உருவாக்கியுள்ளனர். இதனையடுத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1713-ல் தமிழில் அச்சு இயந்திரம் வந்த பின்பு, முதன் முதலாக அச்சிடப்பட்ட நூல் புனித வேதாகமம் (1714). கிறித்தவ மதத்தின்/ மக்களால் புனித நூலாகக் கருதப்படும் வேதாகமம் கி. பி. 1711 - ஆம் ஆண்டே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் அதனைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டது மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்புதான். அதே போன்றுதான் இலத்தீன் மொழியில்

சீகன்பால்குவால் எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கண நூல் 'கிராமடிகா தமுலிகா' கி. பி. 1716-ல் பதிப்பாக வந்தாலும் 1715'ம் ஆண்டு எழுதி முடிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

ஜெர்மன் பாதிரிகள் இந்தியாவிற்கு கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பவே வந்தனர். தமிழக மக்களிடம் கிறித்தவ சமயம் பரப்பத் தமிழ் மொழி கற்றல் இன்றியமையாத தேவையாகும் என்பதனை அறிந்துகொண்டனர். இதன் பின் தமிழின் மீது கொண்ட தணியாத ஈர்ப்பால் தங்களைத் தமிழ்மொழிக்கு அர்ப்பணித்து, தமிழ் அறநெறி இலக்கியங்களையும், பக்தி இலக்கியங்களையும் கற்கத் தொடங்கினர். இவற்றை அவர்கள் ஆராய்ந்தறியவும், கிறித்தவச் சிந்தனைகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கவும், மொழிபெயர்க்கவும் தொடங்கினர். தமிழ் மொழி பயின்றதன் நோக்கம் வேறாக இருப்பினும் இவ்விடம் தணியாத ஈர்ப்பென்பதன் பொருள் ஜெர்மனியர்கள் தமிழின் மீது கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினைக் குறிப்பதாகும். இதன் வழியாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிற நாட்டு அறிஞர்களைச் சென்றடைந்து, பல தமிழ் நூல்கள் வெளிக்கொணரவும், புதிய நூல்கள் படைப்பாக வெளிவரவும் காரணமாயிற்று. அதோடு மட்டுமல்லாது தமிழ் நூல்களை இலத்தீன், ஜெர்மன், ஆங்கிலம் முதலான மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தும் தந்துள்ளனர். ஜெர்மனியர் தமிழகத்தின் கிழக்குப் பகுதியாகிய தஞ்சாவூரினை (தரங்கம்பாடியினை) மையமாக வைத்தே செயல்பட்டிருக்கின்றனர். தஞ்சைப் பகுதியினைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் நோக்கம் இப்பகுதியினை டேனிஸ் அரசு தங்களது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. பிற பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர், நவாப் அரசுகள் தங்களது ஆட்சியினை நிலை நாட்டியது. ஆங்கிலேய மற்றும் ஏனைய அரசு கைப்பற்றி இருந்த பகுதிகளில் தங்களது வாணிபம் பாதிப்படையும் என்பதனால் சமயப் பரப்பாளர்களை

அனுமதிக்கவில்லை. சமயம் பரப்புவதெல்லாம் வாணிபர்களின் நோக்கமல்ல. ஜெர்மனியர் தமிழகத்தில் ஏற்படும் கோடைக்கால வெயிலினைத் (Tropical) தாங்க முடியாமல் சிலர் தங்களது நாட்டிற்கே சென்றும் உள்ளனர். சீகன்பால்கு தான் கற்றத் தமிழினைத் தமிழகம் வந்த தம் நாட்டார் அனைவருக்கும் கற்றுக்கொடுத்து, ஊக்குவித்ததால் அவர்கள் நூல்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். தமிழ் நூல்களைத் தங்களது தாய் மொழியிலும், பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் அயல் நாட்டினர் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து ஏதேனும் ஒரு நோக்கத்திற்காகவே தமிழகம் வந்தனர் என்பதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு தமிழகம் வருகை தந்த அயல் நாட்டினரின் தொடர்பினை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. முதலாவது வாணிபத் தொடர்பு
2. கிறித்தவ சமயத்தினைப் பரப்புவதற்காகவே தமிழகம் வருதல்.

இரண்டாம் வகையினைச் சார்ந்தவர்கள்தான் ஜெர்மனியர். கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதனையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும் பிறவற்றிலும் (பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்தல் முதலானவைகளில்) தங்களை ஈடுபடுத்தித் தமது பணிகளைச் செவ்வனே செய்தனர். ஜெர்மனியர்களின் தமிழகத் தொடர்பால் தமிழ் அகராதிகள், இலக்கணம், இலக்கியம், தொல்லியல், மருத்துவம், புடைப்புச் சிற்பம், மொழிபெயர்ப்பு முதலான துறைகள் வளர்ச்சி அடைந்தன. இத்துறைகளில் முன்னோடியாகவும் விளங்கினர். முன்பு விளக்கியது போன்று தமிழ் மொழி கற்றதன் நோக்கம் சமயம் பரப்புவதற்கானதாக இருப்பினும்,

பிறவும் இவற்றில் அடங்கும். ஜெர்மன் பாதிரியார்கள் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் மற்றும் பிறவற்றிற்கும் செய்த தொண்டுகள் பல. ஜெர்மன் பாதிரியார்களுக்கு முன்பு தமிழகத்தில் இருந்த போர்ச்சுக்கல், இங்கிலாந்து நாட்டினர் வாணிபத்தில் நாட்டமாக இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் சமயப் பரப்பாளர்கள் இந்நாடுகளில் இருந்து வரவேற்கப்பட்டனர். 'போர்ச்சுக்கீசியர் வாணிபத்துடன் கிறித்தவ சமயத்தையும் பரப்பினர். கி. பி. பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் கோவா, கேரளா (கொச்சி, கோழிக்கோடு), தென் தமிழகத்தில் (தூத்துக்குடி) இருந்த பாதிரிகள் போர்ச்சுக்கல் நாட்டினர். பிற நாட்டினராக இருந்தாலும் இந்நாட்டின் பிரதிநிதியாக கருதப்பட்டவர்கள் என்பது வரலாறு தரும் விளக்கமாகும்'¹. போர்ச்சுக்கீசியர் இப்பகுதிகளின் வாணிபத் தளங்களாக தங்களது கட்டுப்பாட்டில் வைத்து இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கிலாந்து நாட்டில் இருந்து தமிழகத்திற்குச் சமயம் பரப்ப வருகை தந்த ஜி. யு. போப் முதலானோர் பிறப்பால் வேறு நாட்டினர் (கனடா) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. 2. ஜெர்மனியர்களின் சமூகப் பணி

ஜெர்மன் பாதிரிகள் சமயப்பணி மேற்கொள்ள வந்தாலும், சமயப் பணியுடன் சமூகப் பணியினையும் செய்து வந்தனர். இவ்வகைச் சமூகப்பணிகள் சமயம் பரப்புவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தன. சீகன்பால்கு ஐயர் அறியாமையில் இருந்த தமிழக மக்களை நல்வழிப்படுத்தினார். சீகன்பால்கு வந்த காலகட்டத்தில் ஐரோப்பியர் தமிழக மக்களை 'மலபாரி' என்றழைத்தனர். மலபாரி என்றால் காட்டு மிராண்டிகளெனப் பொருள். இதனை சீகன்பால்கு மறுத்து கல்வி அறிவு

¹. Stephen Neill. A History of Christianity in India. Pp. 124-136.

இல்லாமையால் மலபாரி மக்கள் காட்டுமிராண்டிகள் போல இருக்கின்றனரே தவிர உண்மையிலேயே காட்டுமிராண்டிகளல்லர் அவர்களுக்கும் பழமையான மொழி மற்றும் பண்பாடு உண்டென்று எழுதுகிறார். எங்ஙனம் இருப்பினும் இப்பாதிரிகள் தமிழ் மக்களின் பண்பாடு மற்றும் இலக்கியங்களினை மேலைத் தேயத்தார் அறிந்து கொள்ளச் செய்தனர். சீகன்பால்குவைப் போன்று இரேனியஸ் ஐயர் திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டைப் பகுதிகளில் குழந்தைகளுக்குக் கல்விக் கூடங்களினையும், வயது முதிர்ந்த ஆண், பெண்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கும் திட்டத்தினையும் தொடக்கி வைத்தார். இது போன்ற சமூகப் பணிகளினை ஜெர்மன் பாதிரிகள் தமிழகம் முழுவதும் (அவர்கள் பணி செய்த இடங்களில்) செய்தனர்.

1. 3. ஜெர்மனியர்களின் கல்விப்பணி

பார்தொலொமியோ சீகன்பால்கு தரங்கம்பாடியில் 09.07.1706-ஆம் ஆண்டு வந்திறங்கினார். தமிழ் மொழியினைக் கற்கத் தமிழாசிரியராகிய ஆலப்பன் துணையுடன் தமிழ் கற்றார். சீகன்பால்கு தமிழக மாணவர்களுடன் இணைந்தே தமிழ் கற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலப்பன் சீகன்பால்குவிற்குக் கல்வி புகட்டும் வழியாக ஜெர்மன் மொழியினைத் தெரிந்துகொண்டார். இதன் மூலமாக ஜெர்மன் மொழியினைக் கற்ற முதல் தமிழர் என்ற பெருமை இவருக்கு உரியதாகும். ஆலப்பன் ஆங்கிலம், பெர்சியன், போர்ச்சுகீஸ் முதலான மொழிகளினை அறிந்தவர். 'சீகன்பால்கு தமிழகம் வந்த காலகட்டத்தில் தஞ்சாவூரில் ஆண், பெண் இருவரும் கல்வி கற்க இயலாத நிலை இருந்ததனை அறிந்து முதன் முதலாக ஜனவரி மாதம் 1707-ஆம் ஆண்டு இருபாலரும் கல்வி பயிலும் பாடசாலையினை

நிறுவி, அதன் மூலமாகத் தமது சமயப் பணியினைத் தொடங்கினார். இதன் பிறகு தரங்கம்பாடி, தஞ்சாவூரினைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பல கல்விச் சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. இக்கல்விக் கூடங்களில் கிறித்தவப் போதனைக் கல்வியுடன் அறிவியல், கணிதம், தமிழ்ப் பாடங்களும் கற்றுத் தரப்பட்டன². தமிழக மக்களுடன் பழகி அவர்களுடன் வாழ்ந்து குறிப்பாக அறியாமையில் இருந்த மக்களுக்காகத் தங்களது வாழ்க்கையினை அர்ப்பணித்தனர். இவர்கள் வேறுபணிக்காக வந்தாலும் தமிழக வாழ்க்கைச் சூழல் கவர்ந்ததால் தமிழர்களுடன் உறவு கொண்டனர். ஜெர்மனியர் தமிழக காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் தங்களை மாற்றிக் கொண்டனர். வசதியற்றத் தமிழ் மாணவர்கள் கல்வி கற்க முடியாத நிலையினை அறிந்த பாதிரிகள் உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றை நல்கி அவர்களின் படிப்பினை ஊக்குவித்தனர். இரேனியஸ் ஐயர் பாளையங்கோட்டையில் பள்ளி திறந்தார். இப்பள்ளியில் இரவு நேரத்தில் முதியோர்களுக்கும் கல்வி கற்றுத் தரப்பட்டது.

இவர்களுக்குப் பின்பு ஜெர்மன் பாதிரி கிறிஸ்டியன் ஃபிரடெரிக் சுவார்ட்ஸ் (Christian Frederick Schwartz - 1750 – 1798) 30.07.1750-ல் தமிழகம் வந்தார். தஞ்சாவூரினை மையமாக வைத்து கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டார். திருச்சியினை ஆட்சி செய்த நவாப் அரசு தமது இராணுவ வீரர்களுக்குக் கல்வி (பர்சிய மொழி) கற்றுத் தருவதற்காக இவரை நியமித்தது. பின் 1762-ல் திருச்சியில் மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்காகப் பிசப் பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. இது 1878-ல் (பிசப் ஹீபர் – Bishop Heber) கல்லூரியாக மாற்றம் பெற்றது. 1784-ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரில்

². Brijraj Singh. The First Protestant Missionary to India Bartholomaeus Ziegenbalg (1683-1719). Pp. 85 – 86.

ஆங்கிலப் பள்ளி தொடங்கியுள்ளார். இன்று புனித பீட்டர் மேல்நிலைப் பள்ளியாக பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து சுல்லீவன் துணையுடன் 1785-ல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் பள்ளி நிறுவினார். தொடக்கப் பள்ளியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது மேல் நிலைப் பள்ளியாக உள்ளது. இக்கல்விக் கூடம் இன்றும் சுவார்ட்ஸ் பெயரால் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. தஞ்சைப் பகுதியினை ஆட்சி புரிந்த சரபோஜி அரசனின் அவையில் இராஜகுருவாக பணியாற்றியவர். அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்த திண்ணை/ குருகுலக் கல்விக் கொள்கையினை நீக்கி இன்றைய பள்ளிக் கல்வி முறையினை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர். இவர் கல்விப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு சிறந்து விளங்கினார். இவரது தமிழக வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் பார்க்கும் போது கல்விக் கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

ஹெர்மன் பெய்த்தான் பிப்ரவரி 1902-ஆம் ஆண்டில் தமிழகம் வந்து ஈரோடு பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பித்தார். ஈரோடு பகுதிகளில் வாழ்ந்த தென் திராவிடப் பழங்குடியினரான 'படகா' இன மாணவர்களுக்காக இப்பள்ளி 1870-ல் ஆங்கிலேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் உலகப் போரின் (1913 - 1917) போது ஆங்கிலேய அரசு நிர்வாகம் செய்ய முடியாமல் ஜெர்மன் பாதிரிகளிடம் இப்பள்ளியினை ஒப்படைத்தது. அதே போன்று சென்னையில் உள்ள ஃபெப்ரீஸியஸ் பள்ளியிலும் தமக்குத் தரப்பட்ட ஆசிரியப் பணியினைச் செவ்வனே செய்து முடித்தவர். கும்பகோணம் மக்களுக்குப் பல்வேறு பணிகளைச் செய்ததால் பிற்காலத்தில் நகராட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஜெர்மன் நாட்டவர்கள் பணிபுரிந்தனர் என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஜெர்மன் பாதிரிகள் தமிழர்களின்

கல்விக் கண்ணைத் திறந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது கல்வி மூலம் உலகத்தினை அறிந்து கொள்ளச் செய்து, வாழ்க்கையில் புதுமையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள்.

1. 4. மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் நூல்கள்

சமயம் பரப்ப வருகை தந்த ஜெர்மனியர் தமிழகத்தில் உள்ள வெப்ப நிலையினைத் தாங்க முடியாமல் வேதனைப்பட்டனர். இதனால் தங்களது நாட்டிலிருந்து மருத்துவ மிசனரிகளை வரவழைத்துத் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட வெப்ப (Tropical) நோயினைப் போக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் பல்வேறு நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டத் தமிழக மக்களுக்கும் மருத்துவம் பார்க்கும் பணியினைச் செய்து வந்தனர். 1709-ஆம் ஆண்டு மருத்துவர் கிரண்ட்லர் (J. E. Grundler – 1709-1720)³ தரங்கம்பாடி வந்தார். இவர் தமிழகத்தில் இருந்த மருந்து முறைகளினைத் திரட்டி *மலபார் மருந்துகள்* (Malabr Medicines) பெயரில் 1711-ல் நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் மருத்துவ வகையினை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். கிரண்ட்லர் ஜெர்மன் நாட்டில் இருந்து தமிழகம் வருகை தந்த முதல் மருத்துவப் பாதிரியார். இவரைத் தொடர்ந்து காஸ்பெர் கோட்லிப் ஸ்லேகல்மில்ச் (Casper Gottlieb) 12.07.1730-ல் சென்னை வந்தார். 11.08.1730-ல் தரங்கம்பாடி வந்து 29 நாள் மட்டுமே தமிழகத்தில் வாழ்ந்தார். சாமுவேல் பெஞ்சமின் க்னால் (Samuel Benjamine Cnoll - 30.08.1732 – 27.02.1767), டானே கோனிக் (Dane. Dr. Koenig), ஜோஹன் டேவிட் மார்டினி (Johann David Martini) முதலானோர் பதினைந்து (15) ஆண்டுகள்

³. அடைப்பிற்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆண்டுகள் அனைத்தும் ஜெர்மனியர் தமிழகத்தில்

இருந்ததனைக் குறிப்பதாகும்.

தமிழகத்தில் இருந்து மருத்துவப் பணிகளைச் செய்து வந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் குறைந்த ஆண்டுகளே தமிழகத்தில் வாழ்ந்தாலும் தரங்கம்பாடி, தஞ்சாவூர்ப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் மருத்துவத் தொண்டுகள் செய்தே மறைந்தனர். ஜெர்மனியர்களின் மதம் பரப்பும் உத்தி முறைகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். 'தமிழ் அறிஞர்கள் தொகுத்து வைத்திருந்த வைத்தியக் குறிப்புக்கள் அடங்கிய 'மலை அகராதி' (Malei Agarathi) முதலான மருத்துவ நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டனர்'⁴. இந்நூலானது மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களினைத் தீர்க்க உதவும் மருத்துவக் குறிப்பினைத் தருவதாகும். சித்தர் ஆருட நொண்டிச் சிந்து (Study of Poisonous Animals and of their treatment in the form of Verse) முதலான தமிழ் மருத்துவ நூல்களைத் தங்களது மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இரேனியஸ் ஐயர் பூமி சாஸ்திரம் (World Geography) நூலினை எழுதியுள்ளார். இவரின் இந்நூலே 1832-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்ட முதல் அறிவியல் நூலாகக் கூறப்படுகிறது. இந்நூல் தமிழகத்தின் பூகோல அமைப்பினை எடுத்து விளக்கும் முறையில் உள்ளது.

1. 5. அகழாய்வுத் துறை, புடைப்புச் சிற்பம் - Archaeological Excavation

அகழாய்வுத் துறை ஜெர்மன் (மேலை) நாட்டு அறிஞர்களால் தமிழகத்திற்கு அறிமுகமானது. இத்துறையின் வருகையால் தமிழகம் குறித்து மேலைத் தேயருக்கு இருந்தத் (மலபாரிகள் என்ற) தவறான கருத்துக்கள்/ பார்வைகள் களையப்பட்டன. எந்த ஒரு நாட்டின், மாந்தரினத்தின் பழமையான வரலாற்றினை அகழாய்வில் கிடைக்கக் கூடியத் தரவுகளை (மட்பாண்டங்கள், காசுகள், கோடரிகள்,

⁴. Mohanavelu. C. S. German Tamilology: German contribution to Tamil language, literature and culture during the period 1706 – 1945. p. 153.

தமிழ்கள்) வைத்தே மதிப்பிடுகின்றனர். இவ்வகைப்பாட்டிலுள்ள தமிழக மாந்தரினத்தின் வரலாற்றினை விளக்கக்கூடிய பழமையான தொன்மைக் கூறுகள் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் புதைந்து/ மறைந்து கொண்டிருந்தன. இவ்வகைப் புதைபொருள் தரவுகளை அயல் (ஜெர்மன்) நாட்டவர் கண்டுபிடித்ததன் வழி தமிழகத்தில் அகழாய்வுத் துறை வளர்ச்சியினைப் பெற்றது. இவ்வளர்ச்சியில் தமிழ்மொழியும் அடங்கும். ஜெர்மன் அருட்தொண்டர்களால் தமிழ் மொழியும், தமிழ்மொழி சார்ந்த பிற துறைகளும் வளம் பெற்றன. இற்றைக் காலத்தில் தமிழகத்தில் அகழாய்வுத் துறையின் முக்கியத் தளமாக விளங்கக் கூடிய திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்ச நல்லூரினை ஜெர்மன் அறிஞரான டாக்டர். அண்ரீஸ் ஃபெடர் யாஹர் (Andreas Fedor Jagor) 1876-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடித்து ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இவரின் இவ்வாய்வு பிற்காலங்களில் உலகளவில் தமிழகத்தினை உயர்த்தியது. யாஹர் இனவரைவியல் (Ethnography), மானிடவியல் துறைசார்ந்த அறிஞர்.

யாஹர் அகழாய்வினை மேற்கொள்ள இங்கிலாந்து நிபுணர்களையும் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு ஆய்வு நடத்தி ஆதிச்சநல்லூரில் புதையுண்டு கிடந்த தொன்மையானத் தகவல்களை வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். யாஹர்தான் இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் அகழாய்வுத்துறை ஆய்விற்கு வித்திட்டவர். இவ்வகை அகழாய்வின் மூலம் தமிழகமும் பழமையான தொன்மைக் கூறுகளைத் தன்னகத்து கொண்டுள்ளது என்பதனை நிறுவினார். ஆதிச்சநல்லூரில் கண்டெடுத்த மட்பாண்டங்கள், முதுமக்கள் தாழிகள், நாணயங்கள், கோடரிகள், பாணை ஓட்டில் உள்ள பிராமி எழுத்து முதலான பொருள்களின் மூலம் தமிழகத்தின் பழமையினை நிறுவியதோடு மட்டுமல்லாமல் அதனைத் தமது நாட்டிற்கு எடுத்துச்

சென்றுள்ளார். யாஹர் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக எடுத்துச் சென்ற பொருட்கள் அனைத்தும் பெர்லின் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. யாஹர் தொடங்கிய அகழாய்வு தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த முதல் ஆய்வாகும். யாஹருக்கு முன்பு இப்பணியினைத் தமிழகத்தில் எவரும் செய்யவில்லை. இவருக்குப் பின்பே இத்துறையில் கவனம் செலுத்திப் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் நிகழ்ந்தன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிச்சநல்லூர் தற்காலத்தில் அகழாய்வுத் துறை சார்ந்த ஆய்விற்கு முக்கியத் தளமாக/ இடமாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்றீஸ் ஃபெடர் யாஹருக்கு முன்பும், இவரைத் தொடர்ந்தும் பல்வேறு ஜெர்மன் அறிஞர்கள் தமிழகம் வந்திருந்தாலும் அவர்கள் தொல்லியல் ஆய்வில் ஈடுபடவில்லை. பிற ஜெர்மனியர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு துறைகளில் தங்களது பணியினைத் தொடர்ந்தனர். அந்தவகையுள் தொல்லியல் துறையுடன் தொடர்புடைய புடைப்புச் சிற்பங்களினை ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வதில் சிறந்தவராக ஹென்றி ராபர்ட் ஜிம்மர் (Heinrich Robert Zimmer - 1890–1943) விளங்கினார். பல்லவர் காலம் தொடங்கி இன்றளவும் பாறை ஓவியங்களின் வழி பல்வேறு தொன்மக் கதைகள், இயற்கைக் காட்சிகள் இன்னும் பிறவற்றினை உணர்த்துகின்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடமான மாமல்லபுரத்தினை ஜிம்மர் ஆராய்ந்துள்ளார். இங்கு இருந்த ஒரு கல்வெட்டினை அல்லது பாறையில் உள்ள சிற்பத்தினை ஆராய்ச்சி செய்து இக்கல்வெட்டுச் சிற்பம் 'அர்ச்சுனன் தபசி'னைக் குறிப்பதல்ல 'பகீரதன்' தவத்தைக் குறிப்பதென்று எழுதினார். ஜெர்மனியர்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களை ஆய்வு செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கு இஃதோர் சான்றாகும். ஜிம்மர் 'Myths and Symbols in Indian Art and Civilization' நூலினை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில்தான் மாமல்லபுரம் பற்றிய இவரின் ஆய்வும்

அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் தமிழகப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் மட்டுமின்றி, இந்தியச் சிற்பங்கள் அனைத்தினையும் விளக்கியுள்ளார். இவரின் பிற நூல்களும் இந்தியா தொடர்பான தொன்மக் கதைகளினை விளக்குவதாகவே அமைந்துள்ளன. இந்திய மக்களின் பண்பாட்டினைத் தொன்மத்தின் வழி அறிய முற்பட்டுள்ளார். மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நடைமுறைகள் தொன்மத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளதால் இதனை அவர் ஓர் உத்தியாகக் கொண்டு விளக்க முற்பட்டிருக்கலாம்.

1. 6. பழமொழிகள் தொகுப்பு

உலகில் தோன்றிய முதல் இலக்கியம் இலக்கிய வடிவம் கொடுக்கப்படாத நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகத்தான் (விடுகதை, ஒப்பாரி, கும்மி, தாலாட்டு) இருக்க வேண்டும். தமிழ் மொழியாக இருந்தாலும், உலக மொழிகள் எதுவாக இருந்த போதிலும் பழமொழிகளும், நாட்டுப்புறக் கலைகளும்/ பாடல்களும் எப்பொழுது தோன்றின என்பதற்கு விடை கூற இயலாது. ஏனெனில் இவ்விரண்டும் மானிட சமூகத்தில் ஒட்டிப் பிறந்தவையாகும். மக்களின் துயரங்களினையும், மகிழ்ச்சியினையும் வெளிப்படுத்துவதே இவ்வகையான நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாகும். மக்களின் நடைமுறையில்/ அன்றாட வாழ்க்கையில் இருந்த இவ்விலக்கியம் பிற்காலங்களில் தனித் துறையாக வளர்ச்சி பெற்றது. இத்துறையின் மூலம் நாட்டுப்புறங்களில் (நாட்டுப்புற மக்களிடம்) இருந்த வாய்மொழிப் பாடல்கள் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டன. நாட்டுப்புறக் கூறுகளில் ஒன்றான பழமொழிகளும் பண்டு தொட்டு மக்களின் வழக்கில் இருந்து வருகின்றது. தமிழக நாட்டுப்புற மக்கள் தங்களது பேச்சு வழக்கில் ஒன்றனை ஒப்பிட்டுக் காட்டப் பழமொழிகளைக் கையாண்டனர். பழமொழி

பேசும் வழக்கம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தொன்று தொட்டு இருக்கின்றது.

இதனால்தான் தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம்

“பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே

அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்

நாற்பே ரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்

யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்”⁵

என்பதனை எடுத்துக் கூறுகின்றது. தமிழ் மொழியில் சங்கம் மருவிய இலக்கியங்களான அற இலக்கியத்தில் முன்றுரையரையனால் எழுதப்பட்ட செய்யுள் வடிவிலானதுதான் 'பழமொழி நானூறு'. இந்நூல் தமிழில் கிடைக்கக் கூடிய முதல் பழமொழித் தொகுப்பு நூலாகும். இப்பழமொழி நூலினைத் தொடர்ந்து பிற்காலங்களில் பழமொழிகள் மக்கள் வழக்கில் காணப்பட்டனவே தவிர அதனை எழுத்தில் வடிவமைக்கவும் இல்லை, தொகுக்கப்படவும் இல்லை. இவற்றினை அறிந்த பீட்டர் பெர்சிவல் (Peter Percevel) தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து 'திருட்டாந்த சங்கிரகம்' (*A Collection of Proverbs* - 1843) வெளியிட்டார். தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தமிழர் மட்டும் படித்தால் போதாது, பிற மொழியினரும் அறிய வேண்டித் தமிழ் - ஆங்கிலம் இரு மொழிகளிலும் தமது பழமொழித் தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளார். பழமொழிகளின் மூலம் புதுமையான சொற்கள் மக்களின் பண்பாடு முதலானவற்றினை அறிய முடியும்

⁵ . இளம். தொல். செய்யுள். 74.

என்பதனால் தொகுத்திருக்கலாம். அற இலக்கியத்தில் உள்ள பழமொழி 'பா'வடிவில் அமைந்திருக்கும். பிற்காலப் பழமொழிகள் அவ்வாறு அமைந்து இருக்காது. ஓர் எதுகை மோனை நயத்துடன் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும்படி இருக்கும்.

பீட்டர் பெர்சிவலினை யடுத்து ஹெர்மன் யன்சன் (Herman Jensen - *A classified collection of Tamil proverbs- 1897*) தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து வகைப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார். இப் பணியுடன் தமிழ்ப் பழமொழிகளுக்கு அகராதி (*A dictionary of Tamil proverbs - 1988*) ஒன்றினையும் கொடுத்துள்ளார். இவ்வகராதி நூலில் ஒவ்வொரு சிறப்புச் சொற்களுக்கும் விளக்கம் தந்துள்ளார். இவ்விளக்க அகராதியால் பொருள் அறியாச் சொற்களுக்கான விளக்கத்தினைத் தெளிய முடிகிறது. பழமொழிகளுக்கு முதன் முதலாக அகராதி உருவாக்கியவர் யன்சன். ஐரோப்பியர் எளிதாகத் தமிழ் மொழி கற்க பயிற்சி (*A practical Tamil reading book for European beginners - 1882*) நூல் ஒன்றினையும் படைத்துள்ளார். இவரது நூல்களின் பதிப்பக ஆண்டினை வைத்து நோக்கும் பொழுது பயிற்சி நூலினை எழுதிய பிறகே தமிழ்ப் பழமொழிகளினைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஐரோப்பியர், தங்களது நாட்டினருக்காகப் பயிற்சி நூல் எழுதியதன் வழி தமக்கிருக்கும் பிற மொழி அறிவினைத் தெரிந்து கொள்கின்றனர். தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களில் தான் சேகரித்த பழமொழிகளினைத் தொகுத்துப் பீட்டர் பெர்சிவல் போன்று தமிழரல்லாதோரும் படித்துத் தெளிய வேண்டி தமிழ் - ஆங்கிலத்துடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

1. 7. ஜெர்மனியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண வரலாறு

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி தமிழகம் வருகை புரிந்த ஜெர்மன் பாதிரிகள் அனைவரும் தமிழ் மொழியினைக் கற்று இலக்கணம் '(Grammatica Damulica - 1716), இலக்கியம் (Geology of Tamil Gods - 1756), புவியியல் (World Geography - 1832), எண் கணிதம் (Tamil first book and Mental Arithmetics - 1863), தாவரவியல் (Malai Agarathi -1817)'⁶ நூல்களை எழுதினர். ஜெர்மனியரின் இலக்கணங்கள் தமிழ் மரபியல் சார்ந்ததாகவும், தற்கால (ஜெர்மனியர் தமிழகம் வந்த கால) மொழி சார்ந்ததாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் இருந்த ஜெர்மனியர்கள் மட்டும் இலக்கணம் எழுதவில்லை மாறாக இருபது (20), இருபத்தொன்றாம் (21) நூற்றாண்டில் தமிழகம் வந்த ஜெர்மனியரும் இலக்கணம் எழுதினர். இலக்கணம் எழுதியதோடு தமிழ் இலக்கணங்களை ஆய்விற்கும் உட்படுத்தி முனைவர்/ முனைவர் பட்ட மேலாய்வு பட்டம் பெற்றனர். ஹெர்மன் பெய்த்தான் 'நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கணம்' (Practical Grammar of Tamil language - 1943) எழுதியுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து தமிழகம் வந்த (1985) தாமஸ் இலேமான் - 'தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம்' (A Grammar of Modern Tamil - 1986) எழுதியுள்ளார். இந்நூல் இவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வேடாகும். இலேமான் பண்டையத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர் பயன்படுத்திய சொற்கள் தற்காலத்தில் எப்பொருளில் பயன்பாட்டில் உள்ளது என்பதனை மரபு தொட்டு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மரபு எப்பொழுதும் முழுவதுமாக மீறப்படுவதில்லை

⁶. புத்தகங்கள் பதிப்பித்த ஆண்டு.

காலமாற்றத்தால் சில மாற்றங்கள் நிகழ்வதுண்டு. தங்களது சமூகத் தேவையினை நிவர்த்தி செய்வதற்காக மரபு சில நேரங்களில் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும். இம்மாற்றங்களினை ஜெர்மனியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காணலாம். இலேமானின் ஆய்வேடு பிற்காலத்தில் முன்பு குறிப்பிட்டுள்ள தலைப்பின் கீழ் தமிழ் இலக்கண நூலாக பாண்டிச்சேரி ஃபிரெஞ்சு நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விருவருக்குப் பிறகு ஐரோப்பியர் எவரும் தமிழ் இலக்கணம் எழுதவில்லை. இலக்கியம், இலக்கணம், நாட்டுப்புறவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளனர். பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் ஆறு தமிழ் இலக்கண நூல்களும் இருபது, இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் இரண்டு தமிழ் இலக்கண நூல்களும் ஜெர்மனியர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியர் எழுதிய இலக்கணத்தினை மூன்றாம் இயல் வரலாற்று அடிப்படையில் விளக்குகின்றது. தமிழ் மொழிக்கான இலக்கண எழுதல்கள் குறையக் காரணம் காலமாற்றங்களாகும். ஆங்கிலத்தில் தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதிய இலேமான் ஜெர்மன் மொழியில் பண்டைக்காலத் தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணம் 'A Grammar of Old Tamil' (in German - 1994) எழுதியுள்ளார். இலேமான், மால்டனுடன் இணைந்து சங்க இலக்கியத்திற்குக் கலைச் சொற்களஞ்சியம் (A Word Index of Old Tamil Cankam Literature - 1992) ஒன்றினை எழுதியுள்ளார்.

1. 8. ஜெர்மனியரின் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆய்வு வரலாறு

பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் மொழியினைப் பயின்று இலக்கிய, இலக்கணங்கள் எழுதி தங்களது மொழி அறிவினைத் தெரிந்து

கொண்டனர். பிற்காலங்களில் ஆய்வின் வழி இஃது நடைபெற்றது/பெறுகின்றது. தாமஸ் மால்டன் (Thomas Malton) கொலோன் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் அய்யாத்துரைத் தாமோதரனை நெறியாளராகக் கொண்டு தமிழிலுள்ள 'இரட்டைக்கிளவி'யினை (Reduplicate of Tamil Stems - 1968) ஆராய்ச்சி செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். கொலோன் பல்கலைக் கழகத்தில் உல்ரிக் நிகாலஸ் (Ulrik Niklas) மூவேந்தர்களின் வரலாற்றினை விளக்கும் 'முத்தொள்ளாயிரத்தினை' 1994'ம் ஆண்டு ஆய்வு செய்துள்ளார். இவ்வாய்வு, பேராசிரியர் யானர்டினை நெறியாளராகக் கொண்டு முனைவர் பட்டத்திற்காக நிகழ்த்தப்பட்டது. உல்ரிக் நிகாலஸ் தமது முனைவர் பட்டமேலாய்விற்கு 'வீரசோழியம் - அலங்காரப்படலத்தினையும் - தண்டியலங்காரத்தினையும்' ஒப்பீடு செய்துள்ளார். ஹர்முட் ஸ்ரே (Hartmut Scharee) 1973-ஆம் ஆண்டு 'தொல்காப்பிய' (Tolkappiyam Studies) அறிமுகம் குறித்துக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். யாக்ஸ் டெய்க்னெர் (Jacques Deigner) தமிழ் வினை முற்றுச் சொற்களையும் வினை எச்சங்களையும் (*The syntactic analysis of the verbal participle and infinitive*) ஆராந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணம், மொழியியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் ஜெர்மனியர்களால் இந்தியாவிலும், ஜெர்மனியிலும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

இவர்களின் ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து எவா வில்டன் (Eva Wilden) ஜெர்மனியில் பேராசிரியர் சீனிவாசனிடம் தமிழ் மொழியினைப் பயின்றார். தமிழ் மொழியினைக் கற்ற எவா வில்டன் குறுந்தொகையினை (*Literary Techniques in Old Tamil Caṅkam Poetry: the Kuruntokai - 2006*) ஆய்வு செய்து வெளியிட்டார். முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காக எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பினை ஆய்வு செய்து

பிற்காலத்தில் புத்தகமாக வெளியிட்டார். எவா வில்லனின் 'நற்றிணை, குறுந்தொகை' ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல்வேறு பாடவேறுபாடுகளை ஒப்பிட்ட ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. *Critical Edition and Annotated Translation of the Narrinai + Glossary*. 3 volumes – 2008, *Critical Edition and Annotated Translation of the Kuruntokai + Glossary and Statistics*. 3 volumes – 2010. பிற்காலங்களில் வெளிவந்த இந்நூல்கள் தமிழ் உரையாசிரியர் மரபினைப் பின்பற்றி பாடவேறுபாடு, இலக்கணக் குறிப்பு, அருஞ்சொற் பொருள், உரை விளக்கங்கள் போன்றவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ரோமன் எழுத்துருவில் தமிழில் ஒலிபெயர்த்தும் தரப்பட்டுள்ளது. 'South-Indian Horizons, Felicitation Volume for François Gros' – 2004. இந்நூல் ஜீன்-லக் செவிலார்ட் (Jean-Luc Chevillard) என்பவருடன் இணைந்து ஆராய்ச்சி செய்து பதிப்பித்த நூலாகும். ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்த சங்கம் தொடர்பான செய்திகளினைப் பதிப்பித்துள்ளார் (*Manuscript, Print and Memory: Relics of the Caṅkam in Tamilnadu* – 2014). இவை தவிர 2009 – ஆம் ஆண்டு 'Between Preservation and Recreation: Tamil Traditions of Commentary' ஆய்வுக் கட்டுரையினைத் தந்துள்ளார். தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியங்களின் வரிசையிலுள்ள எட்டுத்தொகை நூல்களினை ஆராய்ச்சி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார். இவரின் செம்மொழிச் சேவையினைப் பாராட்டி இந்திய நடுவண் அரசு 2011-12-ஆம் ஆண்டிற்கான 'குறள் பீட' விருதினை வழங்கியது. குறள் பீட விருதினைப் பெறும் முதல் ஜெர்மனியர்.

ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் ஆய்வு செம்மொழி நூல்களினை மையமாக வைத்தே நடைபெற்றுள்ளன (பெறுகின்றன). ஒரு சில நீதி (கொன்றை வேந்தன்) நூல்கள், நாவலாக (கமலாம்பால் சரித்திரம், க. ந. சுப்பிரமணியனின் சிறுகதைகள்)

இருந்தாலும் இவ்வகை ஆராய்ச்சி மொழிபெயர்ப்புடன் கூடியதாகும். எந்த ஒரு மொழியின் இயங்கு நிலை (Language Function), மொழிக் கூறுகளை அறிய இலக்கணக் கல்வி தேவையானதாகும். இலக்கண ஆய்வென்பது மொழியினை ஆராய்ச்சி செய்வதாகும். மொழியினைக் கற்றுக் கொள்ளத் துணை நிற்பது இவ்வகை இலக்கண ஆய்வுகள். இதன் பொருட்டுத்தான் ஜெர்மனியர் தமிழ் இலக்கணங்களில் தங்களது ஆராய்ச்சியினைச் செய்து வருகின்றனர். இவர்களின் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய ஆய்வு தமிழ் - ஆங்கிலம் இரு மொழிகளில் (Bilingual) அமைந்துள்ளன. ஒரு சில நூல்களில் தமிழினை ஒலிபெயர்த்துக் (Transliteration) கொடுத்துள்ளனர். தமிழ் மொழியினை (எழுத்தினை) அறியாதவரும் எளிதாக மொழியினைப் படிப்பதற்கு ஒலிபெயர்ப்பு உதவக் கூடும். பழமையானத் தமிழ்ப் பனுவல்களை ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம் சங்க கால, தற்காலக் கலைச் சொற்களை அறிய முடிகின்றது. எவ்வகை மொழியாக இருப்பினும் அந்த மொழியினைக் கற்கச் சொற்கள் இன்றியமையாதவை. ஓர் ஆய்வின் மூலம் பல்வேறு பயன்களைப் பெற முடியும் என்பதனால் சங்க இலக்கிய நூல்களினைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். இவ்வகை ஆய்வால் சங்க இலக்கியச் சொற்கள் தற்காலத்தில் எவ்வாறு மாற்று வடிவம் பெற்றுள்ளன என்பதனையும் அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் அவற்றிற்கான வேர்ச் சொற்கள், இலக்கணக் குறிப்பு, அருஞ்சொற் பொருளினையும் அறிய சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் துணை செய்கின்றன.

தாமஸ் இலேமான் தொடங்கி இன்றையக் காலம் வரை (2017) ஜெர்மன் ஆய்வாளர்களால் தமிழ் ஆய்வுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் வந்துள்ளன. ஜெர்மனியரின் ஆராய்ச்சியினை நோக்கும் பொழுது

இலக்கணத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது. பண்டைத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் இலக்கணம் என்றாலே மொழியின் கூறுகளை விளக்கும் எழுத்து, சொல் இரண்டினை மட்டுமே இலக்கணமாகக் கருதியது போன்று ஜெர்மனியர்களும் இலக்கண ஆய்வினையே சிறந்தாகக் கருதினர். ஜெர்மனியரின் கருதலுக்குக் காரணம் அவர்கள் தமிழ் மொழியினைத் தங்கள் நாட்டினருக்குக் கற்றுத் தந்து, அவற்றின் இயங்கு நிலைக் கூறுகளை அறிந்து கொள்வதற்கேயாகும். இவை தவிர தமிழ் - வடமொழி (வீரசோழியம் - அலங்காரப்படலத்தினையும் - தண்டியலங்காரத்தினையும்) அணி இலக்கணத்தினை ஒப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாய்வே ஜெர்மனியர் வெவ்வேறு மரபில் (தமிழ் - சமஸ்கிருதம்) வெளிவந்த நூல்களை ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆராய்ச்சி செய்த முதல் ஆய்வாகும். இவ்வாய்விற்கு முன்பானாலும் சரி, பின்பானாலும் சரி ஜெர்மனியர் எவரும் இதுவரை (2017) இவ்வகையான ஒப்பீட்டு முறையில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளவில்லை. ஆய்வாளர் அறிந்தவரை ஜெர்மனியர் மட்டுமன்று, பிற ஐரோப்பியத் தமிழ் அறிஞர்கள் எவரும் இம்மாதிரியான ஆய்வினை மேற்கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஜெர்மனியர்களின் சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் பாண்டிச்சேரியில் அமைந்துள்ள ஃபிரஞ்சு (EFEO - Ecole française d'Extrême-Orient) நிறுவனத்தின் மூலம் நடை பெறுகின்றன/ பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் உள்ள மாக்ஸ் முல்லர் பவன் (Max Muller Bhavan) முதலான ஜெர்மன் நிறுவனங்கள் மொழியினைக் கற்றுத் தருவதாகவே உள்ளன. ஆய்விற்கானதாக இல்லை. ஃபிரஞ்சு நிறுவனம் அங்ஙனம் இல்லாமல் அனைத்து ஐரோப்பியர்களுக்குமான மொழியியல் ஆராய்ச்சிக் கூடமாக விளங்குவதால் இதனைத் தலைமை இடமாக வைத்துச் செயல்படுகின்றனர்.

1. 9. அகராதிப் பணி

பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தமிழ் அறிஞர்கள் நிகண்டு இயற்றி அதன் மூலம் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பொருள் முதலிய விளக்கம் அறிந்தனர். இவ்வகை நிகண்டுகள் தமிழ் மொழிக்குத் தமிழில் விளக்கம் கூறும் ஒரு மொழி நிகண்டாகும். இவற்றை ஒரு மொழி அகராதி எனலாம்?. பிற்காலங்களில் தமிழர்களுடன்/ தமிழகத்துடன் பிற மொழியினைப் பேசக் கூடியவர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டதால் பல்வேறு மொழிகளில் அகராதிகள் வெளிவந்தன. ஜெர்மனியர்களின் தொடர்பினால் தமிழ் மொழியில் இருந்து பிற மொழிகளுக்கும், பிற மொழிகளில் இருந்து தமிழுக்கும் பொருள் காணும் (தமிழ் - ஆங்கிலம், தமிழ் - இலத்தீன், தமிழ் - ஜெர்மன், ஜெர்மன் - தமிழ், இலத்தீன் - தமிழ், ஆங்கிலம் - தமிழ்) அகராதிகள் வெளியிடப்பட்டன. தமிழ் இரு மொழி அகராதி வரலாற்றில் ஜெர்மன் பாதிரிமார்களின் பங்களிப்பு நானூறு ஆண்டுகாலப் பழைமையுடையது. யோஹன் பிலிப் ஃபெப்ரீசியஸின் அகராதிதான் தமிழ் - ஆங்கிலத்தில் (1779) வெளிவந்த முதல் இரு மொழி அகராதி. ஃபெப்ரீசியஸுக்கு முன்பே ஆந்தம் தெ ஃரோயன்சா (Fr. Antem de Proenca - 1679) அகராதி எழுதி இருப்பினும் தமிழ் - போர்ச்சுகீஸ் சார்ந்ததாகும். இதன் மூலம் பிற்காலத்தில் தமிழர்கள் பிற மொழிகளை அறிந்து கொள்ளவும், பிறமொழி பேசும் மக்களிடம் அவர்கள் மொழியிலேயே பேசித் தம்முடைய மொழியில் உள்ள மரபு சார்ந்த கூறுகள், இலக்கியத் தன்மைகள், கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறவும் இவர்களின் இவ்வகை அகராதிகள் துணை புரிகின்றன. இவ்வகராதிகள் வெளியிட்டதன் முக்கிய நோக்கம் ஜெர்மனியருக்குத் தமிழ் மொழியினை எளிமைப்படுத்தவே. ஜெர்மனியர்களின் இரு மொழி அகராதியினை இரண்டு வகைப்படுத்தலாம். ஒன்று தமிழ் மொழிக்குப்

பொருள் விளக்கும் பிற மொழி அகராதி, மற்றொன்று பிற மொழியின் பொருளினை உணர்த்தும் தமிழ் விளக்க அகராதி.

1. 9. 1. தமிழ் மொழிக்குப் பிற மொழிகள் மூலம் பொருள் கூறும் அகராதிகள்

1. சீகன்பால்குவின் (Ziegenbalg)வின் தமிழ் - இலத்தீன் (*TAMIL - LATIN LEXION*) அகராதி 1726-ல் வெளியானது. 27.08.1708-ஆம் ஆண்டு 20,000 சொற்கள் அடங்கிய தமிழ் - ஜெர்மன் அகராதியினை எழுதியுள்ளார். சீகன்பால்கு 1712-ல் எழுதிய இவ்வகராதியினை சர்டோரியஸ் (Sartorius) 1726 -ஆம் ஆண்டு தாள்களில் அச்சிட்டார். தமிழ் - இலத்தீனில் அமைந்த இவ்வகராதியினை இலத்தீன் - தமிழ் அகராதியாக மாற்றியமைத்தார்.
2. யோஹன் பிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ், யோஹன் கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாப்ட் (Johan Christian Priethupt) இருவரும் *தமிழ் - ஆங்கிலம் (Malabar and English Dictionary)* அகராதியினை 1779-ல் வெளியிட்டனர். கி.பி.1805-ல் முதல் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு ரெவரண்ட் பொய்சால்டு (Rev.Mr.Poezold), வில்லியம் சிம்சன் (Mr.William Simpson) ஆகியோரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு 1809 -ஆம் ஆண்டு வெப்பேரியில் பதிப்பானது. இவ்வகராதி 1774-ஆம் ஆண்டே எழுதி முடிக்கப்பட்டது. தற்போது இவ்வகராதி ஃபெப்ரீசியஸ் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதே ஆண்டு *இலத்தீன் - தமிழ் (Latin - Tamil)* அகராதியும் வெளிவந்தது.

3. யோஹன் பீட்டர் பெர்சிவல் தமிழ் - ஆங்கில அகராதி 1993-ல் ஏசியன் எஜுகேசன் நிறுவனம் முதல் மறுபதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது. இதன் முதல் பதிப்பு குறித்து அறியவியல.
4. யோஹன் பீட்டர் இராட்லர் (Johan Petter Rottlar - 05.08.1776 - 24.01.1836) இயற்றிய தமிழ் - ஆங்கில அகராதி தமிழ்ச் சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் பொருள் கூறுவதாகும். இவ்வகராதி 1830-ல் தொகுக்கப்பட்டது. இது நான்கு தொகுதிகள் கொண்டது. முதல் தொகுதி 1834-ஆம், இரண்டாம் தொகுதி 1837-ஆம், மூன்றாம் தொகுதி 1839-ஆம், நான்காம் தொகுதி 1841-ஆம் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வகராதிப் பதிப்பினை டெய்லர், வேங்கடாச்சல முதலியார் இருவரும் இணைந்து செய்துள்ளனர்.

1. 9. 2. பிற மொழிகளுக்குத் தமிழ் மூலம் பொருள் கூறும் அகராதிகள்

1. யோஹன் பீட்டர் பெர்சிவல் ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதி தந்துள்ளார். இவ்வகராதியினை 1953-ல் சென்னை Printed from at the Plates the Diocess Press வெளியிட்டுள்ளது. இதன் முதல் மறுபதிப்பு 1993-ல் ஏசியன் எஜுகேசன் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. இதன் முதல் பதிப்பு எப்பொழுது? யாரால்? வெளியிடப்பட்டது என்பதனை அறியவில்லை என்று இவ்வகராதியினைப் பதிப்பித்த ஏசியன் எஜுகேசன் நிறுவனம் முன்பக்கத்தில் கொடுத்துள்ளது.
2. ஹென்றிக் கார்ட் (Henrick Cords) ஜெர்மன் - தமிழ் (German - Tamil) அகராதி 1893-ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.

3. தியோஃபில் ஏவால்ட் இரேனியஸ் (Theophil Ewald Rhenius) ஜெர்மன் - தமிழ் (German - Tamil) அகராதியினைத் தந்துள்ளார். இதன் ஆண்டு தெரியவில்லை.
4. இராஜாராம்.சு (Rajaram.), ஹார்ஸ்ட் சிவையா (Horst Schweia) இருவரும் சேர்ந்து ஜெர்மன் - தமிழ் (DEUTSCH - TAMIL) அகராதியினை 2005 -ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளனர்.

இவ்வகராதியினைக் காலச்சுவடு நிறுவனம் 2005-ல் பதிப்பித்து வெளியிட்டது. ஜெர்மன் - தமிழ் அகராதி முன்பு சீகன்பால்கு, ஹென்றிகார்ட் (Hentrich Cords - 1893), தியோஃபில் ஏவால்ட் இரேனியஸ் (Theophil Ewald Rhenius) ஆகியோரால் வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும் அவ்வகராதிகள் கிடைத்தில. கிடைக்கக் கூடிய முதல் ஜெர்மன் - தமிழ் அகராதியாக இராஜாராம். சு, ஹார்ஸ்ட் சிவையா இருவரும் இணைந்து உருவாக்கியதனைக் கூறலாம். இவர்களைத் தவிர்த்து பிற ஜெர்மன் அறிஞர் அகராதிகள் உருவாக்கியுள்ளனர். அவ்வகராதிகள் அனைத்தும் தமிழ் - இலத்தீன், தமிழ் - ஆங்கிலம் சார்ந்தவையாக உள்ளன.

1. 10. மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

1. 10. 1. ஜெர்மன் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்

நான்காம் ஃப்ரடரிகின் (Frederick IV) ஆனைக்கிணங்கித் தங்களது கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்பவே ஜெர்மனியர் 29.11.1706-ஆம் ஆண்டில் டென்மார்க் வழியாகத் தமிழகம் (தரங்கம்பாடி) வந்தனர். குறிப்பாக 09.07.1706-ல் தமிழகம் வந்தனர். இவர்கள் தமிழகத்தில் தரங்கம்பாடியினையும், தஞ்சாவூரினையும் மையமாக வைத்து திருச்சபையினை நிறுவி தங்களது சமயப் பணியினைத் தொடர்ந்தனர்.

தமது சமய நூலான புனித வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டினையும் தமிழ் மக்கள் படிப்பதற்காகவே 1715-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திற்கு அச்சு இயந்திரம் கொண்டு வந்து தமிழில் அச்சிட்ட பெருமை ஜெர்மனியரான சீகன்பால்குவைச் சாரும். தமிழ் நூல்களை ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்து காகிதத்தில் பதிப்பித்ததின் மூலம் பிரதேச இலக்கியங்களாய் இருந்த தமிழ் இலக்கியமும், தமிழாய்வும் உலகளாவிய நிலைக்கு விரிவடையத் தொடங்கியது. இத்தகைய நிலையினை ஜெர்மனியர் அமைத்துக் கொடுத்தனர். இந்திய மொழிகளில் தமிழில் தான் முதலாவதாக வேதாகமத்தினை மொழிபெயர்த்தனர் என்பது தமிழ் மொழிக்கு அவர்கள் சேர்த்த வரலாறாகும்.

பார்த்தொலொமியொ சீகன்பால்கு மொழிபெயர்த்த வேதாகமம் 17.10.1708-ஆம் ஆண்டு மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கி 1715-ல் உரைநடை வடிவில் வெளிவந்தது. இவரின் மொழிபெயர்ப்பை முழுமையாக வெளியிட்டவர் யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ் (Johann Phillip Fabricius). கி. பி. 1796-இல் முழுமையான வேதாகமம் வெளியானது. சீகன்பால்கு சில ஜெர்மன் கிறித்தவ கீர்த்தனைப் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 1713-ல் அச்சேற்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது. பெஞ்சமின் சூல்ஸ் (Benjamin Schultze) 1719-ஆம் ஆண்டு தமிழகம் வந்தார். 1723-ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் மொழியில் உள்ள கீர்த்தனைப் பாடல்களை 'Hymnologia Damulica' (தமிழ் கீர்த்தனைகள்) தலைப்பிட்டு தமிழில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ் (22.01.1711 – 23.01.1791) 1740 – 50-ஆம் ஆண்டுகளில் புதிய ஏற்பாட்டினையும், 18.10.1756-ல் பழைய ஏற்பாட்டினையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். இவை தவிர கிறித்தவக் கீர்த்தனைப் பாடல்களையும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். இவர் 1740-ஆம் ஆண்டு தமிழகம் வந்தவர். 1761-ல் சென்னையில் அச்சு இயந்திரம் கொண்டு வந்து பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டார்.

இதனைத் தொடர்ந்து "பீட்டர் பெர்சிவல் ஆறுமுக நாவலரின் துணையுடன் விவிலிய மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணியினை முடித்தார்"⁷. ஜெர்மனியர் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில்தான் தங்களது கவனத்தினைச் செலுத்தியுள்ளனர்.

1. 10. 2. தமிழ் - ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்புகள்

தமிழகம் வந்த ஒவ்வொரு நாட்டினரும் ஏதேனும் ஒரு தமிழ் நூலினைத் தங்களது மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இத்துறையில் தமிழ் மொழிக்கு ஜெர்மனியரின் பங்கு எத்தகையது என்பதனை விளக்குகிறது இப்பகுதி. தமிழகத்திற்கு வந்த தொடக்க கால (1706 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி) ஜெர்மனியர் தமிழ் இலக்கணம் (நம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்), மருத்துவம் (வகுடசாஸ்திரம், யோகசாஸ்திரம்), நீதி (நீதி வெண்பா, உலக நீதி, கொன்றை வேந்தன்), பக்தி (கணபதி வெண்பா, பஞ்சதச பிரகரண, ஆத்மபோத பிரகாசிகா) இலக்கிய நூல்களினை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். கெய்கொ வெய்டு ஸ்கொமெரஸ் (Hilko Wiardo Schomerus) 'விநாயக புராணம், சிதம்பர மகோத்மியம், திருவாதவூரார் புராணம், பெரியபுராணம்' பக்தி இலக்கியம் சார்ந்த நூல்களினை மொழி பெயர்த்துள்ளார். இந்நூல்கள் தவிர தற்காலத்தில் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம், தமிழ் சித்தவைத்திய' நூல்கள் ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியர்கள் அறம் சார்ந்த நூல்களினைத் தவிர்த்து பக்தி இலக்கியத்தினையும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். 2013 - ஆம் ஆண்டு எவா வில்டன் தமிழ்ப் பக்திப் பாடல்களினை 'Lieder von Hingabe und Staunen. Gedichte

⁷. சிவசுப்பிரமணியன். ஆ. கிறித்தவமும் தமிழ்ச் சூழலும். ப. 36.

der frühen tamilischen Bhakti' (Songs of Marvel and Devotion) தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஜெர்மனியரின் தமிழ் நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றினை நோக்கும் போது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி தற்காலம் வரை தொடர்வதனை அறிய முடிகிறது.

1. 10. 3. திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள்

உலகப் பொதுமறையான திருக்குறள் ஜெர்மன் மொழியில் கி. பி. 1803-ஆம் ஆண்டு ஜெமேரா (A.F. Cammer - Thirukural with German Translation) என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இம்மொழிபெயர்ப்பே ஜெர்மன் மொழியில் வந்த முதல் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பாகும். ஜெமேராவிற்கு முன்பு சீகன்பால்கு திருக்குறளை மொழிபெயர்த்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. சீகன்பால்குவின் நூல் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்பதனால், ஜெமேராவின் திருக்குறளே ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்த முதல் மொழிபெயர்ப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு ஃப்ரடெரிக் ரெஹர்ட் (Friederich Rueckert - Thirukural) கி. பி. 1847-ல் ஜெர்மனில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரின் மொழிபெயர்ப்பினைத் தொடர்ந்து கி. பி. 1854-ல் கார்ல் கிரால் (Karl Graul - *Der Kural des Tiruvalluver. Ein gnomisches Gedicht über die drei Strebeziele des Menschen*) மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரின் மொழிபெயர்ப்பு சிறந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. கார்ல் கிரால் தமிழ் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றதால் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஃப்ரடெரிக் ரெஹர்ட் தமிழ் மொழி அறிந்தவராக இருந்தாலும் கார்ல் கிரால் போன்று திருக்குறள் முழுமையும் மொழிபெயர்க்கவில்லை. பிற ஜெர்மனியரும்

தமிழ் மொழியிலிருந்தோ அல்லது ஆங்கிலம் வழியாகவோ மொழிபெயர்த்து இருந்தாலும் அந்நூல்கள் முழுமையான மொழிபெயர்ப்பல்ல. கார்ல் கிரால் தமது நூலினை வேதகிரிமுதலியார், பரிமேலழகர், சரவணப்பெருமாள் ஐயர் முதலியோரின் உரையினை அடிப்படையாக வைத்து எழுதியுள்ளார். இத்துடன் திருவள்ளுவரின் வரலாறு, அருஞ்சொற் பொருள் கொடுத்துள்ளார். கார்ல் கிராலின் மொழிபெயர்ப்பே ஐரோப்பிய (ஜெர்மன்) மொழிகளில் திருக்குறள் முழுவதும் வெளிவந்த முதல் நூலாகும். இவருக்கு முன்பு (பெஸ்கி - இலத்தீன் - 1730, எல்லீஸ் - ஆங்கிலம் - 1812) ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து இருப்பினும் அந்நூல்கள் அறத்துப்பால், பொருட்பால் இரண்டு அதிகாரங்கள் மட்டும் விளக்குவதாக உள்ளன. மூன்றாம் அதிகாரமான காமத்துப்பாலினை விடுத்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர். தங்களது சமயத்திற்கு எதிரானவை என்பதால் இப்பகுதியினை விளக்கவில்லை. கிராலும் கிறித்தவராக இருந்தாலும் பிரிவுகள் வெவ்வேறானது. லுத்தரன் பாதிரிகள் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலே விளக்கியத் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புக்களினைத் தொடர்ந்து வில்லியம் மற்றும் நார்கட் (William & Norgate - Der Kural des Thiruvalluvar - 1856). ஆல்ப்ரெட் & லலிதாம்பால் (Albrecht & Lalithambal - Thirukural von Thiruvalluvar aus dem Tamil - 1877), பென்சிஹர் ஃபெர்லாக் (Benziger Verlag), சூரிச் (Zurich) மற்றும் டூஸ்செல்டார்ஃ (Düsseldorf - 1999) முதலானோர் திருக்குறளினை ஜெர்மன் மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். உவே பெய்செர்ட் (Uwe Beisert) சுவிட்சர்லாந்தில் இருந்து 1990-ஆம் ஆண்டில் திருக்குறளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவற்றில் ஒரு

மொழிபெயர்ப்பு நூல் மட்டும் தமிழரின் உதவியுடன் நடைபெற்றது தெரிகின்றது. இவை தவிர தமிழர் எவரும் ஜெர்மன் மொழியில் திருக்குறளினை மொழிபெயர்க்கவில்லை. இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழ் இலக்கியத்தினை அறிதலுக்கு மேலைத் தேயருக்குத் துணை நின்றது/ நிற்கின்றது. தமிழர்கள் குறித்து அவர்களுக்கு இருந்த (காட்டுமிராண்டிகள் என்ற) தவறான எண்ணமும் மாற இதன் வழி தெளிவு படுத்தப்பட்டது.

1. 11. பத்திரிக்கைத் துறை

ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவில் பத்திரிக்கைத் துறை முதன் முதலாகக் கொல்கத்தாவில் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் பத்திரிக்கை 'பெங்கால் கெஜட்' (*The Bengal Gazette*) 1780-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இப்பத்திரிக்கைத் துறை தமிழில் 1831'ம் ஆண்டு (*தமிழ் மெகஸின்*) தோற்றம் பெற்றது. இவ்விதமுக்கு முன்பு 'சிலோன் கெஜட்' 1802-ல் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் மூன்று மொழிகளில் வெளிவந்தன. கி. பி. 1831-இல் சென்னை கிறித்தவ சமயப் பிரச்சாரக் கழகம் 'தமிழ் மெகஸின்' (*Tamil Magazine*) இதழை வெளியிட்டது. இவ்விதழில் கிறித்தவ சமயம் குறித்த கட்டுரைகளும் செய்திகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. தமிழகத்தில் நான், வார, மாதப் பத்திரிக்கைகள் வெளிநாட்டவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு இஃதொரு புதிய வழியானதுடன், பொதுமக்களுக்கு எளிதில் கல்வி கற்கத் தூண்டு கோலாக அமைந்தது. பீட்டர் பெர்சிவல் 'தினவர்த்தமானி' (1855) செய்தித் தாளினை வார இதழாகத் தொடங்கினார். ஜெர்மனியர் தமிழகம் வந்து தமிழிலுள்ள இலக்கியம், இலக்கணம், மொழிபெயர்ப்பு, படைப்பாக்கம் அனைத்துத் துறைகளிலும்

நுழைந்து தமிழினை வளப்படுத்தினர். வளப்படுத்திய துறைகளுள் பத்திரிக்கைத் துறையும் அடங்கும். தொடக்ககாலத் தமிழ் இதழ்களில் கிறித்தவம், இஸ்லாம் (ஆலமத் இலங்காபுரி - 1864, முஸ்லீம் நேசன் - 1882), சைவம் (சைவ உதயபானு - 1882), சமண (தத்துவ போதினி - 1864) சமயம் சார்ந்த செய்திகளே பதிப்பாக வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு சமயமும் தங்களது சமயக் கருத்துக்களினைப் பரப்பவே தமிழில் இதழ்களினைத் தொடங்கின என்பதனை அறிய முடிகிறது. இக்கருத்தில் இருந்து வேறுபட்டவராக பீட்டர் பெர்சிவல் காணப்படுகின்றார். 'தினவர்த்தமணி' ஆசிரியர் பெர்சிவல் கிறித்தவராக இருந்தாலும் இலக்கியம், அறிவியல் செய்திகள் அடங்கிய இதழாக அக்காலகட்டத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த விவரனைகள்/ செய்திகள் மட்டும் இருந்தால் விற்பனையாகாது என்பதனை அறிந்து இலக்கியம், அறிவியல் இரண்டினையும் இணைத்திருக்கலாம். இவ்வுத்தியில் இரு வகைப் பயனுண்டு.

1. சமயம் குறித்த கருத்துக்களினைத் தமிழக மக்களிடம் பரப்புதல்.
2. பத்திரிக்கையினை அனைவரும் வாங்கத் தூண்டுதல்.

இவ்விதழைப் பீட்டர் பெர்சிவல், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை இருவரும் இணைந்து நடத்தினர். இப்பத்திரிக்கையினைப் பெர்சிவல் தொடங்கியதாக இருப்பினும் தமிழில் வெளியிட்டு வந்ததால் பிழையினைத் திருத்தம் செய்வதற்காக சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையினையும் தன்னுடன் இணை ஆசிரியராக வைத்து இருந்திருக்கலாம்.

1. 12. ஜெர்மனியில் தமிழ்க் கல்வி

பண்டைக்காலம் தொட்டு தமிழன் பிற நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு வைத்திருக்கின்றதனைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் வழி அறிய முடிகின்றது. இவ்வாணிபத்தின் மூலம் பாபிலோனியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, இரங்கூன், தாய்லாந்து, சீனா போன்ற நாடுகளில் தமிழனின் பண்பாடு காலான்றியதெனத் தனிநாயக அடிகள், சிங்காரவேலு, ஜெ. ஜெ. பொய்லெஸ் (Boeles), மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் முதலான அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தாய்லாந்தில் ஓதப்படுகின்ற மந்திரம் திருவாசகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகக் கூறுகின்றனர். ஆண்டாளின் 'திருப்பாவை', மாணிக்கவாசகரின் 'திருவெம்பாவை' நூல்களின் போற்றிப் பாடல்கள் மார்கழி மாத நோன்பிற்கு மேற்கொண்டு வருவதாக மொழிகின்றனர். இவையனைத்தும் பண்பாட்டுத் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றன. இவை தவிர பண்பாடு தொடர்பான எண்ணற்றத் தொடர்புகளினை அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர். தொடக்கக் காலத்தில் தமிழர்களின் மூலம் தமிழ் மொழி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நிலையான பண்பாட்டுத் தன்மையினை அடைந்தது. தமிழன் காலான்றிய இடங்களிலெல்லாம் தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பண்பாடும் வேறானறியது. இவ்வேறானறலின் பயனே இன்றையக் காலங்களில் வளர்ச்சியடைந்து உலகம் அனைத்திலும் தமிழ்த் தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. பண்டைக்காலத் தமிழன் வாணிபம் செய்து அதன் மூலம் பொருள் ஈட்டுவதினை மட்டும் நோக்கமாக வைத்திருக்கவில்லை; மாறாக, தமது பண்பாட்டினையும் பரப்பியவன் என்பதனைத் தெளிய முடிகின்றது.

தொடக்கக் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் சென்ற தமிழன் மூலமும் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்த கிறித்தவப் பாதிரிகளின் மூலமும் தமிழ்மொழி உலகம் அறியும் மொழியாக மாற்றம் பெற்றது. மேலை நாட்டினர் தமிழ்மொழி, தமிழகத்தினையும் அறியாமல் காட்டு மிராண்டிகளென்றத் தவறான எண்ணங்களை உடையவராயிருந்தனர். ஐரோப்பியக் கிறித்தவர்கள் தமிழகம் வருவதற்கு முன்பு 'மலபாரி' (தமிழகம், கேரள மக்களை இப்பெயரில் அழைத்தனர்) மக்கள் காட்டு மிராண்டிகளென்ற பார்வை இருந்தது. இதனை 'பார்த்தொலோமியோ சீகன்பால்சு மறுத்து கல்வி அறிவு இல்லாமையால் மலபாரி மக்கள் காட்டுமிராண்டித் தன்மையில் இருக்கின்றனரே தவிர உண்மையிலேயே காட்டுமிராண்டிகளல்லர் அவர்களுக்கும் பழமையான மொழி மற்றும் பண்பாடு உண்டென்று எழுதுகிறார்'⁸. எங்ஙனம் இருப்பினும் கிறித்தவப் பாதிரிகள் தமிழ் மக்களின் பழமையான வரலாறு, பண்பாடு மற்றும் இலக்கியங்களினை உலகத்தினர் தெரிந்து/ தெளிந்து கொள்ளச் செய்தனர். இத்தெரிந்து கொள்ளுதலால் எண்ணற்ற ஆய்வுகள் தமிழ் மொழியில் நிகழ்ந்தன. இவ்வாய்வுகளால் இன்று மேலை நாடுகளில் தமிழ் பயிற்று மொழியாகவும் பிற மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு நிகழ்த்தும் மொழியாகவும் உள்ளது. தமிழ் மேலைத் தேயத்தார் சிலரின் பயன்பாட்டு மொழியாகவும் விளங்குகிறது.

கிறித்தவப் பாதிரிகள் தமிழ்மொழி, தமிழர்களின் பழமையான வரலாறுகளினைத் தெளிவுறுத்தி மேலை நாட்டினருக்கு இருந்தத் தவறான நோக்கினை மாற்றியதால் தமிழ்மொழி உயர்ந்த தன்மையினை அடைந்தது.

⁸. Mohanavelu. C. S. Certainly then, this wrong notion would have changed and the Europeans would have got the correct picture of the Tamil people, of their old and rich language and culture heritage. *German Tamilology*, PP. 7-8.

கிறித்தவப் பாதிர்களின் வழி மேலை நாட்டினர்க்குத் தமிழ்மொழியின் பால் ஈர்ப்புண்டாயிற்று. பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் தமிழ் கற்பிக்கும் அல்லது தமிழ்மொழியினை ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் மையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. மேலை நாடுகளில் உள்ள மையங்களினை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

❖ 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு கிறித்தவப் பாதிர்கள் சமயம் பரப்ப வருவோர் தமது நாட்டிலேயே தமிழ் மொழி கற்று வந்தால் நலம் என்பதனை அறிந்து ஏற்படுத்திய மையம்.

❖ இருபதாம் நூற்றாண்டின் மையப்பகுதியில் உண்டான இலக்கணம் அல்லது மொழி ஒப்பீட்டுத் துறையால் ஏற்பட்ட மையங்கள்.

இதன் வழி தமிழ்மொழியினை அயலகத்தினர் கற்றுக் கொண்டனர். தமிழ் பிற்காலத்தில் உலகமயமாதலுடன் தொழில் நுட்பங்கள் பல வளர்ந்து விட்டதால் அனைத்து மொழியினையும் அறிந்து அம்மொழியின் பண்பாடு, மொழியின் வரலாறு ஏனையவற்றினைக் கற்றுத் தெளிவதன் பொருட்டு பல்கலைக்கழகங்களில் மொழி சார்ந்த மையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. உலகம் முழுவதும் உள்ள இம்மையங்களில் (அமெரிக்காவின் கலிஃபோர்னியா, பின்லாந்து, செகஸ்லோவியாவின் ஜார்லஸ் பல்கலைக்கழகம், ஸ்வீடனிலுள்ள உபசலா பல்கலைக்கழகம், ஆஸ்திரேலியாவில் பள்ளிகள்) தமிழ்மொழி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

இன்றையக் காலகட்டங்களில் தமிழ் மொழி பயிற்றுவிக்கும் கல்லூரிகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் உலக நாடுகளில் பரவலாக இருந்தாலும் இஃது இன்றையக் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். ஜெர்மனியில் உள்ள ஹலே, லீப்ஸிக்

பல்கலைக்கழகங்களில் நீண்டகாலமாகவே தமிழ்ப் பயிலகங்கள் இருந்து வருகின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்க ஜெர்மன் சென்றனர். இன்றையக் காலத்தில் ஜெர்மனியர்களே அதாவது பிறப்பால் தமிழர் அல்லாதார் தமிழ் கற்றுத் தமிழ் அறியாத மக்களுக்குப் பயிற்றுவிப்பது சிறந்த ஒன்றாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலங்களில் ஹலே (Halle), ஹம்பர்க் (Hamburg), கொலோன் (Colonge), ஹைடல்பர்க் (Heidelberg), மார்பர்க் (Marburg) பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. இன்றையக் காலத்தில் கொலோன், ஹைடல்பர்க் இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே தமிழ் மொழி இருக்கின்றது. இப்பல்கலைக் கழகங்களில் தாமஸ் இலேமான் (Thomas Lehmann), உல்ரிகே நிகலஸ் (Ulrik Niklas), தாமஸ் மால்டன் (Thomas Malten), தார்ஸ்டன் ஷோஹர் (Torston Schocher) போன்றோர் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் ஜெர்மனியில் மட்டும் இத்தொண்டினை ஆற்றவில்லை தமிழகத்தில் (சென்னை) மாக்ஸ் முல்லர் பவனைத் தொடங்கி டாட் (DAAD – Deutscher Akademischer Austausch Dienst – German Academic Exchange Service) கல்வி நிறுவனத்தினைக் கொண்டு கல்வி உதவித்தொகையுடன் ஜெர்மன் மொழிக் கல்வியும் கற்றுத் தருகின்றனர். ஜெர்மன் மொழியில் உள்ள நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் கொடுக்கின்றனர்.

இயல் - இரண்டு

ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

தமிழ் வரலாற்று நூல்களையும் இலக்கியப் பனுவல்களையும் நோக்கும் பொழுது தமிழகம் சங்க காலந் தொட்டு கிரீஸ், ரோம், எகிப்து, சீனம், பாபிலோனியா, மெசபடோமியா, பாலஸ்தீனம், சுமேரியா நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு வைத்திருந்ததனை அறிய முடிகின்றது. இவ்வாணிபத் தொடர்பில் இருந்தவர்கள் தமிழ்மொழி அறிந்தவர்களாக இருந்திருப்பர். இப்பிற நாட்டார் வாணிபம் ஒன்றனையே நோக்கமாகக் கொண்டதால் தமிழ் நூல்கள் எழுதவில்லை போலும். கி. பி. 1498-ஆமாண்டு மே 27-ஆம் தேதி வாணிப நோக்கோடு தமிழகம் (இன்று கேரளா) வந்த வாஸ்கோடா காமாவை (Vasco da Gama) சாமுந்திரி (மலையாளத்தில் சாமுந்திரி என உச்சரிப்பர், சாமொரின் - Zamorin) மன்னர் கோழிக்கோட்டில் (Culicut - Kerala) வரவேற்றார். இவரைத் தொடர்ந்து போர்ச்சுகீசியர், ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சுக்காரர், டச்சுக்காரர் முதலானோர் தமிழகம் வந்தனர். பிற தேசங்களில் இருந்து வந்தவர் அனைவரும் வாணிபத்தினை மையமாக வைத்துச் செயல்பட்டதால் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் எழுதுவதில் ஈடுபடவில்லை. இதன் பிறகு போர்ச்சுக்கல் நாட்டினைச் சார்ந்த கிறித்தவப் பாதிரி ஃபிரான்சிஸ் சேவியர் (Francis Xavier 07. 04. 1516 - 03. 12. 1552) கிறித்தவ சமயத்தினைப் பரப்புவதற்காக 1542-ஆம் ஆண்டு மார்ச் ஆறாம் நாள் கோவாவில் வந்து இறங்கினார். சேவியர் கோவாவில் இறங்கினாலும் தூத்துக்குடியில் (புன்னைக்காயலில்) இருந்துதான் சமயப் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து ஆண்டிரிக் (Anrique Anriquez 1520 - 22. 02. 1600) அடிகளார் 1546-ஆம் ஆண்டு கோவா

வந்தார். இங்கு வந்த இவர் கிறித்தவப் பணியினை 1557 -வரை செய்து வந்தார். சேவியர் இறந்ததால் அவரது சமயப் பணியினை மேற்கொள்ள தமிழகத்தில் முத்துக்குளித்தலுக்குப் பெயர்பெற்ற இடமான தூத்துக்குடியில் உள்ள புன்னைக்காயலுக்கு 1557-ஆம் ஆண்டே வந்தார். ஆண்டிரிக் அடிகள் 1554-ல் 'Cartilha' யெனும் தமிழ் நூலினை முதலில் அச்சேற்றியவரென தனிநாயகம் கூறுகின்றார்.⁹ இவர்தான் முதன் முதலில் தமிழ் மொழியில் 'தம்பிரான் வணக்கம்' நூலினை 1578-ல் அச்சேற்றினார். இதனால் இவரைத் தமிழ் அச்சுக்கலையின் தந்தை என்றழைப்பர். இந்நூலிற்கு முன்பே 'Arte da Lingua Malabar - 1549, காத்தில்லா' (Cartilha) பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை தமிழ்மொழியில் அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் அல்ல தமிழினை ஒலிபெயர்த்து (Transliteration) போர்ச்சுக்கல் மொழியில் எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூலிற்கு முன்பு ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்கள் இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் ஒலிபெயர்த்து போர்ச்சுக்கல் மற்றும் பிற மொழிகளில் எழுதப்பட்டவையாகும். இதன் பிறகு கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் வரத்தொடங்கிய கிறித்தவப் பாதிரிகள் தமிழ்மொழி கற்று பிற்காலத்தில் தமிழகம் வரும் பாதிரிகளுக்குத் தமிழ் மொழியினை எளிமைப்படுத்துவதற்காக இலக்கணம், இலக்கியம் எழுதினர். கிறித்தவ அறிஞர்களின் தொடக்ககால இலக்கியங்கள் தங்கள் (கிறித்தவ) சமயம் சார்ந்தே எழுதப்பட்டுள்ளன. சான்றாக: 'தம்பிரான் வணக்கம் (1578), கிறிசித்தியானி வணக்கம் (1579), பச்சாத்தாப மந்திரம் (1583), அடியார் வரலாறு (1586), திருக்காவலூர் கலம்பகம்

⁹. Thus the Tamil printed books of the 16th century seem to be the earliest samples of printing along Western lines undertaken outside of the European continent and its immediate neighbourhood. Collected papers of Thani nayagam Adigalar. p. 46.

(1843), கித்தோரி அம்மாள் அம்மாணை (1849)' நூல்களைக் கூறலாம். அயல் நாட்டுப் பாதிர்கள் எழுதிய தமிழ் நூல்களின் பட்டியலைக் கூறவேண்டுமெனில் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். இருப்பினும் இவ்வியல் அயல் நாட்டுப் (ஜெர்மனியப்) பாதிர்கள் எழுதிய இலக்கணத்தினை மட்டும் வரலாற்று அடிப்படையில் ஆராய்கின்றது.

2. 1. தமிழ் இலக்கண வரலாறு

ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு கூறவேண்டுமெனில் தமிழ் இலக்கண வரலாற்றின் பின்புலத்தினை விளக்க வேண்டும். தமிழ் இலக்கணத்தினை விளக்காமல் சென்றால் ஐரோப்பியரின் இலக்கண வரலாறு வேறுபடும் மாற்றினை அறிய இயலாது என்பதனால் தமிழ் இலக்கண வரலாறு குறித்து (சோம. இளவரசு, இரா. இளங்குமரன் இருவரும் தமிழ் இலக்கண வரலாறும், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, தமிழ் வரலாற்றிலக்கணமும் எழுதியுள்ளனர் என்பதனால்) இங்குக் குறைவாக விளக்கப்படுகின்றது. தமிழில் கிடைக்கக் கூடிய முதல் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். இத்தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் இலக்கணம் விளக்கும் மூவிலக்கண நூலாகும். இந்நூலில் யாப்பு பற்றி தனியாக விளக்கவில்லையாயினும் செய்யுளியலில் விளக்குகின்றார். அங்ஙனமே அணியின் கூறுகள் பற்றியும் கூறியிருப்பதால் சிலர் ஐந்திலக்கண நூலென்றும், மூவிலக்கண நூலென்றும் கூறி வருகின்றனர். இதனையடுத்து கி. பி. பதினோறாம் நூற்றாண்டில் புத்தமித்திரனால் இயற்றப்பட்ட 'வீரசோழியம்' ஐந்திலக்கணம் விளக்கும் நூலாகும். இதன் பிறகு வந்த இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் ஓரிலக்கண (எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி), ஈரிலக்கண (எழுத்து, சொல்), மூவிலக்கண (எழுத்து, சொல், பொருள்), அறுவகை இலக்கண

(சரவணத்தமிழன்) நூல்களாக வரத்தொடங்கின. இவ்விலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் மரபிலக்கண வழி நின்று ஒவ்வொரு காலகட்ட மொழியினையும் விளக்குகின்றன. இதன் பிறகு கி. பி. பதினேழாம் (17) நூற்றாண்டு முதல் தமிழகத்திற்கு வரத்தொடங்கிய கிறித்தவப் பாதிரிகள் தங்களுக்காகத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதத் தொடங்கினர். இவர்களின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் எவ்வகை இலக்கணத்தினை விளக்குகின்றன என்பதனை வரலாற்று அடிப்படையில் விளக்குவதே இவ்வியலின் முக்கிய நோக்கமாகும். தமிழ் இலக்கண வரலாற்று நூல்கள் ஆசிரியர் பெயர், ஆசிரியரின் பெற்றோர், வாழ்க்கை வரலாறு, சமயம், காலம் போன்றவற்றைக் கூறிச் செல்கின்றன. அதேபோன்று இவ்வாய்வு விளக்கிச் சென்றாலும் ஒரு சில மாற்றங்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. 2. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண எழுதலின் வரலாற்றினை மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தி உரைக்கலாம்.

- உரைநடையில் அமைந்த இலக்கணம்.
- நூற்பா வடிவில் அமைந்த இலக்கணம்.
- வினா விடை இலக்கணம்.

உரைநடையில் எழுதிய இலக்கணத்தினை மேலும் மூன்றாகப் பகுத்துக் கூறலாம்.

- ❖ உரைநடை வடிவில் அமைந்த எழுத்து, சொல்லிற்கான இலக்கணம்.
- ❖ உரைநடையில் உள்ள சொல் இலக்கணம்.
- ❖ உரைநடையில் அமைந்த ஐந்திலக்கணம்.

தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் எழுதியதில் ஒவ்வொரு சமய அறிஞர்களும் தங்களது பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளனர். இவ்வரிசையில் ஐரோப்பாவில் இருந்து தமிழகம் வந்த கிறித்துவ அறிஞர்களும் தமிழ் மொழிக்குத் தங்களது படைப்புக்களினை நல்கிச் சென்றிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு முன்பு தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணம் எழுதியவர் அனைவரும் தமிழகத்தில் இருந்த சமணம், சைவம், வைணவம், பௌத்த சமய அறிஞர்களாவர். தமிழ் மொழியினைத் தாய்மொழியாக அல்லாதார் எழுதிய தமிழ் நூல்கள் ஐரோப்பாவில் இருந்து தமிழகம் வந்த கிறித்தவ அறிஞர்ளின் படைப்புக்களாகும். இவர்களுக்கு முன்பு வேறு எவரும் பிற மொழிகளில் (இந்திய மொழி, அயல் நாட்டு மொழி) தமிழ் இலக்கணம் எழுதவில்லை. தமிழ் மொழியினைத் தமிழகத்தில் வளர்த்த பெருமை தமிழக அறிஞர்களினைச் சார்ந்தவையாகும். தமிழகம் தவிர்ந்து மேலை நாடுகளிலும் தமிழினை வளப்படுத்திய பெருமை ஐரோப்பிய அறிஞர்களைச் சாரும். இவ்வறிஞர்களால் பிரதேச மொழியாக இருந்த தமிழ் உலக மொழியாக வளர்க்கப் பெற்றது. பிற்காலத்தவர்கள் தமிழ் மரபு இலக்கணங்களை எளிமையாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினா விடை முதலான நூல்கள் எழுதப்பட்டன. அஃது போன்றதே ஐரோப்பியரின் இலக்கண நூல்களும்.

இந்தியாவிற்கு கிறித்தவ சமயத்தினைப் பரப்பும் நோக்கத்தோடு போர்ச்சுக்கல், இத்தாலி, ஜெர்மனி, ஃபிரஞ்சு, கனடா, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளில் இருந்து வந்த பாதிரிகள் அன்றையக் காலத்தில் இருந்தத் திண்ணைப் பள்ளியில் கல்வி பயின்றதோடு மக்களிடம் பழகித் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுத் தர இலக்கணம் எழுதத் தொடங்கினர். பாதிரிகள் மட்டும் இலக்கணம் எழுதியவர்

அல்லர், கி. பி. பதினெட்டாம் (18) நூற்றாண்டிற்குப் பின் தமிழகம் வந்த அனைத்து ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் இலக்கணம் எழுதினர். இவ்வைரோப்பியர் எழுதிய இலக்கண நூல்கள் இலத்தீன், போர்ச்சுகல், தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன் மற்றும் இருமொழிகளில் (Bilingual) அமைந்துள்ளன. ஐரோப்பியரின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் நடைமுறைத் (பேச்சு) தமிழ் சார்ந்தும் தமிழ் மரபியல் நூல்கள் சார்ந்தும் காணப்படுகின்றன. எழுத்து, சொல்லிற்கான ஓரிலக்கண, ஈரிலக்கண நூல்களும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணிக்கான ஐந்திலக்கண நூல்களும் நூற்பாவுடனும் (தொன்னூல் விளக்கம்), நூற்பாவின்றியும் (செந்தமிழ் இலக்கணம், இலக்கணத் திறவுகோல்) எழுதியுள்ளனர். வாணிப நோக்கோடு வந்த இங்கிலாந்து, டச்சுக்காரர், ஃபிரஞ்சு நாட்டினரும் தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுதினர். முன்பு வாணிபம் செய்ய வந்தவர் தமிழ் நூல்கள் ஏதும் எழுதவில்லை. பாதிரிகள் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம் எழுதியதால் வாணிபர்களும் தமிழ் நூல்கள் எழுதித் தமது நாட்டினரைத் தமிழ்மொழி பயிலச் செய்து தமிழகத்திற்கு வரவழைத்தனர். மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து கத்தோலிக் (Catholic), புரடஸ்டன் கிறித்தவம் (Protestant Christian), லுத்தரன் கிறித்தவம் (Lutheran Christian), எவாஞ்சலிக்கன் கிறித்தவம் (Evangelist Christian) எனப் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்த கிறித்தவர்கள் தமிழகம் புகுந்ததால் இவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பூசல்களால் சமயம் பரப்புவதிலும், நூல்கள் எழுதுவதிலும் போட்டி நிலவியது. ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தமிழ் நூல்களை எழுதினர். முன்பு கூறியது போன்று தங்களது நாட்டின் கிறித்தவ கீர்த்தனைப் பாடல்கள், கிறித்தவச் சிந்தனை நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தனர். இவ்வகைக் கீர்த்தனை நூல்கள் தமிழ் மக்கள்

கிறித்தவ சமய வழிபாட்டினை அறிவதற்காக மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பின்பே தமிழ் நூல்கள் எழுதத் தொடங்கினர். இதன் பின்பு தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் ஐரோப்பியரால் எழுதப்பட்டு வெளி வந்தன.

இவ்வகைத் தொடக்ககால இலக்கண நூல்களினைத் தொடர்ந்து பல தமிழ் இலக்கண நூல்கள் ஐரோப்பியரால் எழுதப்பட்டன. ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கணங்கள் (தொன்னூல் விளக்கம் தவிர) அனைத்தும் உரைநடையில் இருந்தாலும் சில மாற்றங்களுடனே காணப்படுகின்றன. இம்மாற்றங்கள் ஒவ்வொரு இலக்கண ஆசிரியரின் தனித்தன்மையினைக் காட்டுவதற்காக எழுதவில்லை, தமது காலத்தில் இருந்தத் தமிழ் மொழியின் இயங்கு நிலையினை எடுத்தியம்பவே எழுதப்பட்டவையாகும். மேலும் தங்களது நாட்டினர் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைக் கற்க வேண்டும் என்பதற்காக ஏதேனும் ஒரு சில மாற்றம் செய்து எழுதினர். கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்று (2017) வரை ஐரோப்பியரால் தமிழ் இலக்கணம் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. பொருள் (அகம், புறம்), யாப்பு, அணி இலக்கணம் குறித்து (வீரமாமுனிவர், ஜீ. யு. போப் நீங்கலாக) அனைத்து ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் விளக்கவில்லை. போப் தமது நூலில் (இலக்கண வினா விடை) வினா விடை அமைப்பில் கொடுத்துள்ளார். எழுத்து, சொல் பகுதியினை விளக்குகின்ற இடங்களில் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காண்பது போன்று ஐரோப்பிய அறிஞர் ஒவ்வொருவரிடமும் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. எழுத்தும் சொல்லுமே மொழியினைக் கற்றுக்கொள்வதில் முதன்மையிடம் பெறுவதால் இவ்விரண்டு பகுதிகளினை விளக்குவதிலேயே ஐரோப்பியர் கருத்தாய் இருந்திருக்கின்றனர் என்பதனை அவர்களின் இலக்கணப் பனுவலின் வழி தெளிய முடிகின்றது. பதினெட்டாம்

நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுத்து, சொல்லிற்கான உரைநடை நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து உரைநடையில் ஐந்து இலக்கணம் குறித்து விளக்கும் நூல்களினை எழுதி வெளியிட்டனர். இதன் பிறகு இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தாமஸ் இலேமான் சொல்லினை மட்டும் விளக்கும் 'A Grammar of Modern Tamil' (தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம் - 1989) இலக்கண நூல் எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூல்தான் சொல்லினை மட்டும் விளக்கும் முதல் இலக்கண நூல். இதற்கு முன்பு உள்ள நூல்கள் எழுத்து, சொல்லிற்கான ஈரிலக்கணம் விளக்கும் நூல்களாகும். ஈரிலக்கண நூல்கள் எழுதுவதற்கே ஐரோப்பியர் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். உரைநடை, நூற்பா வடிவில் அமைந்துள்ள ஐரோப்பியரின் தமிழ் ஐந்திலக்கண நூல்கள் அகம், புறம் குறித்து தெளிவாக விளக்காமல் இருந்ததன் நோக்கம் அவர்களின் சமயக் கொள்கைக்கு எதிரானது என்பதாலாகும். இவ்விலக்கண வகைகள் அல்லது கூறுகளினை விளக்குவது இவர்களின் நோக்கமன்று. தமிழினைக் கற்பதுதான் இவர்களின் முதன்மையான நோக்கமாக இருந்தது. மொழியினைக் கற்பதற்கு எழுத்து, சொல் இலக்கணம் போதுமானதாகும். இதனை அறிந்ததால் இவ்விருவகை இலக்கண எழுதலில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

2. 3. நூற்பாவுடன் அமைந்த நூல்

ஐரோப்பியரால் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்கள் நூற்பாவின்றி தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் கூறுவதனை உள்வாங்கி வழக்கு மொழிக்கு உரைநடையில் எளிதாக எழுதப்பட்டவையாகும். தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் நூற்பாவுடன் விளக்குகின்றமை போன்று வீரமாமுனிவர் கி. பி. 1730-ஆம் ஆண்டு 'தொன்னூல்

விளக்கம்' (ஐந்திலக்கணத்தினை நூற்பாவுடன் விளக்கும் நூல்) எழுதியுள்ளார். இந்நூல் நூற்பாவுடன் எழுதப்பட்டுத் தமிழ் மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளைத் தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்று விளக்குவதால் இதனைக் குட்டித் 'தொல்காப்பியம், நன்னூலெ'ன்று கூறும் இரு கருத்துடைய இலக்கண அறிஞர்களுண்டு. எங்ஙனம் இருப்பினும் இந்நூலே தமிழ் மொழியினை நூற்பாவுடன் விளக்கும் ஐரோப்பியர் எழுதிய முதல் இலக்கண நூலும், தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட முதல் நூலுமாகும். இவருக்கு முன்பு ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் இலக்கணம் எழுதி இருப்பினும் அந்நூல்கள் அனைத்தும் இரு மொழிகளில் (போர்ச்சுகீஸ் - தமிழ், இலத்தீன் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலம்) எழுதப்பட்டவையாகும். வீரமாமுனிவரும் ஐரோப்பியராக இருந்தாலும் நூற்பா வடிவில் எழுதிப்பார்க்கலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியதால் எழுதி இருக்கலாம். அல்லது தமது நாட்டினர் தமிழ் மரபினையும் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக எழுதி இருக்கலாம். பிற அயல் நாட்டுத் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் அனைவரும் நூற்பாவுடன் (தமிழ் மரபின் அடிப்படையில்) எழுதினால் தமது நாட்டினர் (ஐரோப்பியர்) எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைத் தெரிந்துகொள்ள இயலாது என்பதன் பொருட்டு உரைநடையில் எழுதிக் கொடுத்தனர். நூற்பாவுடன் இலக்கணம் அமைப்பது தமிழுக்கேயுரிய சிறப்பாகையால் இம்மரபு அயல் நாட்டினருக்குப் புதுமையாகவும், எளிதாக விளங்கிக் கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படும் என்பதனாலும் ஐரோப்பியர் அறிந்த உரைநடை வடிவிலேயே தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குகின்ற முறைகளினை எழுதிக் கொடுத்தனர். கிறித்தவப் பாதிரிகள் இவ்வகை இலக்கண நூல்களின் வழி தமிழ் மொழியினைக் கற்றுத் தங்களது சமயப் பணியினைத் தொடர்ந்தனர்.

2. 4. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள்

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மனியர்களின் தமிழக வருகைக்குப் பின்பே தமிழ் இலக்கண நூல்கள் ஐரோப்பிய மொழிகளில் (இலத்தீன், ஆங்கிலம், ஜெர்மன்) வெளி வந்தன. 'ஐரோப்பிய மொழியில் எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கணம் சீகன்பால்குவின் 'கிராமடிகா தமுலிகா' என்பார் ஆஷெர்¹⁰. ஆஷெரின் கூற்று இவ்வாய்வாளருக்கும் உடன்பாடே. இந்நூலிற்கு முன்பு ஐரோப்பிய மொழியில் தமிழ் இலக்கணம் எழுதப்படவில்லை. டச்சு நாட்டில் இருந்து வாணிபத்தின் பொருட்டு தமிழகம் வருகை தந்த 'பிலிப் பால்டே (Philip Baldaeus - 1632 – 1672) தாம் சுற்றித் திரிந்த சோழ மண்டலம் (கோரமண்டல்), இலங்கைப் பகுதிகள் குறித்து எழுதிச் செல்லுகின்ற பொழுது *A short Introduction to the Malabar Language* எனும் தலைப்பில் எட்டுப் பக்கங்களில் ரோமன் நெடுங்கணக்கில் (Roman Letters) டச்சு மொழியில் தமிழ் இலக்கணத்தினைச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். இவற்றில் தமிழ் எழுத்துக்கள், இலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தந்துள்ளார். தமிழ் எழுத்துக்களை ரோமன் எழுத்துருவம் கொடுத்து விளக்காமல் தமிழ் எழுத்துருவம் கொடுத்து விளக்கியுள்ளார். சில தொடர்களையும் தமிழில் அமைத்துள்ளார். தொடரினை ரோமன் எழுத்தில் ஒலிபெயர்த்தும் எழுதியுள்ளார். இவர் பயன்படுத்தி இருக்கும் சொற்கள் அனைத்தும் கிறித்தவ வேதம் சார்ந்ததாகும்.¹¹ பால்டேவின் நூலினை

¹⁰. Asher. R. E. Ziegenbalg is the first comprehensive description of the Tamil language in a European language to appear in print. Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies, Kuala Lumpur, Malaysia. Volume one. p. 523.

¹¹. Philip Baldaeus. A Discription of the East India coast of Malabar and Cormandel with their adjacent Kingdoms & Provinces, & of the Emporer of Ceylon and of the Idolatry of the pagans in the East Indies. Amsham and John Churchill (Translator). A True and Exact Description of the Most Celebrated East-India Coasts of Malabar and Coromandel, as also of Ceylon. pp. 663-665.

வைத்து நோக்கும் பொழுது ஆஷெரின் கூற்று உண்மையே. ச. ஆரோக்கியசாமி வீரமாமுனிவரின் நூல் தான் ஐரோப்பிய மொழியில் (இந்நூலின் மூலம் இலத்தீன் மொழியில் உள்ளது. இதனை ஜார்ஜ் வில்லியம் மஹொன் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் - 1848) எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கணம் என்கிறார். இவரின் இத்துணிபு உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். 'வீரமாமுனிவர் மே மாதம் 1711-ல் தமிழகம் (திருச்சி - ஏலாக்குறிச்சி) வந்து முதல் ஆறாண்டுகள் சமயப் பணியினை மேற்கொண்டதாகக் கலைக்களஞ்சியம்'¹² தெளிவுறுத்துகிறது. கலைக்களஞ்சியக் கருத்தினை வைத்து எண்ணுகின்ற பொழுது 1717-ஆம் ஆண்டு வரை வீரமாமுனிவர் எவ்வித இலக்கணமும் எழுதவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. வீரமாமுனிவரின் முதல் தமிழ் இலக்கண நூல் 'கொடுந்தமிழ் இலக்கணம்' (*A Grammar of the Common Dialect of the Tamul Language – Grammatica Latino - Tamulica*) 29. 12. 1728 ஆமாண்டு வெளிவந்திருக்கின்றது.

சீகன்பால்குவின் இலக்கண நூல் 1716-ஆம் ஆண்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டின் கணக்கினை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது சீகன்பால்குவின் 'கிராமடிகா தமுலிகா' தான் ஐரோப்பிய (இலத்தீன்) மொழியில் வெளி வந்த முதல் தமிழ் இலக்கண நூலாக இருக்க முடியும். பால்டேவின் நூல் முழுவதும் தமிழ் இலக்கணம் குறித்து விளக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பால்டேவின் நூலிற்கு முன்பே ஆண்டிரிக் அடிகளாரின் நூல் 'Arte da Lingua Malabar' போர்ச்சுக்கல் மொழியில் 1549-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது (ஜீனெ ஹயின் - Jeanne Hein, வி. எஸ். ராஜம் இருவரும் இணைந்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர் -

¹². https://en.wikipedia.org/wiki/Constanso_Beschi.

The Earliest Missionary Grammar of Tamil - 2013). சீகன்பால்குவின் இலக்கண நூல் போன்று முழுமையானது அல்ல. போர்ச்சுக்கல் நாட்டினற்கு தமிழ் மொழியினை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கணக் கையேடாகக் கொள்ளலாம். காத்தில்லாவிற்கு முன்பு பதிக்கப்பட்டது. போர்ச்சுக்கல் மொழியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் நூல்.

2. 4. 1. எழுத்திலக்கண வரலாறு

தமிழ் மொழியின் இலக்கணங்களினை நோக்கும் பொழுது அனைத்து இலக்கண ஆசிரியர்களும் எழுத்திற்கே முதன்மையிடம் கொடுத்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது. தொடக்கக் காலங்களில் இலக்கணம் என்றாலே எழுத்து இலக்கணத்தினைக் குறிப்பதாக இருந்திருக்கின்றது. எழுத்து இலக்கணம் எழுதலின் வழி மொழியின் அமைப்பு முறை, எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, எழுத்துக்களின் வரிவடிவம், பயின்று வரும் இடங்கள், எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறைகள், எழுத்துக்களின் வகைகள், எழுத்துக்களின் இனங்கள், எழுத்து அல்லது சொற்களின் புணர்ச்சி நிலை ஆகியவற்றினை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தொடரமைப்பில் எழுத்துக்கள் எவ்வாறெல்லாம் பெற்றமையும் என்பதனை மரபிலக்கணங்கள் எழுத்ததிகாரத்தில் தெளிவுறுத்துகின்றன. காலமாற்றங்களால் அதாவது பிறமொழித் தொடர்பால் ஒருசில சொற்களை ஏற்றுள்ளதால் அவைகளில் மாற்றங்கள் இருப்பினும் மொழியின் சட்டவரையறை தெரிந்த மொழி அறிஞன் அவற்றை மொழியில் கையாளமாட்டான். அதற்கு நிகரான மூலமொழிச் சொற்களை எடுத்தாள்வான். மொழியமைப்பு தெரிந்திருப்பினும் காலமாற்றத்தால் சில தவிர்க்க முடியாத சொற்களும் உள்ளன. சான்றாக: 'ச'கரம் 'அ, ஐ, ஒள்'காரத்துடன் மொழி முதல்

வருவதில்லை'¹³ ஆனால் பிற்கால இலக்கண அறிஞர்களும் ஏனையோரும் 'ச'கரத்தினை மொழி முதலில் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வெழுத்திலக்கண வரலாறு தொல்காப்பியர் தொட்டு நன்னூலார் வழி நின்று பிற்கால ஆசிரியர் முதல் எழுத்திலக்கணம் கூறுவதில் மாறுபட்டிருப்பினும் அம்மாற்றங்கள் அனைத்தும் காலமாற்றங்களால் நிகழ்ந்தவையாகும். தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் எழுத்திற்கு முதன்மையிடம் கொடுத்தது போன்றே ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் தமிழ் எழுத்து இலக்கணத்திற்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துள்ளனர் என்பதனை இவர்களின் நூலின் மூலம் அறிய முடிகிறது. இவ்வகை எழுத்து இலக்கணத்தின் வழி எளிதாக மொழியினைக் கற்க முடியும் என்பதனால் ஐரோப்பியர் எழுத்து இலக்கணம் எழுதலில் தங்களை ஈடுபடுத்தினர்.

2. 4. 2. பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு

பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு (Bartholomäus Ziegenbalg - 10. 07. 1682 – 23. 02. 1719) ஜெர்மனியில் உள்ள புளுனீட்சில் (Pulsnitz) மரியா நே புருனர் (Maria née Brückner) தம்பதியினருக்கு 1682-ஆம் ஆண்டு மகனாகப் பிறந்தார். இவரது தந்தை தானிய வியாபாரி. சீகன்பால்கு சிறுவயதாக இருந்த பொழுதே தந்தை இறந்துவிட்டதால் தனது தாயின் வழி உறவினரான யோகன் கோட்வீப் ஃபிஸ்ட் (Johann Gottlieb Fichte) மூலம் ஹலே (Halle) பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்றார். பின் வேதக் கல்வியினையும் கற்று டென்மார்க் அரசன் நான்காம் ஃபிரடரிக் (Frederick IV) ஆணைக்கிணங்க மதம் பரப்ப 1706- ஆமாண்டு ஹென்றி புளுட்சிவ் (Heinrich Plütschau) என்பவருடன் தமிழகம் (தரங்கம்பாடி) வந்தார். தரங்கம்பாடி வந்து தமிழ்மொழி கற்றுச் சமயம் பரப்பத் தொடங்கினார். சமயம்

¹³. இளம். தொல். எழுத். 62.

பரப்புவதோடு நில்லாமல் கிறித்தவர்களின் புனித வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டினைத் தமிழ்மொழியில் மொழியாக்கம் செய்து கொடுத்தார். இந்திய மொழிகளில் முதன் முதலாகத் தமிழில் கிறித்தவர்களின் புனித வேதாகமம் (Bible) மொழியாக்கம் செய்தது பெருமைக்குரியதாகும். வேதாகமம் தமிழகக் கிறித்தவ மக்களுக்காக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதன் பிறகு தங்களுக்காகத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதினார், தமிழில் உள்ள மருத்துவ நூல்களை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து ஜெர்மனுக்கு அனுப்பிவைத்தார். பனை ஓலைகளில் எழுதுவதால் சேதம் ஏற்படுவதனை அறிந்த சீகன்பால்கு ஐயர் அச்சு இயந்திரம் கொண்டு வந்து தமிழ் நூல்களை அச்சில் ஏற்றினார். தமிழ் மாணவர்கள் வறுமையின் காரணமாக கல்வி கற்க இயலா நிலையினை அறிந்து கல்விக் கூடம் திறந்து, உணவு, உடை, இருப்பிடம் நல்கி கல்வி புகட்டினார். 1707-ஆம் ஆண்டு கல்விக் கூடம் ஏற்படுத்திப் பெண்களுக்கும் கல்வி தந்த கிறித்தவர். தமிழகத்தில் இதனைத் தொடர்ந்து தஞ்சை, தரங்கம்பாடி பகுதிகளில் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. பல்வேறு சமூகப் பணிகளுடன் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் எழுதி வெளியிட்ட சீகன்பால்கு 23. 02. 1719'ம் ஆண்டு தரங்கம்பாடியில் தமது முப்பத்து ஏழாவது வயதில் மறித்தார். பதினான்கு ஆண்டு தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர்.

2. 4. 2. 1. கிராமடிகா தமுலிகா (Grammatica Damulica)

- ❖ கிராமடிகா தமுலிகா 1716-ல் வெளிவந்தது - இந்நூலினை இலத்தீன் மொழியில் இருந்து டேனியல் ஜெயராஜ் 2010-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

❖ இந்நூல் எட்டு இயல்களாக அமைந்துள்ளது. சீகன்பால்கு தந்துள்ளதனை மாற்றாமல் கொடுத்துள்ளார்.

இயல் ஒன்று: எழுத்ததிகாரம் இந்நூலின் முதல் இயலாக அமைந்துள்ளது. இவ்வதிகாரத்தில் உயிர் எழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து, தமிழ் எண் முறை ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எண்களைப் பிற ஜெர்மன் தமிழ் அறிஞர் அனைவரும் பிற்சேர்க்கையில் (Appendix) கூற சீகன்பால்கு மட்டும் எழுத்ததிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளார். தமிழ் எண்களுக்கு நிகரான ரோமன் எண்களைக் கொடுத்துள்ளார்.

சான்றாக:

அட்டவணை - 2. 1

ரோமன்	தமிழ்	ரோமன்	தமிழ்
1	க	6	கா
2	உ	7	எ
3	ங	10	ய
4	ச	100	ரா
5	஠	1000	த

'எ, ஓ'காரத்தினை எழுதும் பொழுது கீழ்க்கோடு, கீழ்ச்சுழி இடாமல் 'எ, ஓ'கரமாகவே கொடுத்துள்ளார். 'ஏ'காரம், 'ஓ'காரம் சேர்ந்த மெய்யெழுத்திற்கு ஒற்றைக் (ெ) கொம்பினையே பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரது காலத்திற்குப் பின்பே 'ஏ'கார, 'ஓ'கார நெடில் எழுத்துக்களினை வேறுபடுத்திக் காட்டும் முறைகள் வந்தன.

ஆய்த (ஃ) எழுத்தினை 'கூ' எனக் கூறுகின்றார். தரங்கம்பாடியில் பள்ளி

மாணவர்களுடன் இணைந்து தமிழ் எழுத்தினை மணலில் எழுதிப் பழகியுள்ளார். ஆய்த எழுத்தின் வரிவடிவத்தினை அறிந்து இருப்பார். தெறிந்து இருந்தாலும் வடிவினை மாற்றித் தந்துள்ளார். இங்ஙனம் கூறக்காரணம் உச்சரிப்பு முறையினை வைத்து எழுதியதாக இருக்கலாம். பிலிப் பால்டேவும் இதே வரிவடிவம் தந்துள்ளார். கி. பி. பதினேழு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியர் ஆய்த எழுத்திற்குப் புதிய வடிவம் தந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது. சீகன்பால்கு மெய்யெழுத்தினைப் புள்ளி இடாமல் விளக்கியுள்ளார். தமிழ் எழுத்துக்களினை வீரமாமுனிவர் திருத்தம் செய்வதற்கு முன்பு இந்நூல் வெளி வந்தது. வீரமாமுனிவர் தமது முதல் தமிழ் இலக்கண நூலான 'கொடுந்தமிழ்' இலக்கணத்தில் உயிர், உயிர்மெய் எழுத்துக்களினைத் திருத்தம் செய்து இருந்தாலும் சீகன்பால்கு போன்று மெய் எழுத்தின் மேல் புள்ளி இட்டு எழுதவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். சீகன்பால்கு பேச்சு வழக்கில் தமிழ் எழுத்துக்கள் கானா, காவன்னா என்று உச்சரிக்கப்படும் நிலையினைக் கூறுகின்றார். மொழி முதல் எழுத்துக்களாக 'க,ச,ஞ, ந, த, ப, ம, ய, ர, ல, வ' விளக்குவதன் நோக்கம் வழக்கு மொழிக்கு எழுதப்பட்டதாலாகும்.

இயல் இரண்டில்: உச்சரிப்புகளை விளக்குகிறார். தமிழ்ச் சொற்களை அமைத்து அச்சொற்கள் எவ்வாறு ஒலிக்கப்படுகின்றன என்பதனைக் கூறுகின்றார். இடை முன் இதழ் குற்றுயிர் வழக்கில் குரலுடை இடைநா இடையண்ணமாக (Voiced Central Approximats palatal) ஒலிக்கப்படுவதனைத் தந்துள்ளார்.

- சான்று: மகன் - Magen, மகள் - Magel, காற்று - காத்து, எங்கும் - யெங்கும் வழக்கு மொழியினைக் கொண்டு உச்சரிப்பு முறைகளை அமைத்துள்ளார்.

இயல் மூன்றில்: வேற்றுமைகளை விளக்குகின்றார். மனுஷன் - முதல்

வேற்றுமை, மனுஷனுடைய - 'உடைய' ஆறாம் வேற்றுமையின் பொருளைத் தருவதால் ஆறாம் வேற்றுமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. 'கண்' ஏழாம் வேற்றுமை 'மரத்தின்கண்' என்பது 'மரத்திலே' வென வேறுபட்டுள்ளதனைக் கொடுத்துள்ளார். ஒவ்வொரு வேற்றுமையும் வழக்கு மொழியில் எவ்வாறு பயின்று வருகின்றதெனக் கூறுகின்றார். 'க, கு, டு, து, பு, கு, லு' மற்றும் 'சு' உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் மொழியில் இரட்டித்து வருவதனை விளக்கியுள்ளார். சீகன்பால்குவின் காலத்தில் வேற்றுமை உருபாக இருந்ததனைச் சான்று தந்துள்ளார்.

➤ சான்றாக: விளையாட்டு, காத்து, கண்டிப்பு, மூக்கு, பல்லு, பேச்சு.

இயல் நான்கு: துணை வினைகளாக, 'யுள்ள, ஆன, உண்டு, ஆகிறது, உடையது, யில்லை, ஆகாத' கூறப்பட்டுள்ளது. மரியாதையுள்ள, நியாயமான, புத்தியில்லாத எனச் சான்று கொடுத்துள்ளார்.

எண்களினை விளக்கும் பொழுது ஒன்று, இரண்டென விளக்கவில்லை ஒண்ணு, மூன்று, நாலு வென வழக்கில் கூறப்படுவதனைச் சுட்டுகின்றார். இரண்டினை மட்டும் இரண்டு என்று எழுதியுள்ளார். இது வழக்கில் 'ரெண்டு' என உச்சரிக்கப்படும். அவரது காலத்தில் 'ரெண்டு' என்று உச்சரித்து இருக்க வேண்டும். பின் இகரம் சேர்க்கக் காரணம் 'ர'கரத்திற்கு முன்பு இகரம் வரும் எனும் நூற்பா வழியினைப் பின்பற்றுவதாலாகும்.

நாலு (நான்கு), நாப்பது (நாற்பது) எண்ணுப்பெயர்களில் சரியாக மொழி முதல் எழுத்தினைக் கையாளும் சீகன்பால்கு 'நூறு, நானூறு' என்பதனை 'நூறு, னானூறு' வெனப் பல்லின ஒலியான (Dental) 'ந'கரத்திற்குப் பதில் மூக்கின ஒலியான (Alveolar) 'ன'கரம் பயன்படுத்தியுள்ளார். இம்மாற்றம் தமிழ்

மொழியில் அவருக்கு ஆழ்ந்த புலமையில்லை என்பதனைக் காட்டுகின்றது. இதே போன்று நூல் - னூல் கூறுகின்றார். வழக்கில் பல்லின ஒலியான 'ந' கரம் மூக்கின ஒலியாக ஒலிக்கப்படும். உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் எழுதியிருந்தால் நாலு, நாற்பது என்பதிலும் 'ன' கரம் மொழி முதல் எழுத்தாகத் தந்திருக்க வேண்டும். இங்ஙனம் தரவில்லை.

இயல் ஐந்து: பிரதிப்பெயர் கூறும் இயலாக அமைந்துள்ளது. நாம் - நம்முடைய, நாங்கள் - எங்களுடைய என்ற பலவின்பாலினையும், நான், என், நீ, உன், தாம் முதலான தன்மை, பன்மை, முன்னிலை ஒருமை, முன்னிலை பன்மைப் பெயரும் சுட்டிச் செல்லப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஆறு: வினைச்சொற்களை அமைத்துள்ளார். சுட்டு வினா முதலில் கூறி பிறகு வேணும், போறது, அதுக்கு முன்னே, கடவது, படுகிறது, ஆனால், உண்டு, கிறது, ஆகிறது போன்ற சொற்கள் வினையில் பயின்று வருவதனைக் கொடுத்துள்ளார். இறுதியாக வாக்கிய அமைப்பினைக் கொடுத்துள்ளார். மேலே விளக்கிய அனைத்து இயல்களிலும் வேதாகமத்தில் உள்ள சொற்களையே சான்று தந்துள்ளார். வேதாகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பு இவ்விலக்கண எழுதலுக்குத் துணை நின்றிருக்க வேண்டும்.

இயல் ஏழு: துணைவினை குறித்து விளக்கம் தந்துள்ளார். இங்கே - இஞ்சே, அங்கே, புறம்பே - பிறம்பே, ஆய், ஆக, எப்படி வழக்கு மற்றும் இலக்கியப் பயன்பாட்டில் உள்ள துணை வினைகளுடன் வாக்கியத்தினை அல்லது தொடரினை அமைத்துள்ளார். துணை வினை என்பது ஐரோப்பியர்கள் தரும் புது விளக்கமாகும்.

➤ சான்று: நன்மையாய், நன்மையாக.

இயல் எட்டு: தொடரியல் குறித்து விளக்கியுள்ளார். எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்று பகுக்கவில்லை. வேர்ச் சொல்லுடன் வேற்றுமை, சாரியை, உவம உருபு முதலானவை இணைந்து தொடர் அமைக்கப்படுவதனை விளக்கியுள்ளார். சீகன்பால்குவின் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சொற்களினைத் தொகுத்துக் கூறும் நூலெனலாம்.

2. 4. 3. கிறிஸ்டோஃபரோ தியோடொசே வால்தர் (Christophoro Theodosio Walthero – 20. 12. 1699 – 29. 04. 1741)

வால்தர் ஜெர்மனியின் ப்ராண்டன்பர்க் (Brandenburg) சொல்தின் (soldin) அருகில் உள்ள செல்பர்கில் (Schildberg) 20. 12. 1699-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். ஹாலேயில் (Halle) 1724-ல் பள்ளிப் படிப்புடன் தியானப் படிப்பினையும் முடித்தவர். 1725-ல் தரங்கம்பாடி வந்து தமது சமயப் பணியினைத் தொடர்ந்தார். தமிழகத்தில் இருந்து 1739-ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் சென்றார். ஜெர்மன் சென்ற வால்தர் ரெஸ்டனில் 29. 04. 1741-ல் இறந்தார். *Grammatical Observations.*, தமிழ் இலக்கண நூலினை 1736-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். பதிநான்கு ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் இருந்தவர்.

2. 4. 3. 1. Obervationes Grammaticae Quibus linguae Tamulicae Idioma Vulgare Inusum Operariorum in Messe Domini Gentes Vulgo Malabares Dictas Illustratur (Grammatical Observations.), 1736.

❖ இந்நூல் நான்கு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. நான்கு இயல்களில் சுருக்கமாகத் தமிழ் மொழியினை விளக்கியுள்ளார்.

இயல் ஒன்று: முதல் அதிகாரம் எழுத்துக்கள் பற்றி விளக்குகின்றது. இவர் தமிழ் எழுத்துக்களை மரபு இலக்கண நூல்கள் விளக்குவது போன்று விளக்குகின்றார்.

உயிரீராறே, உடல்மூவாறே ஆய்தம் ஒன்றென விளக்கம் தருகின்றார். பிற ஜெர்மன் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களினை விளக்கியது போன்றல்லாமல், அவர்களில் இருந்து இவர் வேறுபட்டுத் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் விளக்குவதனைக் கொண்டமைத்துள்ளார்.

- வழக்கு மற்றும் எழுத்து மொழியில் தமிழ்ச் சொற்களில் காணப்படும் மாற்றங்களைக் கொடுத்துள்ளார். இரண்டு - ரெண்டு, உடைமை - உடமை. ஓர், ஈர் என்பவைகளை செய்யுளுக்குரியவை என்கின்றார். உகர உயிர் ஏறிய 'ர' கரம் செய்யுளில் பயன்படுத்துவதில்லை.
- தொல்காப்பியம், நன்னூலில் காணப்படுகின்ற வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் மொழியில் எங்ஙனம் இடம் பெற்றமையும் என்பதனை விளக்கியுள்ளார்.
- மொழி முதல், இன எழுத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'ங, ஞ, ந, ண, ன' மற்றும் 'ர, ற, ல, ழ, ள' நெடுங்கணக்குகள் உச்சரிப்பில் ஒன்று போலிருப்பினும் தொடரியல் மொழியில், இவ்வெழுத்துக்கள் தரும் பொருள் மாற்றத்தினை விளக்கியுள்ளார்.
- சான்று: பிழை - பிளை, பிளவை - பிழவை.
- மண்தலம் - மட்தலம், உள்நாக்கு - உண்ணாக்கு, புயம் - புசம் தொடரில் இடம் பெற்றமையும் மெய் எழுத்துக்களின் மாற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தொடர் அமைக்கும் எழுத்தில் மாற்றம் இருந்தாலும் பொருளில் மாற்றம் இருக்காது. வருமொழியின் முதல் எழுத்திற்கு ஏற்ப, நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மாற்றம் பெற்றமையும்.

- தொடரில் எழுத்துக்கள் குறைந்து அதே பொருளில் வருவதனை விளக்கியுள்ளார். பார்க்கிறது - பாத்து, கவுருகிறது - கவுந்து மேலும் மிகுதல், சொற்களின் வேறுபாடுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை தவிர தமிழில் காணலாகும் குறி எழுத்துக்களையும் கொடுத்துள்ளார்.

அட்டவணை - 2. 2

தமிழ்	குறியீடு
வருடம்	வூ
மாதம்	மீ
தேதி	உ

இயல் இரண்டு: பெயர், பிரதிப்பெயர், தொழிற்பெயர், எதிர்மறைப் பெயர் என்பவைகளைக் கொடுத்துள்ளார். புத்தியில்லாத்தனம், நம்பிக்கையின்மை - எதிர்மறைப் பெயர். உழவன், வாணிகன் - தொழிற்பெயர்.

பெயர்ப்பகுபதம் என்பவற்றில் பெயரினைத் தொடர்ந்து வருகின்ற எழுத்துக்கள், வாக்கியங்களைக் கொண்டு விளக்கம் தருகின்றார். இதனைத் தொடர்ந்து எண்ணுப் பெயர், பிரதிப் பெயர் கூறியுள்ளார்.

சான்று:

மூன்று - மும்மூன்று, இவ்விருவர் எந்தன் - உந்தன், நீ - உன்.

இயல் மூன்று: வினைச்சொற்கள் குறித்து விளக்கம் தருகின்றார். நிகழ்காலம் - நடக்கின்றது. இறந்தகாலம் - நடந்தது. எதிர்காலம் - நடக்கும், எதிர்மறைவினை - கொடாமல் போன்ற வினைச்சொற்களைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இவை தவிர 'படுகிறது, ஆகு, க்கிறது, ஆகுக' போன்ற உருபுகள் வினைச்சொற்களுடன் இணைந்து வரும் நிலையினை விளக்கியுள்ளார்.

இயல் நான்கு: தொடரியலில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் அமைத்து விளக்கம் தரவில்லை. வழக்கு மொழியில் உள்ள நடக்கிறது, சொல்லுகிறது என்ற தொடரியல் அமைப்பினை அப்படியே விளக்கியுள்ளார். இந்நூலின் ஆசிரியர் ஆய்தம் 'கூ' எழுத்தினைத் தந்துள்ளாரே தவிர சீகன்பால்கு போன்று வேறெங்கும் இவ்வெழுத்தினைப் பயன்படுத்தவில்லை. இவர் தொல்காப்பியம் குறித்து தெரிந்து வைத்திருந்தார் என்பதனை இவரது நூலின் வழி அறியலாம். பிற ஜெர்மன் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் போன்று வேற்றுமை, எண்ணியல் குறித்து விளக்கம் தரவில்லை. இந்நூல் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய மொழிக்கு எழுதப்பட்டவையாகும். வழக்கு மொழியில் ஆய்தம் பயின்று வராததால் இவர் புள்ளி எழுத்தினைப் பயன்படுத்தவில்லை.

2. 4. 4. **யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ்** (Johann Phillip Fabricius - 22 January 1711 – 24 January 1791)

ஃபெப்ரீசியஸ் 1711 ஜனவரி 22-ஆம் தேதி ஜெர்மனியின் ஃப்ராங்கஃபர்ட் அம் மைனில் (Frankfurt am ain) பிறந்தார். சட்டக் கல்வியும், தியானக் கல்வியும் பயின்றவர். மதம் பரப்பும் நோக்கோடு 28. 08. 1740-ஆம் ஆண்டு கடலூர் வந்தார். கடலூரில் இருந்து தரங்கப்பாடி வந்த இவர் சீகன்பால்கு மொழி பெயர்த்த கிறிஸ்தவ துதிப்பாடல்கள், புனித வேதாகமம் ஆகியவற்றைத் திருத்தியமைத்தார். திருத்தியவற்றைப் பதிப்பிக்க அச்சுக்கூடம் இன்றியமையா ஒன்றாகையால் 1761-ஆம் ஆண்டு சென்னையில் முதல் அச்சுக் கூடத்தைத் தொடங்கினார். சீகன்பால்கு மொழிபெயர்க்காத வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை மொழிபெயர்த்தார். 1779-ல் ஒன்பதாயிரம் (9000) சொற்கள் அடங்கிய தமிழ் – ஆங்கிலம் (*A Malabar and English Dictionary*)

அகராதியினை வெளியிட்டார். இவ்வகராதியே தமிழ் - ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த முதல் அகராதியாகும். *A Grammar for learning the principles of the malabar Language* யெனும் இலக்கண நூலினை ஃபெப்ரீசியஸ் மற்றும் ப்ரதாப்ட் இருவரும் எழுதியுள்ளனர். இறுதியாக 1791-ஆமாண்டு ஜனவரி மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி சென்னையில் மறித்தார். இவர் தொடங்கிய பள்ளி சென்னை வேப்பேரியில் உள்ளது. சென்னைப் பகுதிகளில் கிறித்தவ மதம் பரப்பியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐம்பத்தோர் ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் இருந்தவர். கிறித்தவப் பணி மற்றும் பல்வேறு சமூகத் தொண்டு செய்தவர்.

யோகன் கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாப்ட் (Johann Christian Breithaupt - 1720 – 17. 11. 1782).

ஜெர்மன் நாட்டின் ஹேனோவரிலுள்ள (Hanover) டிரன்ஸ்பீல்டு (Dransfeld) என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். பள்ளிக் கல்வி, வேதாகமக் கல்வியினை முடித்த பின்பு. 1745-ல் வெர்னி ஜெரோடு எனுமிடத்தில் பாதிரியாராக அமர்த்தப்பட்டார். 1745-ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடி வந்துள்ளார். இங்கு தமிழ் மொழி கற்ற இவரை 1747-ல் கடலூருக்கு அனுப்பி வைத்தனர். சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் ஆரம்பித்த பள்ளி ஒன்று கடலூரில் இருந்ததால் இங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். 1749-ல் சென்னையில் ஃபெப்ரீசியஸுடன் இணைந்து பணியாற்றினார். பாதிரிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காவே சுவாட்ஸ் ப்ரெய்தாப்டைத் தமிழகம் அழைத்து வந்தார். 1782-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 17-ஆம் நாள் காலமானார். ஃபெப்ரீசியஸ், ப்ரெய்தாப்ட் இந்நூலை இயற்றியுள்ளதால் இருவரது வாழ்க்கைக் குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ரெய்தாப்ட் முப்பத்து ஆறு ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் இருந்தார்.

2. 4. 4. 1. தமிழ் மொழி கற்பதற்கான விதிகள் (A Grammar for Learning the principles of the malabar Language - 1773)

❖ இந்நூல் பத்தொன்பது இயல்களில் தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணத்தினை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

இயல் ஒன்று: எழுத்ததிகாரமான இவ்வியலில் தமிழ் உயிரெழுத்துக்கள், மெய்யெழுத்துக்கள், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு, மொழி முதல், இடையில் இடம்பெறும் பொழுது எவ்வாறு ஒலிக்கப்படுகின்றன என்பதும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஒள, சௌ, கௌ' வெழுத்துக்கள் 'அவு, சவு, கவு' என்று உச்சரிக்கப்படுவதாகக் கூறியுள்ளார்.

❖ 'ர, ல, ழ, ன' வெனும் மெய்யெழுத்து பெறும் சொற்களின் முன் 'அ'கரம் வரின் அவ்வகரம் 'இ'கரமாக ஒலிக்கும் தன்மை கொண்டமைவதாகும் என்கிறார். இஃது மொழியியல் பார்வையாகும்.

➤ சான்று: சுவர் (suver), பகல் (pagel), புகழ் (pujerh), மகன் (magen),.

❖ 'க, த, ப' எழுத்துக்கள் மொழி முதலாக வரின் 'k, t, p' வாகவும், மொழி இடையில் 'g, d, b' வெனும் உச்சரிப்பினைப் பெற்றமையும்.

❖ 'ற'விற்கு 'r, t' இரண்டு ஒலிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

❖ சொற்கள் இணைந்து தொடரில் இடம் பெறும் மாற்றத்தினைக் கொடுத்துள்ளனர்.

➤ சான்று: அது + அல்ல = அதுவல்ல, காத்து + அடிக்குது = காத்தடிக்குது.

இயல் இரண்டு: தனிப்பெயர்கள் குறித்து விளக்குகின்றனர். பெயர்களில் ஒருமை, பன்மை, வேற்றுமை ஏற்று வருதல் கூறப்பட்டுள்ளன.

❖ ஒருமை: மனுசன், பிதா, பூ.

❖ பன்மை: பூக்கள், பிதாக்கள்.

பன்மைச் சொல் 'கள்' விசுதி பெற்று வருவதுடன் 'ர்' விசுதியும் பெற்று வரும் என்கின்றனர். தமிழ் மரபு இலக்கணங்களில் உள்ளதனைக் கொடுத்துள்ளனர்.

➤ சான்று: அய்யர், அரசர், தம்பிமார், தகப்பன்மார்.

இந்த 'ர்' விசுதி மரியாதைப் பன்மையினைச் சுட்டுவதாகும். இரட்டைப்பன்மை சுட்டக்கூடிய 'மார்' விசுதி மரபிலக்கணத்திற்கான ஒன்று. 'கள்' விசுதி பிற்காலத்தில் இணைக்கப்பட்டது. இவ்விரண்டினையும் சுட்டிச் சென்றுள்ளனர்.

இயல் மூன்று: இவ்வியலில் பெயரடைகளைத் (அடைமொழி) தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். நல்ல, பெரிய, சிறிய, கற்பாறை முதலான அடைச் சொற்களைச் சான்று தந்துள்ளார்.

இயல் நான்கு: பிரதிப்பெயர். நான் - நீ, தான் - தாம், என் - உன் எனும் பிரதிப்பெயர்களை தன்மை ஒருமை, தன்மைப்பன்மை, முன்னிலை ஒருமை, முன்னிலைப் பன்மைகளைச் சுட்டிச் செல்கின்றனர். மேலும் வினா எழுத்துக்களையும், சுட்டுச் சொற்களையும் கொடுத்துள்ளனர்.

இயல் ஐந்து: பெயர்சொற்களும், பிரதிப்பெயர்களும் வேற்றுமைகள் பெற்றமைவதனைக் கொடுத்துள்ளனர்.

இயல் ஆறு: வினைத்திரிபுகள் குறித்து விளக்கம் தருகின்றனர். வினைத்திரிபுகள் நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலத்தில் வினைகள் எவ்வாறு திரிந்து

வருகின்றன என்பதனை முக்காலத்தின் வாக்கிய அமைப்பின் வழி எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். பிற ஆசிரியர் முக்காலத்தின் வாய்ப்பாட்டினைக் (கிறு, கின்று, வ், ப், த்) கொடுத்த பின்பே விளக்கம் தருவர். இவர்கள் தொடரிலேயே அமைத்துச் செல்கின்றனர். தனியாக வாய்ப்பாட்டினைத் தரவில்லை.

இயல் ஏழு: பொதுவான வினைகளென 'ஆகிறது, விழுகிறது, படுகிறது, திறக்கிறது, பன்னுகிறது' முதலான வினைச் சொற்களைத் தந்துள்ளனர். பிற ஆசிரியர்கள் வினையுடன் இவ்வினையேற்கும் சொற்களைக் கொடுத்திருக்க இவர்கள் இருவர் மட்டும் வேறுபடுகின்றனர். இவ்வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் இயல் ஆறில் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் வினைச் சொற்கள் ஏற்கும் வாய்ப்பாடு கொடுத்திருப்பதாலாகும். இயல் ஏழில் வழக்கு மொழியில் பயின்று வருகின்ற வினைச் சொற்களினைக் கூறியுள்ளனர். இவர்களின் இலக்கண நூல் நன்னூல் விளக்குவது போன்று உள்ளது.

இயல் எட்டு: பார், செய், அடி - என்ற ஏவல் வினையினையும், பாரேன், அடியேன், செய்யேன் - போன்ற எதிர்மறை வினைகளையும் விளக்கியுள்ளனர்.

இயல் ஒன்பது: இருந்தேன், இருக்கிறேன் வினைச் சொற்கள் வாக்கியங்களில் புணரும் தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவைதவிர பத்து முதல் பதினைந்து வரையுள்ள இயல்களில் வினைகளையே குறிப்பிட்டுச் செல்லுகின்றனர். பிற ஜெர்மன் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் வினையெனும் பகுதியில் இவையனைத்தினையும் உள்ளடக்க இருவர் மட்டும் வேறுபடுகின்றனர்.

இயல் பதினாறு: ஆண்பால் 'காறன்' பெற்று தோட்டக்காறன், வீட்டுக்காறன், பெண்பால் 'காறி' பெற்று வீட்டுக்காறி, சமையல்காறி என்று அமைவதனைக் கூறுகிறார். இங்கு வீட்டுக்காரன், தோட்டக்காரன், வீட்டுக்காரி, சமையல்காரி

என்றமைய வேண்டும். அஃதாவது இடையின 'ர' வினை விடுத்து வல்லின 'ற' வினைக் கொடுத்துள்ளனர். வழக்கு மொழியில் வல்லினம், இடையினமாக உச்சரிக்கப்படுமே தவிர இடையினம், வல்லினமாக மாறா. இத்தெளிவின்மை தமிழ்ச் சொற்களின் பொருள் அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்குவதாகவும் கூற முடியாது. நுனியண்ண ஆடொலி வருடொலியாக வரும் வருடொலி ஆடொலியாக வருவதில்லை.

இயல் பதினேழு: எண்ணுப்பெயர், அளவைப்பெயர் கொடுத்துள்ளனர். எண்ணுப்பெயரில் 'நான்கு, ஐந்தினை' விளக்குவதில் சீகன்பால்கினையே பின்பற்றுகின்றனர். நான்கு - நாலு, ஐந்து - அஞ்சு, அயிந்து எனக் கூறுகின்றனர். ஐந்தினை விளக்கும் இருவரும் வழக்கு, இலக்கிய மொழிக்குரிய இரண்டு வடிவத்தினைக் கையாண்டுள்ளனர். ஈருயிர் (Diphthong) 'ஐ' காரம் வருகின்ற இடத்தில் கீழ் நடு இதழ் விரி (Unrounded vowels) 'அ' உயிர் கொடுத்துள்ளனர். 'ஐ'காரம் வரும் இடத்தினை 'அயி' எனச் சொல்லியுள்ளனர். பல்லின மூக்கொலி தவிர்த்து மூக்கின இடைநா இடையண்ண ஒலி, அரையுயிர் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பிற இடங்களில் 'ஐ'காரத்தினை மொழி முதலில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பினும் மொழியின் இடையில் உயிர்மெய்யுடன் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இம்மாற்றம் எதனால் நிகழ்ந்தது? உயிரெழுத்துக்களில் 'ஐ'காரம் பயன்படுத்தும் இருவரும் மொழி முதல் கொடுக்கவில்லையே இத்தவறு தமிழ் மொழியில் உள்ள மொழி முதல் எழுத்துக்களை அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது 'ஐ'காரம் 'அ'கரமாக உச்சரிக்கப்படுவதால் தராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆய்த எழுத்தினை 'கூ'வென அமைத்தவர்கள் அதனை எச்சொற்களிலும்

பயன்படுத்தவில்லை. பிற ஆசிரியர்கள் மாற்று வடிவம் கொடுத்து மொழியின் இடையில் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். இவ்விருவருக்கு முன்பு இருந்த ஆசிரியர்களான சீகன்பால்கு, வால்தர் இருவரும் தொடரில் ஆய்த எழுத்தினைப் பயன்படுத்தவில்லை. இவர்களின் வழியினை இந்நூலின் ஆசிரியர்களும் பின்பற்றி இருந்திருக்கலாம்.

இயல் பதினெட்டு: காலம், நாள், மாதம், ஆண்டுப்பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை – 2. 3

மாதப்பெயர்

தமிழ்	ஆங்கிலம்	தமிழ்	ஆங்கிலம்
தை	January	சித்திரை	April
மாசி	February	வைகாசி	May
பங்குனி	March	ஆனி	June

அட்டவணை – 2. 4

ஆண்டுப்பெயர்

தமிழ்	வருடம்	தமிழ்	வருடம்
பிறபவ	1747	சித்திரபானு	1762
சுக்கிலா	1749	விசேய	1773
விக்கிறம	1760	மன்மத	1775

ஞாயிற்றுக் கிழமை என்பதனை நாயற்றுக் கிழமை என்கிறனர். மூக்கின

இடைநா இடையண்ணம் (Nasals Palatal) வருகின்ற இடத்தில், மூக்கினப் பல்லொலி (Nasals Dental) கொடுத்துள்ளனர். வழக்கில் மூக்கின இடைநா இடையண்ண ஒலி, மூக்கினப் பல்லொலியாக உச்சரிக்கும் போது அதனைத் தொடர்ந்து வரும் அரை உயிர் 'ய'கரத்தில் உள்ள 'இ'கர உயிர் 'அ'கரமாக மாற்றம் பெற்று ஒலிக்கப்படும்.

இயல் பத்தொன்பது: தமிழ்ப் பழமொழிகளினைக் கொடுத்துள்ளனர். பிற இலக்கண ஆசிரியர்கள் பழமொழியினை அவர்களின் இலக்கண நூல்களில் இணைக்கவில்லை. இருவரும் புதுமையான முறையினைக் கையாண்டுள்ளனர்.

2. 4. 5. சார்லஸ் தீயோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ்

சார்லஸ் தீயோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ் (Charles Theophilus Ewald Rhenius – 05. 11. 1790 – 05. 06. 1838) பாதிரியார் ஓட்டோ காட்லிப் நிக்கோலஸ் இரேனியஸ், காதரினா டொரொதே சேமான் (Otto Gottlieb Nikolaus Rhenius, Catharina Dorothea Schiemann) தம்பதியினருக்கு இரண்டாம் மகனாக ஜெர்மன் தேசத்தில் 1790-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது தந்தை புருசிய(Prussian) இராணுவ வீரர். இரேனியஸ் மூன்று வயது சிறுவனாக இருந்த போது இவரின் பெற்றோர் இறந்ததால் தனது மாமாவின் ஆதரவில் வளர்ந்தார். இறையியல் கல்வியினை பெர்லினில் உள்ள பாசல் இறையியல் கல்லூரியில் முடித்து 1814-ல் இந்தியா வந்து தரங்கம்பாடியில் தமிழ் கற்றுத் தமது சமயப் பணியினைப் பானையங்கோட்டையில் துவங்கினார். இரண்டு தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவை தவிர பூமி சாஸ்திரம், தாவரவியல், எண்கணித நூல்களையும் தந்துள்ளார். இரேனியஸின் 'பூமி சாஸ்திரம்' தமிழ் மொழியில்

வெளிவந்த முதல் அறிவியல் நூலாகக் கூறப்படுகின்றது. ஃபெப்ரீசியஸின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பிற்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். தமிழகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று கிறித்துவ மதத்தினைப் போதித்தவர். முதியோர் உதவித்தொகை, இலவச கல்வி, பெண் கல்வி, விதவைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தல் முதலான சமூகப் பணிகள் பல செய்தவர். இச்சமயம் பரப்பும் வேலைகளுக்கு இடையில் தமிழ் நூல்களையும் எழுதினார். இவர் 1838-ஆமாண்டு ஜீன் மாதம் ஐந்தாம் தேதி 48-ஆம் அகவையில் பாளையங்கோட்டையில் மரித்தார். இவர் இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தாலும் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் எண்ணற்ற பங்களிப்பினை நல்கிச் சென்றார்.

2. 4. 5. 1. பின்னிணைப்புடன் கூடிய தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணம் (A Grammar of Tamil language with an appendix – 1836)

- ❖ இரேனியஸ் மூன்று இயல்களால் இந்நூலினை அமைத்துள்ளார். இரேனியஸ் தமிழ் எழுத்துக்களின் வடிவமைப்பினை விளக்குவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்.
- ❖ இரேனியஸுக்கு முன்பு இருந்த ஜெர்மனியர்கள் எழுத்துக்களின் வடிவினை விளக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இயல் ஒன்று: இரேனியஸ் தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்கியதுடன் மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிவடிவினைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். எழுத்துக்களின் மேல் புள்ளி (0) பெற்றுவரின் அவை மெய்யெழுத்து அதனை ஒலி எழுப்பாமல் உச்சரிக்க வேண்டும் என்றுரைக்கின்றார். மெய்யுடன் 'ஆ'காரம் பெற்று வரும் பொழுது 'ா' துணை எழுத்துப் பெற்று வருவதனை விளக்குகின்றார். இத்துணை எழுத்து 'ன், ண், ற்' எனும் நெடுங்கணக்கிற்குப்

பொருந்தாது. இவ்வெழுத்துக்களின் மாற்றம் கீழ்க்கோடு பெற்று வரும் என்பதனை விளக்கியுள்ளார். 'இ'கரம் மேல்கோடு (ி) இடம்பெற்று வரும், 'ஈ'காரம் மேல் கோட்டில் சுழி (ி) பெரும் நிலை கூறப்பட்டுள்ளது.

'உ'கரம் பெற்று வரும் உயிமெய் எழுத்தினை விளக்க 'ெ, |' எனும் குறிகளினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதே போன்று 'ஊ'காரத்தினை விளக்கும் பொழுது மெய்யுடன் 'ஊ'காரம் இணைந்து பல்வேறு மாற்றங்களுடன் வரினும் பெரும்பான்மை 'ெ, ே' இவ்விரண்டு குறியுடன் பயின்று வரும் என்கிறார். 'ெ, ே' இவ்விரண்டு குறிகளும் 'எ கர, ஓகர' குறில், நெடில்களை உணர்த்த வருவதாகும். இதனை அறிந்தும் இரேனியஸ் இக்குறியினை 'உ'கரத்திற்குப் பயன்படுத்துவதன் நோக்கம், அவர் காலத்தில் 'கு, டு' முதலான உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் வரக்கூடிய இடது பக்கக் குறிகள் அச்சில் இல்லாது இருந்திருக்கலாம். இத்தமிழ் எழுத்துக்கள் தவிர தமிழில் பயின்று வரக்கூடிய கிரந்த எழுத்துக்களான 'ஸ, ஜ, ஷ, ஷ, ஹ' என்பவைகளையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

தஞ்சாவூர் - தஞ்சை, திருநெல்வேலி - நெல்லை முதலான மருஉச் சொற்களையும் விளக்கியுள்ளார். இது நன்னூலார் விளக்கும் முறையாகும்.

இயல் இரண்டு: சொல்லதிகாரம் இவ்வியலில் பெயர் (உயர்திணை, அஃறிணை, ஒன்றன்பால், பலவின்பால், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, சுட்டுப்பெயர், வினாப்பெயர்), வினை, இடை, உரிச்சொற்கள், சாரியைகளைக் கொண்டு சொற்களை அமைத்துள்ளார்.

எண்ணுப் பெயரினை எழுத்து மொழிக்குரியதாக யாத்திருப்பினும் நான்கு, ஐந்தினை 'நாலு, அஞ்சு' என்று வழக்கு மொழிக்கும் கொடுத்துள்ளார். பிற

எண்ணுப் பெயரினை இங்ஙனம் விளக்கவில்லை. இவருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பியர்களின் வழியினைப் பின்பற்றுகிறாரா என எண்ணத் தோன்றுகிறது. பிற எண்களுக்கு வழக்கு மொழி உச்சரிப்பினைத் தரவில்லை. எண்ணுப் பெயரினைத் தொடர்ந்து அளவைப் பெயர் குறித்து விளக்குகின்றார். தமிழ் மொழிக்கேயுரிய எண்ணுப் பெயர், அளவைப் பெயர் அடையாளத்தினை ரோமன் எண்களின் குறியுடன் விளக்குகின்றார்.

அட்டவணை - 2. 5

எண்ணுப்பெயர்

ரோமன் எண்	தமிழ் எண்	ரோமன் எண்	தமிழ் எண்
1	க	4	சு
2	உ	10	ய
3	ந	100	ரா

அட்டவணை - 2. 6

அளவைப் பெயர்

எழுத்து முறை	குறிகள்	எழுத்து முறை	குறிகள்
முந்திரி	வகு	அரைக்கால்	வறு
அரைக்காணி	ந	முக்காணி	கு
முக்கால்	கு	அரை	உ

இதனைத் தொடர்ந்து தொழிலால் வரும் பெயர் - தோட்டக்காரன், இடத்தால் வரும் பெயர் - தஞ்சாவூரன், பொருளால் வரும் பெயர் - ஆட்டுக்காரன் போன்ற ஆகுபெயர்களை விளக்கியுள்ளார். வினையினை முக்காலம், ஏவல், வியங்கோள், தொழிற்பெயர், எதிர்மறை, எச்சம் எனப் பாகுபடுத்திக்

கொடுத்துள்ளார். இவ்வினைகளின் உறுப்புக்களைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் விளக்கிய 'கிறு, கின்று, ஆநின்று, செய்து, செய்பு, செய்யா' வாய்ப்பாட்டிற்கு இணையாக 18-ஆம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட இனேன், ஏன், மாட்டேன், ஆக முதலான வினையேற்கும் உறுப்புக்களைச் சுட்டிச் செல்கின்றார்.

மூன்றாம் இயலாக: தொடரியல் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தொடரியலில் வேற்றுமை உறுபுகள் ஏற்கும் பொழுது இருக்கும் மாற்றம் மற்றும் பிற உருபுகள் தொடரியலில் இணைந்து வருகின்ற பொழுது ஏற்படும் மாற்றங்களினை விளக்கியுள்ளார்.

➤ சான்று: அவன் கண்டான் - அவனைக் கண்டான், இதனோடு அது பொருந்தாது, கூலிக்கு வேலை செய்தான், கூலிக்காக வேலை செய்தான், நான் வருவேன் - நான் சீக்கிரமாய் வருவேன் இத்தொடரில் 'சீக்கிரம்' என்பது தொடரின் பொருளினையே மாற்றுகின்றதென விளக்கம் தருகிறார். சீக்கிரம் என்பது நிகழ் காலம் உணர்த்துகின்ற வினை வடிவம்.

இவை தவிர 'இன்னும், என்கிறது, ஆகிறது, ஆவது, படுகிறது, என்றால்' சொற்கள் தொடரியலில் பயிலும் நிலையினைத் தந்துள்ளார்.

2. 4. 5. 2. தமிழ் இலக்கணச் சுருக்கம் (Abridgment of Rhenius Tamil Grammar -1845)

❖ மூன்று இயல்களில் தமிழ் மொழியினைத் தமது இலக்கண நூலின் வழி தெளிவு படுத்துகின்றார் இரேனியஸ்.

இயல் ஒன்று: தமிழ் எழுத்துமுறை, இவ்வியலில் தமிழ் எழுத்துக்களை உயிர், மெய், உயிர்மெய் எனப் பாகுபடுத்தியுள்ளார். உயிர் எழுத்தில் குறில் ஐந்து, நெடில் எழுத்து ஏழனவும் விளக்கியுள்ளார். மெய்யெழுத்தில் வல்லினம்,

மெல்லினம், இடையினம் கொடுத்துள்ளார். எழுத்துக்கள் திரிந்து (Transmutation) வருவதனை அவன் + இல்லை = அவனில்லை முதலான சான்றுகள் கொடுத்துச் செல்கின்றார்.

எழுத்துக்களின் மாற்றநிலை கொடுத்துள்ளார். 'க'கரத்திற்கு முன் 'ம'கரம் வந்தால் 'ங்க', 'ச'கரத்தின் முன் 'ம'கரம் வரின் 'ஞ்ச' வென்று ஓரெழுத்து மற்றொன்றாக மாற்றம் பெறும் நிலை உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தமிழில் இனமிகல் என்பர். இச்சொல்லினைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும் அதன் விளக்கத்தினைக் கொடுத்துள்ளார்.

➤ சான்று: செம்மை + கல் = செங்கல், செம்மை + சோறு = செஞ்சோறு.

சுருங்கக் கூறின் தமிழிலுள்ள தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் பற்றி விரிவாக விளக்கிச் சென்றுள்ளாரென உரைக்கலாம்.

இயல் இரண்டு: சொல்லிலக்கணம் (Etymology) இரண்டாம் இயலாக அமைந்துள்ளது. சொல்லியலை 'Morphology' என்று ஆங்கிலத்தில் குறித்திருக்க வேண்டும். இவ்வியல் புணர்ச்சியில் வேர்ச்சொல்லினை விளக்குவதால் 'Etymology' என்ற சொல்லினைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். புணர்ச்சியில் நிலை மொழி என்பது வேர்ச்சொல்லினைக் குறித்து வருவதாகும். இவ்வியலில் இடைச்சொல்லினை விளக்கும் இரேனியஸ் இடைச்சொல் என்பது தனித்து நின்று பொருள் தராது அவை மொழியுடன் சேர்ந்து வரும் பொழுது பொருள் பெறும் என்கின்றார். இடைச்சொற்களில் வேற்றுமை உருபுகள், உவமைச் சொற்கள், சாரியை ஆகியவைகளை உள்ளடக்கியுள்ளார். நடைமுறையில் காணப்படுகின்ற 'ஆனால், ஆகாவிடில், ஆகையால், ஆக, ஆனாலும், மட்டு, மற்ற' முதலான சொற்களையும் இடைச்சொல்லாகக் கொடுத்துள்ளார்.

பெயர்ப்பகுதியில் ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பலவின்பால், ஒருமை, பன்மை, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, சுட்டுப்பெயர் குறித்து விளக்கியுள்ளார். இவ்வியலில் எண்ணுப் பெயரும் கொடுத்துள்ளார். நான்கு மற்றும் ஐந்தினைக் கூறும் பொழுது நாலு அல்லது நான்கு, ஐந்து அல்லது அஞ்சு வழக்கு மொழிக்குரியதனைக் கொடுத்துள்ளார். பிற எண்களுக்கு இங்ஙனம் கொடுக்கவில்லை. முன்பு தாம் எழுதிய *A Grammar of Tamil language with an appendix* நூலில் உள்ளதனை அப்படியே தந்துள்ளார். இவை தவிர பெயர், வினைச் சொற்றொடர் அமைப்புகள் கொடுத்துள்ளார்.

இயல் மூன்று தொடரியல்: தொடரியலில் வேற்றுமை உருபுகள், அதிலிருந்து, அப்படியெனில், ஆதலால், ஆகையால் போன்ற உருபுகள் சொற்றொடரில் பயிலும் நிலையினைத் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். இறுதியாகப் பிற்சேர்க்கையில் தமிழ் மாதம், நாள், ஆண்டு, திசைகள், முறைப்பெயர், அளவுப்பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது. அளவுப்பெயரினை இரண்டு மாத்திரை ஒரு சிப்புரம், பத்து சிப்புரம் ஒரு கணம், பன்னிரண்டு கணம் ஒரு வினாடி என்று விளக்கம் கொடுத்துச் செல்கின்றார். திசைப்பெயரினை நன்னூல் புணர்ச்சியில் விளக்கியுள்ளது. இவர் இறுதியில் வைத்துள்ளார்.

இரேனியஸ் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தினை இவரின் முதல் நூலான '*A Grammar of Tamil language with an appendix*'ல் விளக்கியிருப்பதால் இந்நூலில் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் குறித்து எதுவும் கூறவில்லை. முதல் இயலில் தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்குமிவர் அக்கேணம் (ஃ) குறித்தெதுவும் விளக்கம் தரவில்லை இருப்பினும் 'ல், ள்' எழுத்துக்களுக்கு மாற்றாக இடம்பெறும் என்கின்றார்.

2. 4. 6. கார்ல் கிரால் (Karl Graul – 06. 02. 1814 – 10. 11. 1864)

கார்ல் கிரால் 06. 02. 1814-ஆம் ஆண்டு நெசவுத் தொழில் செய்யும் குடும்பத்தில் ஜெர்மன் தேசத்தில் வேர்லிட் (Woerlitz) எனும் இடத்தில் பிறந்தார். தியானக் கல்வியினைப் பயின்ற இவர் இத்தாலியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து 1844 முதல் 1860 வரை லீப்ஸிக் மிசனில் இயக்குனராக இருந்தார். இங்கு இயக்குனராக இருந்த பொழுது இந்தியா வந்துள்ளார். தரங்கம்பாடி, பாம்பே, சென்னை, சீர்காழி, கடலூர், தஞ்சாவூர், திருச்சி முதலான இடங்களினைச் சுற்றிப் பார்த்துள்ளார். பின்னர் 1849-ல் இந்தியாவின் தென்பகுதியில் இருந்து தமிழ் மொழியினைக் கற்று மீண்டும் 1853-ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் சென்றார். இப்பகுதிகளில் இருந்த பொழுது தமக்குக் கிடைத்த நூற்றைம்பது தமிழ் நூல்களை ஜெர்மன் நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று பதிப்பித்துள்ளார். கிரால் தமிழ் இலக்கண நூல் எழுதியுள்ளார். திருக்குறளினை ஜெர்மன், இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மொழியிலும் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணத்தினை ஜெர்மன் மொழியில் யாத்துள்ளார். பஞ்சதச பிரகரண, கைவல்ய நவநீதத்தினை ஜெர்மன், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 1855-ஆம் ஆண்டு நம்பி அகப்பொருளினையும் ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கண நூல் (ஐரோப்பிய மொழியில் மொழிபெயர்த்த முதல் இலக்கண நூல் எனலாம். இதற்கு முன்பு ஐரோப்பிய மொழியில் தமிழ் இலக்கணம் மொழிபெயர்ப்பாக வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஜெர்மனியில் லீப்ஸிகிலுள்ள (Leipzig) லுத்தரன் சபையில் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக் கொடுத்தார். பிற ஜெர்மனியர் போன்று

தமிழகத்தில் கிறித்தவ மதம் பரப்பும் பாதிரியாக வரவில்லை. லீப்ஸிக்கில் இயக்குனராக இருந்தார். இயக்குனராக இருந்ததால் தமிழகத்தில் இருக்கும் ஜெர்மன் பாதிரிகளின் செயல்பாடுகளை மேற்பார்வையிட வந்தவர்.

2. 4. 6. 1. எளிய தமிழ் இலக்கணம் (An Outline of Tamil Grammar -1855)

❖ கிரால் தமது நூலினை இயலின் அடிப்படையில் பகுத்து விளக்கவில்லை.

எழுத்துக்கள், பெயர் எனத் தலைப்பிட்டுக் கொடுத்துள்ளார்.

எழுத்துக்கள்: தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்குகின்றார். உயிர் எழுத்து, உயிர் எழுத்தில் குறில், நெடில், இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் ஈருயிர் (Diphthong), வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உயிர்மெய் எழுத்து மொழி முதல், இடை, கடையில் இடம் பெற்று வரும் நிலையினை விளக்கியுள்ளார். அத்தோடு ஒரே மெய்யினைப் பெற்று முதல் எழுத்து குறில், நெடிலாக அமைந்தால் பொருள் மாற்றம் ஏற்படும் முறையினை விளக்கியுள்ளார்.

➤ சான்று: விடு, வீடு

இவற்றில் இறுதி எழுத்து ஒன்றாக இருப்பினும் முதல் எழுத்து மாற்றத்தால் பொருளில் மாற்றம் உள்ளது. உயிர் எழுத்துக்கள் மொழி முதல், கடையில் இடம் பெற்று வருவதனைக் கூறியுள்ளார். அக்கேணத்தினை (ஃ) எழுத்துக்களின் வரிசையில் கூறவில்லையெனினும் 'ள், ற், ட், ல்' எழுத்திற்குப் பதிலாக வருமெனக்கூறி 'கஃறீது, முஃடது' என்னும் சொற்களை எடுத்தாண்டுள்ளார். தமிழ் இலக்கணிகள் போன்று மாற்று எழுத்துக் கொடுத்துள்ளார்.

பெயர்: இப்பகுதியில் உயர்திணை, அஃறிணை, ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்கள் வேற்றுமையுடன் இணைந்து

தொடரில் வருவதனை விளக்கியுள்ளார். இப்பகுதியினை 'பெயர்' எனக் கூறாமல் 'பே(ர்)'ரென வழக்கு மொழியில் உள்ளது போன்றே கூறுகின்றார். பிரதிப்பெயரில் நான் - நீ, என் - உன், எங்கள் - உங்கள் போன்ற முன்னிலை ஒருமை, பன்மை, தன்மைப்பன்மை போன்றவைகளைக் கொடுத்துள்ளார். இத்துடன் சுட்டெழுத்து, வினா எழுத்துக்களையும் விளக்கி சான்று தந்துள்ளார். 'அன்ன' என்பதனைச் சுட்டு என்கின்றார். 'அன்ன' என்பது சுட்டல்ல அவை உவமையுருபாகும்.

எண்ணுப்பெயர்: இவற்றில் எண்களைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார். ஒன்று, இரண்டு, மூன்றுடன் ஆயிரம் பெற்றால் ஓராயிரம், ஈராயிரம், மூவாயிரமெனத் திரிந்து வருவதனை விளக்கியுள்ளார். ஆறு + கலம் = அறுகலம் ஆதி குறுகி பொருள் மாறாமல் வருவதனைக் கூறியுள்ளார். எண்ணுப் பெயர்களை எழுத்து மொழிக்கு உரியதாக விளக்கி இருப்பினும் 'நான்கினைக்' கூறுவதில் வேறுபடுகின்றார். 'நான்கு' என்பதனை 'நாலு' என்று வழக்கு மொழியில் எழுதியுள்ளார். நுனிநா மூக்கொலி (Nasals alveolor), கடைநா கடையண்ண அடைப்பொலி (Plosive velor) இரண்டினையும் தவிர்த்து நுனிநா மருங்கொலி (Lateral Approximants alveolor) கொடுத்துள்ளார். பதினான்கினைப் 'பதினாலு' என்று கொடுத்துள்ளார். தொன்னூறு என்பதனைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் 'தொள்' என்பதில் இருந்து வரும் என்கின்றதனைச் சான்று காட்டியுள்ளார்.

வினையியல்: இவ்வியலில் பெயரெச்சம் 'அ'கரத்தில் முடியும், வினையெச்சம் 'உ'கரம் பெற்று முடியும் என்பதனைச் சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார். இறந்தகாலம் 'த்'தினையும், நிகழ்காலம் 'கின்று' பெற்றும், எதிர்காலம் 'வ்' என்ற எழுத்தினைப் பெற்று முக்காலமும் உணர்த்துவதனைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார்.

இதனைத் தொடர்ந்து முற்றுக்களை விளக்கியுள்ளார். வினையின் வாய்ப்பாடு கொடுத்துள்ளார். இவரது கோட்பாட்டில் தமிழ் வினையின் வாய்ப்பாடு பதினொன்றுதான். சில தமிழ்ப் பொன்மொழித் தொடரில் பயின்று வருவதனை விளக்கியுள்ளார்.

அட்டவணை – 2. 7

பிற்சேர்க்கை – 1

தமிழ்	ரோமன்	தமிழ்	ரோமன்
க	1	எ	7
உ	2	அ	8

பிற்சேர்க்கை – 2

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், படகா திராவிட மொழிகளில் வேர்ச் சொற்கள் மாற்றம் பெற்று வருவதனை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

2. 5. சொல்லிலக்கணம்

தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் எழுத்துக்களை விளக்குவதற்கு எழுத்தியலும் சொற்களை விளக்குவதற்கு சொல்லியலும் அமைந்துள்ளனர். இவ்விரண்டு இயல்களும் தமிழ் மொழியின் இயங்கு நிலைக் கோட்பாடுகளினை விளக்குகின்றன. இவ்வகையான கோட்பாட்டு விளக்கத்தின் வழியே மொழிகளின் இயங்கு முறைகளும் அமைந்துள்ளன. இக்கோட்பாடுகளின்றி மொழியினை அமைக்க இயலாது. அங்ஙனம் இக்கோட்பாடுகளைத் தவிர்த்துச் சொற்றொடரினை அமைப்பின் அத்தொடர்கள் கால மாற்றம், பிறமொழித் தொடர்பு போன்றவற்றால் நிகழ்ந்த அமைப்பு முறையாகும். இம்மாற்றங்களை

தமிழ் மொழிக் கோட்பாடுகள் தெரிந்த இலக்கண அறிஞன் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வான். எந்த ஒரு மொழியாக இருப்பினும் இப்படித்தான் அம்மொழி அமைந்து வரவேண்டும் என்ற சட்ட வரையறைகள் உள்ளன. இவ்வரையறைகள் மொழியறிஞனால் மொழியினைப் பன்முறை ஆய்ந்து பிற்காலத்தவர்களுக்கு உரைத்தவையாகும். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மொழியில் மாற்றங்கள் இருப்பினும் அம்மொழியின் கட்டமைப்பு அல்லது இயங்கு நிலை மாறுவதில்லை. அங்ஙனம் கட்டமைப்பு மாறினால் மொழியமைப்பில் குறைகள் காணப்படும். பிற மொழிக்கலப்பினால் சொற்கள் மாறும், அமைப்பு முறை மாற்றம்பெறுவதில்லை.

சொல்லினை விளக்குவதற்கு தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நன்னூல், முத்துவீரியம், நேமிநாதம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து முதலான மரபிலக்கண நூல்கள் உள்ளன. சொல்லியலில் அல்லது சொல்லிலக்கணத்தில் கிளவியாக்கம் தொடங்கி எச்சவியல் வரையுள்ள இயலமைப்பில் செய்யுளுக்கூரிய சொற்றொடர் அமைப்பினை விளக்குவதாகவே அனைத்து இலக்கண ஆசிரியர்களும் அமைத்துள்ளனர். இதனைப் பின்பற்றியே தமிழ் இலக்கண அறிஞர்களும், அயல்நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களும் அவர்கள் காலத்தில் தமிழகத்தில் வழக்கு மொழியில் காணப்பட்ட மொழியின் நடைமுறைகளை மரபிலக்கணத்துடன் இணைத்து அயல்நாட்டினர் தமிழ் இலக்கணத்தினை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் நிலைகளில் அமைத்துள்ளனர். இதன் மூலம் தமிழக மக்கள் தவிர பிறரும் தமிழ் மொழியினைத் தெரிந்து தங்களது மொழிக் கல்வியினை வளர்க்கின்றனர். தொடக்க காலத் தமிழ் இலக்கணிகள் எழுத்து, சொல்லினை இணைத்தே இலக்கணம் எழுதினர். கி. பி.

பதினெட்டு மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் இலக்கணக்கொத்து, பிரயோகவிவேகம் முதலான நூல்கள் சொல்லினை மட்டும் விளக்கும் பனுவலாக வெளிவந்தன. பிற்காலத்தில் சொல்லிற்குத் தனியாக இலக்கணம் எழுதப்பட்டது என்பதனை அறிய முடிகிறது. இது போன்றே இலேமானின் இலக்கணத்தினையும் கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியது போன்று ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கணம் தமிழ் அமைப்பு முறை போன்று இல்லை எனினும், மொழியின் செயல்பாட்டினைத் தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவதன் அடிப்படையில் அமைத்துச் சென்றுள்ளனர். பொருள் அதிகாரத்தின் உட்கூறுகளான அகம், புறம் வளர்ச்சியினை விளக்க நூல்கள் தனியாக வந்தது போன்று சொல்லிலக்கணம் பிற்கால வளர்ச்சியால் வந்ததாகும். இலக்கணக்கொத்து, பிரயோகவிவேகம் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் - வடமொழி மரபில் எழுதப்பட்டவையாகும். புதிய முறையில் விளக்கப்பட்டு இருந்தாலும் தமிழ் அமைப்பின் அடிப்படையில் அமைத்துள்ளனர்.

2. 5. 1. Thomas Lahmann

ஜெர்மனியில் உள்ள கைசசுலேடனில் 27. 06. 1954-ல் பிறந்த தாமஸ் இலேமான் பள்ளிக் கல்வியினை இங்கேயே முடித்தார். ஆங்கில இலக்கியம், மொழியியல் பாடங்களை இளங்கலையில் கற்றார் (1975 - 80). நான்கு (1980 - 1984) வருடங்கள் ஹைடல்பர்க் (Heidelberg) பல்கலைக் கழகத்தில் தெற்காசிய மையத்தில் தமிழ் மொழியினைக் கற்று ஆராய்ச்சியினை மேற்கொண்டார். இதனைத் தொடர்ந்து ஐந்து (1984 - 1989) ஆண்டுகள் பாண்டிச்சேரியிலுள்ள மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வு மையத்தில் உதவி ஆய்வாளராக இருந்துள்ளார். தமிழகம் வந்த இவர் பேராசிரியர் முத்துச்சண்முகம் அவர்களிடம்

முறையாகத் தமிழ் மொழி கற்பதனைத் தொடர்ந்தார். இதனை அடுத்து 1992 தொடங்கி 2000 வரை ஜெர்மனியில் உள்ள ஹைடல்ன்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியச் செம்மொழிகள் மையம் (Department of Classical Indology) தமிழ்ப் பிரிவில் உதவிப் பேராசிரியராக இருந்துள்ளார். இதே பல்கலைக்கழகத்தில் 2000-ஆம் ஆண்டு நவீன இந்திய மொழிகள் மையத்தில் (Department of Modern Indian Languages and Literatures) விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். ஓய்வு பெற்ற இலேமான் தற்பொழுது சங்க இலக்கியம் குறித்து ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகிறார். ஓய்விற்கு முன்பும் சங்க இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்தார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை ஐரோப்பியர் எழுத்து, சொல் இலக்கணம் எழுதி வந்தனர். சொல்லினை மட்டும் விளக்கும் இலக்கணம் தரவில்லை. இவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சொல் இலக்கணம் எழுதித் தந்தார். தமிழ் மொழியில் சொல் இலக்கணம் எழுதித் தந்த ஆசிரியர்களின் வரலாற்று வரிசையில் இடம்பெற்றுவிட்டார். இவரின் ஆய்வுகள் மற்றும் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்து இயல் ஒன்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

2. 5. 1. 1. தற்காலத் தமிழ் இலக்கணம் (A Grammar of Modern Tamil – 1986)

❖ இந்நூல், ஐந்து இயல்களில் சொல்லிற்கான இலக்கணத்தினை விளக்குகிறது. சொல்லினை விளக்கும் ஐரோப்பியர் எழுதிய முதல் நூலாகும்.

தாமஸ் இலேமானின் இந்நூல் சொல் இலக்கணத்தினை விளக்குகின்றது.

ஜெர்மன் அறிஞர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எழுத்து, சொல்

இலக்கணத்திற்கானதாக அமைந்திருக்க இவருடைய நூல் மட்டும் சொல்லினை விளக்கும் நூலாக அமைந்துள்ளது. இலேமானின் இலக்கணம் தற்காலத் தமிழ்ச் சொல்லமைப்பு முறையினைத் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்களுடன் ஒப்பிட்டு மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்குவதாகும்.

இயல் ஒன்று: சொல்லியல் (Morphology) இவ்வியலில் தமிழ்ச் சொற்கள் தொடரில் எவ்வாறெல்லாம் அமைக்கப்படுகின்றன என்பதனை விளக்கியுள்ளார். ஆண்பால் 'ன்'கரத்திலும் பெண்பால் 'இ'கரத்திலும் 'அர்'மரியாதையினைக் குறிக்கும் பால்காட்டும் பின்னொட்டு விசுதிகளினைக் (Suffix) கொடுத்து விளக்கியுள்ளார். பெயர் + பன்மை விசுதி + வேற்றுமை உருபு இணைந்து தொடராகும் நிலையினை விளக்கியுள்ளார்.

➤ சான்று: மாணவன் + கள் + ஐ = மாணவர்களை.

பெயர் ஏற்கும் வேற்றுமைகளை மரபிலக்கண வழி நின்று தற்காலத்தில் அவ்வேற்றுமைகள் எவ்வாறு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

➤ சான்று: நான்காம் வேற்றுமை உருபு(கு) பெற்று வரவேண்டிய 'உனக்கு, எனக்கு' போன்ற சொற்கள் 'ஆக'வாகத் திரிந்து (உனக்காக, எனக்காக) பயன்பாட்டு வேற்றுமையாக வருவதனை விளக்குகின்றார். அத்துடன் வினைச்சொற்கள் அவற்றின் அடிச்சொல் ஆகியவையும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் இரண்டு: தொடரியலில் (Syntactic categories) பெயர் அமைப்புமுறை, பிரதிப்பெயர், அளவுப்பெயர் (சற்று, முழு, அத்தனை, இத்தனை), எண்ணுப்பெயர், சுட்டுப்பெயர், இடைச்சொற்கள் தொடரில் இடம்

பெற்றமைவதனை விளக்கியுள்ளார். இவற்றுடன் தமிழின் கட்டுருபண்கள் (Clitic form) 'உம், ஓ, ஏ' கொடுத்து எவ்வகையான தொடரில் பயின்று வரும் என்பதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இயல் மூன்று: சொற்களின் அமைப்பினை விளக்கும் இயலாக அமைந்துள்ளது. வினைபெறாச் சொற்கள் (குமார் வக்கில் - பெயரும் பிரதிப்பெயரும்), கலவை வாக்கிய வினையமைப்பு, துணைவினைச் சொற்கள் (ஆக்கு, இரு, விடு, மாட்டு, போ) முதலானவை வாக்கியங்களில் அமையும் நிலையினை விளக்குகிறார்.

இயல் நான்கு: கலவை வாக்கியத்தினை (Complex Constructions) விளக்குகின்றது. ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கலவை வாக்கிய உருபுகள் தொடரில் அமைந்து வருவதனைக் கொடுத்துள்ளார். 'ன்' நெடுங்கணக்கினைக் கலவை உறுப்பாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

இயல் ஐந்து: ஒழிபியல் (Miscellaneous Topic) பல்வேறு வாக்கிய அமைப்பினைக் குறித்து விளக்குகிறது. பெயர்ச் சொல் வாக்கியத்தில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் வந்து வெவ்வேறு தன்மைகளைக் குறிக்கும் என்பதனை விளக்கியுள்ளார். தான், நிறைய சொற்கள் தொடரில் பயிலும் இடங்கள் அதன் தன்மை ஆகியவற்றினைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

ஜெர்மன் பாதிரிகள் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்கள்

ஆசிரியர் பெயர்	எழுத்து, சொல் இலக்கணம்	சொல் இலக்கணம்
பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு (Bartholomieu Ziegenbalg)	கிராமடிகா தமுலிகா (Grammatica Damulica)	
கிறிஸ்டோஃபரோ தியோடொசே வால்தர் (Christophoro Theodosio Walthero)	Obervationes Grammaticae Quibus linguae Tamulicae Idioma Vulgage Inusum Operariorum in Messe Domini Gentes Vulgo Malabares Dictas Illustratur. (Observations of grammar which language Tamil language vulgage humor and operators in the moss of nations commonly Malabar called enlightened).	
யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ் & கிறிஸ்டியன் பிரதாப்ட் (Johann Phillip Fabricius & Christian Breithaupt)	A Grammar for Learning the principles of the malabar Language.	
இரேனியஸ் (Rhenius. C.T.E)	1. A Grammar of Tamil Language with and Appendix. 2. Abridgment of Rhenius Tamil Grammar.	
கார்ல் கிரால் (Karl Graul)	An Outline of Tamil Grammar	
தாமஸ் இலேமான் (Thomas Lehmann)		A Grammar of Modern Tamil

இயல் - மூன்று

ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை

ஐரோப்பியக் கண்டமான ஐரோமன் தேசத்திலிருந்து கிறித்தவ சமயம் பரப்பத் தமிழகம் வந்த ஹெர்மன் பெய்த்தான் தமிழ் மரபு இலக்கணங்களையும், ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கணங்களையும் கற்று இலக்கணம் எழுதினார். ஐரோமனியிலிருந்து தமிழகம் வந்த அனைவரும் தங்களின் தமிழ்ப் புலமையினை வெளிப்படுத்த அல்லது தமது நாட்டினர் தமிழ் மொழியினைத் தெரிந்துகொள்ள இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். ஹெர்மன் பெய்த்தானும் தமிழ் இலக்கணம் எழுதித் தங்கள் நாட்டினருக்கு எளிமைப்படுத்திக் கொடுத்தார். இவருக்கு முன்பு ஐரோமனியர்கள் தமிழ் இலக்கணம் எழுதி இருந்தாலும், தமிழ் இலக்கணத்தினை எளிமையாக்கவில்லை. தொடக்க காலத்தில் (பதினாறு தொடங்கி, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை) ஐரோப்பியர் தாங்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கணங்களில் வேதாகமச் சொற்களினை வைத்தே சான்றுகளினை விளக்கி இருக்கின்றனர். வேதாகமச் சொற்களினை வைத்து விளக்குவதன் நோக்கம் இரண்டினைக் கூறலாம்.

- வேதம் குறித்து மக்களிடம் தெளிவாக எடுத்துக் கூற வேண்டியதாக இருந்திருக்கலாம்.
- அல்லது மொழிபெயர்ப்பிற்கு இவ்வகைச் சொற்களின் பயிற்சி உதவி செய்திருக்க வேண்டும்.

ஹெர்மன் பெய்த்தான் இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் தற்காலத் (இருபதாம் நூற்றாண்டு) தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டே விளக்குகின்றார். அத்துடன் ஐரோப்பியர் அறிந்த மொழியியல் பார்வையில் விளக்கிச் செல்கின்றார்.

இவ்வகையான விளக்கத்தால் இவரின் இலக்கணம் தமிழ் மொழியினைக் கற்பதற்கு எளிய முறையில் அமைந்துள்ளது. இயல் இரண்டில் கூறியது போல சமயம் ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டு தங்களின் நூல்களினை எழுதியுள்ளனர் என்பதனை இவர்களின் இலக்கணப் பனுவலின் வழி அறிய முடிகிறது. மரபு இலக்கணம் தொடங்கி தற்கால இலக்கணம் வரை தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறையினை மூன்றாகப் பகுக்கலாம்.

- ❖ மரபிலக்கணங்களின் அமைப்புமுறை.
- ❖ தமிழ் - வடமொழி (புடைமாற்று) அமைப்புமுறை.
- ❖ ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்புமுறை.

ஹர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணம் இம்மூன்றில் எவ்வகை அமைப்பினைச் சார்ந்துள்ளது என்பதனை இவ்வியல் விளக்குகின்றது.

மேலே விளக்கிய அமைப்பு நிலைகளில் எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல்கள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூகத்தில் காணப்பட்ட மொழியின் தேவையினை நிறைவு செய்வதற்காக வெளிவந்தன. தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுதிய நூலின் உள்ளடக்கம், அமைப்பினைப் பார்க்கின்ற பொழுது ஒவ்வொருவரும் தமக்கு முன்புள்ள நூலினைப் பின்பற்றியுள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. அது போன்றே ஹர்மன் பெய்த்தான் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள், ஐரோப்பியர் எழுதியத் தமிழ் இலக்கணங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்துத் தங்களுக்கு (ஜெர்மனியர்) ஏற்றாற் போல் உரைநடையில் இலக்கணம் எழுதி இருப்பதால் தமிழ் (தமிழ் - வடமொழி) இலக்கண நூல்களின் அமைப்பு முறையும், ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறையும் சுருக்கமாக விளக்கப்படுகிறது.

3. 1. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் வரலாறு, பங்களிப்பு

ஹெர்மன் பெய்த்தான் 29. 05. 1875-ல் ஜெர்மனியின் துறிஞ்சியாவிலுள்ள (Thuringia) டெய்சலில் (Teichel) பிறந்தார். 1895'ம் ஆண்டு முதல் 1901 வரை லீப்சிக் (Leipzig) கல்விக் கூடத்தில் கிறித்தவ அருட்தொண்டருக்கான வேதாகமக் கல்வி கற்றார். இங்கு கல்வி கற்ற ஹெர்மன் பெய்த்தான் 08. 04. 1902-ஆம் ஆண்டு 'லீப்சிக்'கிலேயே பாதிரியாரானார். பெய்த்தான் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில், ஜெர்மன் அருட்தொண்டர்களின் கிறித்தவ சமயப் பரப்பினை எவரும் தொடரவில்லை என்பதன் பொருட்டு, அப்பணியினைத் தொடர்ந்து செய்வதற்காக ஜெர்மனியிலிருந்து தமிழகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். தமது முன்னோர் (ஜெர்மனியர்) போன்று கிறித்தவ சமயப் பணியினை மேற்கொள்ள 09. 02. 1902'ம் ஆண்டு தரங்கம்பாடி (தமிழகம்) வந்திறங்கினார். தமிழகம் வந்திறங்கிய ஹெர்மன் பெய்த்தான் ஈரோடு அருட்தொண்டராக அமர்த்தப்பட்டார். ஈரோட்டில் கிறித்தவ சமயத்தின் கருத்துக்களை மக்களிடம் போதிக்கும் பணியினை மேற்கொண்டார். இங்கு இருந்த பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்தார். இச்சமய, கல்விப் பணியினையடுத்து சென்னையில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவப் பாதிரிகளால் தொடங்கப்பட்ட ஃபெப்ரீசியஸ் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து 1905-ஆம் ஆண்டு கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டார். ஹெர்மன் பெய்த்தானின் சேவையினைப் பார்த்த மக்கள் கும்பகோணம், தஞ்சாவூர் பகுதியின் நகரத் தந்தையாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஏழு ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் பல்வேறு பணிகளிலிருந்த ஹெர்மன் பெய்த்தான் 1909-ல் தமது நாட்டிற்குத் திரும்பினார். தமிழ் மொழியினை நன்கு அறிந்ததால் 1910-ல்

பெர்லினில் தமிழ் மொழியினைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக அமர்த்தப்பட்டார். சர்வாதிகாரி அடால்ஃப் ஹிட்லரின் 'எனது போராட்டம்' நூலினைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்ததால் (Mein Kampf) 20. 09. 1945-ல் ரஷ்ய அரசால் கைது செய்யப்பட்டார். இவை தவிர இந்தியா பற்றி *What is India* (Was ist Indien - 1942), *The social question in India* (Die Sozial Frage in Indien - 1943) முதலான நூல்களினை ஜெர்மன் மொழியில் எழுதியுள்ளார். தமிழகத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் இருந்திருந்தாலும் இந்தியா குறித்தான புத்தகங்களினையும் எழுதியுள்ளார்.

4. 2. தமிழ் மரபிலக்கணங்களின் அமைப்பு முறை

உலகத்திலுள்ள திருந்திய அல்லது வளம் பெற்ற மொழிகள் அனைத்திற்கும் அம்மொழியினை விளக்குவதற்கு இலக்கண நூல்களுள்ளன. தமிழ் மொழியின் அமைப்பு முறையினை/ செயல்பாட்டினை விளக்குவதற்குத் தமிழில் இலக்கண நூல்களுள்ளன. இவ்வாய்வு ஜெர்மனியரான ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணத்தினை மட்டும் ஆராய்வதால் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள், தமிழ் - வடமொழி இலக்கணங்கள், ஐரோப்பியர்கள் எழுதியத் தமிழ் இலக்கணங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு முறையினை முன்னாய்வாகக் கொண்டமைகிறது. தமிழ் மொழியின் இலக்கண நூல்கள் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி இலக்கணங்களைத் தெளிவுறுத்தி இருக்கின்றன. தமிழில் கிடைக்கக் கூடிய முதல் இலக்கண நூலான 'தொல்காப்பியம்' (கி. மு. 3 நூற்றாண்டு என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும்) எழுத்ததிகாரத்தில் தமிழிலுள்ள எழுத்துக்கள், அவ்வெழுத்துக்களின் பிரிவுகளான முதல், உயிர், மெய், உயிர்மெய், எழுத்துக்களின் வகைகள், உச்சரிப்பு, வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், அளபெடை, மொழி முதல், இறுதி, சார்பெழுத்துக்கள் பயின்று வரும்

முறையினை விளக்கியுள்ளார். இவை தவிர புணர்ச்சியில் சொற்கள் புணர்தல், கெடுதல் முதலானவைகளைக் கொடுத்துள்ளார். தொல்காப்பியத்தினையடுத்து வெளிவந்த தமிழ் அறிஞர்களின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் இவ்வமைப்பிலேயே விளக்கப்பட்டு இருப்பினும், கால மாற்றங்களுக்கேற்பத் 'தொல்காப்பிய' மரபினையும் (இவ்விடம் தொல்காப்பிய மரபு என்பது தமிழ் மரபாகும்), வடமொழி மரபினையுமேற்றுத் தங்களது இலக்கண அமைப்பு முறைகளை மாற்றிச் சென்றிருக்கின்றனர். இப்பிற்கால இலக்கண நூல்களினை வைத்து நோக்கும் பொழுது ஒவ்வொரு தமிழ் மரபிலக்கண நூலும் (ஆசிரியரும்) ஒவ்வொரு அமைப்பு முறையினைக் கொண்டுள்ளதனை அறியலாம். நேமிநாதம் (கி. பி. 12 – குணவீரபண்டிதர்), நன்னூல் (கி. பி. 13 – பவணந்தி முனிவர்), இலக்கண விளக்கம் (கி. பி. 17 – வைத்தியநாத தேசிகர்), தொன்னூல் விளக்கம் (கி. பி. 18 – வீரமாமுனிவர்), முத்துவீரியம் (கி. பி. 19 – முத்து வீரப்ப உபாத்தியாயர்) முதலான தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் தொல்காப்பிய அமைப்பு முறையினை அடியொற்றி அல்லது பின்பற்றி எழுதப்பட்டதாகும். தொல்காப்பியத்தினைப் பின்பற்றிய நூல்களின் அமைப்பு முறையில் சிறு மாறுபாடுகள் இருப்பினும் இவ்விடம் விளக்குவது வடமொழி மரபினை ஏற்காமல் என்பதாகும்.

அகத்தியம், அவிநயம் தமிழ் மொழியில் தோன்றிய மரபிலக்கணங்கள். இம்மரபில் தோன்றியதுதான் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியத்தினைத் தொடர்ந்து பல்வேறு காலகட்டங்களில் நூல்கள் எழுதப்பட்டன. அந்நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் மரபினைப் பின்பற்றி இயல் வைப்பு முறையில் மட்டும் வேறுபட்டுச் செல்கின்றன. இவ்வைப்பு முறை பிற மரபில் எழுதப்பட்ட

இலக்கணத்திற்கும் பொருந்தும். இயலமைப்பு தவிர இலக்கணக் கூறுகளிலும் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர்கள் காலத்திற்கு ஏற்ப இலக்கணக் கூறுகளையும், வைப்பு முறைகளினையும் மாற்றியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கண நூல்களின் வழி ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூகத்தில் மொழி மாற்றங்களும், மொழிக் கலப்பும் இருந்தன என்பதனை அறிய முடிகிறது.

➤ சான்று: எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு/ உச்சரிப்பு முறைகள், மொழி முதல் எழுத்துக்களின் விளக்குதல், சார்பெழுத்தான குற்றியலுகரங்களின் வகைகள், வேற்றுமை உருபுகள் முதலானவைகளின் விளக்குதலில் இலக்கண அறிஞர்களிடம் வேறுபாடுகளுள்ளன.

இதே போன்று எண்ணற்ற வேறுபாடுகள் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் முழுவதும் காணப்படுகின்றன. இம்மாற்றங்களுக்குக் காலமாறுதலே காரணமாகும். இவ்வகை மாற்றங்கள் இருப்பதால் தமிழ் இலக்கண மரபினைப் பின்பற்றவில்லை எனக் கூறவியலாது. மரபிலக்கத்தினைப் பின்பற்றித்தான் ஒவ்வொரு காலத்திலும் வழக்கில் இருந்தத் தமிழ் மொழியின் மாற்று நிலையினை விளக்கியுள்ளனர். இஃது தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த அனைத்துத் தமிழ் இலக்கண நூல்களுக்கும் பொருந்தும்.

4. 3. தமிழ் - வடமொழி இலக்கண நூல்களின் அமைப்பு முறை

தமிழ் மரபில் காலந்தோறும் இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளதனைக் காணமுடிகிறது. இவ்விலக்கண எழுதல்களால் தமிழ் மொழியின் இலக்கண மரபினை அறிய முடிகின்றது. தமிழ் மரபில் வெளிவந்த முதல் இலக்கணமான 'தொல்காப்பிய'த்தினை அடுத்து கி. பி. பதினோறாம் நூற்றாண்டில் புத்தமித்திரனால் எழுதப்பட்ட 'வீரசோழியம்' தமிழ் - வடமொழி மரபினை

ஏற்றுப் புதிய அமைப்பு (புடைமாற்று இலக்கணம்) முறையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். *வீரசோழியம்*, *தொல்காப்பிய* மரபிலிருந்து விலகி வடமொழி இலக்கணக் கூறுகளான எதிர்மறைப் பொருளில் வரும் நகரப்புணர்ச்சி,¹⁴ எ, ஒ என்பனவற்றின் திரிபு, விருத்தி சந்தி, குணசந்தி, புணர்ச்சியில் எழுத்துக்களினை எண்ணடிப்படையில் விளக்குதல் முதலானவைகளைத் தமது இலக்கணப் பனுவலில் இணைத்துள்ளார். *இலக்கணக் கொத்து* (கி. பி. 17 - சுவாமிநாத தேசிகர்), *பிரயோக விவேகம்* (கி. பி. 17 - சுப்பிரமணிய தீட்சிதர்), *இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி* (கி. பி. 18 - சிவஞான முனிவர்) முதலான இலக்கண நூல்கள் '*வீரசோழிய*' அமைப்பு முறையினைப் பின்பற்றியதாகும். தமிழ் இலக்கண நூல்களனைத்தும் முன்பு கூறியது போன்று கால மாற்றத்திற்கேற்ப இலக்கண அமைப்பு முறையினை மாற்றிச் சென்றுள்ளன. இவ்வகை அமைப்பு முறை, மாற்றிலக்கணங்களால் தமிழ் இலக்கண அமைப்பில் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றனவே தவிர இலக்கணக் கூறுகளில் (மேலே விளக்கியது போன்று ஒரு சில மாற்றம் தவிர) எவ்வித மாற்றமுமில்லை. தமிழ் - வடமொழி இலக்கணக் கூறுகளில் காணலாகும் சிறு வேறுபாடு தமிழகத்தில் வழக்கில், பயன்பாட்டில் இருந்த மொழிக்கலப்பால் ஏற்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் மணிப்பிரவாளம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்துள்ளதனை இதன் வழி அறிய முடிகிறது.

¹⁴ . புத்தமித்திரன். ந + நாதன் = அநாதன் (இதில் எதிர்மறைப் பொருள் தர வந்த நகரத்தின் மெய் கெட்டு அகர உயிர் நின்றது), ந + உசிதன் = அநுசிதன் (இதில் எதிர்மறைப் பொருள் தரவந்த நகரத்தினின்று அகர உயிர் பிரிந்து முன்னிற்க, நகரமெய் அதன் பின் நின்றது. வந்த உயிர் அம்மெய்யுடன் கூடிற்று). *வீரசோழியம்*. ப. 09.

தமிழ்ப் புலமை மரபில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மொழியினைத் தெரிந்துகொள்ள, தங்களுக்கு வேண்டிய தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளதனை அறிய முடிகின்றது. "தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் இலக்கணங்கள் தோன்றுகின்ற காலங்களை மையப்படுத்தி நோக்கும் பொழுது, தமிழ்நாட்டில் 17, 18, 19'ம் நூற்றாண்டுகளிலும், இத்தகைய ஒருநிலை தோன்றுவதை அவதானிக்காமலிருக்க முடியவில்லை. கி. பி. 16'ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிறித்தவமும் மேல்நாட்டு ஆட்சிமுறையும் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகின்றபொழுது, அவற்றோடு இங்கு வந்தவர்கள், தம்மைப் போன்று வரவிருப்பவர்களுக்குத் தத்தம் மொழிகளில் இலக்கணம் எழுதுவதை நாம் காண்கிறோம்"¹⁵ . சிவத்தம்பியின் இக்கூற்று காலமாற்றங்களில் ஏற்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வினைத் தெளிவுறுத்துகிறது. காலமாற்றங்களில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் அனைத்தும் தங்களின் தேவைக்கான ஒன்றாகவே இருந்ததனை அறிய முடிகிறது. கிறித்தவப் பாதிரிகளின் தேவை தமிழ் மொழியினைக் கற்க வேண்டும் என்பதனால் அவர்களின் சிந்தனை முழுவதும் இலக்கணம் எழுதலை நோக்கியே இருந்தது.

இவ்வகைச் சமூகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய தொல்காப்பியம் தமிழ் அறிந்த தமிழர்களுக்காக எழுதப்பட்டதாகும். தமிழ் மொழியில் வெளிவந்த இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் மொழியின் இயங்கு நிலை இலக்கணக் கூறுகளைத் தமிழர்களுக்கு உணர்த்துவதற்காகவும், தமிழறியா (வடமொழியினர், ஐரோப்பியர்) பிறருக்குத் தெளிவுறுத்துவதற்காகவும் எழுதப்பட்டன. இவ்விலக்கண உணர்த்தல்களின் மூலம் தமிழ் மொழியினைப்

¹⁵ . கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி. தொல்காப்பியமும் கவிதையும், ப. 07.

பயின்று பிற நாட்டினர் ஒவ்வொருவரும் தங்களது மொழியில் தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுதுகின்றனர். இவ்வகை இலக்கண எழுதலால் தமிழ் மொழியினை உலக மக்கள் அறிந்து தெளிய ஏதுவாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு ஐரோப்பியரும் தங்களுக்கான இலக்கணம் எழுதினர். பிற்காலத்தில் மொழியியல் துறையின் வளர்ச்சியால் பிற மொழிகளினையும் அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தமிழ் இலக்கணம் பல்வேறு அயல் நாட்டு மொழியியல் அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டது. தமிழ் மொழிக்கும் உலக மொழிக்கும் உள்ள பொதுமைக் கூறுகளை அறிய மொழியியல் வழி இலக்கணம் எழுதுதல் துணை நின்றது.

3. 4. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண அமைப்பு முறை

தமிழகத்துடன் அயல் நாட்டவரின் தொடர்பு ஏற்பட்டதனை முன்னியலில் விளக்கியுள்ளதால், இவ்வியலில் அவர்களின் வருகை குறித்து விளக்கம் தராமல் ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்களின் அமைப்பு முறைகள் விளக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் படைத்த முதல் தமிழ் இலக்கணம் பார்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு ஐயர் எழுதிய 'கிராமடிகா தமுலிகா' (*Grammatica Damulica* - 1716). இவ்விலக்கண நூல் தமிழ் மரபினை ஏற்று ஐரோப்பியர் குறிப்பாக ஜெர்மனியர் அனைவரும் தமிழ் இலக்கணத்தினை அறிந்து கொள்வதற்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும். இந்நூல் எழுத்து, சொல்லிற்கான இலக்கணத்தினை விளக்குகிறது. கி. பி. பதினெட்டாம் (18) நூற்றாண்டுத் தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணமாக அமைந்துள்ளது. ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் அனைவரும் தமிழ் மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டு

நூற்பாவின்றி இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். இவர்களின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் நூற்பாவின்றி இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் விளக்குவது போன்றே உயிர், மெய், முதல், சார்பு, குறில், நெடில், குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொல் முதலியவைகளை விளக்குகின்றன. இவ்வகை விளக்கத்தில் இருந்து வேறுபட்டது சீகன்பால்குவின் இலக்கண நூல். இவரின் நூலில் புணர்ச்சி விதிகள் முதலானவை விளக்கப்பட்டு இருக்காது. சான்று அனைத்தும் வேதாகமத்தில் பயின்று வரும் சொற்களாக இருக்கின்றன. இவர் தமிழ் மொழியின் செயல்பாடுகளை விளக்க முயற்சித்துள்ளார் எனலாம்.

ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் தமிழகம் வந்து புதுமையான இலக்கணம் எழுதினர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேலை நாடுகளில் மொழியியல் துறை வளர்ச்சி அடைந்ததால் ஒருசில ஐரோப்பியரின் இலக்கண நூல்கள் மொழியியலின் துணை கொண்டும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தமிழ் மரபு இலக்கணங்கள் கூறுகின்ற மொழி மரபுடன் இணைத்துக் கூறலாம். மொழியியல் துணையுடன் எழுதினால் எந்த ஒரு மொழியினையும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். இதனால் இம்முறையினைக் கையாண்டனர். மொழியியல் என்பது உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான வரையறையாகும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் உள்ள இலக்கண நூல்கள் அம்மொழியினை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்டன. அது போன்று உலக மொழிகள் அனைத்தினையும் விளக்க மொழியியல் துறை தோன்றியது. மொழியியலை உலக மொழிக்கான இலக்கண நூல் எனலாம். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஓரிலக்கண நூல், ஈரிலக்கண நூல், ஐந்திலக்கண நூல் என்ற வகைப்பாட்டில் எழுதி இருப்பது போன்று ஐரோப்பியரும்

எழுதியுள்ளனர். ஐரோப்பியர்கள் எழுதிய தமிழ் இலக்கணத்தினை மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

- ❖ எழுத்து, சொல்லிற்கான இலக்கணம்.
- ❖ சொல்லிற்கான இலக்கணம்.
- ❖ ஐந்திலக்கணம் 1. நூற்பாவால் எழுதப்பட்ட ஐந்து இலக்கணம்.

2. உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஐந்து இலக்கணம்.

என ஐரோப்பியரின் ஐந்து இலக்கணத்தினை இரண்டு வகைப்படுத்தலாம்.

இம்மூன்று வகை இலக்கண நூல்களில் முதல் இரண்டில் வடமொழி உச்சரிப்பு எழுத்துக்களான 'ஜ, ஸ, ஷ, சஷ, ஹ' போன்ற கிரந்த எழுத்துக்களுக்கு 'j, s, sh, ks, h' உச்சரிப்பு முறைகளைக் கொடுத்துச் செல்கின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு உள்ள இலக்கண நூல்களில் இவ்வகையான உச்சரிப்பு முறையும், இந்நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு உள்ள இலக்கண நூல்களில் இவ்வுச்சரிப்பு முறையுடன், [dʒ], [ʃ], [ʃ], [ʃ] முதலான மொழியியல் உச்சரிப்புக் குறிகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மொழியியல் பார்வையில் அமைந்தவை என்பது மேலைத்தேய நாடுகளில் இத்துறை வளர்ச்சி அடைந்ததால் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கணம் விளக்கியதனைக் குறிக்கும். அத்துடன் ஒரு சிலரின் இலக்கண நூல்களில் மொழி முதல், இறுதி எழுத்துக்கள் கொடுத்தும் கொடுக்காமலும் சென்றிருக்கின்றனர். இம்மொழி முதல் எழுத்துக்களைக் கூறுவதில் சிறு மாறுபாடுகள் இருப்பினும், இம்மாற்றம் காலமாற்றத்தால் ஏற்பட்டவையாகும். அதாவது 'ச' கரக் கிளவி மொழி முதல்

வராது என்பது தொல்காப்பியரின் கூற்று. வீரசோழியம், நன்னூல் இலக்கண நூல்கள் இவ்விதியினை ஏற்றுக் கூறாதது போன்று ஐரோப்பியரின் இலக்கணங்களும் அமைந்துள்ளன. வீரசோழியம், நன்னூல் இவ்விதியினை ஏற்கவில்லை என்பதனை விடக் காலமாற்றத்தால் நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாம். மேலே கூறிய அனைத்து விளக்கங்களும் ஐரோப்பியர் எளிதாகத் தமிழ் கற்க வேண்டிக் கையாண்ட உத்தி முறையாகும்.

ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணங்கள் அனைத்தும் தமிழ்மொழி எங்கெல்லாம் பேசப்படுகிறது (இலங்கை, மொரீசியஸ், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஆஸ்திரேலியா), தமிழின் கிழைமொழிகள் (மலையாளம், கன்னடம், தெலு(ங்)கு, துளு), தமிழ்மொழி பேசுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை, நூல்கள் வெளிவந்த ஆண்டு, தமிழ் நாட்டின் எல்லை, தமிழ் மொழியிலுள்ள இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் முதலான இன்னும் பிற செய்திகளையும் விளக்கிச் செல்கின்றன. இவ்விளக்கக் கூறுகள் அனைத்தும் ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கண நூல்களின் முன்னுரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அயலகத்தாரின் (ஐரோப்பியரின்) இவ்விளக்க முறையினைத் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் அமைந்துள்ள 'பாயிரத்துடன்' இணைத்துக் கூறலாம். தமிழ் இலக்கணத்திலுள்ள பாயிரங்கள் அனைத்தும் தமிழகத்தின் எல்லை, தமிழ் நாட்டில் உள்ளடங்கிய நாடுகள், நூல் இயற்றியோன் பெயர், யார் முன்னிலையில் நூல் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது என்ற விவரங்கள், நூல் அரங்கேற்றப்படும் அவை முதலானத் தகவல்களை விளக்கி இருப்பது இவ்விடம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்களும் இங்ஙனமே அமைந்துள்ளன. ஐரோப்பியர்கள் செய்யுள் வடிவம் இல்லாமல் உரைநடையில் இதன் விளக்கத்தினைத்

தந்துள்ளனர். ஐரோப்பியர்கள் தங்களது இலக்கண நூல்களில் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தந்துள்ள எல்லைப் பகுதிகளினையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

தமிழ் மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுத்து, சொல் அதிகாரத்திற்கு முதன்மையிடம் கொடுக்கக் காரணம், எழுத்து, சொல்லினையே இலக்கணமாகக் கருதி இருக்க வேண்டும். இவ்விரு இலக்கணப் பகுதிகள்தான் மொழியின் கூறுகளைச் செம்மையுற விளக்கிச் சொல்வதோடு மொழியின் அல்லது எழுத்துக்களின் விவரம், உச்சரிப்பு முறைகள், மொழியின் அமைப்பு நிலை, மொழியில் ஏற்படும் மாற்றம் அதாவது புணர்ச்சி இன்னும் பிறவற்றினைத் தெளிவாக விளக்குவதாகும். தமிழ் மரபிலக்கண ஆசிரியர்கள் மொழிக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்தது போன்றே ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் மொழிக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துத் தமிழ் மொழியின் இயங்கு நிலை/ செயல்பாட்டினை விளக்கியுள்ளனர். தொடரியலை நன்னூலாரும் பிற தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும் பெயர், வினைகளில் விளக்கி இருக்க ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் தனிப்பகுதியில் விளக்கி இருக்கின்றனர். இதனை வைத்து நோக்குகின்ற பொழுது தமிழ் இலக்கண மரபுகளை உள்வாங்கித் தங்களுக்கு (ஐரோப்பியர்களுக்கு) ஏற்றாற் போல் மாற்றியுள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும், தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ள எழுதப்பட்டதால் இவ்வகை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். இவ்வகை மாற்றங்கள் செய்து இலக்கண நூல்கள் எழுதியதன் பொருட்டே ஐரோப்பியர் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

ஒரு சமூகத்தில் காணப்படும் மொழியின் செயல்பாடுகளை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதே இலக்கணமாகும். "இலக்கணம் ஒரு சமூகத் தேவையை நிறைவு செய்ய எழுதப்படுகிறது. இச்சமூகத் தேவைதான் இலக்கணக் கலைஞனால் இலக்கணத்தின் நோக்கமாக ஏற்றெடுக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியரையும், புத்தமித்திரரையும், தீட்சிதரையும், பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரையும் வற்புறுத்திய சமூகத் தேவைகள் வெவ்வேறு. வெவ்வேறு மொழிச்சூழல்கள் மட்டுமன்றி வெவ்வேறு பயனீட்டாளரும் இலக்கணத்தின் வடிவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றனர்." ¹⁶ இக்கூற்றினுக்கேற்ப தமிழ் இலக்கணத்தின் வடிவ, உள்ளடக்க மாற்றம் வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார் தொடங்கி ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் வரை நீடித்துள்ளது. ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் தாங்கள் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினைக் கற்றுத் தெளிய வேண்டியதால் இலக்கணத்தின் அமைப்புமுறை, உள்ளடக்கத்தினை மாற்றியுள்ளனர். ஐரோப்பியர் அமைப்பு முறைமைகளில் மாறுபடுகின்றனரே தவிர, இலக்கணம் குறித்து விளக்குவதில் மாற்றமில்லை. இம்மாற்றிலக்கண அமைப்பு முறையால் ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்கள் பெரிதும் பயன்பெற்றனர்.

4. 6. நூற்பாவால் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கண நூல்

மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து ஐரோப்பியரின் இலக்கணமும் நூற்பாவின்றி தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் கூறுவதனை உள்வாங்கி உரைநடையில் எளிதாக எழுதப்பட்டவையாகும். வீரமாமுனிவர் தமது தமிழ்ப் புலமையினை வெளிப்படுத்தத் தொன்னூலினை யாத்திருப்பதாகக் கொண்டாலும், பிற

¹⁶ . இராசாராம். சு. இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும், ப. 52.

ஐரோப்பியர்களை விடத் தமிழ் மொழியில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர் என்பது விளங்குகின்றது. வீரமாமுனிவருக்கு முன்பானாலும் சரி, பின்பானாலும் சரி இன்றுவரை (2017) எந்த ஓர் ஐரோப்பிய அறிஞரும் நூற்பாவுடன் தமிழ் இலக்கணம் எழுதவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூல் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்து இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் அகம், புறம் இரண்டினையும் பகுத்துக் கூறவில்லை. அகம், புறம் குறித்து விளக்கமாக உரைக்காமைக்குக் காரணம் தான் சார்ந்திருந்த கிறித்தவ சமயத்திற்கு எதிரானது என்பதன் பொருட்டே தவிர பிறவல்ல. அங்ஙனம் இருந்தும் இவ்விரு பகுதியினைச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். அகம், புறம் குறித்து விரிவாக விளக்கவில்லை என்பதற்காக இந்நூல் குறையுடையதன்று. ஐந்திலக்கணம் எழுதலில் முயற்சி செய்துள்ளார். ஐரோப்பிய அறிஞர்களுக்குத் தமிழ் மொழி கற்றலில் எழுத்தும், சொல்லும் முதன்மையானவையாக இருந்தாலும் அதையும் தாண்டி வீரமாமுனிவர் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார்.

தமிழின் முதல் நூலான தொல்காப்பியம் ஐந்திலக்கணம் குறித்து விளக்கும் நூலென்றாலும் அணிக்கான கூறுகளைப் பொருளதிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளாதே தவிர முழுமையும் விளக்கவில்லை. அது போன்றே வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூலும். பொருள் அதிகாரத்தில் உள்ள அகம், புறம் குறித்துத் தெரிந்திருப்பினும் தமது சமயக் கொள்கைக்கு மாறாகச் செயல்படுவதில்லை என்பதும் ஒரு காரணமாகும். எனினும், வீரமாமுனிவரின் காலத்தில் அக, புறத்திணைகள் மாறுபட்டிருந்ததால் விளக்கவில்லை என்று கூறலாம். ஏனெனில் வீரமாமுனிவர் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில்

காணப்பட்டத் தமிழ் மொழிக்கே இலக்கணம் எழுதியுள்ளார். சில இலக்கணக் கூறுகளை மரபிலக்கண நூல்களின் வழி நின்றும் விளக்குகிறார். எழுத்து, சொல், பொருளில் யாப்பு, அணியினை விளக்கும் பொழுது மாறுபடவில்லையே என்கின்ற வினா தோன்றும். இவ்வகை இலக்கணக் கூறுகள் காலமாற்றத்தால் சிறிது வேறுபடுமே தவிர, முழுவதும் வேறுபடாது. அகம், புறம் எனும் இரண்டு திணைகள் அங்ஙனமன்று, காலமாற்றத்தால் முழுமையான வேறுபாடு அடையக் கூடியவை. இதனை வீரமாமுனிவரின் நூலின் வழி அறியலாம். இதனால் கூட முனிவர் இவ்வகை இலக்கணத்தினை விளக்காமல் சென்றிருக்கலாம். ஐந்திலக்கணம் யாப்பதில் சமயம் ஒரு காரணமாய் இருந்தது போன்று காலமாற்றங்களும் காரணமாய் இருந்திருக்கலாம்/ இருந்திருக்க வேண்டும். இவ்வகை மாற்றங்களினைத் தமிழில் வெளிவந்த பிற ஐந்திலக்கண நூல்களில் கண்டு தெளியலாம். தற்காலத்தில் நூற்பா அமைத்து எழுதப்பட்டுள்ள அறுவகை இலக்கண (சரவணத்தமிழன் - 1893) நூலில் அகம், புறம் குறைவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. தென்னூல் (பாவலரேறு ச. பாலசுந்தரம் - 1991), தமிழ்க்காப்பு இயம் (மி. காசுமான் - 2005) இலக்கண நூல்களில் அகம், புறம் விளக்கப்படவில்லை. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்பு வந்த ஐந்திலக்கண நூல்களின் ஆசிரியர்கள் அக, புறத் திணைகள் குறித்துச் சுருக்கமாகவே விளக்கியுள்ளனர். இவ்விரண்டு திணைகளினை விளக்காமல் விட்டதற்குக் காலமாற்றம் ஒரு காரணமாகும்.

அக, புறத் திணையினைத் தவிர்த்து இலக்கணம் எழுதுதல் என்பது ஐந்திலக்கணமாகாது. இதனை அறிந்த வீரமாமுனிவர் ஐந்திலக்கணம் எழுதி நல்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்ததால் அகம், புறம் இவ்விரு

திணைப் பகுதியினையும் குறைவாகவே விளக்கியுள்ளார். மேலே கூறியது போன்று வீரமாமுனிவருக்கு முந்திய காலத்திலும் பிற்பட்ட காலத்திலும் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கண (வீரசோழியம், நேமிநாதம், முத்துவீரியம், அறுவகை இலக்கணம், இலக்கண விளக்கம்) நூல்கள் அகம், புறம் குறித்துக் குறைவாக விளக்குதல் எண்ணுதற்குரியது. இவ்விரு இயல்களினை விளக்குவது தமது சமயத்திற்கு எதிரானதாக இருப்பினும் அவற்றையும் மனத்தில் கொண்டு ஐந்திலக்கணம் எழுதலில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். தமது நூலினையும் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஐந்திலக்கண வரலாற்று வரிசையில் இடம் பெறுகின்ற வகையில் செய்துள்ளார். தமிழகத்தில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கணங்களும், ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கணமும் அமைப்பில் அல்லது விளக்கும் முறைகளில் அனேக மாறுதல் பெற்று வந்துள்ளதனை அறிய முடிகிறது. இம்மாற்றங்கள் இரண்டு காரணங்களால் நிகழ்ந்திருக்கும் ஒன்று கால மாறுதலாலும், இரண்டு தங்களுக்காக (ஐரோப்பியர்கள்) மொழியினை எளிமைப்படுத்தியதாலும் வந்தவையாகும்.

3. 5. உரைநடையில் எழுதப்பட்ட ஐந்திலக்கணம்

இவ்விடம் முதலில் விளக்க வேண்டியது நூற்பாவால் வெளிவந்த தொன்னூல் விளக்கமாகும். உரைநடையில் உள்ளதனை முதலாவதாக விளக்குவதன் நோக்கம் இரண்டினைக் கூறலாம். ஒன்று இவ்வியல் உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூல்களினை வரிசைப்படி விளக்குகிறது. இரண்டு ஐரோப்பியர் முதலாவதாக எழுதியத் தமிழ் இலக்கணம் உரைநடையில் இருப்பதாலுமாகும். தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் நூற்பா நடையினைத் தவிர்த்து உரைநடையில் எழுதும் மரபினை முதலில் ஐரோப்பியர்கள் தோற்றுவித்தனர். வீரமாமுனிவர்

'செந்தமிழ் இலக்கணம்' (1730) உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அகம், புறம் தவிர்த்து எழுத்து, சொல், பொருளில் யாப்பு வகைகள் முதலான மூன்று பகுதிகளினை மட்டும் விளக்குகின்றது. அகம், புறம் தவிர்த்து இருந்தாலும் இதனை ஐந்திலக்கண நூலாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஐந்திலக்கண நூலாகக் கூறப்படும் தொல்காப்பியம் அணியினை விளக்கவில்லை. அதற்கான கூறுகளைத்தான் தொல்காப்பியர் தந்துள்ளார், அது போன்று இந்நூலினையும் கூறலாம். முனிவருக்கு அகம், புறம் தெரிந்து இருந்தாலும் சமயம் அதனைத் தடுத்தது. தொன்னூல் விளக்கத்தில் இதனைக் குறைவாக விளக்கியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் நூற்பாவுடன் ஐந்திலக்கணம் விளக்கும் 'தொன்னூல் விளக்கம்' (1730) எழுதியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் 'இலக்கணத் திறவுகோல்' மூவிலக்கண நூலினை உரைநடையில் இலத்தீன் மொழியில் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் செந்தமிழ் இலக்கணம் என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவது போன்று பொருள் அதிகாரத்தில் உள்ள செய்யுள் உருபுகளைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். செந்தமிழ் இலக்கணம், தொன்னூல் விளக்கம் இரண்டு நூலும் ஒரே ஆண்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஜீ. யு. போப் ஐந்திலக்கணத்தினை விளக்க முறையில் அதாவது உரைநடையில் கொடுத்துள்ளார். போப் தமது நூலினை வினா விடை முறையில் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். Pope's third Tamil Grammar (இலக்கண வினா விடை - 1857) தமிழ் அறிந்த ஐரோப்பியர்கள் ஐந்திலக்கணம் குறித்துத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும். வினா விடையில் ஐரோப்பியர் ஒருவர் எழுதிய முதல் உரைநடை ஐந்திலக்கண நூலாகும். இதற்கு முன்பு இவ்வமைப்பு முறையில் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர்

'இலக்கணச்சுருக்க வினா விடை' (1822) ஐந்திலக்கண உரைநடை நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இவரின் இவ்விலக்கண நூலின் தூண்டுதலால் போப் தமது முன்னோர்களின் இலக்கண அமைப்பு நடையில் இருந்து வேறுபட்டிருக்கலாம் (உரைநடையில் எழுதும் முறை). படிப்பதற்கு வினா விடை முறை எளிதாக இருக்கும் என்பதனால் இதனைப் பின்பற்றி இருக்கலாம். இவரின் நூலில் வினா மட்டும் ஆங்கிலத்தில் அமைந்து இருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஐரோப்பியர் புரிந்து கொள்வதற்காகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். போப் தமது இலக்கண நூலினை எழுத்து, சொல், சொற்றொடரதிகாரம், யாப்பு, அணி, பொருள் என்று ஆறு அதிகாரமாக அமைத்துள்ளார். இவ்வகை அமைப்பு முறை ஐரோப்பியர் எளிதாக ஐந்திலக்கணத்தினை அறிய வேண்டி எழுதப்பட்டதாகும். பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்கியாக வேண்டும் என்பதால் பெயரளவிற்கே தந்துள்ளார். பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்கவில்லை என்றால் அது ஐந்திலக்கண மரபில் அல்லது தமிழ் இலக்கணம் கூறுவதில் குறை ஏற்படும் என்பதனால் சுருக்கமாக விளக்கி இருக்கலாம். பொருள் அதிகாரத்தினைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் மூன்றாம் இயலாக வைக்க போப் இறுதியில் வைத்துள்ளார். பொருள் அதிகாரத்தினை விளக்காமல் விட்டதன் நோக்கம் அவர்கள் சமயத்தில் இருந்த கட்டுப்பாடாகும். அவற்றினை மீறி அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஐரோப்பியர்கள் தொடங்கி வைத்த எழுத்து, சொல் உரைநடை இலக்கண அமைப்பு முறை, ஐந்திலக்கணமாக வளர்ச்சி அடைந்தது. இவ்விருவரும் ஐந்திலக்கணம் வளர்க்க முயற்சித்துள்ளனர் எனலாம். தற்காலத்தில் இவ்வகை இலக்கண முறை குறைந்துவிட்டது. ஐரோப்பியர்கள் தொடங்கி வைத்த ஈரிலக்கண அமைப்பு முறைகளே தொடர்கின்றன.

4. 7. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண அமைப்பு முறை

ஹெர்மன் பெய்த்தான் 09. 02. 1902-ஆம் ஆண்டு தமது முன்னோர்களின் (ஜெர்மனியரின் சமயப்) பணியினைத் தொடரவே தமிழகம் வந்தார். ஹெர்மன் பெய்த்தான் வந்த காலகட்டத்தில் ஐரோப்பியர் தங்களது தாய் மொழி போர்ச்சுகீசு (பிலிப் பால்டே Balthazar da costa – Arte Tamulica – 1610- 1673), இலத்தீன் (சீகன்பால்கு - *Grammatica Damulica* - 1716), ஆங்கிலம் (கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாப்ட் – *A Grammar for Learning the Principles of the Malabar Language* - 1773), தமிழ் (வீரமாமுனிவர் - *தொன்னூல் விளக்கம்* - 1730), ஆங்கிலம் - தமிழ் (ரேனியஸ் – *A Grammar of Tamil Language with an Appendix* - 1836) முதலான பிரிவுகளில் தமிழ் இலக்கணம் எழுதி இருந்தனர். கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாப்ட் எழுதியத் தமிழ் இலக்கண நூல் முழுவதும் ஆங்கிலமல்ல. பெரும்பகுதி ஆங்கிலத்தில் அமைந்துள்ளதால் ஆங்கிலமென இவ்விடம் சுட்டப்படுகிறது. ஐரோப்பியர் தமிழ் இலக்கணம் எழுதும் முறை கி. பி. பதினேழாம் (17) நூற்றாண்டு தொடங்கி தற்போது வரைத் (2017) தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு ஐரோப்பியரும் தங்களது தாய்மொழி அல்லது இலத்தீன் மொழியில் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். இலத்தீன் மொழி தங்களது தாய்மொழி இல்லையெனினும் அனைத்துப் பாதிரிமாரும இலத்தீன் அறிந்து வைத்திருப்பர் என்பதனால் இம்மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் இலத்தீன் - தமிழ், ஆங்கிலம் - தமிழ், ஜெர்மன் - தமிழ், ஆங்கில மொழியில் எழுத்து, சொல்லினை விளக்கும் பகுதியாக அமைந்துள்ளன. ஹெர்மன் பெய்த்தானின் தமிழ் இலக்கண நூலும் எழுத்து, சொல்லினை விளக்கும் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

ஹெர்மன் பெய்த்தான் இலக்கணத்தினை விளக்குவதற்கு முன் தமது நூலானது தற்காலம் (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு) மற்றும் பண்டைக்கால இலக்கணங்களினை விளக்கிச் செல்கிறது என்பதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முன்னுரையினைத் தொடர்ந்து நூலினகத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதனை உள்ளடக்கத்தில் விளக்கியுள்ளார். பின்னிணைப்பினைச் சேர்க்காமல் மொத்தம் ஒன்பது பகுதிகளினைக் கொண்டுள்ளது இந்நூல். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று அதிகாரம் என்ற தலைப்பில் வைக்கவில்லை.

ஹெர்மன் பெய்த்தான் அறிமுகப் பகுதியில் தமிழ் மொழி, தமிழ்மொழி பேசுகின்ற நிலம் (இடம்), நூலாசிரியரின் பெயர், தமிழ்நாட்டின் எல்லை முதலானவற்றைத் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றதனை எடுத்துக்காட்டித் தமது காலத்தில் எங்கெல்லாம் தமிழ்மொழி (திராவிடமொழி) பேசுமினம் இருக்கின்றது என்பதனைக் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எத்தனை மக்கள் தமிழ் பேசுகின்றனர் என்ற எண்ணிக்கையினையும் கொடுத்துள்ளார். கால்டுவெல் ஐயர் 'A Comparative Grammar Of The Dravidian Or South-indian Family Of Languages' நூலில் இது போன்ற விளக்கம் ஒன்றினைத் தந்துள்ளார். இவர் போன்று பெய்த்தானும் தமது நூலில் விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள், ஐரோப்பியர் எழுதியத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள், அகராதிகள் முதலானவைகளின் வரலாற்று விளக்கத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். இவ்விளக்கம் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் விளக்குகின்ற 'பாயிர'த்தினை ஒத்துள்ளது.

4. 7. 1. எழுத்து

எழுத்தென்னும் பகுதியில் தமிழ் எழுத்துக்கள் மாற்றம் பெற்ற வரலாற்றினைக் கூறுகின்றார். தமிழ் - பிராமி எழுத்து தேவநாகரி எழுத்திலிருந்து வேறுபட்டதாகும். சமஸ்கிருதம் தேவநாகரி எழுத்தால் எழுதப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியில் பன்னிரண்டு (12) உயிர் எழுத்துக்கள், பதினெட்டு (18) மெய்யெழுத்துக்கள், இரண்டு (2) ஈரொலி (*Diphthong*) எழுத்துக்கள் உள்ளதனை விளக்கியுள்ளார். தமிழ் எழுத்துக்கள் மற்றும் வடமொழி (ஐ, ஸ, ஷ, ஷ, ஹ) எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றை அட்டவணைப் படுத்தியுள்ளார். ஹெர்மன் பெய்த்தான் ஆய்த (ஃ) எழுத்திற்கு 'K' மாற்றொலிக் குறியினைக் கொடுத்துள்ளார். 'ண், ல், ள், ற், ன்' மெய்யெழுத்துக்கள் 'ஐ'காரத்துடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக வரும் பொழுது யானைக் கொம்பு வடிவம் பெறுவதனைக் கூறியுள்ளார். பிற ஐரோப்பியர் போன்று தமிழ் எழுத்துக்கள் அனைத்தினையும் விளக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றுகள் அனைத்தினையும் ஒலிபெயர்த்துக் (Transliteration) கொடுத்து இருப்பதால் தமிழ் எழுத்துக்கள் குறித்து விளக்காமல் இருந்து இருக்கலாம். எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தினை ஜெர்மனியரான இரேனியஸ் தெளிவாக விளக்கி இருப்பார். இவருக்கு முன்பு உள்ளவர்கள் இவர் போன்று விளக்கவில்லை.

முன்னைய ஜெர்மானியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் போன்று ஹெர்மன் பெய்த்தான் தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்கவில்லை. ஒரு சில மெய்யெழுத்துக்கள் உயிருடன் இணையும் பொழுது உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் பெறுகின்ற வடிவ மாற்றங்களை மட்டும் கொடுத்துள்ளார். ஒலிபெயர்த்து ரோமன் வரிவடிவில்

தமிழ் எழுத்துக்களினைத் தந்துள்ளார். இவற்றில் குறில், நெடில் வேறுபாடுகளை விளக்கியுள்ளார். இவைதவிர 'ல், ள்' மெய்யெழுத்துக்களின் மாற்றெழுத்து 'ட, ற' கொடுத்துள்ளார். நூல் முழுவதும் ரோமன் வரிவடிவினைப் பின்பற்றியுள்ளார். தொடரில் இடம் பெறும் இனவெழுத்துக்கள், எழுத்துக்களின் மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஆ, ஈ, ஊ' நெடில் உயிர் எழுத்துக்கள் வழக்கில் ஆனா, ஈனா வெனக் கூறப்படும் என்பதனை விளக்குகின்றார். தமிழில் ஓர் எழுத்துத் தனித்தும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் இணைந்தும் பொருள் தரும் என்பதனைப் 'பூ, காசு' போன்ற சான்றுகள் மூலம் விளக்குகின்றார்.

3. 7. 2. உச்சரிப்புக்கள்

தமிழ் எழுத்து உச்சரிப்பு முறைகளினை ஒவ்வொரு தமிழ் இலக்கண நூல்களும் விளக்கியுள்ளன. தொல்காப்பியம் பிறப்பியலிலும், நன்னூல் எழுத்தியலிலும் தமிழ் நெடுங்கணக்கின் உச்சரிப்பு முறைகளினை விளக்கியுள்ளன. இவ்வுச்சரிப்பு முறைகளைக் கூறுவதில் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களிடமும், உரையாசிரியர்களிடமும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் முந்நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேறுபட்டிருப்பினும் உச்சரிப்பு முறைகளை அனைத்துத் தமிழ் இலக்கண நூல்களும் விளக்கியுள்ளன. தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியர் (ஜெர்மனியர்) தமிழிலுள்ளது போன்று எழுத்துக்களை விளக்கினார்களே தவிர அவ்வெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு நிலைகளை விளக்கினாரில்லை. பெய்த்தான் பிற ஐரோப்பியர்களில் இருந்து வேறுபட்டு தமிழ் இலக்கண நூல்களில் உள்ள உச்சரிப்பு முறைகளினை அவர்கள் அறிந்து வைத்திருந்த மொழியியல் (Linguistics) அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வுச்சரிப்பு முறைகளில் உயிர் எழுத்துக்களின் (குறில், நெடில்) உச்சரிப்பு முறை, மெய்யெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறையினைப் பாகுபடுத்தியுள்ளார். தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினை எளிமையாக்க வேண்டி மனிதத் தலையின் வரைபடம் (Human vocal system) கொடுத்துள்ளார். வரைபடம் கொடுத்து விளக்கும் உத்தியினைப் பெய்த்தானுக்கு முன்பு ஐரோப்பியர் எவரும் பயன்படுத்தவில்லை. திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூல் எழுதிய கால்டுவெல் ஐயர் பெய்த்தானுக்கு முன்பானவராக இருந்தாலும் மனிதத் தலையின் வரைபடம் கொடுத்து விளக்கவில்லை. உச்சரிப்புக் குறிகளினை மட்டும் கொடுத்துள்ளார். மூவெழுத்து மாத்திரையுடைய எழுத்து இல்லையெனினும் உச்சரிப்பில் நீண்டு ஒலித்தால் அவற்றை மூன்று மாத்திரை எழுத்தாகக் கொள்ளலாமெனும் தொல்காப்பியரின் கூற்றினை எடுத்துக் காட்டி அவற்றை 'மருஉ' என்ற சான்றின் மூலம் விளக்குகின்றார். தமிழ் இலக்கண நூல்களில் 'நீட்டம் வேண்டின் கூட்டி எழுஉதல் என்பர்'. வடமொழி எழுத்துக்களான 'ஜ, ஷ, ஹ, ஸ' போன்ற எழுத்துக்களுக்கும் உச்சரிப்புக்களை விளக்கியுள்ளார்.

ஹெர்மன் பெய்த்தான் புணர்ச்சி என்பதனை விளக்கித் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் எங்ஙனம் சொற்களில் புணர்ந்து வருகின்றன என்பதனை விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வருமொழி முதலும் நிலைமொழி ஈற்று எழுத்தும் இணைந்தோ, தோன்றியோ, திரிந்தோ வருவது புணர்ச்சி என்கின்றது. இப்புணர்ச்சியினைக் கூறுவதில் அனைத்துத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும் ஒருமித்த கருத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்புணர்ச்சிப் பகுதியில்தான் தமிழ் எழுத்துக்களின் மாற்றங்களைக் கண்டு அம்மாற்றங்களால்

பொருள்கள் எவ்வாறு மாற்றம் பெறுகின்றன என்பதனை அறிய முடியும். புணரியலே மொழியின் செயல்பாடுகளை விளக்குவதில் பெரும்பங்காற்றுகிறது. இதனை எண்ணித்தான் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் புணர்ச்சிப் பகுதியினை அதிகமாக விளக்குகின்றனர். அதே போன்று ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் தமிழ் இலக்கணம் கூறிய வழியினையே பின்பற்றுகின்றனர். ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் அனைவரும் மொழிப் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். இம்முக்கியத்துவம் மொழியின் இயங்கு முறைகளினை அறிந்து கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதாகும். வரும் மொழியும் நிலை மொழியும் இணைகின்ற பொழுது வருமொழி முதல் எழுத்தும் நிலைமொழி ஈற்று எழுத்தும் இணைந்தோ, மாறுபட்டோ ஒரு சொல்லினைத் தருகின்றது. இவ்வகை மாற்றங்களை அறிந்துகொள்ளப் புணர்ச்சிப் பகுதி துணைபுரிகின்றது. அத்தோடு மட்டுமல்லாது இப்புணர்ச்சிப் பகுதியில்தான் எழுத்துக்களின் மாற்றங்களும் நிகழும். இதனை அறிந்ததால்தான் ஜெர்மனியரும், பிற ஐரோப்பியரும் புணரியலைத் தெளிவுறுத்துகின்றனர். இணைப்புச் சொற்களில் புதிய எழுத்துக்கள் சேர்க்கப்படும். அஃது எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது என்பதனைத் தெளிவுபடுத்த இது போன்ற புணர்ச்சிப் பகுதி விளக்க முறைகள் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

ஹெர்மன் பெய்த்தானும் தமது இலக்கண நூலில் புணர்ச்சிக்கே முதன்மையிடம் கொடுத்துள்ளார். மெய்யெழுத்துப் புணர்ச்சியில் நிலைமொழியின் ஈற்றில் உள்ள மெய்யெழுத்து கெட்டுப் புணர்வதனைக் கூறுகின்றார்.

- கெடுதல் புணர்ச்சி > நாமம் (der Name) + நல்லது (ist gut) –
நாமநல்லது,
மரம் (Baum) + நீண்டது (ist lang) - மரநீண்டது
- திரிதல் புணர்ச்சி > பணம் (Groschen) + காசு (Pfennig) – பணங்காசு,
உண்ணும் (welcher gegessen wird) +சோறு(Reis)
– உண்ணுஞ்சோறு
- தோன்றல் புணர்ச்சி > பல (viele) + அரசர் (Konige) – பலவரசர்,
பூ (Blume) + அறுத்தான் (er pfluckte) –
பூவறுத்தான்

முதலான சான்றினைத் தந்துள்ளார். இவைதவிர வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லின இனமிகல் (தங்கம் - Gold, மஞ்சள் -Kurkuma), உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் இரட்டித்தல் (உப்புத்தண்ணி - Salzwasser), 'ள - ண, த - ட' மாற்றெழுத்துக்கள் (முள் (Dorn) + நிலம் (Land) – முண்ணிலம், கண் (Auge) + திறந்தான் (er offnete) – கண்டிறந்தான்) விளக்கப்பட்டுள்ளன. புணர்ச்சியினைத் தனியாக விளக்காமல் எழுத்துப் பகுதியில் கொடுத்து இணைந்து வரும் சொற்களினை எவ்வாறு உச்சரிப்பது என்பதனையும் கொடுத்துள்ளார். புணர்ச்சியினை உச்சரிப்பில் பகருவதன் நோக்கம் என்னவெனில் சொற்கள் இணையும் பொழுது ஏற்படுகின்ற எழுத்துக்களின் மாற்றங்களினை உரைப்பதாலாகும். இவ்வனைத்தையும் மொழியியல் அடிப்படையில் தந்துள்ளார்.

3. 7. 3. பெயர்

எழுத்து இலக்கணத்தினையடுத்து மொழியின் சொற்றொடர் அமைப்பினை விளக்குவது சொல்லாகும். எழுத்துக்களின் வகைகளை விளக்குவதில்

எழுத்ததிகாரம் செயல்படுவது எங்ஙனமோ, அது போன்று சொற்களின் வகைகளை விளக்குவதில் சொல்லதிகாரம் செயல்படுகிறது. இலக்கணத்திற்கு எழுத்தும், சொல்லும் இன்றியமையா ஒன்றாக இருந்தாலும் சொல்லின் பகுதியே மொழியின் இயங்கு முறைகளை விளக்குவதில் முதன்மையிடம் பெறுகிறது. தமிழ் இலக்கண நூல்களை எழுதிய ஆசிரியர்கள் சொல் இலக்கணம் குறித்தான உரையாடல்களுக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்துள்ளனர் என்பதனை அறியலாம். தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், இலக்கணக் கொத்து, பிரயோக விவேகம் முதலான தமிழ் இலக்கண நூல்கள் சொல்லின் பகுதியினைத் தெளிவுபடுத்துவதில் முதன்மையும், முக்கியத்துவமும் கொடுத்துள்ளதனை அறியலாம். இச்சொல்லதிகாரத்தில் தொடரில் வருகின்ற எழுவாய், பயனிலை, செயல்படுபொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. தொடரமைப்பில் ஏற்படும் பொருள் மாற்றம், வினைச் சொற்களின் வகைகள், செய்யுளில் பயின்று வரும் இடை, உரிச்சொற்கள், எண்ணுப்பெயர்கள், அளவைப்பெயர்கள் முதலியவற்றினைச் சொல் இலக்கணத்தின் வழி அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் பெயர், வினை, இடை, உரியியல் அமைப்பு முறையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுவது போன்று ஐரோப்பியர் படைத்தத் தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இலக்கிய, இலக்கண வேறுபாடென்பது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிகழக்கூடியதாகும். பல்வேறு காலகட்டங்களில் இலக்கிய, இலக்கணப் பனுவல்கள் எழுதப்படுவதால் அக்கால மொழிகள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கணப் பனுவல்கள் ஒரே இயலில் கூறியுள்ளதனை ஐரோப்பியர் தனித்தனியாகப் பகுத்துள்ளனர். அதனையே ஹெர்மன் பெய்த்தானும் பின்பற்றியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள்

போன்று எழுத்து, சொல்லென்று பகுத்து மொழிந்தில; எனினும் எழுத்தில் கூற வேண்டியதனை முதல் பகுதியிலும், சொல்லில் கூற வேண்டியதை அடுத்தடுத்த பகுதியிலும் விளக்கியுள்ளார்.

அவன், நீ, உன், உங்கள் போன்ற பிரதிப்பெயர்களைக் கொடுத்து இப்பிரதிப் பெயர்களில் காணலாகும் ஒருமை, பன்மையினை விளக்குகின்றார். அவன், நீ முதலிய பதங்கள் பின்னொற்று 'கள்' விகுதி பெற்றால் பன்மைப் பொருள் கொண்டமையும் என்பதனை விளக்கியுள்ளார். ஒரு பொருளினைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகின்ற பொழுது 'அ, இ, உ' சுட்டுச் சொற்களினை முன்னொட்டாகப் பயன்படுத்தியே தாம் கூற நினைந்த பொருளினை மொழியலாம் என்கிறார். இவற்றில் வினாப் பெயர்களையும் நவின்றுள்ளார். வினாப்பெயர், சுட்டுப்பெயர்களை விளக்கியுள்ளார். மொழி முதல் (எவன், யார்), இறுதி (எப்போ, யாரோடு) வினாச் சுட்டினைக் கொடுத்துள்ளார். பெயர்ச்சொல்லில் ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பலவின் பாலினைப் பகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். ஒவ்வொரு வேற்றுமையுடனும் பெயர்ச்சொற்கள் இணைகின்ற பொழுது சொற்களில் மாற்றம் ஏற்படும் விதம், சொற் பொருண்மைகளின் மாற்றம் ஆகியவற்றை விளக்கியுள்ளார். பெயரெச்சம், பெயரெச்ச வடிவங்கள் 'அ, இ, உ' கொடுத்துள்ளார். சொல்லின் முதலியல் பெயரினை நவிலும் பகுதியாக தமிழ் மரபிலக்கணம் அமைந்துள்ளது. மரபிலக்கணத்தினை யடுத்து வந்த இலக்கண நூல்கள் இம்மரபினையே பின்பற்றுகின்றன என்பதற்கு இஃதொரு சான்றாகும். பெயரியலை முதலில் வைக்கக் காரணம் என்னவெனில் ஒரு தொடரில் பெயரே எழுவாயாக அமைவதாலாகும்.

3. 7. 4. வினை

இப்பகுதியில் வினைச்சொல்லின் வாய்ப்பாடுகள் 'கிறு, கின்று, ஆனின்று' முதலானவற்றினை விளக்கியுள்ளார். முக்காலங்களினை உணர்த்தும் 'ஏன், ஆய், ஆள், ஆன் (நடப்பேன் - எதிர்காலம்), க்கிறேன் (நடக்கிறேன் - நிகழ்காலம்), ந்தேன் (நடந்தேன் - இறந்தகாலம்) வினைவடிவங்கள் சான்றுடன் தரப்பட்டுள்ளன. முக்காலங்களினை விளக்குகிற பொழுது தன்மையொருமை, தன்மைப்பண்மை, முன்னிலை ஒருமை, முன்னிலைப் பன்மை முறையில் அமைத்துள்ளார். அத்துடன் தமிழ் வினைவடிவ வாய்ப்பாடுகள் ஒன்று முதல் பன்னிரண்டினையும் கொடுத்துள்ளார். வினையெச்சம் போன்றவைகளையும் கொடுத்துள்ளார். இடைச்சொல், உரிச்சொல்லினைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று பெயர், வினைச் சொல்லிற்கு இடையில் வைத்துள்ளார். வினையினைத் தொடர்ந்து அவரது காலத்தில் (1943) வழக்கிலிருந்த கட்டளை வாக்கியங்களினையும், தமிழ்ச் செய்யுள்கள், இலக்கண நூல்களில் உள்ளவைகளையும் கொடுத்துள்ளார். கட்டளைச் சொற்களில் பெயர் மறைந்தும், வெளிப்படும் வருகின்றதனையும் சுட்டியுள்ளார்.

➤ சான்றாக: நீ படி.

இவ்விடம் 'படி' கட்டளைச் சொல்லானதில் முன்னிலை 'நீ' மறைந்து வருகின்றது. இவற்றுடன் சங்க இலக்கியச் சொற்களில் பயிலும் செய்யாமே முதலான சொற்களினையும் கொடுத்துள்ளார். இத்துடன் வியங்கோள் வினையுணர்த்தும் வாய்ப்பாடுகள் 'க, இய, இயர்' சொற்களில் பயிலுகின்ற

தன்மையினை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் விளக்கியுள்ள வினைச் சொற்களையும் (உண்கு, உண்கும்) கொடுத்துள்ளார்.

➤ சான்று: அரசன் வாழ்க, ஆடிய, ஆடியர்.

3. 7. 5. பெயரடை மற்றும் வினையடை

இப்பகுதியில் பெயர், வினையினை ஏற்று வருகின்ற அடைச்சொற்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. நல்ல, சின்ன, பெரிய, பல அடைக் கிளவிகள் மனிதன், மாடு முதலான பெயருக்கு முன்பாகத் தொடரில் இணையும் நிலை மொழியப்பட்டுள்ளது. நெடு, குறு, புது பெயரடை தொடரில் இரட்டிக்கும் (குறு + எழுத்து = குற்றெழுத்து, புது + உயிர் = புத்துயிர்) தன்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது. இனமிகல் போன்றவையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வினையடையில் இடம், காலம், அளவினை யடுத்து வருகின்ற வினைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. உள்ளே போ, வெளியே வா அல்லது புறம்போ, முன் செல், பின் நோக்கு, மிக நல்ல, வேகமாக ஓடு, போன்ற இவற்றில் சில உரிச்சொற்களையும் வினையடையாகக் கூறியுள்ளார் நூலாசிரியர். இம்மாற்றம் கால மாற்றத்தால் ஏற்பட்டதாகும்.

3. 7. 6. எண்ணுப்பெயர் மற்றும் அளவுப் பெயர்

தமிழின் முதல் இலக்கண ஆசிரியன் தொல்காப்பியர் அவரது காலத்தில் காணப்பட்ட எண்ணுப்பெயரினைக் குற்றியலுகரப் புணரியலில் எண், அளவு + புணர்ச்சி என்பதன் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார். தொல்காப்பியத்தினை யடுத்து வெளி வந்த தமிழ் இலக்கண நூல்களும் அவ்வழியினையே பின்பற்றியுள்ளன. ஹெர்மன் பெய்த்தான் அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் தனியாக விளக்கியுள்ளார். இவர் இம்முறையினைப் புதிதாகக் கூறவில்லை

இவருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பியர்களின் வழியினைப் பின்பற்றியுள்ளார். ஹெர்மன் பெய்த்தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மற்றும் பண்டைக்காலத் தமிழில் காணப்பட்ட எண், அளவுப் பெயரினையுங் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் எண்களினை விளக்கும் ஹெர்மன் பெய்த்தான் இலக்கிய, பேச்சு வழக்கில் காணப்பட்ட உச்சரிப்புக்களின் வேறுபாடுகளினைக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் மொழியின் எண்கள், அளவினைக் குறிக்கும் குறியீடுகள் முதலானவைகளை ரோமன் எண்களின் வழி விளக்கியுள்ளார். அளவுப் பெயரினைக் கூறும் ஆசிரியர் ரோமன் எண்கள் கொடுத்து அதற்கு நிகரான குறியீடுகளினை இட்டுத் தமிழ் நடையில் எழுதி அதனை ஒலிபெயர்த்துள்ளார் (Transliteration). இவ்விளக்க உத்தி எந்தவொரு ஜெர்மன் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களிடமும் இல்லை. இது போன்ற விளக்க முறையினை இவருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பிய ஆசிரியர்கள் எவரிடமும் காண முடியாது.

3. 7. 7. ஒட்டுக்கள்

இப்பகுதியில் ஒவ்வொரு சொல்லினையும் வேற்றுமைகளுடன் இணைத்து பொருளின் மாற்றத்தினை விளக்கியுள்ளார். முதல், வரை சொற்களுடன் 'இது' என்னும் முன்னொட்டினைச் சேர்த்து இதுமுதல், இதுவரை கொடுத்துள்ளார். பின்னொட்டு 'ஆக' என்பதனைச் சேர்த்து முதலாக போன்ற தொடரினைக் குறித்துள்ளார். மேல், கீழ் முதலான சொற்கள் பின்னொட்டாக அமைந்து மலையின் கீழ், மலையின் மேல் பொருள் தருகின்றதனைக் கொடுத்துள்ளார். நேர, ஒப்ப, மான, நிகர தமிழ் இலக்கண நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள உவமச்சொற்களினை ஒட்டுக்கள் வரிசையில் சான்று தந்துள்ளார்.

3. 7. 8. இடைச்சொல்

நிலைமொழி முதல் சொல்லினையும் வருமொழியிலுள்ள சொல்லினையும் இணைக்கும் தன்மையினை 'இடைச்சொல்' கொண்டுள்ளது. இதனால்தான் இலக்கண ஆசிரியர்கள் இப்பகுதியின் பெயரினை இடைச்சொல் என்று வைத்துள்ளனர். உம் - அவனும் அவளும், ஆல் - அவன் எண்ணினாலும் எண்ணியிருப்பான், போல் - என்னைப்போல் ஒருவன், படி - என் தாய் சொன்னபடி செய்வேன், பின், ஆனாலும், ஆகிலும், ஆனபோது, ஆகையால் முதலான இடைச்சொற்கள் தொடரில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3. 7. 9. விளிச்சொல்

'ஈ, ஏ, ஓ' கார விளிச்சொல் கொடுத்துள்ளார். இவ்வகை விளிச் சொற்கள் சொல்லின் பின்னால் வரும் தன்மையினைக் கொண்டவை. விளிச்சொல் நெடில் எழுத்துக்களால் வரக்கூடியதாகும்.

➤ சான்றாக: அன்னையே, தம்பீ, தகப்பனோ.

அச்சம், வியப்பு, மகிழ்ச்சி ஏற்படும் நேரங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஐயோ, ஆகா, ஓகோ விளி வாக்கியங்களைப் பகுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

3. 7. 10. தொடரியல்

தமிழ் மொழியில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள் வாக்கியங்களில் பயின்று வரும் முறை விளக்கப்பட்டுள்ளது. வேற்றுமை உருபுகள் தொடரில் இணையும் பொழுது ஏற்படும் வாக்கிய மாற்றங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இணைப்பு எழுத்துக்களான இடை, உரிக் கிளவிகள் ஏற்படுத்தும் தொடரியல் மாற்றங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. 'கேட்கவில்லை' என்னும் பொருள் தரக்கூடிய

சொல்லினைத் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண வடிவில் வேண்டாமை, வேண்டில் என்று பயன்படுத்துவர் என்பதனை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

3. 7. 11. பிற்சேர்க்கை - 1

சில சுருக்கக் குறிகள் (Einige Abkürzungszeichen – Some Abbreviations)

பிற்சேர்க்கை ஒன்றில் தமிழ்ச் சுருக்கக் குறியீட்டு முறையினை விளக்குகின்றார்.

அ - அணா வினைக் குறிக்கும் குறியீடு. அணா அக்காலத்தில் இருந்த நாணயம்.

ரூ - ரூபாய், மீ - மாசம், உ - தேதி, (வூ) - வருசம் முதலியவற்றின் குறிகளினைச் சுட்டியுள்ளார்.

3. 7. 12. பிற்சேர்க்கை - 2

தமிழ் இலக்கணங்களில் பயன்படுத்தப்படும் அஃறிணை, உருபு, எச்சம், உயிர், கலைச் சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

3. 7. 13. சொல்லடைவு

நூலில் பயன்படுத்தியுள்ள சொற்களினை அகர வரிசையில் பக்கங்களுடன் கொடுத்துள்ளார். நூலினை வாசிப்பவர் எளிதாக, தாங்கள் தேடுகின்ற பொருளினை அறிய உதவுகிறது.

3. 7. 14. பயன் நூற்பட்டியல்

இறுதியாக ஹெர்மன் பெய்த்தான் இந்நூலினை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்திய இருபது இலக்கண, இலக்கிய நூல்களினைத் தந்துள்ளார்.

இயல் - நான்கு

தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் ஹெர்மன் பெய்த்தானின் நடைமுறைத் தமிழ்

இலக்கணம்: ஓர் ஒப்பீடு

தமிழ் மரபில் கிடைக்கக் கூடிய முதல் இலக்கணம் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பே தமிழ் இலக்கணம் நீண்ட வரலாற்று மரபினைக் கொண்டிருந்தது என்பதனை 'என்ப, என்மனார் புலவர், மொழிப' சொற்களின் வழி அறிய முடிகிறது.

"நீட்டம் வேண்டின் அவ் வளபு உடைய

கூட்டி எழுதல் என்மனார் புலவர்"¹⁷

"மெய்யின் அளபே அரை என மொழிப"¹⁸

தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பு அகத்தியம் முதலான இலக்கண நூல்கள் தமிழில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் நூற்பாவுடன் அஃதாவது தமிழ் மரபின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இம்மரபு பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது. இதன் பிறகு ஒரு சில இலக்கண நூல்கள் நூற்பாவுடன் வெளிவந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நூற்பாவுடன் கடைசியாக வெளிவந்த நூல் முத்துவீர உபாத்தியாயர் எழுதிய முத்துவீரியம். கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியரின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இவர்களின் தொடர்பால் நூற்பாவில் இலக்கணம் எழுதும் மரபு நின்றது. நூற்பாவினைத் தவிர்த்து உரைநடையில் தமிழ் இலக்கணம் எழுதினர்.

¹⁷. இளம். தொல். எழுத். 06.

¹⁸. மேலது. 11.

ஐரோப்பியரின் தொடர்புக்கு முன்பே தமிழில் வடமொழி மரபு தோன்றியது. வடமொழி மரபில் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்கள் தமிழ் நூல்கள் போன்று நூற்பா அமைத்து உரைப்பதனையே பின்பற்றியுள்ளன. ஐரோப்பியர் மதம் பரப்ப வந்ததால் தமிழ் மொழியினை எளிதாகப் பயிலுவதன் பொருட்டு உரைநடைப்படுத்தினர். ஐரோப்பியர் மாத்திரம் உரைநடையில் இலக்கணம் எழுதவில்லை, விசாகப்பெருமானையர், தாமோதரம் பிள்ளை, ஆறுமுக நாவலர் முதலானத் தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் இலக்கணங்களினைத் தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள், ஐரோப்பியர்கள் எளிதாகக் கற்க வேண்டி நூற்பா வடிவினைத் தவிர்த்து, உரைநடையில் தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுதினர். ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தினை உரைநடையில் எழுதித் தருமாறு அறிஞர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதால் உரைநடையில் எழுதிக் கொடுத்தனர். தற்காலத்தில் கூட தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் உரைநடையில் எழுதுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு பல்வேறு காலகட்டங்களில் வெளிவந்த தமிழ் மொழியின் இலக்கணங்களினை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

- ❖ தமிழ் மரபில் எழுதப்பட்ட இலக்கணம்
- ❖ வடமொழி மரபில் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கணம்
- ❖ ஐரோப்பியர் மரபில் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கணம்

இவ்விடம் ஐரோப்பியரின் மரபு என்று உரைப்பது நூற்பா அல்லாமல் என்பதனைக் குறிக்கும்.

தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் ஐந்திலக்கண மரபு (தொல்காப்பியம், வீரசோழியம்), ஈரிலக்கண மரபு (நன்னூல், நேமிநாதம்), ஓரிலக்கண மரபு (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, இலக்கணக் கொத்து, பிரயோக விவேகம்)

அடிப்படையில் பகுப்பது ஒரு வகையாகும். இவ்விலக்கண மரபின் உட்கூறுகள், அமைப்பினை வைத்துக் கொண்டு தமிழ், வடமொழி மரபெனப் பகுத்து உரைப்பது மற்றொரு வகை. ஐரோப்பியர் மரபென்று இவ்வியலில் சுட்டுவது உரைநடையில் எழுதப்பட்டத் தமிழ் இலக்கணங்களைக் குறிப்பதாகும். ஐரோப்பியர்களும் ஈரிலக்கணம் குறித்தான நூல்களினையே எழுதியுள்ளனர். தாமஸ் இலேமானின் 'A Grammar of Modern Tamil' தமிழ் இலக்கணம் நீங்கலாக. இந்நூல் சொல் இலக்கணத்தினை மட்டும் விளக்குவதாகும். ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணங்கள் அனைத்தும் உரைநடையில் அமைந்திருக்கின்றன. இஃது நூற்பாவில் அமைந்துள்ள வீரமாமுனிவரின் 'தொன்னூல்' விளக்கத்திற்குப் பொருந்தாது. இவரது நூல் தமிழ் மரபிலக்கண வழியில் எழுதப்பட்டதாகும். ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கணங்களில் அக்காலங்களில் இருந்த வழக்கு மொழி, மரபிலக்கணங்கள் விளக்கியுள்ள மொழிக் கூறுகள் முதலானவைகளைக் காணமுடிகிறது. வழக்கு மொழியினை மரபு இலக்கணங்களுடன் பொருத்திக் காட்டும் பண்பினைக் காணலாம். இது போன்ற மரபிலக்கண அமைப்பின் மொழிக் கூறு அல்லது விளக்கத்தினை சீகன்பால்குவின் இலக்கண நூலில் காண முடியாது. இவரது இலக்கணம் வழக்கு மொழியில் உள்ள சொற்களினை மட்டும் விளக்குவதாகும். சீகன்பால்குவின் இலக்கணம் எழுதுதல் பிற்கால ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல் எழுதுதலில் இருந்து வேறுபட்டதாகும். தமிழகத்தில் இலக்கண நூல்கள் எழுந்த வரலாற்றினைப் பார்க்கின்ற போது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூகத்தில் வழக்கத்தில் இருந்த மொழியின் மாற்றங்களினை எடுத்து விளக்குவதாக அமைந்துள்ளதனைக் காணலாம். தமிழ் இலக்கணங்கள் அல்லது தமிழகத்தில் பல்வேறு அறிஞர்களால் (தமிழ்,

வடமொழி, ஐரோப்பியரால்) எழுதப்பட்ட அனைத்து இலக்கணங்களிலும் இத்தன்மையினைக் காணலாம்.

➤ சான்றாக: வீரசோழியம் பதினெட்டாம் நூற்பாவினைக் கூறலாம்.

“ஐம்மூன்ற தாமுடல் வன்மைபின் வந்திடில் ஆறொடைந்தாம்

மெய்ம்மாண்ப தாம்; நவ் வரின்முன் னழிந்துபின் மிக்கணவ்வாம்;

மம்மேல் வரினிரு மூன்றா முடல்; மற்றியல்புசந்தி

தம்மா சகலங் கிடப்பின்க ளாமென்ப தாழ்குழலே!”¹⁹

நிலைமொழின் இறுதி எழுத்து 'ழ'கரமாக இருந்து வருமொழியில் வல்லினம் வந்தால் 'ழ'கரமானது 'ன'கரமும் 'ட'கரமுமாம்.

➤ சான்று: தமிழ் + சோறு = தமிழ்சோறு.

'ந' வரின் நிலைமொழியின் 'ழ'கரம் கெட்டு 'ண'மிகும். இவ்வகை மாற்றம் புத்தமித்திரனின் காலத்தில் இருந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இலக்கண நூல்களின் காலத்திலும் இவ்வகை நிகழ்வுகளை மொழியில் காணலாம். தற்காலத்தில் கூட 'என் + இடம் கொடு' என்பது 'ஏண்ட கொடு, என்னாண்ட, எங்கிட்ட கொடு' என்று மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

இலக்கணம் என்பது மொழி ஆசிரியன் தமது கால மொழியினைப் பகுப்பாய்வு செய்து குறித்துவைக்கும் ஒரு பெட்டகம். இவ்விலக்கணப் பெட்டகத்தின் வழி பல்வேறு காலங்களில் இருந்த இலக்கிய, வழக்கு மொழி மாற்றங்களினைத் தெளியலாம். ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் மொழியின் மாற்றங்களைக் குறித்து வைப்பதற்காக இலக்கணம் எழுதவில்லை. மூன்றாம் இயலில் விளக்கியது போன்று தமிழ் மொழியினை எளிதாகக் கற்க வேண்டி எழுதப்பட்டதாகும்.

¹⁹. கோவிந்தராஜ முதலியார். கா. ர. (பா.ஆ). வீரசோழியம். நூற். 18.

இவ்விலக்கண எழுதல்கள் சிறு மாற்றங்களுடன், மரபுடன் இணைந்தே பயணிப்பதைக் காணலாம். தமிழ் மரபு இலக்கணங்கள் விதிமுறை சார்ந்தவை. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கணம் விளக்கமுறை சார்ந்தது. விதிமுறை இலக்கணங்கள் மொழியினை இப்படித்தான் பேச வேண்டுமெனத் திட்ட வரையறை கூறக்கூடியன. விளக்கமுறை இலக்கணங்கள் அங்ஙனமன்று மொழியினை அறிமுகம் செய்துவைப்பவை. ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் ஆங்கில இலக்கணத்தினை எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் நிலையினைக் காணலாம். அதே போன்று ஹெர்மன் பெய்த்தானும் தமது நூலில் ஜெர்மன் மொழியில் எடுத்துக்காட்டுக்களை விளக்கியுள்ளார். விளக்க முறையின் கீழ் இவ்விலக்கண நூல் வருவதால் இந்நூலினைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வரிசைப்படுத்தி உள்ள அமைப்புமுறை போன்று தர இயலாது. தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுத்து, சொல்லில் மொழியினைச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளமை போன்று அல்லாமல் தெளிவாகவே விளக்கியுள்ளது இந்நூல். இங்குத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளது என்பது விளக்கமுறை, துணைவினைகள் என்னும் புதிய வினைகள் கூறுதல் மற்றும் இடைச்சொல், உரிச்சொல் பகுதிகளினை மீண்டும் தொடரியலில் விளக்குவதனைக் குறிக்கும்.

4. 1. எழுத்து

தமிழ் இலக்கண நூல்களான தொல்காப்பியம், நன்னூல் எழுத்தினை விளக்குவதில் மாறுபடுகின்றன. தொல்காப்பிய நூற்பா எழுத்தென்பது 'அ' கரத்தில் தொடங்கி 'ன'கரத்தில் முடியும் என்கிறது. நன்னூல் எழுத்தின் வகையினை விளக்குவதில் தொடங்குகிறது. அமைப்பு முறையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எழுத்தினை விளக்க இவ்விரு ஆசிரியர்களும் கையாண்டது

வெவ்வேறு புதிய நடையாகும். நன்னூல் தொல்காப்பியத்தில் இருந்து நடையில், அதிகார வைப்பு முறையில் மட்டுமே வேறுபட்டிருக்கின்றது. மொழியின் விளக்கத்தில் மாற்றமில்லை. அவர்கள் கால மொழியினை விளக்க நடையினை மாற்றியுள்ளனர். இருவரும் எழுத்தின் எண்ணிக்கையினை விளக்குகின்ற பொழுது

"எழுத்தெனப் படுப

அகரமுத னகர இறுவாய்

முப்பஃ தென்ப

சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே"²⁰

"உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே"²¹

என்கின்றன மரபு இலக்கண நூல்கள். இதன் பின்பே குறில், நெடில் பகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாந்து நாட்டினைச் சார்ந்த ஆர்டன் தமது இலக்கண நூலில் தமிழ் குறில், நெடில் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையினைக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ், வடமொழி எழுத்துக்களினை அட்டவணைப் படுத்தியுள்ளார். இது போன்றே பெய்த்தானும் உயிர் பன்னிரண்டு, மெய் பதினெட்டு என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார். உயிர், உயிர்மெய்க் குறில், நெடில் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையினையும் விளக்கியுள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ், கிரந்த எழுத்துக்களினை வகைப்படுத்தி விளக்கி அட்டவணையில் கொடுத்துள்ளார். இவ்வட்டவணையில் கிரந்த எழுத்துக்களினையும், அவ்வெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினையும் சுட்டிச் சென்றுள்ளார். வடமொழிச்

²⁰. இளம். தொல். எழுத். 01.

²¹. புலியூர்க் கேசிகன். (ப. ஆ). நன்னூல். எழுத். 59.

சொற்களினைக் குறித்து தொல்காப்பியர் எச்சவியலில் கொடுத்துள்ளார். நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி பதவியலில் இறுதியாக அமைத்துள்ள ஐந்து நூற்பாக்களில் (பதத்தின் வழி வடமொழியின் உச்சரிப்புக்களை) விளக்கியுள்ளார். இம்மரபு இலக்கண ஆசிரியர்களின் காலத்தில் கிரந்த எழுத்து பயன்பாட்டில் இருந்திருந்தாலும் அதனைத் தவிர்த்து தமிழ் எழுத்துக்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர் என்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. எழுத்துக்களினை விளக்குகின்ற இடத்தில் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் வடமொழி எழுத்துக்களின் வரிவடிவ விளக்கம் கொடுக்கவில்லை எனினும், தொடரில் அல்லது வழக்கில் தமிழ் எழுத்துக்கள் ஒலி மாற்றி உச்சரிக்கப்பட்டு வந்ததனை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களான ஆர்டன், பெய்த்தான் இருவரும் கிரந்த எழுத்துக்களின் வரிவடிவம், உச்சரிப்பு, 'ச, த, ப'கரம் முதலானத் தமிழ் எழுத்துக்கள் தொடரில் சமஸ்கிருதச் சொற்களின் ஒலிப்பில் வருவதனைத் தந்துள்ளனர். இது அவர்கள் காலத்தில் இருந்த வழக்கு முறையாகும்.

ஐரோப்பியரின் இவ்வகையான, விளக்க முறையில் அமைந்துள்ள இலக்கணங்கள் தமிழகத்தில் கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இருந்த மொழியின் நிலை, மேலைத் தேயத்தாரின் மொழியியல் வளர்ச்சி என்பதாகக் கூறலாம். இதே போன்று இவ்விடத்தில் ஐரோப்பியர் தமிழகம் வந்த காலங்களில் கிரந்த எழுத்துக்களின் பயன்பாடு தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையாக இருந்திருக்கலாம், இதனால் இவ்வெழுத்தினையும் சேர்த்தே இலக்கணம் எழுதி இருக்க வேண்டும் என்ற மற்றொரு கருத்தினையும் கூறலாம். ஐரோப்பியர்கள் தமிழகத்தில் நடைமுறையில் (பயன்பாட்டில்) இருந்த மொழியினை அறிமுகம்

செய்து வைப்பதற்காகத் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியதால் கிரந்த எழுத்துக்களினை ஒதுக்காமல் அதனையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மொழியியல் ஆசிரியர்களுக்கு வழக்கில் இருக்கும் அனைத்து மொழியும் ஒன்றுதான் தமிழ், பிற மொழி என்று பிரித்துப் பார்ப்பதில்லை. இருந்தும் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்கியதன் பின்பே கிரந்த வரிவடிவினை விளக்குகின்றனர். ஐரோப்பியர்களும் தமிழ் மொழியினை விளக்குவதிலேயே முதன்மையாக இருந்தனர் என்பதனை இதன் வழி அறிய முடிகிறது. கிரந்த எழுத்து மற்றும் சமஸ்கிருதச் சொற்களினை வேறுபடுத்திக் காட்டவே இதனைக் கையாண்டுள்ளனர். இவர்களின் இலக்கணங்கள் தமிழ் மரபு இலக்கணங்கள் விளக்குவதன் வழி வழக்கு/ பயன்பாட்டு மொழிக்கு எழுதப்பட்டதாகும். ஒரு சில மாற்றங்கள் இருக்கின்றன. மொழியினைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஏற்ப மாற்றங்களினைச் செய்துள்ளனர்.

ஐரோப்பியர் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் தமிழ் மரபு இலக்கணத்தில் இருந்து சிலவற்றினை நீக்கியும், புதிதாக இணைத்தும் உள்ளனர். சார்பெழுத்து, ஆகுபெயர் குறித்து விளக்காதது, முன், பின் ஒட்டுக்களினை விளக்குவது முதலானவைகளைச் சான்று கூறலாம். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஒட்டுக்கள் என்று விளக்கம் தரவில்லை. புணர்ச்சி, இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்று ஒட்டுக்களினைக் கொடுத்துள்ளனர். ஒட்டுக்கள் என்பது ஐரோப்பியரின் மொழியில் (ஆங்கிலத்தில்) உள்ளதாகும். இதனைத் தமிழ் மொழியில் பொருத்திக் காட்டியுள்ளனர். ஹெர்மன் பெய்த்தான் தமது நூலில் சார்பெழுத்து, ஆகுபெயரினை விளக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆர்டன் இது போன்ற விளக்கத்தினைத் தரவில்லை. வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல்

விளக்கத்தினைக் குட்டித் தொல்காப்பியம், நன்னூல் என்பர். அது போன்று ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கண நூலினை உரைநடையில் அமைந்த குட்டி நன்னூல் எனலாம்.

வடமொழி, கிரந்தம் இரு சொற்களும் ஒரே பொருண்மையினைத் தரவல்லதுதான். இருந்தும் வெவ்வேறு சொற்களினைக் குறிப்பிடக் காரணம் தமிழ் இலக்கணங்கள் மற்றும் ஆர்டனின் இலக்கண நூலில் வடமொழியாகவும், பெய்த்தானின் இலக்கணத்தில் 'கிரந்த'மென்றும் உள்ளதாலாகும். மெய், உயிர் எழுத்துக்கள் இணைந்து உயிர்மெய்யாகும் வடிவத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். குறிலினை 'கரம்' நெடிலினை 'காரம்' என்று உச்சரிப்பர். பேச்சு வழக்கில் குறிலினை 'ஆனா' வென்று உச்சரிக்கும் தற்கால வகையினை விளக்கியுள்ளார். ஐரோப்பியரான பெய்த்தான், ஆர்டன் இருவரும் தமிழ் எழுத்துக்களினை ஒரே மாதிரியாக விளக்கி இருந்தாலும் வைப்பு முறையில் வேறுபடுகின்றனர். ஆர்டன் எழுத்துக்கள் குறித்து விளக்கும் அட்டவணையினை முதல் பகுதியின் இறுதியில் வைத்துள்ளார். பெய்த்தான் எழுத்துக்கள் குறித்து விளக்குவதினைத் தொடர்ந்து கொடுத்து இருக்கின்றார். ஆர்டன் உயிர் எழுத்து 'ஆ' காரம், 'இ' கரம் மெய் 'க், ண்' எழுத்துடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக வருகின்ற போது ஏற்படும் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் குறித்து விளக்குகின்றார். பெய்த்தான் அங்ஙனம் விளக்கவில்லை. இது காலமாற்றத்தால் நிகழ்ந்தவையா? அல்லது வரிவடிவம் குறித்து விளக்கத் தேவையில்லை என்பதனால் விட்டு விட்டாரா?. ஆர்டன் மற்றும் பெய்த்தான் இருவருக்குமான காலகட்டம் முப்பது ஆண்டுகள் இடைவெளிதான். இருவரது காலத்திலும் 'ன், ல், ண், ள்' எழுத்துக்கள் 'ஐ' காரத்துடன் இணைந்து வருகின்ற போது யானைக் கொம்பு வடிவம் பெற்றே

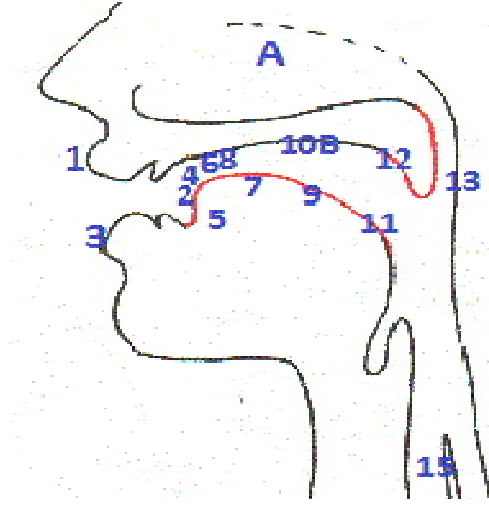
வந்துள்ளன. அதே போன்று 'ன், ண், ற், எழுத்துக்கள் 'ஆ' காரத்துடன் வருகின்ற போது கீழ்க் கோடு பெற்றே வருகின்றன. இதனை வைத்துப் பார்க்கின்ற போது காலமாற்றம் ஒரு காரணமாக இருக்காது என்பதனை அறிய முடிகிறது. எழுத்தினை எல்லோரும் அறிந்து இருப்பர் என்பதனால் வரிவடிவம் பற்றி விளக்காமல் சென்று இருக்கலாம். ஆர்டன் தமது நூலில் சான்றுகள் அனைத்தினையும் தமிழ் வரிவடிவத்தில் கொடுத்து இருப்பார். பெய்த்தான் இங்ஙனம் கொடுக்காமல் ரோமன் எழுத்துருவில் கொடுத்துச் செல்வதால் தமிழ் வரிவடிவம் குறித்து விளக்குதல் தேவையற்றது எனக் கருதி இருக்கலாம். ரோமன் வரிவடிவத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களின் வேறுபாட்டினைத் தந்துள்ளார். ஆய்த எழுத்தினை இருவரும் மெய் எழுத்தின் அடிப்படையில் விளக்குகின்றனர். தமிழ் மரபு இலக்கணங்களும் மெய் எழுத்து என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆர்டன் ஆய்த எழுத்து செய்யுளுக்குரியது என்று கூறி வாக்கிய அமைப்பின் வழி விளக்கியுள்ளார். பெய்த்தான் உச்சரிப்பு மற்றும் வாக்கிய அமைப்பின் முறையில் விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று ஆர்டன் ஆய்தம் உயிர் எழுத்திற்கும் வல்லின எழுத்திற்கும் இடையில் வரும் என்று விளக்கம் தந்துள்ளார்.

எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு (Vocal System) முறைகளைத் தமிழ் இலக்கணிகள் பிறப்பியலில் கொடுத்துள்ளனர். இவற்றில் முதலில் எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடங்களினை விளக்கியுள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்து எழுத்தின் உச்சரிப்பு முறைகளைக் காணலாம். இதே போன்றுதான் 'பெய்த்தான் முதலில் மனிதத் தலையின் வரைபடம் கொடுத்து அவற்றில் எழுத்துக்களின்

பிறப்பிடம் கொடுத்துள்ளார்²². இதனைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு எழுத்துக்களும் பிறக்கும் இடங்களினை விளக்கியுள்ளார். மனிதத் தலையின் வரைபடம் கொடுத்து உச்சரிப்பினை விளக்குதல் என்பது பிற்கால மொழியியல் விளக்க முறையாகும். ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் அனைத்து மொழிகளினையும் எளிதாக அறிய ஒரு பொதுவான வரையறை செய்யப்பட்டது. இந்த வரையறையில் உருவானது மனிதத் தலையின் வரைபடம். 'ஆர்டனும் மனிதத் தலையின்'²³ வழி எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். பெய்த்தான் போன்று எழுத்துக்கள் அனைத்திற்கும் ஒலிப்பு முறையினைத் தரவில்லை.

வரைபடம் - 1

பெய்த்தான் கொடுத்துள்ள ஒலிப்பு முறை வரைபடம்

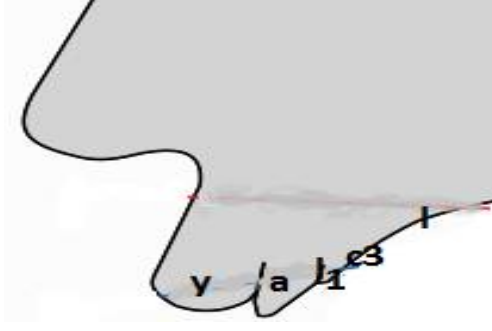

வரைபடம் - 2

ஆர்டன் கொடுத்துள்ள ஒலிப்பு முறை வரைபடம்

²². Hermann Beyhan. Praktische Grammatik der Tamilsprache. P. 17.

²³. Arden. A. H. A Progressive Grammar of the Tamil Language. p. 22.

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வரைபடம் கொடுக்கவில்லை இருப்பினும் எழுத்துக்கள் பிறக்கும் உறுப்பினைப் பிறப்பியல் முதல் நூற்பாவில் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் (Theory) கொடுத்துள்ளன. இஃது இரண்டிற்கும் உள்ள கால மாற்றங்களாகும். உச்சரிப்புக்களில் உயிர் (Vowel), உயிர்மெய் (Vowel Consonant) எழுத்துக்களினைப் பாகுபடுத்தியுள்ளது போல் பெய்த்தானும் உயிரினை முதலில் வைத்துப் பின்பு உயிர் மெய்யினை விளக்கியுள்ளார். ஆர்டன் உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினை மட்டுமே விளக்கியுள்ளார். உயிர் எழுத்தினைக் குறில், நெடில் எனப் பகுத்துக்காட்டும் இவர் அதன் ஒலிப்பு முறைகளைக் கொடுக்கவில்லை. பெய்த்தான் உயிர் (Vokale), உயிர்மெய் (Konsonanten) எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினைக் கொடுத்துள்ளார். '1500-ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியம், நன்னூல் இலக்கண நூல்கள் தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புகள் குறித்து விளக்கியுள்ளன என்பதனைச் சுட்டியுள்ளார்²⁴. மூவினம் வல்லினம் (Sort), மெல்லினம் (Sonant), இடையினம் கொடுத்துள்ளார். தொல்காப்பியம் நூன் மரபு, நன்னூல் எழுத்தியலில் இம்மூன்று இனத்தினையும் விளக்கியுள்ளன. ஆர்டனும் மூவினம் குறித்து வகைப்படுத்தியுள்ளார். இம்மூவினம் விளக்கும் முறை பொதுவான ஒன்றாகக்

²⁴. Hermann Beythian. Schon die älteste erhaltene Grammatik des Tamil, das fast 1500 Jahre alte Tolkappiyam, gibt eine Einteilung der Buchstaben oder Laute und nennt, freilich sehr kurz, die Art ihrer hervorbringung. Praktische Grammatik der Tamilsprache. P. 18.

காணப்படுகிறது.

'அ'கர உயிர் தனித்து ஒலிக்கப்படும் முறையினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே போன்று மெய்யெழுத்துடன் இணைந்து மொழி முதல், இடை, கடையில் வருகின்ற பொழுது ஏற்படும் உச்சரிப்பு மாற்றத்தினை விளக்கியுள்ளார். 'ன், ள், ற், ல்' மெய் எழுத்துக்கள் இறுதியாக அமைந்தால் அதனைத் தொடர்ந்து இருக்கும் உயிர்மெய் எழுத்து தாழ்ந்த ஒலிப்பு முறையில் அமையும்.

➤ சான்று: அவன் - aven [avan], அவள் - aval [aval], அவர் - avar [avar].

அடைப்பிற்குள் இருப்பது மொழியியல் குறியீடுகள். இது போன்ற உச்சரிப்பு முறைகளில் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் மொழியியல் பார்வையில் உயிர், மெய்யுடன் சேர்ந்து உயிர்மெய்யாகத் தொடரில் வருவதனை விளக்கவில்லை. பொதுவாக உயிர்மெய்யுடன் இணைந்து வருவதனை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கணிகள் மாத்திரை அடிப்படையில் விளக்கியதனை இதனுடன் ஒப்பிடலாம். தொடரின் இடையில் வருகின்ற எழுத்துக்களுக்கு ஒலிப்பின் அளவு கூறப்படுகிறது. ஆர்டன் பொதுவாக விளக்குவதனையே மேற்கொண்டுள்ளார். பெய்த்தான் போன்று மொழியியல் பார்வையில் எடுத்துக்காட்டுக்களினைத் தரவில்லை. பெய்த்தானின் இலக்கணம் அறிவியல் ஆய்வுத் தன்மையில் (Scientific Research Method) அமைந்ததாகக் கொள்ளலாம். மொழியியல் பார்வை என்பது மொழிக்கான அறிவியல் ஆய்வு முறையாகும். இவ்வகையான ஆய்வு முறையில்தான் பெய்த்தான் தமது நூலினை எழுதியுள்ளார். இவரின் இலக்கணமே தமிழ் மொழியினை மொழியியல் நோக்கில் விளக்குகின்ற முதல் நூலாகும். இவருக்கு முன்பு தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியர் இலக்கணங்கள் எழுதி இருந்தாலும் அந்நூல்கள் ஆர்டன் விளக்குவது போன்று புளி - ஒரு பழம், புலி -

விலங்கு என்று எழுத்துக்களின் மாற்றத்தால் ஏற்படும் பொருள் வேறுபாட்டு முறைகளினையே தந்துள்ளனர். கால்டுவெல் மொழியியல் நோக்கில் எழுதி இருந்தாலும் அந்நூல் திராவிட மொழிக்கானதாகும். தற்கால மொழியினை வைத்து கால்டுவெல் விளக்கவில்லை. சங்க காலம் அல்லது பண்டையக் காலத் தமிழ் இலக்கணக் கூறுகளைத்தான் பிற திராவிட மொழிகளுடன் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். நன்னூலினை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் விளக்கம் தந்துள்ளார். ஆர்டன் பெய்த்தான் போன்று விளக்காமல் இருந்தாலும் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினை 'வருடொலி, மூக்கொலி' எனக் கொடுத்துள்ளார். பெய்த்தான் இவ்வகையான விளக்கத்தினையும் தமது நூலில் கொடுத்துள்ளார்.

பெய்த்தான் தமக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பியரின் தமிழ் இலக்கண நூல்களின் வழியும், தம்முடைய புதிய மொழியியல் பார்வை ஆகிய இரண்டின் அடிப்படையிலும் தமிழ் மொழியினை விளக்குகின்றார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று அனைத்து உயிர் எழுத்துக்களுக்கும் உச்சரிப்பு முறையினை விளக்கவில்லை. 'உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஐ' எழுத்திற்கு மட்டுமே ஒலிப்பின் விளக்கத்தினைத் தெளிவாகத் தந்துள்ளார். உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குக் 'க' கரம் தொடங்கி 'ன' கரம் வரை விளக்கத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள் மொழியினை அறிந்தவர்களுக்காக எழுதப்பட்டன. ஐரோப்பியர் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூல்கள், தமிழ் மொழியினை அறியாத அவர்கள் நாட்டுப் பாதிரிகளுக்காக எழுதப்பட்டன. பெய்த்தான் போன்று விளக்கினால்தான் அவர்கள் எளிதாகக் கற்க முடியும். இதனை அறிந்தே இவர் புதிய முறையில் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார். ஐரோப்பியர் ஒவ்வொருவரும் அடிப்படையான தமிழ் இலக்கணத்தினை விளக்கியுள்ளனர். வீரமாமுனிவரின்

தொன்னூல் விளக்கம் இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டது.

4. 2. உயிர் எழுத்துக்கள் இடம்பெறும் முறை

'அ'கரம் முதல் 'ஒள'காரம் இறுவாய் வரை உயிர் எழுத்துக்கள் மொழி முதலில் இடம் பெறுவதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உயிர் எழுத்து மெய்யுடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக மொழி முதல், இடை, கடையில் வருவதனை உரைத்துள்ளார். உயிர் எழுத்து மொழி முதல் இடம் பெறுகின்ற பொழுது இயல்பான முறையில் உச்சரிக்கப்படுகின்றது. மெய்யுடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக ஒலிக்கும் பொழுது உச்சரிப்பு அழுத்தம் பெற்று, ஒலிப்பு முறையில் சிறிது மாற்றத்துடன் அமையும் என்கிறார். ஆர்டன் மொழி முதல் உயிர் எழுத்துக்கள் சான்று தந்துள்ளார். உயிர், மெய்யுடன் இணைந்து மொழி முதல் வருகின்றதனைக் கொடுத்துள்ளார். உச்சரிப்பு முறைகளில் தரவில்லை. தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவதன் அடிப்படையில் கொடுத்துள்ளார். முன்பு கூறியது போன்று பெய்த்தான் இவற்றில் இருந்து சில மாற்றங்களுடன் மொழியியல் பார்வையில் கொடுத்துள்ளார்.

- சான்று: அட்டி - மொழி முதல் உயிர், கனி - மொழி முதல் உயிர்மெய், நல்ல - மொழி இறுதி உயிர்மெய்.

மொழி முதல் இடம் பெறும் உயிர், உயிர்மெய் குறித்து தொல்காப்பியரும், நன்னூலாரும் விளக்கியுள்ளனர். மொழியின் இடையில் பயின்று வரும் உச்சரிப்பு முறை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. மொழியின் இடையில் பயின்று வரும் மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் உரைக்கும் முறை ஐரோப்பியர் பயன்படுத்திய உத்தி. இதனைப் பெய்த்தானும் பின்பற்றியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள் மொழி முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் குறித்து விளக்கம்

தந்துள்ளன. அங்ஙனமே மொழி இறுதியில் வரும் மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் குறித்தும் தனித்தனியாக விளக்கம் தந்துள்ளன. பெய்த்தான் இவ்வாறு பகுத்துத் தந்து இருந்தாலும் எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் முறையிலேயே விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள்/ இலக்கண ஆசிரியர் போன்று மொழியின் இறுதியில் பயின்று வருகின்ற எழுத்துக்களைத் தரவில்லை. தமிழ் இலக்கணிகள் கொடுத்துள்ள விளக்கமுறை வேறு, ஐரோப்பியர் கொடுத்திருக்கும் விளக்கமுறை வேறு.

தமிழ் இலக்கணக்காரர்கள் கூறுவது செய்யுளுக்குரியது. வழக்கிற்கும் கூறி இருந்தாலும் குறைவாகவே விளக்கியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெய்த்தான் மற்றும் ஆர்டன் கூறுவது வழக்கு மொழிக்கு உரியது என்பதனை இவ்விரு இலக்கண நூல்களின் வழி அறிய முடிகிறது. ஐரோப்பியர்களுக்கு மொழியின் இறுதியில் வருகின்ற எழுத்துக்கள் தெரிந்து இருந்தாலும் அது பற்றி விளக்கவில்லை. அவர்களின் பார்வையில் முதல் எழுத்துதான் அதாவது வேர்ச் சொல்தான் முதன்மையானது. இவர்கள் எழுதிய இலக்கணங்கள் வழக்கு மொழிக்கு உரியதாகும். வழக்கு மொழியில் இறுதி எழுத்தினை வரையறை செய்வது கடினமானது என்பதனால் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. வழக்கில் முற்றுப் பெற்று அமையும் சொற்கள் கிடையாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முதல் எழுத்தினை மட்டும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனரே என்ற வினா எழலாம். முதல் எழுத்துக்களில் மாற்றம் இருக்காது அது ஒலிப்பு முறையில் சிறிது மாறுபடும். 'இ'கரம் குறித்து விளக்குகின்ற பொழுது பிறமொழிச் சொற்கள் 'ய, ர'கர (Als fast nur graphisches zeichen im anlaut in fremden wörtern vor 'y' und 'r' verkürzt es sich bis zum schwund - As almost a

graphical sign in the beginning in strange words before y and r, it shortens to fading) எழுத்தில் தொடங்கினால் இவ்வெழுத்துக்களுக்கு முன்பு 'இ'கரம் சேர்த்தல் வேண்டும் என்பதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'இ'கரம் சேர்த்தால் நெடில் 'யா, ரா' எழுத்துக்கள் உச்சரிப்பில் குறைந்த ஓசையுடன் அமையும். 'ய'கரம் மொழி முதல் தொடங்கும் சொற்கள் 'யார்' தமிழில் இருக்கின்றன. பெய்த்தான் கூறும் 'ய'கரப் பிற மொழிச் சொல் என்பது 'யேசு' என்னும் பெயரினை நினைத்து விளக்கம் தந்து இருக்கலாம். ஜெர்மன் மொழியில் 'J'(Jesus) என்பது 'ய'கர ஒலியாக உச்சரிக்கப்படும். ஆர்டன் இது போன்ற விளக்கம் எதனையும் தரவில்லை. மொழி முதல் வராது, இரட்டிக்காது என்று விளக்கம் தருகிறார். பிற மொழிச் சொற்களினை எழுதுகிற போது மொழி முதல் வரும் என்கிறார்.

➤ சான்று: ராமன் – இராமன், ரப்பர்.

அங்ஙனம் சேர்க்கப்படும் 'இ' கரம் உச்சரிப்பில் மறைந்தே வரும். தமிழ் மரபிலக்கண நூல்கள் 'அ'கரம் அரங்கநாதன் போன்ற சில சொற்களில் முதலில் வரும் என்கின்றது. தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் உயிர் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பினைப் பிறப்பியலில் தனியாக விளக்கி இருப்பர். இவ்வெழுத்துக்கள் மொழி முதலில் வருதல், மெய்யுடன் மொழி முதல், இறுதியில் இணைந்து வருதலினைத் தனியாகப் பகுத்து விளக்கிருப்பர். பெய்த்தான் இது போன்று விளக்கம் தராமல் இம்முன்றையும் ஒன்றாக விளக்கியுள்ளார். மொழி முதல் உயிர். உயிர் எழுத்து மெய்யுடன் சேர்ந்து மொழி முதல், இடை, கடையில் வருவதனை உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் கொடுத்துள்ளார்.

"ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்

லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்

கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே"²⁵

இவ்வகைப்பாட்டினை நன்னூல் தான் முதலில் விளக்குகிறது. தொல்காப்பியம் மொழி முதல், இறுதி எழுத்தினை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆர்டன் இவ்வகை விளக்க முறையினைத் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒவ்வொரு உயிர் எழுத்தும் மொழி முதல் வருகின்ற பொழுது எவ்வாறு உச்சரிக்கப்படுகிறது என்பதனைக் கொடுத்துள்ளார். 'அ'கரம் தொடங்கி 'ஒள'காரம் வரை அனைத்து உயிர் எழுத்துக்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆர்டன் உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் கொடுத்துள்ளார். பெய்த்தான் அங்ஙனம் விளக்கவில்லை. இவரது நூல் முழுவதும் ரோமன் எழுத்துருவில் அமைந்திருப்பதால் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவ வகைகளை விளக்கவில்லை. மேலே விளக்கியது போன்று ரோமன் எழுத்துக்களின் மூலம் தமிழ் எழுத்துக்களைத் தந்துள்ளார்.

4. 3. உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறைகள்

மெய் எழுத்து உயிர் எழுத்துக்களுடன் இணைந்து குறைந்தும், நீண்டும் ஒலிக்கும். 'க' உச்சரிப்பு முறையினை நான்காகப் பகுத்துள்ளார்.

க - [k – குரலிலா கடைநா கடையண்ண அடைப்பொலி – Velarer stimmloser Verschlusslaut] எழுத்தாக உச்சரிக்கப்படும் முறையினை விளக்கியுள்ளார். முன் ஒட்டாக உயிருடன் சேர்ந்து வரும் பொழுது 'k' ஒலியாக உச்சரிக்கப்படும்.

➤ சான்று: கொடி - Schlingpflanze, காயம் - Wunde.

இடையில் 'ட், ற்' முன்பு வருகின்ற 'க' உயிர்மெய் வரிவடிவம் உச்சரிப்பில் மறைந்து வரும். ஒற்று இரட்டிக்கும் பொழுதும் இவ்வொலியினைப் பெற்றமையும் என்பதனை விளக்குகிறார். இவ்விரண்டு எழுத்துக்களுக்கும்

²⁵. புலியூர்க் கேசிகள். (ப. ஆ). நன். எழுத். 148.

இடையில் இடம்பெற்று வருகின்ற 'க' ஒலி தனக்குரிய உச்சரிப்பு முறையில் இருந்து மாற்றம் பெற்றமையும்.

➤ சான்று: திரிகிறேன் (tiriçire:n), செய்கிறேன் (seiçire:n).

[g] உச்சரிப்பு முறை: மொழியின் இடையில் வருகின்ற கடைநா கடையண்ண அடைப்பொலியான 'க்' ஒலிப்புடைய ஒலியாக உச்சரிக்கப்படும் (Nasal stimmhafter Verschlusslaut).

➤ சான்று: மூங்கில் mūṅkil [mu:ṅgil]. உண்கிறேன் unkiṅ [uṅgire:n].

கடையண்ணத்தினைத் தொடர்ந்து 'அ, ஒ, உ' எழுத்துக்கள் வந்தால் 'க' கரம் [x] ஒலியில் உச்சரிக்கப்படும். சமஸ்கிருதத்தில் 'க, த, ச, ப' எழுத்துக்களுக்கு நிகரான ஒலிப்பு முறைகளினை விளக்கியுள்ளார்.

[ɣ] உச்சரிப்பு முறைகள்: பிறகு (Piraku) முதலான சொற்களினை உச்சரிக்கும் போது pirɣɣ ஒலியினைத் தரும் என்கிறார். இது போன்ற பகுப்பினைத் தமிழ் இலக்கணங்கள் தரவில்லை.

"ககார ஙகாரம் முதல்நா அண்ணம்"²⁶

"கஙவுஞ் சருவும் டணவும் முதலிடை

நுனிநா வண்ண முறமுறை வருமே"²⁷

'க' கர உச்சரிப்பினைத் தந்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் 'கங, சரு, டண' உச்சரிப்பு முறையினைத் தனித்தனியாக விளக்க நன்னூலார் ஒரே நூற்பாவில் விளக்கம் தந்துள்ளார். பெய்த்தான் விளக்கும் முறை பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட மொழியியல் வளர்ச்சியாகும். ஆர்டன் உச்சரிப்பு முறைகளினை விளக்கி இருந்தாலும்

²⁶. இளம். தொல். எழுத். 89.

²⁷. புலியூர்க் கேசிகன். (ப. ஆ). நன். எழுத். 79.

மொழியின் இடையில் இடம்பெறுகின்ற எழுத்துக்கள் குறித்து விளக்கவில்லை. மொழியின் முதல், இடையில் பயின்று வரும் எழுத்துக்களின் தன்மைகளைக் கொடுத்துள்ளார்.

ஆர்டன் விளக்கும் முறை: 'ற்' என்னும் மெய் எழுத்து 'ப், க்' எழுத்திற்கு இடையில் வரும், இரட்டித்து வரும் என்று விளக்கம் தந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் விளக்குவது போன்றே விளக்கியுள்ளார்.

மொழியின் இடையில் பயிலும் 'ங்' ஒலிப்பில் மாற்றமில்லை. மொழி முதலில் 'ங்' கரம் வருவதாகப் பெய்த்தான் கூறுகின்றார். 'ஙனம்' எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளார். மொழி முதல் 'ங்' கரம் வராது என்பதனை அறியவில்லை போலும். மொழி முதலில் இந்தச் சொல் மட்டுமே வரும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பெய்த்தான் இவ்விளக்கத்தினை நன்னூலில் இருந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். நன்னூலார் 'ங்' கரத்தினை மொழி முதல் எழுத்தாகக் கொடுத்துள்ளார். தொல்காப்பியர், வீரசோழிய ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார், நேமிநாதம் ஆசிரியர் குணவீர பண்டிதர் முதலான இலக்கண நூலார் இவ்வெழுத்தினை முதல் எழுத்தாகக் கொள்ளவில்லை. பெய்த்தான் காலத்தில் இச்சொல் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இருந்திருந்தால் இவருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பர். இவ்வகை எடுத்துக்காட்டு பிற ஐரோப்பிய ஆசிரியர்களின் இலக்கண நூலில் இல்லை. தமிழ் மரபின் அடிப்படையில் இலக்கணம் எழுதிய வீரமாமுனிவர் நூலில் கூட இவ்விளக்கம் தரப்படல்லை. பெய்த்தான் நூலில்தான் இச்சான்றினை முதலில் காணமுடிகிறது. இவர் நன்னூலினைப் பின்பற்றியதால் இவ்வாறு விளக்கி இருக்கலாம். பிற ஐரோப்பியர்கள் நன்னூலினைப் பின்பற்றி இருந்தாலும் வழக்கிழந்த சொல்லாக

இருப்பதால் சான்று தராமல் இருந்திருக்கலாம். தமிழ்ச் சொற்களினை எழுதும் பொழுது ஒலிப்பிலா ஒலியான (Vorpalataler, meist stimmloser Engenlaut - Unvoiced Fricative) 'ச'கரம் மாறாது.

➤ சான்று: செல்வம் celvam [selvʌm], செய் cey [sei].

பிறமொழிச் சொற்களினை ஒலிக்கும் போது ஒலிப்புடைய ஒலியாக (Voiced) மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. விசிறி முதலான சொற்களில் வருகின்ற 'ச'கரம் ஒலிப்புடைய ஒலியாக இல்லாமல் அதிர்வுடைய ஒலியாக வரும். வல்லின உயிர்மெய் எழுத்திற்கு முன்பு உள்ள 'ச'கரம் இவ்வாறு உச்சரிக்கப்படும். பச்சை - paccai [patʃi], முயற்சி - muyarci [mujartʃi] முதலான சொற்களில் 'ச'கரம் 'ஜ'கரமாக உச்சரிக்கப்படுகிறது. 'ச', 'ற்' வல்லினத்தினைத் தொடர்ந்து 'ச'கரக் கிளவி வந்தால் அஃது 'ஜ'கரமாக ஒலிக்கப்படும். 'ச'கரம் மொழி இடையில் இரட்டித்தால் ஒலிப்புடைய ஒலியாக [ʃ] வரும். மூக்கின இடையண்ண ஒலியான 'ஞ்' தொடர்ந்து 'ச'கரம் வந்தால் ஒலிப்புடைய ஒலியாக வரும்.

➤ சான்று: பஞ்சம் pañcam [paɳdʒʌm].

ஞ் - [ɲ] இடையண்ண ஒலியாகும் (Palatal). இடையண்ண மூக்கொலி மேலண்ணத்தைத் தொட்டு வரும் (Über dem Zahnwulst gebildeter Nasal). மேலண்ணப் பல்லொலியாகவும் வரும். மொழி முதல் உச்சரிப்பில் அழுத்தம் பெற்றும், இடையில் பெறாமலும் வரும். இரட்டிக்கும் போது அழுத்தம் பெற்று வரும். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் மேலண்ணம் தொட்டு வருவது என்று விளக்கம் தந்துள்ளது.

➤ சான்று: ஞானம், ñānam [ɲa:nʌm], பஞ்சம் - Pañcam [paɳdʒm], அஞ்ஞானம் aññānam [aɳ-ɲa:nʌm].

ட் - [t] நாவளை ஒலி (Retroflexer - Retroflex). 'ட'கரத்தினை உச்சரிக்கும் போது

நாக்கு மேலண்ணத்தைத் தொடும். நாவளை ஒலியானது இரட்டித்து வரும் பொழுது நாக்கு மேலண்ணத்தைத் தொட்டு நின்று வரும். உச்சரிக்கும் போது சில இடங்களில் குறைந்தும், நீண்டும் வரும். தொடரில் 'ண்'கரத்திற்குப் பின்னால் வரும். இரட்டிக்கும் போது ஒலிப்பிலா ஒலியாக வரும் (geschleuderter – Der Laut ist stimmlos). மூக்கின ஒலியினைத் தொடர்ந்து வருகின்ற பொழுது ஒலிப்புடைய ஒலியாக வரும் (Der Laut wird stimmhaft). நாவானது மேலண்ணம் தொட பிறப்பது என்ற விதியினையே தமிழ் இலக்கணங்களும் விளக்கியுள்ளன. பிற உச்சரிப்பு முறை பிற்காலத்தின் வளர்ச்சியாகும். ஆர்டன் 'ட' கரம் மொழி முதல் வரும் சொல் தமிழில் இல்லை; பிறமொழிச் சொற்களில் வரும் என்கிறார். டப்பா, டப்பு முதலான சொற்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பெய்த்தானும் இதே கருத்தை மொழிந்து, பிற மொழிச் சொற்களினை ஒலிபெயர்த்து எழுதும் போது தொடரின் இறுதியில் 'ட்' வரும் என்ற கூடுதல் விளக்கத்தினையும் தந்துள்ளார்.

➤ சான்று: வட்டம் – vattam [vaʈʈam], மாடு – māṭu [ma:ɖu], வண்டி - vaṇṭi [vaṇṭi], கோர்ட், பார்லிமெண்ட்

ண் – [ɳ] நாவளை ஒலி, நாக்கு மேலண்ணம் தொட பிறப்பது (Retroflexer Nasenlaut – mit zurückgerollter Zunge gesprochen). மொழி முதல் வராதது. கடையில், இடையில் வரும் பொழுது ஒலிப்பினைக் கேட்கலாம். இரட்டித்து வருகின்ற பொழுது அதன் ஒலியினைத் தெளிவாக அறியலாம். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் நுனி நாக்கானது நுனி அண்ணத்தைத் தொட வருவது என்னும் விளக்கத்தைத் தருகிறது.

➤ சான்று: தண்ணீர் - taṇṇīr [taṇṇi:r].

த் - [t] பல்லின வெடிப்பொலியாக வரும் (Dentaler Verschlusslaut). ஒலிப்புடைய ஒலியாகவும், ஒலிப்பிலா ஒலியாகவும் வரும் (Stimmhafter, Stimmloser). சில நேரத்தில் உரசொலியாக (fricative) இடம்பெறும். பல்லினைத் தொட்டு அண்ணத்தை வருட வரும். மொழி முதல் வரும் 'த' அதிர்வுடையதாக வரும். தாய் - täy [ta:i] சமஸ்கிருத வார்த்தையில் S மற்றும் K யின் இடையில் வரும். - புஸ்தகம் pustakam [pustaxam].

இரட்டித்து வருகின்ற சமயம் ஒலிப்பு அழுத்தம் பெறும். முட்டு - muttu [muttu].

ந் - [n] பல்லின ஒலி (Dentales). ன் - [ɳ] ஒலியினையும் கொடுத்துள்ளார். 'ன' கரம் நாவின் நுனி அண்ணத்தின் நுனியினைத் தொட வருவதாகும் (Etwas höher, am untern Rande des Zahnwulstes gebildetes). 'ந' கரம் மொழி முதல் வருவது, 'ன' கரம் மொழியின் இடை, கடையில் வருவது. ஒலிப்பில் ஒன்று போலவே இருக்கும் என்கிறார். ஒலிப்பில் ஒன்று போல் இருக்கும் என்பது பேச்சு வழக்கினை வைத்துக் கூறியதாகும். 'த' கரம் பல்லின 'ந' என்பவற்றுடன் தொடர்ந்து வரும். 'ற' கரம் 'ன' என்பவற்றுடன் தொடர்ந்து வருவது.

➤ சான்று: நான் - nān [na:n], இந்த - inta [inda], அன்று - anru [andru].

'ந, ன' இரண்டிற்கும் மொழியியலில் ஒரே ஒலிப்புக் குறியினைத் தந்துள்ளார். இரண்டிற்கும் வெவ்வேறு ஒலிப்புக் குறிகள் உள்ளன. ஒரே குறியினையே தமது மொழியியல் ஒலிப்பு அட்டவணையிலும், சான்றுகளிலும் கொடுத்துள்ளார். ந் [ɳ], ன் [N] இரண்டு எழுத்திற்குமான தனித்தனி மொழியியல் குறிகளாகும். மூக்கினப் பல் ஒலியினையும், மூக்கின அண்ண ஒலியினையும் விளக்குவதில் பெய்த்தான் தடுமாறுகின்றார். கொன்னுகிறேன் என 'ன' கரம் இரட்டித்து வருவதனை விளக்கும் பெய்த்தான் பல்லின 'ந' கர இரட்டிப்பு குறித்து விளக்கம் தரவில்லை.

ஆர்டன் விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணத்தில் உள்ள 'செந்நெல்' தற்காலத்தில் பயின்று வரும் 'அந்நியன்' முதலான சொற்களினைப் பெய்த்தான் அறிந்து இருந்தாலும் மூக்கின அண்ணமாக உச்சரிக்கப்படுவதால் இதனைத் தராமல் இருந்திருக்கலாம்.

➤ சான்று: அந்நியன்.

'ந, ன, ண' உச்சரிப்புக்கள் மற்றும் தொடரில் பயின்று வரும் முறை முதலானவைகளை விளக்கும் இடத்தில் பெய்த்தானைக் காட்டிலும் ஆர்டன் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

ப் - [p] இரண்டு இதழ்கள் ஒட்டப் பிறப்பது இதனை ஈரிதழ் ஒலி என்பர் (Mit beiden Lippen gebildeter Verschlusslaut, stimmlos - p, stimmhaft - b). இஃது ஒலிப்பிலா ஒலியினை உடைய வெடிப்பொலி. மொழி முதல் வரும் பொழுது அழுத்தம் பெற்று வரும்.

➤ சான்று: பால் - pāl - Milch [pa:l].

இரட்டித்து வரும் பொழுது நிறுத்தம் பெற்றமையும்.

➤ சான்று: அப்பம் - appam - Brot [ap-pam].

இன மூக்கொலி 'ம்' எழுத்தினைத் தொடர்ந்து வந்தால் ஒலிப்புடைய ஒலியாகும் (stimmhaft).

➤ சான்று: அம்பு - ampu [ambu], அன்பு - anpu [anpu]

ம் - [m] இரண்டு இதழ்களும் ஒட்டப் பிறப்பது. ஒட்டப் பிறந்தாலும் மூக்கின் வழியாக அதிர்வுடைய ஒலியாக வரும் (Mit beiden Lippen gebildeter Nasenlaut). இதனை ஈரிதழ் மெல்லொலி என்பர் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்.

➤ சான்று: மீன் - mīn - Fisch [mi:n], தீமை - tīmai - Übel [ti:mei], சினம் -

cinam – Zorn [sinʌm].

ய் – [y - j] அரை உயிர் (Halb vokalisches) Ā, Ō, E, Ē எழுத்தினைத் தொடர்ந்து 'y' வந்தால் ஒலிப்பில் அழுத்தம் பெறும் அதாவது இரட்டித்த ஒலிபோன்று வரும் என்கிறார். 'ய' கரம் இரட்டிக்கும் பொழுது முதலில் உள்ள 'ய' இரட்டித்த ஒலி பெறும்.

➤ சான்று: யார் – yār – Wer [ja:r], செய்தான் – ceytān – er tat [sei'da:n],

செய்யுள் – ceyyuḷ - Dichtung [seijuḷ].

ர் – [r] இடையின 'ர', வல்லின 'ற' எழுத்துக்களினைக் கொடுத்து இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைக் கொடுத்துள்ளார்.

➤ ிர் – [r] இடையினம் (Mittleren Lauten)

➤ ற் - [ɾ] எழுத்து அதிக சத்தத்துடன் ஒலிக்கக் கூடிய வல்லொலி (harten Lauten).

'ர, ற'கரம் இறுதியில் வருவது. 'ற' கர எழுத்து தமிழ் இலக்கண விதிகளின் படி மொழியின் இறுதியில் வராது. தமிழ் இலக்கணங்களின் விளக்கம் முற்றுச் சொற்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும். ஆர்டன், பெய்த்தானின் விளக்கம் அங்ஙனமன்று. முற்றுப் பெறாத சொற்களினையும் விளக்குவதால் இவ்விரு எழுத்தினையும் மொழி இறுதியாக வரும் என்று புதிய கருத்தொன்று கூறுகின்றனர். 'ர'கரம் 'உ'கரத்துடன் சேர்ந்து வழக்கு மொழியில் முற்றுப் பெறாமல் வரும். 'ர'கரம் இரட்டிப்பது இல்லை, 'ற'கரம் இரட்டித்து வரும். வழக்கு மொழியில் இவ்வெழுத்து 'த்த [tt]' போன்று உச்சரிக்கப்படும். வழக்கு மொழியில் 'ர' முதலில் உச்சரிக்கப்படுகிறது. வழக்கில் வல்லின 'ற'கரம் இடையின 'ர'கரமாக ஒலிக்கின்றது.

எழுதும் போது 'ர'கரத்திற்கு முன்பு 'அ, இ' சேர்த்து எழுதப்படுகிறது

என்கிறார். 'ர'கரத்திற்கு மட்டும் கூறவில்லை. 'ர'கர இனங்கள் மொழி முதல் வந்தால் அவ்வெழுத்துக்களுக்கு முன்பு 'இ' கரம் சேர்க்க வேண்டும் என்கிறார். 'அ, இ' கரம் சேர்க்கும் முறை குறித்தான விளக்கத்தினை ஆர்டன் தரவில்லை. பெய்த்தான் போன்று பிற விளக்கத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். 'ர' கர வருடொலி, நாவானது மேல் அண்ணத்தைத் தொடவும், பல்லில் படிந்து இரண்டு விதமாக உச்சரிக்கப்படும் என்கிறார். 'ற்' ஒலி இரட்டித்து வரும் போது நீண்டு ஒலிக்கும் என்கிறார். 'ற்'கரம் 'ற்ற், ன்ற்' என்ற எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் வருவதாகக் கூறியுள்ளார்.

- சான்று: மரம் maram [maram], அறம் aram [aram]. ஒலிப்பிலா ஒலியாக வருகின்றது. r - மொழியின் இடையில் rr வரும் வழக்கு மொழியில் [nd] மாறும். இன்று [indru], ஆற்றில் ārril [a:ttil, a:ttail].

ல் - [l - An der untern Grenze des Zahnfleisches gebildetes stimmhaftes] நுனி நா மேலண்ணத்தைத் தொடப் பிறப்பது. மொழியின் இடையிலும், கடையிலும் வருவது. மொழி முதல் 'ல'கரத்தில் தொடங்கும் சொல் தமிழில் இல்லை. 'ல'கரத்தில் தொடங்கும் பிற மொழிச் சொற்கள் தமிழில் எழுதப்படும் போது 'இ, உ' உயிர் எழுத்துக்களினை முன் ஒட்டாக இட்டு எழுத வேண்டும். தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இதற்கான விளக்கத்தினைக் காண முடியாது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் பனுவல்கள் தமிழில் உள்ள சொற்களினை வைத்தே விளக்கம் தந்து இருப்பர்.

- சான்று: உலோகம் ulōkam [lo:xam].

வ் - [v - Mit der Unterlippe an der oberen Zahnreihe ohne Reibung gebildeter stimmhafter Engenlaut] மேற் பல்லானது கீழ் உதட்டினைத் தொட ஒலியில்லாமல்

அதிர்வுடன் உச்சரிக்கப்படுவது. மொழி முதல், இடையில் சரியாக உச்சரிக்கப்படும். இரட்டித்து வரக்கூடியது.

- சான்று: வாய் - vāy [va:ij], திவலை - tivalai [tivali], எவ்விடம் - evvitam [jev-vyɖam].

ழ் - [ɻ] நாவளை ஒலி (Retroflexer - Central Retroflex sound). நுனிநா மேலண்ணம் தொட அதிக சத்தத்துடன் வரக்கூடியது. வட தமிழகத்தில் 'ய' கரமாகவும், தென் தமிழகத்தில் 'ள' கரமாகவும் உச்சரிக்கப்படுகிறது. நாவளை ஒலியான 'ழ' கரம் மருங்கொலியாக ஒலிக்கப்படுகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியம் நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட என்கின்றது.

- சான்று: வழி - vali [va:zi], தமிழ் - tamil [tamyz].

வழி எனும் சொல்லில் மெய் எழுத்து 'ழ' இடையில் வருகிறது என்கிறார். மொழியியல் நோக்கில் 'i' (இ) கரம் பின்பு வருவதால் இங்ஙனம் கூறி இருக்கலாம்.

ள் - ! [ɻ]. மருங்கொலி (Lateral Retroflex sound). உயிர் எழுத்தினைத் தொடர்ந்து வந்தால் 'ள' கரம் நாவானது மேல் எழுந்து அண்ணம் வருட வரும். இடையில் வரும் போது ஒலிப்பிலா ஒலியாக வரும். 'இ (i), ஏ (e)' எழுத்துக்களினை அடுத்து 'ள' கரம் வந்தால் அடர்ந்த ஒலிப்பினைப் பெறும். இரட்டித்து வரும். இதனைத் தமிழ் மரபு இலக்கணமான தொல்காப்பியம், நன்னூல் இரண்டும் நாவிளிம்பு வீங்கி அண்ணத்தை வருடப் பிறக்கும் என்கிறது.

- சான்று: புளி - puli [puɻi], பிளவு - piɻavu [pyɻavu], பிள்ளை - piɻai [py:ɻai].

ற, ன எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு மற்றும் பயின்று வரும் முறைகள் குறித்து 'ர, ந' கர எழுத்துக்களினை விளக்கும் இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆர்டன்

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறையினை மட்டுமே விளக்கியுள்ளார். பெய்த்தான் போன்று மொழியியல் பார்வையில் பகுத்து விளக்கவில்லை. ஆர்டன் இவ்விளக்கத்தினைத் தொடர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் தந்துள்ளார். பெய்த்தான் வடிவம் தரவில்லை. ரோமன் எழுத்துருவில் தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்கியுள்ளார். இதுவே ஆர்டன், பெய்த்தான் இருவரும் தமிழ் எழுத்துருக்களை விளக்குவதன் வேறுபாடாகும்.

தமிழ் இலக்கணங்கள் போன்று பெய்த்தானும் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறைகளை விளக்கியுள்ளார். அவ்விளக்கத்தில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. மொழியியல் நோக்கில் சில விளக்கத்தினைக் கொடுத்தது ஐரோப்பியர்கள் எளிதாகத் தமிழ் மொழியினை அறிய வேண்டும் என்பதனால் ஆகும். ஆர்டன் அல்லது பிற ஐரோப்பியர்கள் போன்று தமிழ் இலக்கணங்கள் உச்சரிப்பு முறைகளை விளக்குவதன் அடிப்படையில் தந்திருக்கலாம். அங்ஙனம் தருவதால் தமிழ் மொழி கற்பதில் ஐரோப்பியருக்குக் கடினமாக இருக்கும் என்பதால் புதிய வழியினைக் கையாண்டுள்ளார் பெய்த்தான். பிற்காலத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கணத்தினை எளிதாக அறிந்து கொள்ளப் புதிய நூல்கள் எழுதியது போன்று இடையில் இடம் பெற்றமையும் எழுத்திற்கும் ஒலிப்பு முறை கூறுவது ஐரோப்பியரின் உத்தியாகும். ஐரோப்பியர் மொழியின் இடையில் வரும் எழுத்துக்களைப் புதிதாகத் தந்துள்ளனர். இப்புதிய முறைகள் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இல்லை. பெய்த்தானும் பிற ஐரோப்பியரும் தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிப்பு முறைகளை விளக்குவதில் மாறுபடவில்லை, நடையில்தான் (Style) வேறுபடுகின்றனர்.

4. 4. கிரந்த எழுத்துக்கள் (Die Granthazeichen)

கிரந்த எழுத்துக்களான 'ஜ், ஸ், ஷ், ஷ், ஹ்' முதலானவை தமிழில் பிற மொழிச் சொற்களினை எழுதுகின்ற போது பயன்படுத்தப்படும். தமிழ் ஒலியன் போன்றே உச்சரிக்கப்படும். தமிழ்ச் சொற்கள் ஒலிப்பில் இவ்வெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு போன்று வரும். ஆய்த எழுத்திற்கு இரண்டு ஒலிப்பு முறை வடிவத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். ஆர்டன் கிரந்த எழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக வரும் வரிவடிவம் கொடுத்துள்ளார். பெய்த்தான் வரிவடிவம் கொடுக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் வரிவடிவம் குறித்து விளக்கம் தரவில்லை. தற்சமம், தற்பவ முறையில் சொற்களை மட்டும் விளக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெய்த்தான் ரோமன் வடிவத்தில் இவ்வெழுத்துக்களின் விளக்கத்தினைத் தந்துள்ளார். தமிழ் மொழியில் 'ஃ' குறி எழுத்தினை ஆய்தம் என்று அழைப்பர் எனும் விளக்கத்தினைக் கூறியுள்ளார். ஆய்தம் உயிர், உயிர்மெய், இரண்டு உயிர்மெய்க்கு இடையில் [h] என்றும், புணர்ச்சியில் [x] என்றும் உச்சரிக்கப்படுவதாக விளக்கம் தந்துள்ளார்.

➤ சான்று: எஃகு – ekku [jeh-xu], கஃசு – kakcu [kɻhsu].

4. 5. புணர்ச்சி (Verschmelzen)

4. 5. 1. மெய் ஈற்றுப் புணர்ச்சி மற்றும் கெடுதல் புணர்ச்சி (Konsonanten und Veränderung)

புணர்ச்சி என்பது நிலைமொழி இறுதியும், வருமொழி முதலும் இணைந்து ஒரு சொல் மாற்றம் பெற்றோ பெறாமலோ வருவது. வருமொழியின் முதல் எழுத்தும், நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் 'ம' கரமாக இருந்தால் மாற்றமில்லாமல் வரும். வருமொழியின் முதல் எழுத்து 'ந'கரமாக இருந்தால் நிலை மொழியின் ஈற்று எழுத்து 'ம'கரம் நீங்கி வரும். வருமொழி முதலில் 'அ'கரம் வந்தால் நிலைமொழி

'ம'கரம் கெட்டு 'வ'கரம் இடம்பெறும்.

➤ சான்று: நாமம் + மாரும் = நாமமாரும், நாமம் + நல்லது = நாமனல்லது,

மரம் + ஆணி = மரவாணி.

செம் + மண் = செம்மண், செம் + நெல் = செந்நெல் முதலான சான்றினைத் தந்துள்ளார். இச்சொற்கள் 'செம்மை' என்று பிரிக்கப்பட்டு 'மை' விகுதி கெட்டு 'செம்' என மாற வேண்டும். இங்ஙனம் சான்று தராமல் 'செம்' என்று தருகிறார். விதிகள் அமைத்து விளக்கம் தரவில்லை. மாற்று எழுத்தினைத் தந்துள்ளார். இது ஐரோப்பியர் எழுதிய அனைத்து இலக்கண நூலுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும்.

கெடுதல் புணர்ச்சியினைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் போன்று தெளிவாகத் தரவில்லை. ஆர்டனும் இதே கருத்தின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார். இவ்விரு ஐரோப்பியரும் வழக்கில் உள்ளதனை அப்படியே விளக்குவதால் தமிழ் இலக்கணங்கள் போன்று தெளிவு படுத்தவில்லை. நிலைமொழியில் உள்ள 'ம' கர மெய் எழுத்து நீங்கி அதன் இன எழுத்துக்கள் 'ங், ன்' வரும் என்பதனைப் பெய்த்தான் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் புணர்ச்சியில் சொற்கள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றம் பெற்றமையும் என்று விளக்கி இருக்கின்றன. இவ்விளக்க முறையில் இருந்து ஐரோப்பியர் வேறுபட்டுள்ளனர். ஐரோப்பியர் எழுத்தின் அடிப்படையில் விளக்கி இருப்பர். நிலை மொழி எழுத்திற்கு ஏற்ப வருமொழி எழுத்தில் மாற்றம் இருக்கும் என்பது இவர்களது கோட்பாடாகும். இதனையே பெய்த்தானும் பின்பற்றியுள்ளார். புணர்ச்சிப் பகுதியினை ஆர்டன், பெய்த்தான் இருவரும் தெளிவாகவே விளக்கியுள்ளனர். தமிழ் மரபு இலக்கண நூல்கள் தரும் விளக்கம் போன்று இல்லை எனினும் அவர்களுக்கு ஏற்ப மாற்றி விளக்கியுள்ளனர். ஆர்டன் ல் + த் = ற் [கடல் + திரை

- கடற்றிறை], ள் + க் = ட்க் [நாள் + கள் - நாட்கள்], ள் + ம் = ண்ம் [முள் + முடி - முண்முடி] என ஒவ்வொரு எழுத்துக்களுக்கான மாற்று எழுத்துக்களினைக் கொடுத்துள்ளார்.

➤ சான்று: நூல் + நுனி = நூனுனி, கலன் + நெடிது = கலநெடிது, முள் + நிலம் = முன்னிலம்.

➤ ல் முன் ந = ன, ள் முன் ந = ன

அட்டவணை - 4. 1

நிலைமொழி இறுதி	வருமொழி முதல்	மாற்றெழுத்து
ல்	க, ச, ப	ற்க், ற்ச், ற்ப்
ல்	க, ச, ப	ட்க், ட்ச், ட்ப்
ல்	தூ	ற்ற்
ன்	த	ற்ற்

நிலைமொழி ஈற்று 'ம' கரமாக இருந்து வருமொழியில் 'க, ச, த' கரம் வந்தால் 'ங், ஞ், ற்' எழுத்துக்கள் வரும். இதனைத் தமிழ் மரபு இலக்கண நூல்கள் இனமிகல் என்று விளக்கம் தரும். இதனைப் பெய்த்தான் புணர்ச்சியில் சேர்த்திருக்கிறார். தமிழ் மொழியினைத் தெளிவு படுத்துவதற்காக இணைத்து விளக்கி இருக்கலாம். மரபு இலக்கண ஆசிரியர்களும் இனமிகலினைப் புணர்ச்சிப் பகுதியில்தான் கொடுத்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் நூற்பாவின் வழி எழுத்துக்களினை வைத்து புணர்ச்சியின் விளக்கத்தினைத் தர, பெய்த்தான் அல்லது ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் நூற்பா இல்லாமல் அவர்களுக்கு ஏற்ப எழுத்துக்களின் வழி எளிமைப்படுத்தியுள்ளனர். மேலே கொடுத்துள்ள அட்டவணை போன்று இடைச்சொல், உரிச்சொல் ஏற்று

வருகின்ற சொற்களின் மாற்று எழுத்தினையும் கொடுத்துள்ளார்.

ஐரோப்பியர்கள் அனைவரும் இது போன்ற சான்றினைத் தந்துள்ளனர்.

நிலை மொழி ஈற்றில் 'ல்' இடம் பெற்று வருமொழி முதல் 'க, ச, ப' எழுத்தாக இருந்தால் நிலைமொழி ஈற்று 'ற்' ஆகும். இதே போன்று 'ன் - ற், ள் - ட், ண் - ட்' எழுத்துக்களின் திரிபினைக் கொடுத்துச் சான்று தந்துள்ளார்.

- சான்று: கல் + படி = கற்படி, மண் + கலம் = மட்கலம், ஆள் + சுமை = ஆட்சுமை, பொன் + பழம் = பொற்பழம். பொன் + தகடு = பொற்றகடு.

4. 5. 2. தோன்றல் புணர்ச்சி (Vermehrung der Laute)

நிலைமொழி இறுதி 'அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ' எழுத்துக்கள் வந்து வருமொழி முதலில் உயிர்கள் வந்தால் 'வ'கரம் தோன்றும். இதே போன்று நிலைமொழி இறுதி 'இ, ஈ, ஐ' வரின் 'ய'கரம் வரும். 'ஏ'காரத்தின் முன் இவ்விரண்டும் வரும். இதனைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் நூற்பாவுடன் விளக்கும்.

"இ ஈ ஐவழி யவ்வும் மேனை

உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்

உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்"²⁸

மரபு இலக்கணங்கள் (தொல்காப்பியம், நன்னூல்), பெய்த்தானின் விளக்கம் இரண்டும் உயிர் ஈற்றுப் புணர்ச்சியின் கீழ்தான் வருகின்றன. பெய்த்தான் 'ஏ'கரத்தினை 'ய'கரத்துடன் வரும் என்கிறார். சொற்களில் இடம் பெற்றமையும் என்று கூறிய பெய்த்தான் அதற்கான விளக்கம் எதனையும் கொடுக்கவில்லை. நன்னூல் உயிரீற்றுப் புணரியலில் வினாவில் வருகின்ற போது 'ய, வ' இரண்டும் வந்தமையும் என்கின்றது. இதே கருத்தினை ஜீ. யு. போப் தமது இலக்கண

²⁸. புலியூர்க் கேசிகன் (ப. ஆ). நன். எழுத். 162.

வினா விடை நூலில் கொடுத்துள்ளார்.

"எ கர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்

உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும்

பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு

நீளின் யகரமுந் தோன்றுத் னெறியே"²⁹

இவ்விளக்கத்தினைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதால் 'இ, ஈ, ஐ' என்பதுடன் 'எ, ஏ' இரண்டினையும் இணைத்துக் கூறுகிறார். 'ஏ'காரம் 'ய, வ' இரண்டினையும் ஏற்று வரும் என்பதற்குச் சான்று தந்துள்ளார்.

➤ சான்று: நீயே + அழைத்தாய் = நீயேயழைத்தாய், சே + ஓடியது =

சேவோடியது, பல + அரசர் = பலவரசர், மலை + ஆறு = மலையாறு.

புணர்ச்சியின் இறுதியில் எந்த எழுத்துக்கள் வந்தால் எவ்வகை எழுத்துக்கள் வரும், வரவேண்டும் என்ற அட்டவணை ஒன்று கொடுத்துள்ளார். ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் தமிழ் மொழிக்கான புணர்ச்சி விளக்க முறை என்பது அவர்கள் வகுத்துக் கொண்ட புதிய உத்தியாகும். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும், பிற அயலகத்தினரும் விளக்கம் தருவதில் வேறுபடுகின்றனரே தவிர சொல்ல வரும் கருத்து ஒன்றுதான்.

4. 6. சொல்லியல் (Formenlehre)

சொல்லினைத் தமிழ் மரபு இலக்கணத்தார் பெயர், வினை, இடை, உரி எனப் பிரித்து விளக்கியுள்ளனர். இவ்வகை விளக்க முறைகளுடன் அயல் நாட்டினர் எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ள மேலும் சில வகையாகப் பிரித்து விளக்கப்படுகிறது என்கிறார். தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறியதுடன் இன்னும் சிலவற்றினையும்

²⁹. புலியூர்க் கேசிகன் (ப. ஆ). நன். எழுத். 163.

இணைத்து ஒன்பது பிரிவாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவ்விளக்கம் தமிழ் மொழி குறித்து ஐரோப்பியர் தெரிந்து கொள்வதற்காகத் தரப்பட்டது.

அட்டவணை – 4. 2

பெயர்	முன்னிடைச்சொல்
பிரதிப்பெயர்	கட்டுருபன்
வினை	விளிச்சொல்
வினையுரிச்சொல்	சொல் வகை
எண்ணுப்பெயர்	

4. 7. பெயர் (Dingwort oder Hauptwort)

பெயரினை இரண்டு வகைப்படுத்துவர். உயர் திணை, அஃறிணை. மனிதன், கடவுள் உயர் திணை. மற்ற உயிர் உள்ளதும் அல்லதுமான பொருட்கள் யாவும் அஃறிணை ஆகும். மேலும் உயர் திணையினை ஆண்பால், பெண்பால் எனப் பிரிப்பர். விலங்குகளையும் இவ்வகையில் பிரிப்பர். கடுவன், மந்தி இரண்டு வேறுபட்ட சொற்களினைச் சான்று தந்துள்ளார். எண்ணினை அடுத்து பெயர் வருதல், வேற்றுமையுடன் பெயர் இணைதல் ஆகியவற்றினைத் தந்துள்ளார். இது போன்று அஃறிணைப் பெயரினைப் பகுத்துக் கூறுவதன் விளக்கத்தினை ஆர்டன் விளக்கமாக விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறும் குழந்தை அஃறிணையாக வரும் என்பதனைக் கொடுத்துள்ளார். இவ்விளக்கத்தினைத் தொல்காப்பியர் தமது இலக்கண நூலில் 'குழவி' என்பது உயர்திணை போன்று வந்தாலும் அஃறிணை முடிவைக் கொள்கின்றன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் சில நேரங்களில் குழந்தையும்

அஃறிணையாக வரும் என்கின்றார். தமிழ் இலக்கணங்கள் இவ்வாறு விளக்கம் தரும் என்பதனை ஆர்டன் பதியப்பட்டுள்ளது என்கிறார். பெய்த்தான் தமது நூலில் இவ்விளக்கங்களினைத் தரவில்லை. தொல்காப்பியர் தமது நூலில் இவ்விளக்கத்தினைத் தந்துள்ளார்.

4. 8. வேற்றுமை உருபுகள் (Die Falle)

அட்டவணை – 4. 3

ஆங்கிலம்	ஜெர்மன்	தமிழ்
Nominative	Nominativ	பெயர் வேற்றுமை
Accusative	Akkusativ	ஐ
Dative	Dativ	கு (க்கு, உக்கு)
Instrumental	Instrumentalis	ஆல் (ஆன்)
Trace-case	Begleitfall	ஓடு (ஓடு, உடன்)
Locative	Lokativ	இல் (இன்)
Ablative	Ablativ	இன் (இல்)
Genitive	Genitiv	அது (ஆது), உடைய

தமிழ் இலக்கணங்கள் உணர்த்தும் வேற்றுமை உருபுகளுடன் பெய்த்தான் கொடுத்திருக்கும் வேற்றுமை உருபுகள் அடைப்பிற்குள் தரப்பட்டுள்ளன. இது போன்ற விளக்கத்தினைப் பிற ஐரோப்பியர்கள் தங்களது நூலில் தரவில்லை. பெய்த்தான் வேற்றுமை உருபுகளின் வைப்பு முறையில் வேறுபடுகிறார். மூன்றாம் வேற்றுமை உருபினை நான்காவது இடத்திலும் நான்காம் வேற்றுமை உருபினை மூன்றாம் இடத்திலும் வைத்துள்ளார். இதே போன்று ஐந்து, ஆறு, ஏழாம் வேற்றுமைகளினை இடம் மாற்றி வைத்துள்ளார். ஐந்தாம் வேற்றுமையும்,

ஆறாம் வேற்றுமையும் ஒரே பொருளைத் தருவதால் ஒன்றன் பின் ஒன்றை வைத்திருக்கலாம். பிற ஐரோப்பியரும், ஆர்டனும் இது போன்ற வைப்பு முறையினைக் கொடுக்கவில்லை. பெய்த்தான் புதுமையான வைப்பு முறையினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவரின் வேற்றுமை விளக்கத்தினைத் தமிழ் மரபு இலக்கணங்களுடன் நேரடியாக ஒப்பிட முடியாது.

தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களின் வேற்றுமை விளக்கத்தினைப் பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர்கள் தங்களது காலத்தில் தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்த மொழியின் அடிப்படையில் விளக்கி இருக்கின்றனர். பெய்த்தானுக்கு முன்பு இருந்த ஆர்டன் 'ஆல், ஒடு' உருபினைத் தமிழ் இலக்கணங்கள் போன்று மூன்றாம் வேற்றுமையில் வைத்தே விளக்கியுள்ளார். பெய்த்தான் 'ஒடு, ஒடு' உருபினை 'ஆல்' உருபுடன் சேர்க்காமல் தனியாக விளக்கியுள்ளார். ஆறாம் வேற்றுமையினை 'அது, ஆது, உடைய' உருபின் மூலம் விளக்கியுள்ளார். 'அது, இன்' என்னும் வேற்றுமை உருபு சங்க இலக்கியத்தில் பயின்று வந்த சொல் தற்காலத்தில் 'உடைய' அதற்கு இணையாகப் பொருள் தரக்கூடிய உருபாகும் என விளக்குகிறார். ஆர்டன் 'இல், இருந்து, அது, உடைய' என்பதன் வழி ஐந்து, ஆறாம் வேற்றுமையினைப் பொருளின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளார். ஏழாம் வேற்றுமை உருபான 'கண் - இடத்தில்' எனப் பயன்படுத்தி இருப்பர். இது இடப்பொருள் தரவல்லது. ஏழாம் வேற்றுமையினை பெய்த்தான் 'இல், இன்' என்கிறார். தமிழ் மரபு இலக்கணம் இதனைக் 'கண்' என்று விளக்கம் தரும். ஐந்து, ஏழாம் வேற்றுமை இரண்டும் ஒரு பொருள் தரக்கூடியது போன்று வருவது என்று விளக்கம் கூறுகிறார். இதனால் இவ்விரண்டு உருபினையும் அருகில் வைத்திருக்கலாம். இரண்டிற்கும் பொருள் வேறுபாடு தந்துள்ளார்.

➤ சான்று: மலையின், மேடையில் இருந்து.

ஐரோப்பியரின் வேற்றுமை விளக்கம் அவர்கள் காலத்தில் இருந்த மொழியின் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கணங்கள் உணர்த்திய பொருண்மையில் விளக்கி இருப்பர். நான்காம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வரும். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் போன்று வேற்றுமையின் உட்பிரிவு வகைகளை பெய்த்தான் மட்டுமல்ல அனைத்து (தொன்னூல் விளக்க ஆசிரியர் தவிர) ஐரோப்பிய ஆசிரியரும் தரவில்லை. மொழியினை அறிவதன் பொருட்டு எழுதப்பட்ட அடிப்படை இலக்கணத்திற்கு உட்பிரிவு தருதல் கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை.

தமிழ் மரபு இலக்கண ஆசிரியர்களின் வேற்றுமையினை விளக்கும் வடிவத்தில் இருந்து, ஐரோப்பியர்கள் மாற்று வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி இருந்தாலும் இவ்விருவரின் விளக்கங்களும் ஒரே பொருளின் அல்லது அர்த்தத்தினைத் தரவில்லை. ஐந்தாம் வேற்றுமை வடிவம் 'இன்' இதன் மாற்று வடிவம் 'இல்' இவ்விரண்டும் ஒரே பொருண்மையில் வரக்கூடியது. தமிழ் இலக்கணங்கள் உணர்த்தும் பெயருடன் வேற்றுமை பெற்று அத்துடன் 'இன், ஆன், அத்து, அற்று, இற்று' முதலான சாரியை உருபுகள் பெற்று வருவதையும் விளக்குகிறார். தமிழ் இலக்கணங்களும் பெயர் + சாரியை + வேற்றுமை என்றதன் அடிப்படையில் தொடர் வருவதனை விளக்கியுள்ளன. பெய்த்தான் சான்றுகளில் தந்துள்ளதனை எவ்வாறு உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதனை அடைப்பிற்குள் மொழியியல் பார்வையில் கொடுத்துள்ளார். இவை தவிர 'உ'கரத்துடன் முடியும் சொற்களுடன் வேற்றுமை உருபு இணைந்து எந்த வேறுபாடும் இன்றி வரும் என்பதற்குச் சான்று தந்துள்ளார். இது வழக்கு

மொழியில் வருவதாகும். வேற்றுமை உருபுடன் வருகின்ற சொற்களின் ஒலிப்பு முறையினை ஆர்டன் கொடுக்கவில்லை. எழுத்துக்களினை அறிமுகப்படுத்தும் இடத்தில் உச்சரிப்புக்களினைக் கொடுத்துள்ளதால் இவ்விடம் விளக்கவில்லை. இருவரும் வேற்றுமையுடன் பன்மை உருபுகளினையும் விளக்கியுள்ளனர்.

➤ சான்று: மரம் + அத்து + ஆல் = மரத்தால் [maratta:l], உப்பு + ஆல் = உப்பால் [up-pa:l], மரம் + கள் + ஆல் = மரங்களால்

தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவது போன்று வேர்ச்சொல், சாரியை, வேற்றுமை உருபுகள் புணர்ச்சியில் இணைந்து ஒரு சொல்லாக மாற்றம் பெறுவதனை விளக்கவில்லை. எனினும் தமிழ் இலக்கணத்தினைச் சுருக்கமாக, ஐரோப்பியர் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும்படித் தந்துள்ளார் பெய்த்தான்.

4. 9. பிரதிப் பெயர் (Das Fürwort)

பிரதிப்பெயர் என்பது பொருள் அல்லது பெயரினைக் குறிக்க வருவது. உயர்வாக ஒருவரைக் குறிப்பிடும் போது பெயருக்கு முன்னால் பிரதிப்பெயர் வர வேண்டும். இரு முறை வருகின்ற போது தொடரில் சேர்த்து எழுதப்படும். வினா எழுத்துக்களின் வழி அறியப்படும் பிரதிப்பெயரும் கொடுத்துள்ளனர். ஒப்பிட்டு விளக்குவதனையும் கொடுத்துள்ளனர். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தன்மை, ஒருமை, முன்னிலை என்று விளக்கம் தந்திருப்பர். பெய்த்தான், ஆர்டன் இரு ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்களும் இதே போன்றுதான் விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

➤ சான்று: அவன் + அவன் = அவனவன், யார் + உடைய = யாருடைய.

சுட்டு எழுத்துக்களினையும் கொடுத்துள்ளார். 'அ, இ, உ, எ' எழுத்தினையும் கொடுத்து, அவை தொடரில் வரும் இடங்களான அண்மை, சேய்மை, நடுவினை

விளக்கியுள்ளார். 'எ' கரம் சுட்டு எழுத்து இல்லை அது வினாப் பொருள் தர வருகின்ற மொழி முதல், இறுதி (மெய்யுடன் இணைந்து வருதல்) எழுத்தாகும். பெய்த்தான் பின் ஏன் சுட்டு என்கிறார். கால்டுவெல் ஐயர் எழுதிய திராவிட மொழிகள் ஒப்பிலக்கணம் புத்தகத்தில் இருந்து இதனை எடுத்திருக்க வேண்டும். திராவிட மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான ஒன்றாக 'எ'கரச் சுட்டினைத் தந்துள்ளார் கால்டுவெல்³⁰. பெய்த்தான் தமது நூலினை எழுதுவதற்குக் கால்டுவெல் நூலினையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை அவர் கொடுத்துள்ள துணை நூல் பட்டியலின் வழி அறிய முடிகிறது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும் அறுவகை இலக்கணத்தில் 'எ'கரத்தினைச் சுட்டு எனக் கொடுத்துள்ளார்.

"எகரம் முதல் நின்று பொதுப்படச் சுட்டி

ஐயம் தீர்வான் வினாவல் ஆகும்"³¹

தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலான தமிழ் இலக்கண நூல்கள் சுட்டெழுத்தாகத் தரவில்லை. நச்சினார்க்கினியர் முதலான தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் 'எ'கரத்தினைச் சுட்டாகக் கொள்ளலாம் என்கின்றனர்.

சுட்டு எழுத்துக்களின் சொல்லினைத் தொடர்ந்து, மூவின (வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்) எழுத்துக்கள் வந்தால் வருமொழியின் முதல் எழுத்திற்கு ஏற்ப இன ஒற்று மிகும். இதனைப் பெய்த்தான் குறிப்பிடவில்லை. எடுத்துக்காட்டு மட்டும் தந்துள்ளார். இவ்வகைச் சுட்டுக்கள் பாலினையும் உணர்த்தும். ஒன்றனைச் சுட்டி வருவதால் சுட்டுப்பெயர் என்பர். சுட்டுப்

³⁰. Caldwell Robert. A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages. Pp. 420-421.

³¹. சரவணத்தமிழன். அறுவகை இலக்கணம். நூற். 107.

பெயரினைப் பிரதிப்பெயராகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். என் - உன், நீ - நான் முதலான பிரதிப்பெயர் குறிப்பிட வருவதனை அட்டவணை தந்துள்ளார். பிரதிப்பெயர் வேற்றுமையினை ஏற்று வருதல், தன்மை, முன்னிலை ஒருமை, பன்மையில் வருதல் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

- சான்று: அவன், அவள், உன் - உங்கள்
- அவன் + ஐ - அவனை, நான் + கு - எனக்கு.

4. 10. வினைச்சொல் (Das Tätigkeitswort)

4. 10. 1. முற்றுக்கள்

வினை என்பது ஒரு செயலினை வைத்து வருவது. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையிலும் வருவது. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலத்தில் முடியும் 'க்கிற, த்த், ப்ப்' எழுத்துக்களினைக் கொடுத்து பார்க்கிறாய், பார்த்தாய், பார்ப்பாய் முதலான விளக்கத்தினைத் தந்துள்ளார். வினை வாய்ப்பாடுகள் பன்னிரண்டினையும் அட்டவணையில் கொடுத்து விளக்கியுள்ளார். அடிச் சொல், காலம் உணர்த்தும் சொல், பால்/ வினை உணர்த்தும் சொல்லினைப் பகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். பெயரெச்சம், வினையெச்சங்களின் வாய்ப்பாடுகளை ஒரே அட்டவணையில் கொடுத்துச் செல்கின்றார். செய்யுளில் மட்டுமே பயின்று வருகின்ற 'என்றிசின், என்றோர், என்றார், யான், நின், யாம்' முதலான பிரதிப்பெயரினையும் கொடுத்துள்ளார். பெயரில் இதனைக் குறிப்பிடாமல் வினையில் குறிப்பிட்டதன் நோக்கம் இப்பிரதிப் பெயரினைத் தொடர்ந்து வினையில் அமைத்துச் செல்வதால் ஆகும். நன்னூல் செய்பவன், நிலம், காலம் முதலான ஆறு பொருள்களினை உணர்த்தி வருவது வினை முற்று என்று விளக்கம் தருகின்றது.

நன்னூலார் போன்று வினையினைக் குறிப்பு வினை, தெரிநிலை வினை எனப் பிரித்துள்ளார். பவணந்தியார் விளக்கியதனை அடிப்படையாக வைத்துத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் பெய்த்தான். ஆர்டன் அவர் கால வழக்குச் சொல்லினை வைத்து விளக்கி இருப்பார். பெய்த்தான் அவர் காலத்து வழக்குச் சொற்களுடன் தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறும் பண்டைக்காலச் சொல்லினையும் கொடுத்துள்ளார். இவ்விடம் பண்டைக்காலச் சொல் என்பது செய்யுளுக்குரிய சொல்லாகும். முன்பு உள்ள தமிழ் இலக்கண நூல்களினைத் தந்த ஆசிரியர் மட்டும் தான் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பிற்காலத்தில் இலக்கண நூல்கள் எழுதிய தமிழக, ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் இதனைக் குறிப்பிடவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் பழைய இலக்கணக் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டி நூல் எழுதியது பெய்த்தான் மட்டும் தான்.

4. 10. 2. கட்டளை வாக்கியம் (Der Imperativ)

நீ, நீர், நீங்கள் கட்டளையினை உணர்த்தும் சொல்லானது தொடரில் நீ பார், நீர் பாரும், நீங்கள் பாருங்கள் என ஒருமை பன்மையினைக் குறிக்க வருகின்றதனை விளக்கியுள்ளார். 'உம்' பன்மை தரும் சொல் பெரும்பாலும் 'கள்' பயின்று வரும் என்கிறார். மேலே விளக்கிய 'நீ' தொடரின் முதலில் கட்டளைப் பொருள் தருகின்ற எழுத்தாகும். இது தவிர தொடரின் இறுதியில் கட்டளைப் பொருள் தருகின்ற 'மின், மியா, மோ' எழுத்துக்களினையும் கொடுத்துள்ளார். இது தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களில் பயின்று வந்தவையாகும். இது போன்ற விளக்கத்தினைப் பிற ஐரோப்பியரின் இலக்கண நூலில் காண முடியாது.

➤ சான்று: கேண்மோ, போமின்.

4. 10. 3. வியங்கோள் (Der Optativ)

வியங்கோள் வினைமுற்று வாய்ப்பாடுகளான 'க, இய, இயர்' கொடுத்துள்ளார். 'க' வழக்கில் உள்ளது பிற இரண்டும் வழக்கில் இல்லை. 'க' வில் முடியும் சொற்கள் முடிவு பெறாமல் வருவதாகும். போகக் கடவேன், கடவது முதலான எதிர்கால வியங்கோள் வினையினையும் தந்துள்ளார். 'இய, இயர்' இரண்டும் வழக்கில் இல்லை என்று கூறினாலும் தற்காலச் சொற்களினை வைத்துச் சான்று தந்துள்ளார். வியங்கோள் முற்றுப் பெறாச் சொல் போன்றே அமைந்திருக்கும். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் இதே எழுத்தினை வியங்கோளாகக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. வியங்கோள் சொல் அனைத்தும் முன்னிலையில் வருவதாகும்.

சான்று

- அரசன் வாழ்க (der könig möge florieren – They king may flourish), அரசன் வீழ்க (der möge fallen – The king fallen) 'க'கரத்தில் முற்றுப் பெற்று வருகின்ற வியங்கோள் சொற்கள்.
- நான் போவேனாக (möge ich gehen – May I go), ஆடுவீராக, ஆடிய, ஆடியர், அவர்கள் உண்ண (sie möge essen – They should eat) வினையுடன் வருகின்ற வியங்கோள் சொற்களாகும்.

4. 11. எச்சங்கள் (Die infiniten Formen)

மேலே பார்த்த அனைத்தும் வினை முற்றுக்கள். அதனைத் தொடர்ந்து தொடரில் வரும் எச்சம் குறித்து விளக்கியுள்ளார். பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என இரண்டு வகைப்படும். 'தமிழ் மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் இரண்டு வகையாக எச்சங்களைப் பிரித்துள்ளனர் என்கிறார்'³².

³². Hermann Beythan. Für diese Formen haben die alten Grammatiker die bezeichnung 'eccam' festgelegt. Praktische Grammatik der Tamilsprache. P. 100.

4. 11. 1. பெயரெச்சம் (Partizip)

'பெயரெச்சம் 'அ'கரத்தில் முடியும் என்பது பொதுவான ஒன்று'³³. மூன்று காலத்திலும் வருகின்ற பெயர் எச்சத்தினைக் கொடுத்துள்ளார். நன்னூலாரின் 'செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், செய்யா, செய்யு' வரைவிலக்கணத்தினைப் பின்பற்றியுள்ளார். நன்னூல் விளக்கியதனை உள்வாங்கி தம் காலத்து வழக்கில் இருந்த சொல்லின் மூலம் பொருத்திக் காண்பித்துள்ளார்.

➤ பார்த்த பையன், பார்க்கின்ற பையன், பார்க்கும் பையன்.

4. 11. 2. வினையெச்சம் (der Vergangenheit)

வினையெச்சம் பெரும்பாலும் 'உ'கரத்தில் முடியும். வாக்கியத்தின் இறுதி எழுத்து 'உ'கரமாகும். 'இ'கரத்திலும் முடியும். வினை எச்சங்கள் 'து, த்து, ந்து, ன்று, ற்று, க்கு' எனவும் முடிந்து வரும் இதனை இறந்த கால வினை எச்சம் என்று தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறுவதாக விளக்கியுள்ளார். தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் 'த், ற், கிறு, கின்று, ஆநின்று' கூறுகின்றனர். தொடரில் வினை எச்ச வாய்ப்பாடுகளின் முன்பு இடம் பெறுகின்ற ஒற்றினையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார் பெய்த்தான். இஃது ஐரோப்பியர் தமிழ் கற்க மேற்கொண்ட எளிய முறையாகும். பெய்த்தானும் இதனையே பின்பற்றியுள்ளார். ஐரோப்பியரின் பார்வை உருபங்களினை அடிப்படையாக வைத்து அமைந்தவையாகும்.

➤ அடித்தேன் - அடித்து, என்றேன் - என்று. 'இ'கரத்தில் முடிவதற்கான சான்று தந்துள்ளார்.

மேலும் போனேன், போகினேன், போயினேன் முதலான சான்றினைத் தந்து

³³. Hermann Beyhan . Endet das peyareccam auf a und ist in den drei geschlechtern und zwei zahlen unveränderlich. Praktische Grammatik der Tamilsprache. P. 101.

இவ்வாறு வரும் என்கிறார். இது வழக்கில் வருமே தவிர தொடரில் இடம் பெறா. போகினேன் என்பது வழக்கில் உச்சரிக்கப்படாது. மேலே விளக்கியவை அனைத்தும் வழக்கில் வரக்கூடியவை. நன்னூல் விளக்கியுள்ள 'செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்தென, செய, செய்யிய, செய்யின், செய்யியர், செய்வான், செய்பான், செய்பாக்கு' வினையெச்ச வாய்ப்படுகளினையும் தந்துள்ளார்.

'செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்வான், செய்பான், செய்பாக்கு' - ஒன்று போல இருந்தாலும் வழக்கில் சில மாற்றங்களுடன் பயின்று வரக்கூடியவை. செய்து, செய், செய்ய, செய்தால், செய்தக்கால், செயின் - கட்டளையில் வரக்கூடியது எனப் பகுத்துள்ளார்.

'ஆனால், ஆகும், ஆகில், ஆவது, ஆவன், ஆவள்' முதலான பின்னொட்டுக்கள் பெயரெச்சம், வினையெச்சத்துடன் இணைந்து தொடரில் வருவதனைக் கொடுத்துள்ளார். செய்து, செய்பு வாய்ப்பாடு, வினை வடிவங்களுடன் மேலே கூறிய இடைச்சொற்கள் இணைந்து வருவதனை விளக்கியுள்ளார். எதிர்மறைப் பொருளில் வரக்கூடிய 'இல், அல், அம், அர், மின்' பின்னொட்டுக் கொடுத்துச் சான்று தந்துள்ளார். ஒவ்வொரு தொடரும் எவ்வகை வினையெச்சத்துடன் பொருந்தி வரும் என்பதனையும் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் விளக்கிய வினையெச்ச உருபுகளினைத் தற்காலச் சொற்களுடன் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். செய்து உருபு தற்காலத்தில் ஆல், ஆனால் முதலான உருபு பெற்று செய்தால் எனத் தொடரில் இடம்பெற்று வருவதனைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். ஆர்டனும் இது போன்றே தொடரியல் பகுதியின் விளக்கம் தந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்கள் விளக்குவதனைக் குறிப்பிடவில்லை.

- சான்று: Aṭaikinṛ + il + ēṇ - அடைகின்றிலேன், nām pēcilēm - நாம் பேசிலேம், pēcilar - பேசிலர், ceyyāminṇ - செய்யாமின்.

4. 12. வினையாலனையும் பெயர் (Tätigkeitswort)

வினையாலனையும் பெயர் பால், எண், வேற்றுமை கொண்டிருக்கும் என்று விளக்கம் தருகிறார். தொடரில் வாக்கியத்தினை அமைக்கும் பொழுதுதான் வேற்றுமை இடம்பெற்றமையும். முக்காலம், சுட்டுடன் இடம் பெறுகின்ற போது, எனப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்கியுள்ளார். சொல்லின் இறுதியில் வினையுடன் எதிர்காலம் உணர்த்தி நிற்கும் 'ஓன், ஓர்' உருபுகளைத் தந்துள்ளார்.

- சான்று: வந்தவன், வந்தவள், வந்தவர், வந்தவை, வந்தவரை, அவன் போவான், அழுவோன், அழுவோர்.

4. 13. தொழிற்பெயர் (Das Verbalsubstantiv)

ஒரு செயலால் வருவது தொழிற்பெயர். ஒரு மைய வாக்கியம் செயலினை உணர்த்தி நிற்பது தொழிற்பெயராகும். வேர்ச்சொல்லைக் குறிக்கவே இவ்விடம் மைய வாக்கியம் என்ற சொல்லினைப் பயன்படுத்துகிறார். 'ப்பு, அம், வு, இ, த்தல்'³⁴ முதலானவை தொழிற்பெயர் சொல்லில் முடியும் எழுத்துக்கள் எனக் கொடுத்துள்ளார். பெரும்பாலும் வேர்ச்சொல் மாற்றமடையாமல் வரும். வினையினால் கட்டுண்டு இருக்கும். இதனை மொழியியலில் கட்டுருபன் என்பர்.

- சான்று: கட்டு - கட்டடம், படி - படிப்பு, பார் - பார்வை.

வினையெச்சத்துடன் வருகின்ற 'இ - காண்பி, நடப்பி, கிறேன் - மறக்கிறேன். இல்லை என்னும் பொருள் தரக்கூடிய - பேசிலம், பேசிலர், ஆமால் - தீராமல்,

³⁴. Hermann Beythan. Praktische Grammatik der Tamilsprache. Pp. 112-113.

பன்னாதிரு, உன்கும். பெயரெச்சத்தில் ஓடாக் குதிரை முதலான செய்யுளில் பயின்று வருகின்ற சொற்களினையும் சான்று தந்துள்ளார். ஓடா என்பது வினை குதிரை என்னும் பெயர் இணைந்து வருவதால் தொழிற்பெயர் என்கிறார். இதனை வினையாலணையும் பெயர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

4. 14. உரிச்சொல் (Das Eigenschafts)

பெயர், வினையினையே சார்ந்து வரும். இதனால் தான் தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் இவ்விரு பகுதிகளினையும் தொடர்ந்து வைத்துள்ளனர். செய்யுளுக்குரிய சொல் என்கிறது நன்னூல். இடைச்சொல் மொழியின் இடையில், இறுதியில் நின்று தமது பொருளினை உணர்த்தி வரும். உரிச்சொல் மொழியின் முதலில் பயின்று வரும்.

- பெயர் உரிச்சொல்.
- வினை உரிச்சொல் என இரண்டு வகைப்படும்.

பெயரினைத் தொடர்ந்து உரிச்சொல் தொடரில் வருவதனை விளக்கியுள்ளார். பெயரெச்சம் 'அ'கரத்தில் முடிவது ஒருசில 'உ, இ'கரத்தில் முற்றுப்பெறாமல் வருவது என்கிறார். இதனை விளக்கிப் பண்புரிச்சொல் என்று விளக்கம் தருகிறார். 'நல்ல, சின்ன, கெட்ட, புது, புதிய, பெரிய, இனிய, சிறிய' முதலான சொல்லுருபுகளைச் சான்று கொடுத்துள்ளார். ஒப்பிட்டுச் சொல்லும் போது உரிச்சொல் தொடரின் பின்னால் வருவதனைக் கொடுத்துள்ளார். இதனை நன்னூல் ஆசிரியர் பண்பினை உணர்த்த வருகின்ற சொல்லாக விளக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அளவு, வடிவு முதலானவைகளைக் குறிப்பிட வருவது என்று மேலும் விளக்கம் தருகின்றது நன்னூல். பெய்த்தானும் நன்னூல் போன்று பகுத்துத் தந்துள்ளார். பண்பினை உணர்த்தும் சொல்லில் 'நல்ல'

முதலான அடைகள் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அளவினைக் குறிக்கும் பெயராகும்.

➤ சான்று: நல்ல பையன், புதிய கோயில், தகப்பனுக்கு மகன் பெரியவன்.

'நெடு, குறு' என நிலைமொழி 'உ'கரத்தில் முடியும் போது வருமொழி உயிர் எழுத்தில் இருந்தால் இரட்டித்துப் புணரும் என்பதனைக் கொடுத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் புணர்ச்சியினைக் கொடுத்துச் செல்கின்றார். ஒவ்வொரு சொல்லினையும் சேர்த்து எழுதுவதன் மூலம் ஐரோப்பியர்களுக்கு ஒரு புதிய சொல் கிடைக்கும் இதனால் புணர்ச்சி குறித்தும் விளக்கி இருக்கலாம்.

4. 14. 1. வினை உரிச்சொல்

பெய்த்தான் வினை உரிச்சொல்லினை நான்காகப் பகுத்துள்ளார். இவற்றில் தமிழ் மரபு இலக்கணங்கள் மற்றும் அவரது காலத்தில் வழக்கில் இருந்த, உரிச்சொல் போன்று பயன்பாட்டில் இருந்ததைத் தந்துள்ளார். சும்மா, ஒருவாறு, மெல்ல முதலான சொற்களினைத் தந்துள்ளார்.

சான்று

அட்டவணை - 4. 4

இடம்	காலம்	மிகுதி	அளவு
முன், இங்கு, பின், இன்று, அன்று,	சால, நனி, தவ, சற்று, இன்னும்,		
உள்ளே, புறம்பே, என்று,	கூர், கடி, சரி, இன்னம், முழுதும்,		
நேரே, அங்கு, எதிரே, இனிமேல்,	தானே, தான்		அவ்வளவு,
சூழ, கிட்டே, அருகே, உடனே,			ரொம்ப
எங்கே	அப்போ,		
	அடிக்கடி		

இதனைத் தொடர்ந்து இவ்விடம், அவ்விடம் என இடத்தினைக் குறிக்கும் பயன்பாட்டுச் சொல்லினையும், இப்பொழுது, அப்பொழுது என்ற காலத்தை உணர்த்துவதனையும், எங்ஙனம், இங்ஙனம் என்று இடத்தைக் குறிக்கும் சொல்லினையும், இவ்வளவு, அவ்வளவு என்ற அளவுப் பெயரினையும் சான்றுடன் கொடுத்துள்ளார். நன்னூலார் ஒவ்வொரு உரிச்சொல்லினையும் எந்தெந்தப் பொருண்மையின் அடிப்படையில் வரும் என்று விளக்கியுள்ளார். பெய்த்தான் அவ்வாறு இல்லாமல் நான்கு பகுப்பில் மட்டும் வருவதாக விளக்கம் தந்துள்ளார்.

4. 15. எண்ணுப்பெயர் (Das Zahlwort)

வழக்கில் ஒலிக்கும் முறை மற்றும் இலக்கியத்தில் எண்கள் ஒலிக்கப்படும், எழுதப்படும் முறையினைக் கொடுத்துள்ளார். ஐரோப்பியர் எளிதாக அறிந்து கொள்ள ரோமன் எழுத்துக்களின் வடிவத்தினையும் தந்துள்ளார். 'ஆறு, ஏழு, எட்டு' முதலான எண்கள் 'எழு, எண்' என்று சுருக்கமாக எழுதப்படுவதாக விளக்குகிறார். இம்மூன்று எண்களுடன் பத்து என்ற எண்ணுப் பெயர் இணைந்து வருகின்ற பொழுது முதலில் உள்ள நெடில் எழுத்து குறுகி 'அறுபது, எழுபது' எனவும், எட்டு என்பதில் உள்ள 'ட், டு' இறுதி எழுத்து நீங்கி 'ண்' ஒற்று இடம் பெற்று 'எண்பது' எனவும் வரும். இது போன்ற விளக்கத்தினைப் பெய்த்தான் வெளிப்படையாகத் தரவில்லை எனினும் ஐரோப்பியர் அறிந்து கொள்ளுமாறு சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இருபதிற்கு மேல் உள்ள எண்கள் 'அத்து'ச் சாரியை பெற்று இருபத்தொன்று, இருபத்து மூன்று என வரும். வழக்கில் 'அத்தா'னது 'அத்தி' என்று உச்சரிக்கப்படும் இவ்விரண்டு முறையினையும் சான்று தந்துள்ளார். ஆறு + பத்து = அறுபது என்பதனைக்

கொடுத்துள்ளார் 'அறவது' என்றும் தந்துள்ளார். அறுபது ஒலிப்பில் அல்லது வழக்கில் அருவது என வரும். ஈரிதல் வல்லின ஒலி திரிந்து பல்லிதழ் இடையின ஒலி இடம் பெற்றமையும்.

இதே போன்று ஒன்று முதல் எட்டு எண்கள் பத்து எண்ணினைப் பெற்று வருகின்ற பொழுது முதல் குறுகியும், ஆயிரம் பெறுகின்ற போது நீண்டும் ஒலிப்பதனைக் கொடுத்துள்ளார். எட்டு என்பதற்கு இது பொருந்தாது. 'எட்டு' என்பது 'எண்' என்று மாற்றம் பெற்று வரும். அதாவது நிலைமொழியின் ஈற்று எழுத்து மாற்றம் பெறும். இதனை அறிந்த பெய்த்தான் எண்ணாயிரம் எனத் தெளிவாகக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணம் போன்று எவ்வாறு நீளும், குறுகும் என்பதனை விளக்காமல் எண்ணின் அருகிலேயே எண்ணாயிரம் என எழுத்தால் கொடுத்துள்ளார். வழக்கில் பயன்படுத்திய எண்ணுப் பெயரினை மட்டுமே விளக்கியுள்ளனர். தமிழ் விளக்க முறை தெரிந்தாலும் வழக்கில் உள்ள விளக்கம் போதும் என்று எண்ணியதால் இதனைத் தவிர்த்து இருக்கலாம். எண்ணுப் பெயருடன் ஆம், ஆவது, ஆனவர், முதலானோர் தொடரில் இணைந்து வருதல் குறித்து விளக்கம் தந்துள்ளார். நூறாம், ஆயிரத்தாம் என்று விளக்கம் தருகிறார். வழக்கு, இலக்கிய மொழியில் இங்ஙனம் வராது. நூறாவது, ஆயிரமாவது என வரும். எண்ணுப்பெயர் ஒவ்வொன்று, மும்முன்று அடுக்கி வருதல் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் எண், அளவுப் பெயர்களினை எழுத்தால் அதாவது விதியின் அடிப்படையில் விளக்கியுள்ளன. ஐரோப்பியர் போன்று எண், எழுத்தால் விளக்கம் தரவில்லை. இவ்விரு முறைகளில் சான்று தந்தால்தான் மொழி அறியாதவர் எளிதாகப் புரிந்துகொள்வர் என்பதற்காகத் தந்துள்ளனர்.

தமிழ் மொழியினைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தங்களது எண்களினை அறிந்து இருப்பர் என்பதனால் இலக்கியத்தில் எழுதும் பொழுதும், வழக்கில் ஏற்படும் அவற்றின் மாற்றங்களினை மட்டும் தந்துள்ளனர். அளவைப்பெயரில் பயன்படுத்தப்படும் சில, பல, கொஞ்சம், எல்லாம் முதலானவை தொடரில் இடம் பெறுகின்ற நிலையினை விளக்கியுள்ளார். தமிழ் எண்களுக்கு நிகரான ரோமன் எண்களைக் கொடுத்துள்ளார். அளவைப்பெயர் அதன் குறிகளும் தந்துள்ளார். நன்னூல் இதனை ஆகுபெயரில் எண்ணல் அளவை, எடுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை என்று விளக்கம் தருகின்றது. பூச்சியம் இல்லாத போது இருந்த தமிழ் எண்களின் வரிவடிவம், அதனை அடுத்து தமிழகத்தில் இருந்த எண்களின் (Die Grundzahlen) வரிவடிவங்களினைத் தந்துள்ளார்.

சான்று:

அட்டவணை - 4. 5

தமிழ்	ரோமன்	தமிழ்	ரோமன்
க	1	கா	6
உ	2	எ	7
ங	3	அ	8
ச	4	கூ	9
ரு	5	ய	10

பூச்சியம் இல்லாத பழைய எண்களின் வரிவடிவம் (Die alten Zahlenzeichen)

சான்று

அட்டவணை - 4. 6

தமிழ்	ரோமன்	தமிழ்	ரோமன்
ஈ	100	ய௩	13
தீ	1000	ஈஅய	180

பூச்சியம் உடைய புதிய எண்களின் வரிவடிவம்

சான்று

அட்டவணை - 4. 7

தமிழ்	ரோமன்	தமிழ்	ரோமன்
க0	10	கூ00	600
கூ0	60	ருச0	540

அளவைப்பெயர் எண், வடிவம்

சான்று

அட்டவணை - 4. 8

தமிழ் வடிவம்	எழுத்து	எண் வடிவம்
ஹு	அரைக்கால்	1/8
ஓ	முக்கால்	3/4
ஹு	முந்திரி	1/320
ஹ	அரைகாணி	1/160
ஹ	அரை	1/2
வ	கால்	1/4

ஆர்டன், பெய்த்தான் இருவரும் அவர்கள் காலத்தில் இருந்த அளவைப்

பெயரினை விளக்கி இருக்கின்றனர். ஆர்டன் போன்று ஆண்டுப் பெயர் குறித்து

பெய்த்தான் விளக்கவில்லை. இதே போன்று வருடம் - (ஹு), தேதி - வ, மாதம் -

மீ முதலானவை குறிக்கும் குறியினையும் தரவில்லை. ஐரோப்பியர் அனைவரும் இதனை விளக்கி இருக்கின்றனர். பெய்த்தான் மட்டும் அவற்றில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளார். முன்பிருந்த ஐரோப்பியர் விளக்கி இருப்பதால் இதனைப் பெய்த்தான் தேவையற்ற ஒன்றாகக் கருதி இருக்கலாம். ஆர்டன் அவருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் வழியினைப் பின்பற்றி இருப்பதால் அதனைக் கொடுத்துள்ளார். பெய்த்தான் நன்னூல் - ஐரோப்பியர் வழியில் நின்று புதிய இலக்கணக் கொள்கையினைத் தந்துள்ளார். இதனை இவரின் இலக்கண நூல் முழுவதும் காண முடிகிறது.

4. 16. ஒட்டுக்கள் (Das Verhältniswort)

தொடரில் அல்லது சொல்லின் முன் வருகின்ற இணைப்புச் சொல்லினை விளக்குகிறார். முன், பின், மேல், கீழ் முதலிய முன்னொட்டுச் சொற்கள் எவ்வாறு வாக்கியத்தில் வரும் என்பதனைக் காட்டியுள்ளார். இத்துடன் 'ஒழிய, போல, மான, நேர, ஒப்ப, நிகர' உவமை உருபுகளையும் கொடுத்து சான்று தந்துள்ளார். பெரும்பாலும் உவமை உருபுகள் பின்னொட்டாக வந்தமையும். ஒட்டுக்கள் குறித்து விளக்குவது ஐரோப்பிய மொழி நடையாகும். இதனை ஆர்டன், பெய்த்தான் இருவரும் பின்பற்றியுள்ளனர். ஆர்டன் முன்னொட்டுச் சொல் எதனையும் கொடுக்கவில்லை. பின்னொட்டு மட்டும் கொடுத்துள்ளார். வேற்றுமை, இடைச்சொல் என்பவைகளைப் பின்னொட்டாகக் கொடுத்துள்ளார். தமிழ் இலக்கண நூல்கள் பின்னொட்டு என்று விளக்கவில்லை எனினும் இங்ஙனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திராவிட மொழியாகிய தமிழ் ஒரு ஒட்டு மொழிக் குடும்பத்தினைச் சார்ந்தவையாகும். வேர்ச்சொல் + வேற்றுமை, சாரியை, இடை, உரி, பால் உணர்த்தும் சொல் முதலானவைகளைத் தமிழ்

மொழியின் பின்னொட்டு உருபங்களாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். தமிழில் பின்னொட்டுக்களே அதிகமாகும்.

- சான்று: முன்பு, ஆலமரமோ, முன்னமே, ஒரு கல்லின் கீழ், என்னை ஒழிய எல்லோரும்.

இடைச்சொல் (Das Bindewort)

இரண்டு வாக்கியங்களினை இணைக்கும் சொல்லினை இடைச்சொல் என அழைப்பர். இடைச்சொல்லினைத் தொடரில் பயன்படுத்த சில வரைமுறைகள் உள்ளன என்கிறார். தமிழ் மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் இடைச்சொல்லினை விளக்கிய பின்பே உரிச்சொல்லினை விளக்குவர். பெய்த்தான் உரிச்சொல் குறித்து விளக்கியதனைத் தொடர்ந்து இடைச்சொல்லினை வைத்துள்ளார். இடைச்சொல்லினைத் தொடர்ந்து இந்நூலின் இறுதியில் தொடரியலினைக் கொடுத்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து விளக்கவே உரிச்சொல்லினை அடுத்து இடைச்சொல்லினை வைத்திருக்க வேண்டும். வேற்றுமை, பெயர், வினையில் விளக்கும் போது இடைச்சொல்லினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பெய்த்தான் தொடரியலிலும் உவமை உருபுகளை விளக்குவதால், இவர் விளக்குவதனை வாக்கிய இணைப்புச் சொல்லுருபு எனக் கூறலாம்.

- சான்று: உம் – நானும் அவனும், போன்று – புலி பூனை போன்ற மிருகம்.

4. 17. விளிச்சொல் மற்றும் ஆச்சரியச்சொல் (Der Anruf und Ausruf)

'அண்மையில் உள்ளோரையும் சேய்மையில் இருப்போரையும் அழைக்கும் போது பயன்படுத்தப்படும். மகிழ்ச்சி மற்றும் துக்க நிகழ்வுகளைக் கேட்கும் போது சில சொற்கள் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன எனக் கூறி

விளக்குகிறார்' ³⁵ . தமிழ் இலக்கணங்கள் விளிச்சொல்லின் அடிப்படையில் வைத்து விளக்கம் தந்துள்ளன.

➤ சான்று: தம்பீ, ஓகோ, ஐயோ.

4. 18. வாக்கிய அமைப்பு

தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் தமிழகத்தில் வழங்கும் சொற்களனைப் பல வகையாகப் பிரித்துள்ளனர். மொழிக்கு நான்கு வகை இலக்கணக் கொள்கை வடிவம் கொடுத்துள்ளனர். மேலும் பெயர், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கணிகள் தொடர்களைப் பகுத்துள்ளனர் என்பதனைச் சான்று தந்து விளக்குகிறார். இப்பகுப்பினை நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்திதான் முதலில் விளக்குகிறார். இதே போன்று குறிப்பு, தெரிநிலை வினையினையும் நன்னூல்தான் முதலில் விளக்குகிறது. இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் அல்லது வடசொல், செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ், போலி, மரூஉ, மங்கலம், இடக்கர் அடக்கல், குழுஉக்குறி, காரணப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர் சொற்களனை வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். மேலும் ஒரு தொடரில் முதலில் வரக்கூடியது பகுதி, இறுதியில் வருவது விகுதி, இடையில் வந்தமைவது இடைநிலை, சாரியை, விகாரப்பட்டு அல்லது மாற்றி வருவது விகாரம் என விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்.

➤ சான்று: காரணப்பெயர் – நாற்காலி, மரூஉ – சென்னைப் பட்டணம் –

சென்னை, மங்கலச்சொல் – கால்கழிவி வருகிறேன், நல்ல பாம்பு, காரது,

வாக்கிய அமைப்பின் கீழ் விளக்கப்பட்டவை அனைத்தும் நன்னூல்

³⁵. Hermann Beythan. Für den anruf oder vokativ hat das Tamil viele möglichkeiten. Man unterscheidet auch zwischen näherem, ferner und besorgtem Anruf. Der fernere Anruf bedient sich schwererer Mittel. Praktische Grammatik der Tamilsprache. P. 166.

எழுத்ததிகாரம் நூன் மரபில் தெளிவாகவும்/ விரிவாகவும் விளக்கப்பட்டு இருக்கிறன. பெய்த்தான் நூலின் இறுதியில் கொடுத்துள்ளார். மொழிக் கல்வி கற்பதில் இதற்கு முதன்மை இடம் கொடுப்பதில்லை. இருந்தும் இதனை விளக்குவதன் நோக்கம் கூடுதலாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இருக்கலாம். ஆர்டன் இது போன்ற விளக்கங்களினைக் கொடுக்கவில்லை. நன்னூலினைப் பின்பற்றித் தமது நூலினை அமைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி ஜெர்மனுக்கும் தமிழகத்திற்கும் தொடர்புகள் இருந்து வருகின்றன. தொடக்ககால ஜெர்மனியர் சமயம் பரப்பவே தமிழகம் வந்திருந்தாலும் பல்வேறு சமூக, தமிழ்ப் பணிகளையும் செய்தனர். தொடக்ககால இலக்கண நூல்கள், இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்புக்கள், அகராதிகள் அனைத்தினையும் நோக்கும் பொழுது அவர்களுக்காகவே எழுதி இருக்கின்றனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இப்பணிகள் சமயம் பரப்புவதற்கான உத்தி முறைகளுள் ஒன்றாகும். இவ்வகையான உத்திகளால் ஜெர்மனியரும், தமிழக மக்களும் பயனடைந்தனர். இஃது தன் நலத்தில் பொது நலம் காணுதல் போன்றது. புனித வேதாகமம், கிறித்தவக் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் தமிழர்களுக்காகவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. தமிழ் இலக்கியங்கள் ஜெர்மனியர்களுக்காக மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இவ்வேறுபட்ட மொழியாக்கங்கள் சமயம் பரப்புவதற்காகவே நடைபெற்றன என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஐரோப்பியர் தமிழகம் வந்த பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தங்களது சமயம் சார்ந்த நூல்களினை எழுதுவதும், மொழிபெயர்ப்பதுமாக இருந்துள்ளனர் என்பதனைத் தமிழின் முதல் நூலான தம்பிரான் வணக்கத்தின் முதல் பக்கத்தின் வழி அறிய முடிகிறது. 1947-ற்குப் பிறகு அஃதாவது சுதந்திரத்தினை யடுத்து சமயம் பரப்பும் நோக்கத்தோடு தமது பணியினைச் செய்தனரென்று கூறவியலாது. ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கும் மையம் இருப்பதால் தமிழ் மொழியினை அறிவதில் ஜெர்மனியர் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். ஜெர்மன் அறிஞர்கள் எவ்வாறெல்லாம் தமது மக்களுக்குத் தமிழினை எளிமைப் படுத்திக் கொடுக்க முடியுமோ அத்தனை வழிகளினையும் கையாண்டுள்ளனர்/ கையாளுகின்றனர்.

- சீகன்பால்கு அக்கேணத்திற்கு 'ஃ' குறியினைக் குறிப்பிடாமல் 'கூ' என்பதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்ஙனம் இவர் கூறக் காரணம் என்னவென்பது மேலே விளக்கப்பட்டுள்ளது. சீகன்பால்கு, ஃபெப்ரீசியஸ் தவிர மற்ற ஜெர்மன் நாட்டு அறிஞர்கள் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் அக்கேணம் (ஃ) சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அனைத்து ஜெர்மனியரும் தமிழ் எழுத்துக்களை விளக்கும் போது அக்கேணத்தை ஓர் எழுத்தாகக் கூறவில்லை, எனினும் சொற்றொடர் அமைப்பு முறைகளில் விளக்கிச் செல்கின்றனர். சீகன்பால்கு, ஃபெப்ரீசியஸ் இருவரும் அக்கேணத்தை எவ்விடத்திலும் பயன்படுத்தவில்லை.
- சீகன்பால்கு தவிர மற்றவர்களின் இலக்கணம் வழக்கு மற்றும் எழுத்து மொழிக்கு எழுதப்பட்டவையாகும். ஆய்த எழுத்தின் வரலாற்றினை நோக்கும் பொழுது காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்றுள்ளதனை அறியலாம். அம்மாற்றங்களில் இதனையும் சேர்க்கலாம். இவ்வாய்த வரிவடிவ மாற்றம் ஐரோப்பியரின் தமிழ் ஆய்த எழுத்து எனலாம். அக்கேணத்தினைத் தொடரில் பயன்படுத்தும் முதல் ஜெர்மனியர் இரேனியஸ் பாதிரியார். இவருக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் அக்கேணத்திற்கு மாற்று வடிவம் கொடுத்துள்ளனரே தவிர தொடரில் பயன்படுத்தவில்லை. என்பதனைக் காணமுடிகிறது.
- சீகன்பால்கு வழக்கில் உள்ள சொற்களை விளக்குகின்றாரே தவிர தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் தமிழுக்குரிய மொழிக் கூறினை விளக்குவது போன்று மொழி முதல், இடை, கடை எழுத்துக்களென வகைப்படுத்தி விளக்கம்

தரவில்லை. பிற்கால ஜெர்மன் அறிஞர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் தமிழ் மரபிலக்கணம் நவில்ந்ததனை விளக்குகின்றன. ஜெர்மன் அறிஞர்கள் அனைவரும் 'கள்' விசுவதியினை உயர்திணைப் பன்மைக்குக் கூறியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கண மரபில் 'கள்' விசுவதி அஃறிணைப் பன்மைக்குரியதாகும். ஜெர்மனியர் எழுதிய இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் எழுத்து மொழிக்கும், வழக்கு மொழிக்கும் பொதுவானது என்பதனால் இப்பிழைகள் நேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

- இரேனியஸ், கிரால் தவிர பிற இலக்கண ஆசிரியர்கள் எழுத்திலக்கணம், சொல் இலக்கணத்தினைத் தனியாகப் பாகுபடுத்தவில்லை. இருப்பினும் அவர்களின் நூல்களில் சொல்லிற்கும் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனியர்களின் இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ் மரபினையும் ஐரோப்பிய மரபினையும் ஏற்றே எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணத்தினை விளக்குவதில் தமிழ் நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வாறு வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றதோ அதே போன்று இவர்களின் ஆக்கங்களிலும் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் எழுதப்பட்ட அனைத்து இலக்கண நூல்களிலும் இம்மாற்றங்கள் உள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது.
- ஜெர்மனியர்களின் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் பதினெட்டு, பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் காணப்பட்ட மொழி நிலையினை அறிந்துகொள்ளத் துணைபுரிகின்றன. இவர்களின் இலக்கணம் வழக்கு மற்றும் இலக்கிய மொழிக்கு எழுதப்பட்டதால் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் மொழிந்ததனை ஏற்றுச் சூத்திரத்தினைத் தவிர்த்து அக்கால மொழிகளைத்

தமிழ் இலக்கணங்களின் துணைகொண்டு யாத்துள்ளனர். பண்டைக்காலத் தமிழ் மொழிக்கு தமிழக இலக்கணிகள்/ அறிஞர்கள் இலக்கணங்கள் இயற்றி மொழியினைத் தெளிவுபடுத்தியது போன்று ஜெர்மனியர்களின் இலக்கண ஆக்கங்கள் பதினெட்டு, பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளின் மொழியினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

- இவர்களின் நூல்கள் நன்னூலினை அடியொற்றியே காணப்படுகின்றன. நன்னூலினைக் கற்று அந்நூலின் வழியினைப் பின்பற்றியுள்ளனர். அத்துடன் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கு முன்பு இருந்த ஐரோப்பியரின் இலக்கணத்தினையும் கற்றுள்ளனர். பிற தமிழ் இலக்கண நூல்களினையும் அறிந்திருந்தனர் என்பதனை அவர்களின் முன்னுரையின் வழி அறிய முடிகின்றது.
- தமிழகம் வந்த அனைத்து ஜெர்மன் அறிஞர்களும் தமிழ் இலக்கண நூல் எழுதவில்லை. பர்த்தொலொமியோ சீகன்பால்கு, யோகன் ஃபிலிப் ஃபெப்ரீசியஸ், கிறிஸ்டியன் ப்ரெய்தாப்ட், சார்லஸ் தீயோஃபில் எவால்ட் இரேனியஸ், கிறிஸ்டோஃபரோ தியோடொசே வால்தர், கார்ல் கிரால், ஹெர்மன் பெய்த்தான், தாமஸ் இலேமான் முதலானவர்களே இலக்கணம் எழுதியுள்ளனர். தற்காலங்களில் தமிழில் ஆராய்ச்சிப் பணியினை மேற்கொண்டுள்ளனர்.
- கிறித்தவ மதம் பரப்பத் தமிழகம் வந்த ஜெர்மனியர் தங்களைப் பின்பற்றித் தமிழகம் வருவோர் மொழியினை எளிதாகக் கற்றுக் கொள்வதற்காகத் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் கூறுவதனை உள்வாங்கி தாங்கள் (தங்களது நாட்டினர்)

அறிந்து வைத்திருந்த உரைநடை வடிவத்தில் இலக்கணம் எழுதினர். ஜெர்மனியர் தமிழ் இலக்கணத்தினை உரைநடையில் யாத்திருந்தாலும் அவர்களின் இலக்கண நூல்கள் தமிழ் மரபிலக்கணங்களின் அமைப்பு முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இவர்களின் அமைப்பு முறையில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவ்வேறுபாடுகள் முன்பு கூறியது போன்று காலமாற்றத்தால் ஏற்பட்டவையாகும். இம்மாற்றங்கள் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்களிலும் காணப்படும் ஒன்றாகும். இவ்வகை மாற்றம் பெற்று அமைந்திருப்பதால் தமிழ் இலக்கணம் இன்றளவும் மறக்கப்படாமல் பயிற்சியில் இருக்கின்றது. ஹெர்மன் பெய்த்தான் முழுமையாகத் தமிழ் இலக்கணத்தினைப் பின்பற்றி எழுதாமலிருப்பினும் மரபினைப் பின்பற்றாமலில்லை. தமிழ் மரபினைப் பின்பற்றி தமது முன்னோரின் (ஐரோப்பியரின்) வழி நின்று தமிழ் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார். நன்னூலினை அடிப்படையாக வைத்துத் தமது நூலினை எழுதியுள்ளார்.

- ஹெர்மன் பெய்த்தானின் இலக்கணம் நன்னூல் மற்றும் ஐரோப்பியரின் மொழியியல் அமைப்பினை ஏற்று எழுதப்பட்ட நூலாகும். இந்நூலில் எழுத்து, சொல் பகுதியினை விளக்கிப் பிற்சேர்க்கையில் எண்கள், அளவைப் பெயர், ஆண்டுப் பெயர், தொடரியல் கொடுத்துள்ளார். இம்முறை ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண அறிஞர்கள் அனைவரும் பின்பற்றிய முறையாகும். இதனையே ஹெர்மன் பெய்த்தானும் தமது இலக்கண நூலில் கையாண்டுள்ளார்.

- தமிழ் இலக்கண நூல்கள் ஒவ்வொரு காலகட்ட மொழியினை விளக்குவது போன்று, ஹெர்மன் பெய்த்தானின் தமிழ் இலக்கண நூலும் பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் மொழியினை விளக்குகின்றது. பத்தொன்பது மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டு மொழியினைத் தமிழ் மரபிலக்கணங்கள் கூறியுள்ள முறையின் அடிப்படையில் விளக்கிச் சென்றுள்ளார். தமிழ் மொழியின் இயங்கு முறையினை மரபிலக்கணங்கள் விளக்கியுள்ளதனை எடுத்துக்காட்டித் தமது கருத்தினைக் கூறுகின்றார்.
- சீகன்பால்கு, வால்தர், ஃபெப்ரீசியஸ் இலக்கண நூல்களில் ஒரு சில மெய் எழுத்தில் புள்ளி இட்டும், இடாமலும் எழுதியுள்ளனர். சீகன்பால்கு உயிர், உயிர்மெய்க் குறில், நெடில் எழுத்துக்களின் வேறுபாட்டினை பகுத்துச் சொல்லி இருக்கமாட்டார். சீகன்பால்கு வீரமாமுனிவருக்கு முன்பு இலக்கணம் எழுதியதால் அவரது நூலில் இவ்வேறுபாடுகளைக் காண முடியாது. ஜெர்மனியரின் இலக்கண நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் வைப்பு முறையில் ஏதேனும் ஒரு புதிய முறையினைப் பின்பற்றியுள்ளன.
- ஃபெப்ரீசியஸ் பழமொழிகளைத் தமது நூலில் கொடுத்துள்ளார். இதுவரை எந்த ஒரு ஜெர்மன் அறிஞரும் வீரமாமுனிவர் போன்று தமிழ் மொழியில் இலக்கணம் எழுதவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெய்த்தான் நன்னூல் தரும் விளக்கங்கள் அனைத்தினையும் உரைநடையில் அமைத்துள்ளார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மையப்பகுதியில் விளக்க முறையில் அமைந்த இலக்கண நூல். பவணந்தியாரின் விளக்கத்துடன் தற்கால மொழியின் இயங்கு முறைகளை ஒப்பிட்டுள்ளார். இது போன்ற ஒப்பீட்டு

விளக்கத்தினைப் பிற ஐரோப்பிய ஆசிரியர்கள் தங்களது நூலில் தந்து இருந்தாலும், பெய்த்தான் போன்று நூல் முழுவதும் தரவில்லை.

- பெய்த்தான் தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு முறையினை மனிதத் தலையின் வரைபடம் கொடுத்து விளக்கியுள்ளார். இது போன்ற விளக்கத்தினை வேறு எந்த ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கண அறிஞரும் தரவில்லை. ஆர்டன் கொடுத்து இருந்தாலும் பெய்த்தான் போன்று அனைத்து எழுத்தினையும் விளக்குவதாக இல்லை.
- பெய்த்தான் கிரந்த எழுத்துக்களுக்கும் ஒலிப்பு முறையினைக் கொடுத்து உள்ளார்.
- வேற்றுமை உருபுகள் வைப்பு முறையிலும் பெய்த்தான் பிற ஐரோப்பிய அறிஞர்களிடம் இருந்து வேறுபட்டுள்ளார். ஜெர்மன், ஆங்கிலம், தமிழ் மூன்று மொழிகளிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் இலக்கணங்களில் உள்ள வேற்றுமை உருபும், வழக்கு மொழியில் பயிலும் வேற்றுமை உருபும் கொடுத்து விளக்கியுள்ளார்.
- எண்ணுப்பெயரில் பூச்சியம் இல்லாத பழைய எண்களின் வரிவடிவம், பூச்சியம் உடைய புதிய எண்களின் வரிவடிவத்தினைத் தனித்தனியாகத் தந்துள்ளார். பிற ஐரோப்பியர் இரண்டினையும் இணைத்தே விளக்கி இருப்பர். அல்லது ஏதேனும் ஒன்றினை மட்டும் சான்று தந்திருப்பர். பெய்த்தான் அவர்களில் இருந்து வேறுபட்டு இரண்டும் கொடுத்துள்ளார்.

துணை நூல் பட்டியல்

முதன்மை நூல்கள்

Arden. A.H., 1942. *A Progressive grammar of the Tamil Language*, Madras, The Christian Literature Society.

Ilambooranam.1100A.D. *Tolkappiyam, Elutatikaaram*, [Publisher-South India Saiva Siddantha Works Publishing society, Tirunelveli. 1st edition 1955 12th reprint [2004].

Hermann Beythan., 1943. *Practical Grammar of Tamil Language*, Leipzig, Otto Harrassowitz Publication.

Puliyurkkesikan., (Ed), 1991. *Arumuganavalalar Nannul kantikaiurai*, Chennai, Mullai Nilaiyam Publication.

துணைமை நூல்கள்

தமிழ் நூல்கள்

அறவேந்தன். இரா. 2008, *சமூக வரலாற்றியல் நோக்கில் தமிழும் தெலுங்கும்*, நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

ஆண்டிக் அடிகளார். 2012, *வரலாற்றில் புன்னைக்காயல்*, வேளாங்கன்னி, தியான இல்லம் பதிப்பகம்.

ஆறுமுகநாவலர். (ப. ஆ). 1952, *இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி*, திருநெல்வேலி, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

இராசாராம். சு. 1992, *வீரசோழிய இலக்கணக் கோட்பாடு*, நாகர்கோவில், இராகவேந்திரா பதிப்பகம்.

இராசாராம். சு. 2010, *இலக்கணவியல் கோட்பாடும் மீக்கோட்பாடுகளும்*, நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

இளங்குமரன். இரா. புலவர். 2005, *இலக்கண வரலாறு*, சென்னை, பாரி நிலையம்.

இளவரசு. சோம., 1963, *இலக்கண வரலாறு*, சிதம்பரம், தொல்காப்பியர் நூலகம்.

இன்னாசி. சு. 2009, *கிறித்தவத் தமிழ்க் களஞ்சியம்*, சென்னை, காவ்யா பதிப்பகம்.

கந்தசுவாமி. (ப. ஆ) 1957, *பவணந்தி முனிவரின் நன்னூல் மூலம்*, சென்னை, வித்தியாநுபாலயந்திரசாலை.

கணபதிப்பிள்ளை. மு. தொன்புலோலியூர். 1967, *மொழியும் மரபும்*, சென்னை, அருள் நிலையம்.

காசுமான். மீ. 2005, *தமிழ்க் காப்பு இயம்*, மார்த்தாண்டம், காசுமான் பதிப்பகம்.

குழந்தைசாமி. வா. செ. 1990, *தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு*, சென்னை, பாரதி புத்தகாலயம்.

கோவிந்தன். க. புலவர். 2005, *தமிழ் எழுத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்*, சென்னை, வேமன் பதிப்பகம்.

சண்முகதாஸ். அ. 1982, *தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள்*, யாழ்ப்பாணம், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்.

சண்முகம். செ. வை. 1980, கிறித்துவ அறிஞர்களின் இலக்கணப்பணி, சென்னை, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

சண்முகம். செ. வை. 2001, எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு, சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

சபாபதி நாவலர். 1976, திராவிடப் பிரகாசிகை, திருநெல்வேலி, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

சிவசுப்பிரமணியன். ஆ. 2010, கிறித்தவமும் தமிழ்ச் சூழலும், நாகர்கோவில், காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு. 1982, இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

..... தொல்காப்பியமும் கவிதையும், சென்னை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

சுப்பிரமணியம். G. (ப. ஆ). 1949, ஆறுமுகநாவலரின் இலக்கணச்சுருக்கம், சென்னை, வித்தியாநுபாலனம் பதிப்பகம்.

சுப்பிரமணியம். ச. வே. 1998, தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சொக்கலிங்கம். சு. வித்துவான். 1981, இலக்கணத் தெளிவு, யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை.

தமிழண்ணல். 2004, நன்னூல் சொல்லதிகாரம், மதுரை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.

திலகா. இரா., 2011, வீரமாமுனிவரின் செந்தமிழ் இலக்கணம், சென்னை, அருள் பதிப்பகம்.

தேவராசன். கோ. (ப. ஆ), 2010, கிறித்துவமும் தமிழும், சென்னை, மீனாகோபால் பதிப்பகம்.

நடராசா. F. X. C. மகாவித்துவான் (ப. ஆ). 1991, வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கம், மட்டக்களப்பு, ஜென் ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம்.

நரேந்திரன். சு. 2014, கிறித்தவமும் அறிவியலும், சென்னை, கொற்றவை வெளியீடு.

பாலசுந்தரம். ச. பாவலரேறு. 1991, தொன்னூல், தஞ்சை, தாமரை வெளியீட்டகம்.

பொன்னுஸ்வாமி. ச. (ப. ஆ). 1957, நன்னூல் விருத்தியுரை, சென்னை, வித்தியாநுபாலன அச்சகம்.

----- . 1956, இலக்கணக்கொத்து, சென்னை, வித்தியாநுபாலன அச்சகம்.

மீனாட்சிசுந்தரம். கா. 2003, ஐரோப்பியர்களின் தமிழ்ப்பணி, சென்னை, பல்கலைக்கழக பதிப்பகம்.

மீனாட்சிசுந்தரம். தெ. பொ. 2007, தமிழ்மொழி வரலாறு, சென்னை, முல்லை நிலையம்.

வீரகத்தி. க. பண்டிதர். 1968, இலக்கண விளக்கம், யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை பதிப்பகம்.

----- . 1984, *இலக்கண விதிமூலங்களும் விதிகளும்*, திருநெல்வேலி, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

வேங்கடசாமி. மயிலை. சீனி. 1974, *பழங்காலத் தமிழர் வாணிபம் (சங்க காலம்)*, சென்னை, நியூ செஞ்சுரி பதிப்பகம்.

வேலுப்பிள்ளை. ஆ., 1966, *தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம்*, சென்னை, பாரி பதிப்பகம்.

வேல்மணி. மு. 2010, *நன்னூலும் பின்னைய இலக்கண நூல்களும்*, சென்னை, காவ்யா பதிப்பகம்.

கட்டுரைகள்

தமிழ்

ஆரோக்கியசாமி. ச. 1995, *கிறித்தவம் வளர்த்த தமிழ்*, தஞ்சாவூர், எட்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாடு சிறப்பு மலர்.

மீனாட்சிசுந்தரம். கா. 1968. *தமிழ்ப்பணியாற்றிய வெளிநாட்டறிஞர்கள்*, சென்னை, இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு சிறப்பு மலர்.

பெரியசாமி. ஆர். (தமிழ்), ஆஷெர். ஆர். இ. (ஆங்கிலம்). 2008(புத்தகம் பேசுது சிறப்பு மலர்), *ஐரோப்பிய மொழிகளில் தமிழ் இலக்கண நூல்கள்(1550 – 1950)*, சென்னை, பாரதி புத்தகாலயம்.

ஆங்கில நூல்கள்

Arden. A. H. 1910, *A Progressive grammar of common Tamil*. Vepery, The Society for Promoting Christian Knowledge.

Benjamin Guy Babington. (T. R), 1822, *Grammar of the High Dialect of the Tamil Language*, Madras, Printed at the college Press.

- Brijraj Singh. 1999, *The First Protestant Missionary to India, Bartholomaeus Ziegenbalg (1683 – 1719)*, Oxford University Press.
- Burnell. A. (E. D) 1876, *Clavis: Humaniorum Litterarum Sublimioris Tamulici Idomatis*, Tranquebar, Evangelical Lutheran Mission Press.
- Carson Penelope. 2012, *The East India company and Religion, 1698 – 1858*, London, The Boydell Press.
- Fabricius Johann Christian & Breithaupt Christian. 1773, *A Grammar for Learning the principles of the malabar Language*, Madras, Printed at Vepery Press.
- Ferd. J. Fenger, 1836, *History of the Tranquebar Mission*, Tranquebar, Evangelical Lutheran Mission Press.
- George William Mohan. A. M. (T. R), 1848, *A Grammar of the Common Dialect of the Tamil Language*, Vepery, Christian Knowledge Society's Press.
- Jeyaraj Daniel. 2010, *Tamil Language for Europeans: Ziegenbalg's Grammatica Damulica (1716)*, Germany, Otto Harrassowitz Verlag.
- Kamil Veith Zvelebil. Jaroslav Vacak, 1970, *Introduction to the Historical Grammar of the Tamil Language (Dissertationes Orientales)*, Prague, Oriental Institute in Academia Publication.
- Karl Graul. 1855, *An Outline of Tamil Grammar*, Published in Leipzig.
- Kothandaraman. Pon. 2001, *Tamil Studies – Selected Papers*, Chennai, Ambuli Publications.
- Lahmann Thomas. 1986, *A Grammar of Modern Tamil*, Pondicherry, Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.
- Meenakshisundram. T. P. 1965, *Linguistics and Literature*, Printed at Alaku Accakam, Chidambaram.
- Mohanavelu. C. S. 1993, *German Tamilology: German contribution to Tamil language, literature and culture during the period 1706 – 1945*, Tinnevely, The South India Saivasiddhanta works Published Society.
- . 2010, *Annotated Bibliography for Tamil Studies Conducted by Germans in Tamilnadu During 18th and 19th Centuries: A Virtual Digital Archives Project*, New Delhi, University Grants Commission Publication.

Neill Stephen. 1984, *A History of Christianity in India (1707-1858)*, Cambridge University Press.

Philip Baldaeus. 1672. *A Discription of the East India coast of Malabar and Cormandel with their adjacent Kingdoms & Provinces, & of the Emporer of Ceylon and of the Idolatry of the pagans in the East Indies*. Amsham and John Churchill. 1703. (Translators). *A True and Exact Description of the Most Celebrated East-India Coasts of Malabar and Coromandel, as also of Ceylon*. London.

Pope. G. U. 1857, *Pope's third Tamil Grammar* (இலக்கண வினா விடை), Popham's Broadway, The American Mission Press.

Rajaram. S. 1972, *Tamil Phonetic Reader*, Mysore, Central Institute of Indian Languages.

Rhenius. C. T. E. 1836, *A Grammar of Tamil Language with and Appendix*, Madras, Printed at the church mission press.

----- . 1845, *Abridgment of Rhenius Tamil Grammar*. Madras, Americal Mission Press.

Shanmugam. S. V. 1983, *Aspects of Language Development in Tamil*, Annamalainagar, All India Tamil linguistics Association.

Saroja Bhate. (Ed). 2002, *Indology Past Present Future*, New Delhi, Sahitya Akademi.

Spolu s Yu. Glazovem M. Andronovem. 1967, *Introduction to the Historical Grammar of the Tamil Language*. Moscow, Nauka Publishing House.

Thani Nayagam. Xavier S. (Ed). 1968, *Tamil Studies Abroad*, Malaysia, The International Association of Tamil Research Published.

----- . (Ed). 1968, *International Conference of Tamil Studies*, Kualalumpur, Rajiv Printers.

Walthero Christophoro Theodosio. 1739 (MDCCXXXIX), *Obervationes Grammaticae Quibus linguae Tamulicae Idioma Vulgare Inusum Operariorum in Messe Domini Gentes Vulgo Malabares Dictas Illustratur*, Trangambariae, Trangambariae Mission.

Wiesinger. F. (Ed). 1969, *German Indology Past and Present*, Bombay, Shakuntala Publishing House.

Ziegenbalg Bartholomäus. 1716, *Grammatica Damulica*, Halle Saxonum.

Zvelebil V. Kamil, 1990, *Dravidian Linguistics: An Introduction*, Pondicherry, Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.

ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்

Asher. R. E. 1969. *250 years of appear some aspect of Ziegenbalg's study of Tamil*. Proceedings of the first International Conference Seminar of Tamil Studies, Kuala Lumpur, Malaysia. Volume one.

Balasuppiramanian. K., 2010. *Tolka:ppiyam Concept of Phonology*, Maruthanayagam. P.(Ed), The earliest complete Grammar of Tolkappiyam, Sekar Pathippagam, Chennai. pp. 226 – 239.

Murugaiyan. K., 1973, *Articulation as described by Tamil Grammarians*, Journal of Tamil Studies.vol. no. 003, pp. 044 – 055.

Shanmugam. S.V., 1989. *Comparative Dravidian Phonology and Tolkappiyam*, Ayvital. no. 036, pp. 001 – 010.

Thani Nayagam S. Xavier, Subramoniam. V. I, Ramanathan. L. P. KR (Ed), Proceeding of the first International Conference Seminar of Tamil studies (p. 523), Malaysia, International Association of Tamil Research Publication.

Zvelebil, V Kamil., 1975. *Tolkappiyam Eluttatikaram Phonology*, Journal of Tamil Studies, Ayvital. no – 007. Pp. 008 – 011.

வலைத்தளம்

en.wikipedia.org/wiki/Bartholomäus_Ziegenbalg en.

en.wikipedia.org/wiki/C._T._E._Rhenius.

en.wikipedia.org/wiki/Johann_Phillip_Fabricius.

en.wikipedia.org/wiki/Karl_Graul.

பின்னிணைப்பு – 1

ஜெர்மன் ஆங்கிலம் தமிழ் மொழியியல் கலைச் சொற்கள்

German	English	Tamil
Die Schrift	the Letters	எழுத்துக்கள்
Kurz und Lange	Short and long	குறில் எழுத்து
Konsonanten	Consonants	மெய்யெழுத்துக்கள்
Vokalezeichen	Vowels	உயிர் எழுத்துக்கள்
Granthzeichen	Grantha sign	கிரந்த எழுத்துக்கள்
Die Aussprache	Pronounsation	உச்சரிப்பு
Nasenraum	Nassel cavity	மூக்கறை
Mundraum	Mouth	வாயறை
Rachenraum	Throat, Adams apple, larynx	குரல்வளை
Zunge	Tongue	நாக்கு
Oberlippe	Upper lip	மேல் இதழ்
Unterlippe	Bottom lip or lower lip	கீழ் இதழ்
Zungenspitz	Tip of the Tongue	நுனி நா
Zungenblatt	blade of the Tongue	நா விளிம்பு

Vorderzunge	centre, Front of the Tongue	இடை நா
Mittelzunge	Mittle Tongue	நடு நா
Hinterzunge	Dorsum	கடை நா
Zäpfchen	Uvula	உள்நாக்கு
Stimmlippen	Voices	ஒலிகள்
Schneide der Oberzahne	cut of the Upper teeth	மேற்பல் ஒலி
Rückseite der oberzahn	Back of the Upper dental	கீழ் பல் ஒலி
Zahnwulst	Alveolar	நுனியண்ணம்
Vorderer harter Gaumen	Front hard palate	
Weicher Gaumen	Velar, vrlum	கடையண்ணம்
Nasale	Nasal	மூக்கொலி
Retroflexer	Retroflex	நாவளை ஒலி
Stimmlos	Unvoiced	ஒலிப்பிலா ஒலி
Stimmhaft	Voiced	ஒலிப்புடைய ஒலி
Laterale	Laterals	மருங்கொலி
Diphthonge	Diphthong	ஈரொலி

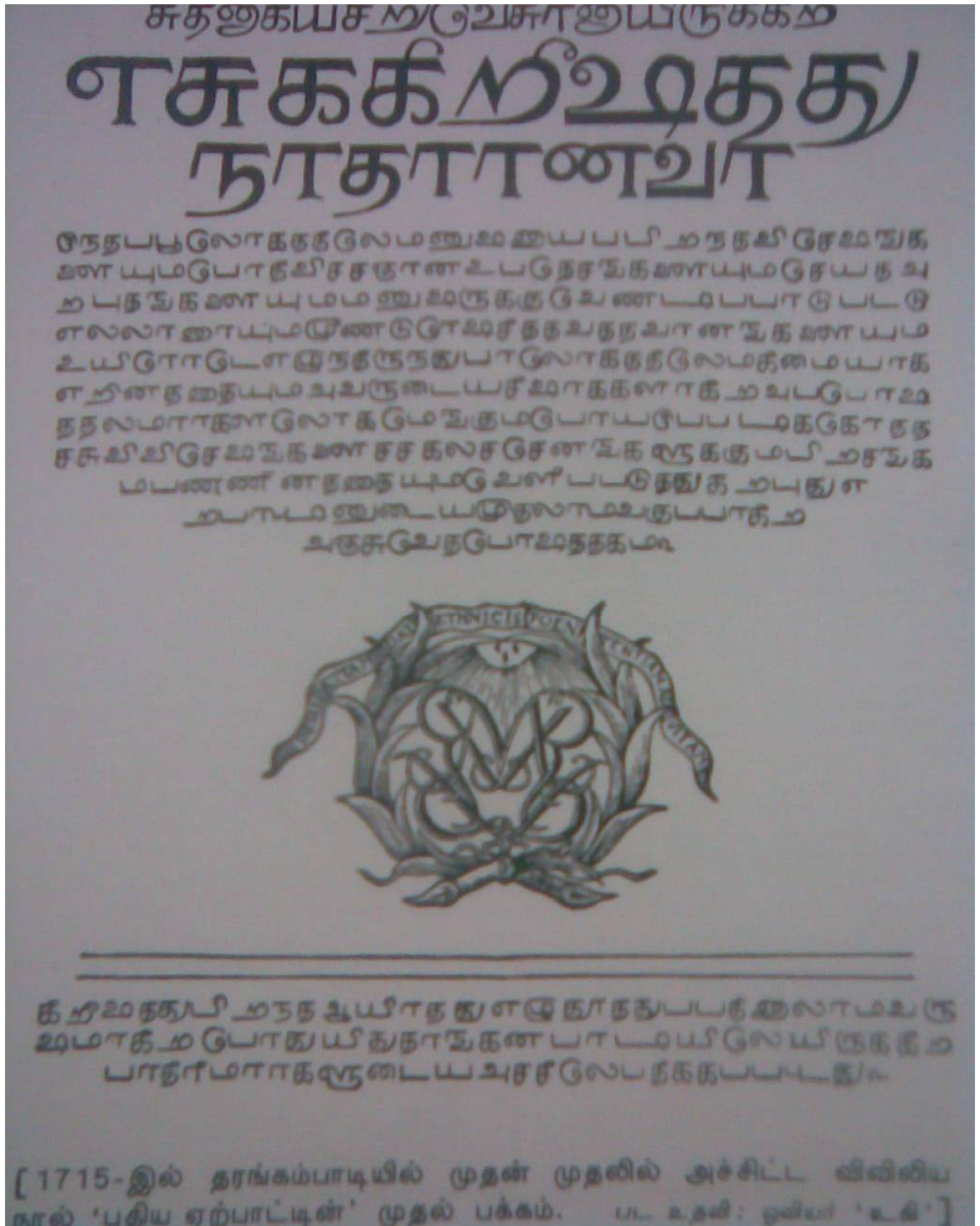
பின்னிணைப்பு – 2

ஜெர்மன் ஒலிப்பில் தமிழ் படுத்தப்பட்ட சொற்கள்

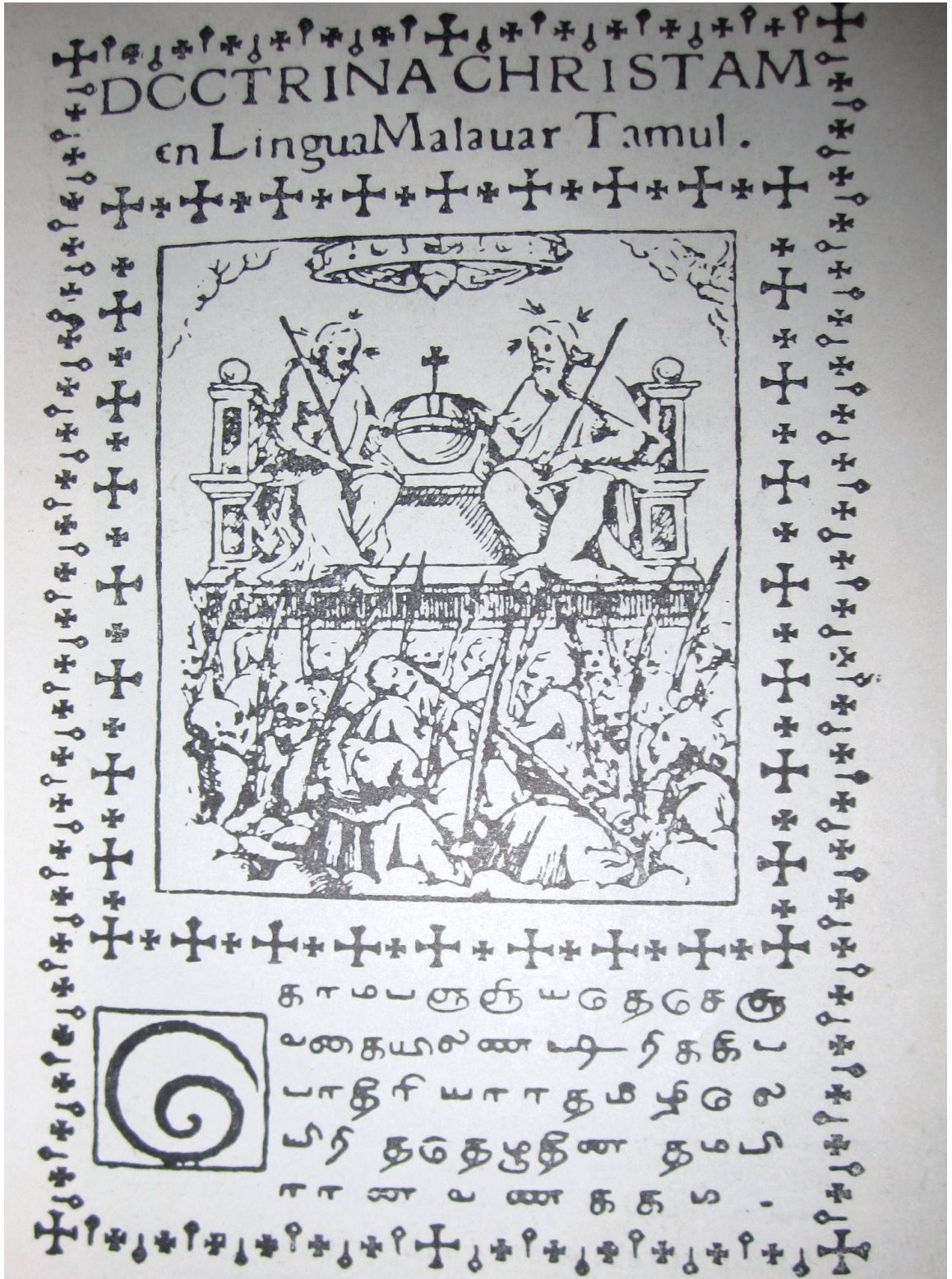
ஜெர்மன் மொழியில் உள்ள 'j, ja, je, jo' எழுத்தினை 'எ, யா, யோ' என்று உச்சரிப்பர். ஜீகன்பால்கு மொழிபெயர்த்த புனித வேதாகம புத்தகத்தில் 'எசு' என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜீகன்பால்குவின் காலத்தில் குறில், நெடில் எழுத்துக்கள் வேறுபடுத்தவில்லை இதனால் குறிலாகவே கொடுத்துள்ளார்.

Jesus	-	எசு
Jecob	-	யாக்கோபு
John	-	யோவான்

முதல் வேதாகம பதிப்பின் முன் பக்கம்.

தம்பிரான் வணக்கம் முன் பகுதி

தம்பிரான் வணக்கம் உட்பகுதி

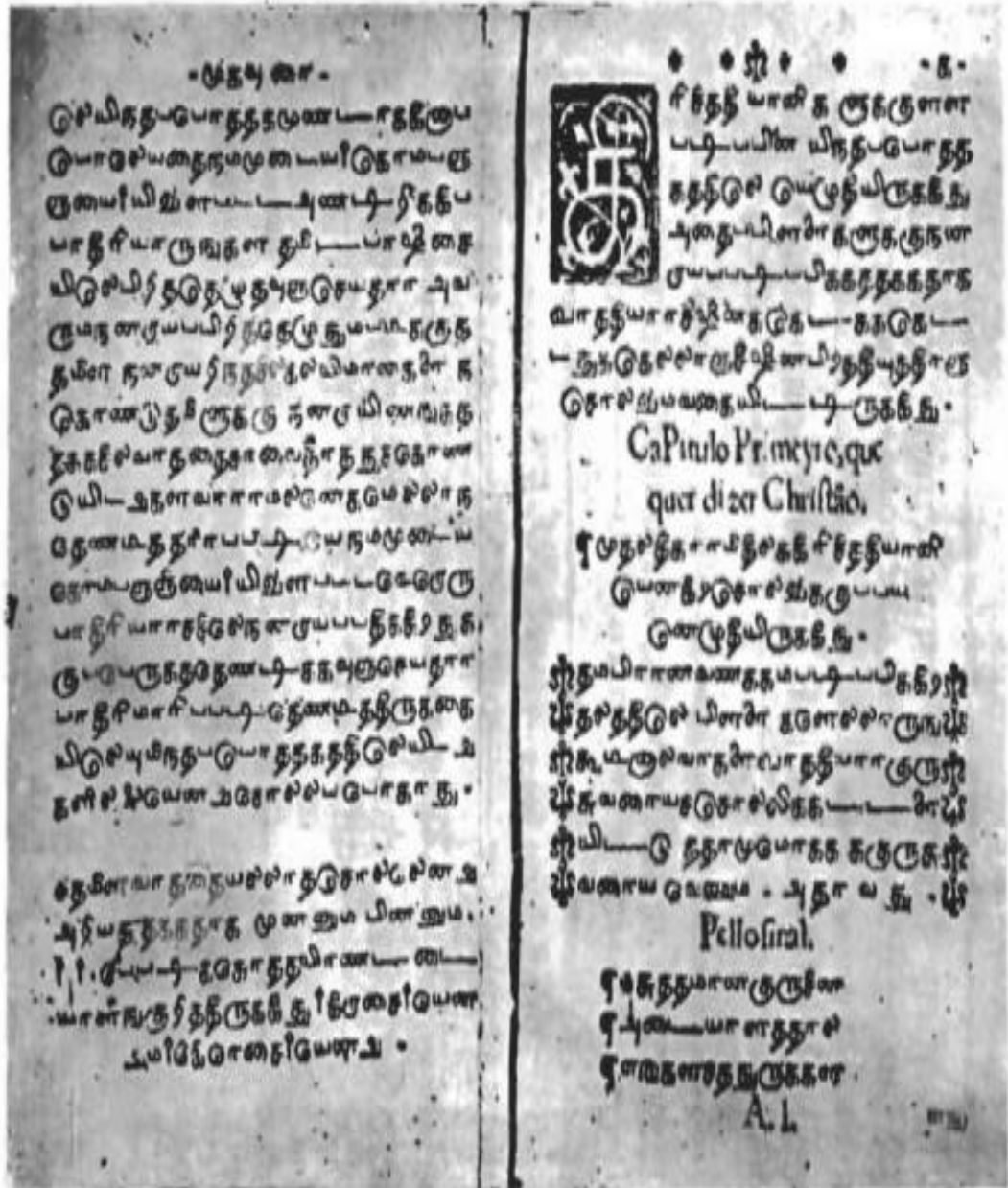

PLATE III

Sample pages of the Catechism printed in Cochin in 1579.

பின்னிணைப்பு - 6

ஜெர்மனியர் தமிழகத்தில் சமயப்பணி செய்த இடங்கள் - வரைபடம்

- ❖ சிகப்பு புள்ளி வைத்துள்ள தஞ்சைப் பகுதி ஜெர்மனியரின் தலைமையகம். இப்பகுதியில் இருந்துதான் தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களில் தங்களது பணியினைச் செய்தனர்.